Акрон • Хайо Банцхаф

Таро на КРОУЛИ

НАРЪЧНИК
към картите
на Алистър Кроули
и лейди Фрида Харис

Акрон • Хайо Банцхаф

Таро на Кроули

Наръчник към картите
на Алистър Кроули й лейди Фрида Харис

София 2011

Съдържание

Предговор... 5

Увод

Какво е Таро?..... 7
Структура на колодата карти..... 7
Произход на картите Таро..... 7
Различните видове колоди карти..... 8
Особености на Таро картите на Кроули..... 9
Кабала и „Дървото на живота“..... 10
Как може да се изучи тълкуването на карти?..... 12
От задаването на въпроса до тълкуването..... 13
Как трябва да се зададе въпросът?..... 13
Разбъркване, теглене и нареждане на картите..... 14
Тълкуване..... 14
Често задавани въпроси за практикуването
на Таро и техните отговори 15

Тълкуване

22-те карти на Големите Аркани..... 19

Глупакът..... 20
Магьосникът..... 24
Висшата жрица..... 28
Императрицата..... 33
Императорът 37
Жрецът.... 42
Любовниците .47
Колесницата..... 53
Равновесие..... 57
Отшелникът..... 61
Щастие..... 65
Сласт..... 70
Обесеният..... ...74
Смъртта..... 79
Изкуство..... 84
Дяволът..... 89
Кулата..... 95
Звездата..... 100
Луната..... 105
Слънцето..... 110
Аеон..... 115
Вселената..... 120

56-те карти на Малките Аркани..... 125
- Жезли 126
- Чаши..... 144
- Мечове 162
- Дискове 180

Определяне на личните карти , 198

Системи за нареждане на картите

Деветте системи на подреждане на картите
според насоката на въпроса и степента на трудност..... 201

1. Анкх..... 201
2. Отношения..... 202
3. Сляпо петно..... 203
4. Вземане на решение..... 203
5. Тайната на Висшата жрица..... 204
6. Келтски кръст..... 205
7. Кръст..... 207
8. Система на Глупака..... 207
9. Път..... 208

Създателите на картите

Алистър Кроули..... 209
Лейди Фрида Харис..... 213

Значение на имена и понятия от Таро..... 215

Литература..... 220

Предговор

Мефистофел:
Духът съм, който вечно отрицава!
И с право! Всичко, в тоя свят родено,
бездруго е за гибел отредено.
Та мисля, най-разумно би било,
да се не ражда нищо под небето.
Това, което вий зовете,
разруха, грях или - накъсо - зло,
това е истинската ми стихия.
От тая сила част,
която иска зло, а все добро създава.

Господ:
Подобните на теб не мразя аз -
от всички духове, които отрицават,
лукавият е най-добър за нас.
Човек притихва лесно в леност празна
и дири несмутения покой,
затуй аз спътник давам му - да дразни,
и като дявол да твори и той.

Й. В. Гьоте, „Фауст I“[1]

Името Кроули нерядко звучи като грешна парола, чието споменаване бързо затваря всички врати. По изпитан фарисейски маниер неговата личност и дело с охота се отпращат в онази сфера на човешкото знание, което е залостено с непоклатими предразсъдъци. Така, поне привидно, се спестява сблъсъкът с всички онези феномени, които обикновено се свързват с неговото име: черна магия, сатанизъм, черни литургии, всичко мерзко, позорно, неприлично, нечувано, отвратително; въобще злото.

Тази книга не си поставя за цел да премахне съществуващите предразсъдъци. Нямаме намерение обаче да ви подтикваме да работите в сянката на колективните предразсъдъци, въпреки че и това разбиране е достойно за уважение. Естествено също толкова малко бихме искали да подпомагаме и злоупотребите, които се правят с Кроули и неговото дело. Ако Днес се създават общества, наричащи се окултни, които проповядват най-различни странни теории и практикуват съмнителни ритуали това няма нищо общо с Кроули. Те се нуждаят от спешна психиатрична намеса. Факта, че в днешния стерилен и духовно осакатен свят младежта търси последно спасение от тъпотата на убийствената скука в черните литургии и премества нощните си партита на гробищата, не може да се приписва на Кроули, макар и да драскат името му по надгробните плочи. И ако Менсън[2] и други побъркани, вършейки зверст-

[1] Издателство „Време“, превод Димитър Статков

[2] Чарлс Майлс Менсън е масов убиец, създател на псевдокомуната „Семейство Менсън“. Роден е на 12 ноември 1934 г. в Синсинати, Охайо, САЩ.
След първото убийство извършено от член на „Семейството“ през юли 1969 г. Чарлс Менсън обявил, че в албума „Бийтълс“ на едноименната група, по-известен като Белия албум, има закодирани послания и песента описва расова война, чието начало ще бъде ускорено заради убийствата извършени от него или по негово разпореждане. След края на войната „Семейството“ щяло да вземе властта в света. За целта всички последователи трябвало да последват Менсън в пустинята Долината на смъртта и да изчакат там края на конфликта. Според „гуруто“ тогава „Семейството“ щяло да наброява 144000 души.
За извършените от него престъпления първоначално е осъден на смърт, но през 1972 г. Върховният съд

вата си, се позовават на името на Кроули, трябва да припомним, че приживе Кроули никога не е бил криминално проявен и че подобни неща са били вършени от душевно болни в името на кръста и на други висши идеи.

Без съмнение наследството на Кроули - в това число и създадените под негово ръководство карти Таро - се числи към предпочитаните реквизити на много от така наречените черни литургии. Този факт обаче не може да е причина за оценка на неговото дело, защото други, също така предпочитани реквизити, са Разпятието, Библията и хостията[1]. И ако някой иска да пресече разпространяването на неговото творчество, като се позовава на възможно вредно въздействие, трябва да му се припомни, че творчеството на един от най-изтъкнатите умове на нашия народ е имало доказано опустошително въздействие, без това да го поставя в черните списъци. Когато Йохан Волфганг фон Гьоте пише „Страданията на младия Вертер“, с това свое произведение напипва пулса на времето и до такава степен обърква душите на читателите си, че млади хора масово се самоубиват и дори започва да се говори за „Вертеров синдром".

Предвид факта, че картите Таро на Кроули, тоест картите, нарисувани от лейди Фрида Харис, се радват на лавинообразно нарастваща популярност, желанието на авторите на настоящата книга е да обясни на заинтересованите дълбоката и многопластова символика на картините на фона на алхимията, астрологията, по-стари изображения на Таро и преданията на западноевропейската митология. При това без да правим оценка и още по-малко да използваме категориите „добро“ и „лошо“.

По природа символите винаги са многопластови. Като изображения на душата те отразяват полярността на нашето подсъзнание и нашата действителност. Ние знаем, че нещата имат своите светли и тъмни страни и само единението на двата полюса образува едно цяло. Разумът ни, търсещ различията приблизително от три хилядолетия насам се опитва да прави разделяне на чисто Добро и число Зло. Днес обаче, благодарение и на физиката, постепенно е принуден да прозре, че няма еднозначност. Наистина трябва да сме благодарни за това прозрение, защото вярата в една възможна еднозначност, в притежанието на единствената истина е била и е тази, която непрекъснато подтиква хората да тръгват на свещени войни. Давала им е съмнителното право, ако не и божествената заръка за масово избиване на хора, създаване на лагери за унищожение, изгаряне на хора, изтезания, та дори и за официални призиви за убийства от най-висока инстанция като в случая с писателя Салман Рушди[2].

Заниманията с окултното според нас само по себе си не са осъдително или лошо нещо. Но дори и на най-просветените сред нашите съвременници тази дума да не им се струва зловеща, ще сгрешат, ако я възприемат като нещо несериозно. Тъй като окултното в психологически план може да се сравни с дълбините на подсъзнателното, на практика е необходимо достатъчно силно Аз-съзнание, което да посрещне непоколебимо неосъзнатото, без да се остави да бъде погълнато от него. Последното може да се сравни с това, което много нагледно се окачествява като душевно умопомрачение.

Преведено на езика на Таро, означава, че здравият възрастен индивид може да възприеме заниманието с картите, тяхната символика, тълкуване и предсказания като обогатяване с нови знания и умения. Но душевно слабите или болните трябва да се пазят. Ако появяващите им се образи ги правят неспокойни или започнат да ги подчиняват на властта си, е по-добре да се задълбочат повече в ежедневните си задължения и да се откажат от занимания с окултни теми.

Акрон,
Санкт Гален

Хайо Банцхаф,
Мюнхен

на Калифорния отменя налагането на смъртни присъди и Менсън получава доживотен затвор. Преди да се превърне в убиец безработният бивш затворник Менсън е слабо известен певец в Лос Анджелис. След време рок музикантите от „Гънс Ен'Роузис“ и Мерилин Менсън (взел фамилията на Чарлз Менсън) правят кавър версии на негови парчета. Тази връзка с рок музиката затвърждава образа на Чарлз Менсън като емблема на умопомрачението и садистичното насилие. Менсън има много почитатели по целия свят и до днес. - бел. ред.

[1] Хостия (облата) е парченцето хляб (питка), което се дава при причастие. Приема се, че съдържа част от тялото и кръвта на Иисус. В Православната традиция хостията е от квасен хляб, в Римокатолическата хлябът е неквасен.

[2] Ахмед Салман Рушди е британски писател от индийски произход, превърнал се в символ на борбата срещу религиозния фанатизъм. След 1989 г., когато излиза книгата му „Сатанински строфи“, Салман Рушди се превръща в обект на религиозно преследване, обявено от иранския аятолах Хомейни, тъй като е дръзнал да представи Мохамед и последователите му като разгулни мъже. Книгата е забранена в много страни. За убийството му е определена награда от 3 млн. долара. След 23 юни 2007 г. наградата за главата му е 11,4 млн. долара.

Увод

Какво е Таро?

Таро е колода карти, предавана от стари времена, която наред с дълбоката си спиритическа изразност е била широко използвана за предсказания. Спиритическата страна на картите Таро е имала голямо значение за онези групи хора, които са се събирали в школи за мистерии, ложи и други тайни организации, за да изучават стари традиции и символи. В тези карти те намират нарисувана основната структура на мистичния път на посвещаването. Сравнително „профанизираното“ им използване като оракул за въпроси от ежедневието е бил мотивът за широкия интерес, на който картите са се радвали тогава, както и днес.

Структура на колодата карти

Картите Таро са разпространени във формата, в която ги познаваме и до днес, някъде от около 1600 година. Колодата се състои се от 78 карти, които са разпределени в две групи: 22 карти на Големите Аркани (от латински = тайни), наречени също козове, и 56 карти на Малките Аркани.

56-те Малки Аркана представляват колода с четири цвята, както е познато и от други широко разпространени колоди карти. Като цвят или комплект тук се обозначава символът, който обединява всяка една от тези четири групи. Символите на картите Таро съответстват на тези на днешните карти за игра, както следва:

Таро	Френски карти	Немски карти
Жезли	Спатия ♣	Жълъд
Мечове	Пика ♠	Листо
Чаши	Купа ♥	Сърце
Пентакли (монети)	Каро ♦	Звънчета

Всеки от тези четири комплекта се състои от 14 карти, които съдържат:

10 карти с цифри: Асо (= едно), двойка, тройка до десет и 4 карти на благородници: крал, кралица, рицар и вале, които Кроули преименува на: рицар, кралица, принц и принцеса.

Произход на картите Таро

Произходът на картите е забулен в тъмнина. Сигурно е само, че се появяват в Европа през XIV век и след това бързо се разпространяват. В едно от първите споменавания се говори за доминиканския монах брат Йоханес, който живеел близо до Базел и в своя „Tractatus de moribus et disciplina humanae conversationist пише за една колода карти. Списъкът на известните ни, документирани по-рано споменавания, от който може да се направи извод за бързото разпространение на картите, е както следва[1]:

1377	Флоренция	1380	Перпинян
1377	Париж	1381	Марсилия
1377	Базел	1382	Лил
1377	Сиена	1384	Валенсия
1378	Регенсбург	1389	Цюрих
1379	Витербо	1390	Венеция
1379	Брабант	1390	Холандия
1379	Санкт Гален	1391[2]	Сицилия
1379[3]	Берн	1391	Аугебург
1379	Констанца	1391	Франкфурт
1380	Барселона	1397	Улм
1380	Нюрнберг	1397	Лайден

Много от тези документирани споменавания са взети от забрани, които непрекъснато са били налагани на картите през следващите столетия. При това не е ясно дали става дума за карти, които са се използвали в смисъла на днешните Таро като оракул, или за обикновени карти за игра. Според най-новите изследвания се смята, че става дума за последните. Изследователите смятат за основателно пред-

[1] Цитирано от Майкъл Дъмет, „The game of Tarot from Ferrara to Salt Lake City“, Лондон 1980, стр. 10.

[2] Между 1377 и 1391

[3] Между 1367 и 1398, вероятно 1379

положението, че четирицветната игра - основата на днешните карти за игра, и Малките Аркани на Таро - е дошла в Европа през XIV век от ислямския свят и се разпространява бързо, първоначално като игра за развлечение.

В пълна тъмнина остава произходът на много по-значимите за Таро 22 карти на Големите Аркани и няма нищо чудно в това, че тук предположенията са диаметрално противоположни. Докато едни са сигурни, че с тези карти държат в ръцете си нещо, което е най-малкото книгата на мъдростта на старoегипетската каста на жреците, други предполагат, че тези 22 карти са възникнали в Средновековието във фантазията на скучаещ печатар, който просто нямало какво друго да прави, освен да обогати старите 56 карти с нови 22.

Подобно е противоречието и в тълкуването на името „Таро“, което през XVI век изведнъж се появява в Италия като „Tarocchi“. Единствената прилика до голяма степен е само в това, че при Таро става дума за изписването на думата според френския правопис „Tarot“ и затова името се произнася Таро. Използва се Таро, но според речника „Дуден“ Тарот също е правилно. Най-глупавото тълкуване на думата сигурно е това, което предполага, че произходът на картите е от Северна Италия в долината на Таро, един от притоците на По. Противоположно на него окултните кръгове свързват думата „Таро“ с Тора, еврейското събирателно обозначение за Петокнижието на Мойсей, закона на юдейския народ. В езотериката думата Тора се превръща в синоним за Закон Божи.

Колкото и да са стари картите, впечатляващ е фактът, че историята, която ни разказват Големите Аркани, е толкова древна, че води началото си още от зората на осъзнаването на човека. В 22-те картини на по-старите карти Таро, в натрапчивата простота на привидно наивно въздействащите образи можем да разпознаем основната структура на митове, приказки и легенди на народите, позната от най-древна история на човечеството под името „Пътуването на героя“. Тъй като тук същевременно става дума за праобрази на човешката душа, които К. Г. Юнг нарича архетипи, не е твърде смело да се твърди, че картите говорят - подобно на сънищата - образния език на човешката душа.

Различните колоди карти

Докато ранните колоди карти се характеризират с широк спектър на структурата, към края на XVI век се обособява обичайната и в наши дни колода, състояща се от 78 карти. В тази първоначална форма и до днес те са се запазили под името „Марсилско Таро“. До началото на миналото столетие продължава да се говори само за два варианта: „Таро на Етейла“, създаден от един оспорван и до днес маг Алиет, но не успява да се наложи, и „Таро на Осуалд Уърт“, Таро със скромна популярност, което обаче се цени от някои познавачи като най-доброто.

Решителното обновление на картите води началото си от Артър Едуард Уейт (1857 - 1942), американец по рождение, живеещ в Англия, където е член и втори ръководител на един от най-влиятелните езотерични ордени в началото на новото столетие, „Ордена на Златната Зора“. Уейт е смятан за подвижната библиотека на ордена. С неговите изключително големи познания той заедно с художничката Памела Колман Смит, американка с потекло от Ямайка, създава нови карти Таро. Картите, които се появяват през 1908 г., решително се отличават от предишните Таро по едно нещо, което ги прави най-известни и до днес. Старите 22 карти на Големите Аркани са били илюстрирани, както и така наречените карти с благородници (крал, кралица, рицар и вале), а в някои от случаите и четирите аса. Всички останали карти обаче съдържат само съответстващото на тяхната стойност количествено повторение на символа от тяхната боя. Например тройката чаши съдържа именно три чаши, а осмицата мечове - осем меча. Тълкуването на тези карти е толкова лесно или трудно, колкото би било и тълкуването на купа тройка или пика осмица. Съществено обновление, което прави Уейт заедно със Смит, се състои в това, че и тези карти са така илюстрирани, че картината води към значението на всяка карта.

Това най-разпространено до днес Таро, за съжаление не е познато под името на художничката Памела Колман Смит, макар славата със сигурност да и се е полагала, а като „Таро на Райдер - Уейт“. Райдер е издателят на Уейт.

През 40-те години се появява Таро, което по известност днес се нарежда на второ място и на което е посветена тази книга. Негов духовен баща е Алистър Кроули (1875 - 1947). Картите са нарисувани от художничката лейди Фрида Харис (1877 - 1962). Те се появяват през 1944 г. под името „Книга на Тот“. Кроули заимства името, което почти 150 години по-рано Етейла използва за картите Таро, тъй като последният „установил“, че тогава (1783 г.), преди 3953

години, а с това и „точно“ 171 години след Потопа, Таро е създадено от 17 мага под председателството на легендарния Хермес Трисмегист (често идентифициран с египетския бог на мъдростта Тот) и гравирано върху златни плочки. За съжаление майстор Етейла премълчава откъде се е сдобил с тези забележителни знания.

През 70-те години на XX в. Таро преживява бум, какъвто дотогава не е бил познат. Същевременно навсякъде се появяват нови карти, така че в днешни дни сигурно има над 500 различни колоди Таро. Но от това изобилие заслужават да бъдат споменати само няколко. Между тях са две, които са създадени от известни художници: красиво изработените Таро на Хайндл и картите, излезли изпод ръката на най-известния художник на двадесетото столетие Салвадор Дали. Така двамата художници тръгват по следите на славата: 500 години преди това Албрехт Дюрер копира медните гравюри на прекрасните карти Таро на Мантеня.

Особеностите на картите Таро на Кроули

Докато при по-ранните карти Таро в повече или по-малко семпла форма темата повествователно се онагледява с картинки, Кроули прави мотивите „абстрактни“, като изобразява значението на картите в многопластова символика, произлизаща от света на магията, астрологията, алхимията, Кабалата, от преданията на средиземноморските култури и келтските народи, но най-вече от тайнствената митология на древен Египет. Така картите му придобиват голяма обаятелна сила, но пък стават трудно разбираеми за лаиците. Ситуацията не се променя особено много, когато Кроули едновременно с това издава и книга, в която разяснява символиката на завоалираните догадки, с което обаче често предизвиква повече въпроси, отколкото дава отговори на тях. Кроули не възприема въведените от Артър Едуард Уейт илюстрации на Малките Аркани, понеже и бездруго отхвърля неговото произведение и обича да го подиграва. Вместо това той свързва всяка от картите с някакво астрологично положение на планетите. Но тъй като значението, което той влага в тях, нерядко се различава от преобладаващото разбиране за тях днес, този подход за тълкуване също често създава объркване за лаиците. Ето защо това Таро се числи в днешно време към най-малко разбраните.

Тримата магьосници

Когато през 1986 г. излиза значително подобреното в печатарско и фототехническо отношение ново издание на Таро на Кроули, което на всичко отгоре вече се състои от 80 карти, особено голямо объркване предизвикват тримата магове. Гадаенето на възможните значения и тайнственият произход на двамата „нови“ магьосници води до направо фантастични обяснения:

Като се започне от тримата влъхви, следващи звездата във Витлеем, и се стигне до черния маг, белия и третия, който обединява в себе си двете крайности. Правилното обяснение е просто, но е възможно и друго, задълбочено езотерично: По сведения на издателя на картите за новото издание на колодата трябвало да се погрижи мъж на име Вернер Ганзер. Като разглеждал оригиналните рисунки в института „Варбург“ в Лондон, установил, че са изложени 80 карти. Навремето лейди Фрида Харис е направила три скици за картата на Магьосника и Кроули е одобрил един от тях. Но тъй като и символите на останалите две излъчвали особена сила, Вернер Ганзер предлага двете карти да се добавят към колодата Таро като колекционерски екземпляри и купувачът да реши кой от Магьосниците да избере. Според собствените му думи никой не е мислил за увеличаването на колодата до 80 карти.

Двамата „нови“ магове

Този езотеричен поглед дължим на Харалд Шулце-Тайлер от Мюнстер, който задълбочено разглежда езотеричната символика в книгата

си „Юда и синът му Гер“ и стига до впечатляващото заключение за съществуването на две невидими карти Таро. Наистина Харалд Шулце-Тайлер се позовава стриктно на, според неговото мнение, единствените истински Таро: картите на Осуалд Уърт и версията на Елизабет Хейч. Правейки аналогия с „Три безумни дни“, в които се намираме според неговия световен календар, той стига до извода, че при липсващите две карти ставало дума за още двама Глупаци. Все пак основното му съображение с право може да се пренесе върху тримата Магьосници в днешните карти Таро на Кроули. Силно опростена, квинтесенцията на размишленията му съдържа следното: Присъщата на трите стари числови системи методика се свежда до 24-рна система, от която обикновено 10% са невидими. Затова и например астрономически (!) точно пресметнатата продължителност на една световна епоха (епоха под знака на Риби, Водолей и т.н.) от 2160 години само 90% отговарят на действителността. фактически те са 2400 години, от които са невидими тъкмо 10% = 240 години (2400 - 240 = 2160 години). Всъщност винаги е имало 24 карти от Големите Аркани, от които отново 10% (закръглено това са две карти) са били невидими. Така погледнато, появата на тези две скрити карти би била феномен, който отлично пасва с времето, когато много от онези неща, които са били строго пазена тайна столетия наред, излизат на бял свят сред обществеността. При това е без значение колко „обикновено“ е обяснението за тази решителна стъпка. Каквото и да е то, във всеки случай тези две допълнителни карти са твърде нови, за да може да им се приписва ясно тълкувание. Освен това на всеки тълкувател трябва да бъде предоставена възможността да събере собствен опит и да реши дали да го използва или да се върне към първоначалната структура.

От тези три карти без колебание може да се съди за добрата съвместна работа на Алистър Кроули и Фрида Харис: той й дава инвентара, а тя го претворява в шедьовър. Макар по вид композициите значително да се различават, все пак и трите карти съдържат едни и същи елементи. Това е и причината да се откажем от включването на допълнителните карти в раздела с тълкуването, защото значението на символите им може да бъде прочетено в одобрения от Кроули вариант на Магьосника (I).

Други промени

Кроули нарича картите от Големите Аркани „Ату“ и дава на някои от тях нови имена: Справедливостта (VIII) става Равновесие, Колелото на съдбата (X), което в англо-саксонския регион винаги се е наричало колело на щастието, се казва Щастие, Силата (XI) се превръща в Сласт, Съдът (XX) в Аеон, а Светът (XXI) във Вселена. Единствената радикална промяна претърпява само 20-ата карта (Съдът), чийто предишен *смисъл* на спасението се превръща във визия на нова ера (Аеон).

В рамките на Малките Аркани Кроули нарича боята на монетите дискове наименование, което се среща и в по-стари колоди на таро. Убедителното, макар и недоказуемо твърдение се състои в това, че боята на монетите традиционно се свързва с елемента на Земята, която от своя страна в светогледа на Средновековието се схваща като кръг. Много по-съществено е и предизвиква много повече объркване новото наименование на картите с благородниците. Традиционната последователност крал, кралица, рицар и паж в Таро на Кроули е рицар, кралица, принц и принцеса.

Кабала и „Дървото на живота“

Началото

Дървото на живота е основната писменост на еврейското тайно учение, така наречената Кабала. От XII век насам Кабала е името на (първоначално устно предавано) постепенно превърнало се в самостоятелна школа и литература тайно учение на евреите, чиито корени, обаче водят началото си от първите високоразвити култури в Средиземноморския регион. В Египет са съществували прочутите храмове за посвещаване в мистериите. Макар произходът на египетското познание да е оспорван и до днес - много езотерици виждат в него наследството на Атлантида - все пак установяваме, че водещите мислители от всички култури са били посветени в египетските учения и са пренесли този дух в своите земи. Без съмнение най-известните посредници, пренесли знанието в чужди култури, а с това разширили и философията на други народи, са Питагор и Мойсей. Предполага се, че Питагор е първият, който нарича света Космос; той вижда същността на нещата в числото, хармонията на сферата като универсален принцип на реда и единството и застъпва учението за прераждането на душата. Мойсей, възпитан в египетския двор като подхвърлено дете. се смята за създателя на (екзотеричната) Тора, чиято езотерична страна е Кабала. Първата

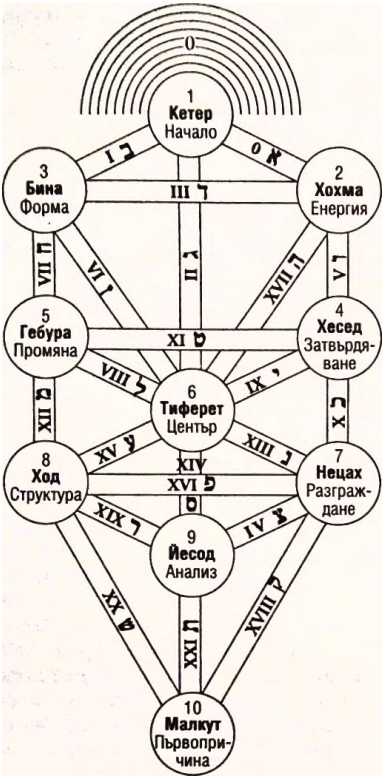

22-те свързващи пътеки съответстват на 22-те букви от еврейската азбука и на 22-те карти на Големите Аркани (0 до XXI)

книга Битие от Петокнижието на Мойсей започва така:

В началото Бог сътвори Небето
и Земята;
А Земята беше безводна и пуста,
тъмнина се разстилаше над бездната,
И духът Божий се носеше над водата.
Рече Бог: Да бъде светлина.
И биде светлина.
Видя Бог, че светлината е добро нещо.
и отдели Бог светлината от тъмнината.[1]

Между корените и короната

Ако разглеждаме светлината като нещо божествено или духовно (Кетер - корона), а мрака като материя (Малкут), където падат божествените искри на светлината, ще съзрем в тези две, разделени една от друга и стремящи се една към друга половини идеята на духа на сътворението, полярното противопоставяне, на което се основават физическите закони или формулирано на модерен език, „модел на възприятията“, който ни позволява да тълкуваме действителността. Разбира се, падналата до най-ниско ниво искра светлина се стреми да се върне отново към Бог, а и ние също се намираме някъде по средата на Дървото на живота, и по-точно казано между кореният и короната, чиято взаимна замяна представлява и ходът на Сътворението. За кабалистите историята на Сътворението не е била нито само фикция, нито са я възприемали буквално, тя просто им е служела като карта, за да могат да направят достъпно непонятното за съзнанието. Вероятно вдъхновени от Питагор, те изхождат от презумпцията, че дори и най-крайната абстракция е достатъчно фундаментална, за да се разбере непонятното и че числата са най-близо до непонятното. В Дървото на живота „последната действителност“ логично се символизира от 10 кръга, които не съдържат преки послания, а само описват общоизвестни цикли, за чиято разбираемост могат да се правят изводи едва след добавяне или комбиниране с други нива на влияние. Затова Кабала не е някаква философска или религиозна система, а обагрен от юдейската традиция универсален модел, чиито елементи се появяват за първи път в питагорейското учение за хармонията, чиято основа обаче все пак са ориенталските учения за еманацията. Патос, един от най-видните езотерици на Франция, създал една от най-добрите книги за Кабала и една от най-оспорваните колоди Таро, пише: „Кабала е наука за душата и Бога и за всички отношения, съществуващи между тях. Тя учи и доказва, че всичко е едно цяло и че то е във всичко.“

Десетте сефири

За кабалистите действителността е резултат от непрекъснатия процес на Сътворението, който постоянно съчетава десетте нива на влияние като десет нишки и така „изплита“ плетеницата на Съдбата. Защото не хората са тези, които създават Съдбата, а колективният дух в човека, който преминава през техните действия и сякаш се превръща в път, по който се движат колективните представи (духът на времето). Тази плетеница, която разкрива, че човешката психика, независимо от случващото се в ежедневието, е свързана с висша, действаща зад нещата сила, всъщност е приспособена

[1] Библия, София 2010, издание на Светия синод на Българската православна църква.

към настоящето форма на вечността и в кабалистичното Дърво на живота съответства на сефира Кетер (1). Можем да кажем дори, че сефирата Кетер е първичната сила, от която произлиза всичко, но тъй като формите на вечното остават невидими (0) и във всички наши представи се изразява само копнежът да уловим сянката на онзи дух, който господства отвъд обозримото, ще се ограничим с твърдението, че Кетер е близък до непонятното символ на действителността или приблизителна форма на съвършенството на човека.

Видимото начало (1) на невидимото божествено (0) вече развива самосъзнанието на „самооткриващата се форма“ и така се превръща в Хохма (2), осъзнатата, различаваща и творческа сила. Хохма съответства на „реброто на Адам“, от което Господ създал „Ева“ или Бина (3). Този съюз отговаря на Хесед (4), прогонената в космоса форма или плода на духа на Сътворението (1, 2 и 3). Хесед е силата на растежа и стабилността, Гебура (5) е тази на разрушението, защото животът може да съществува само чрез движение и промяна във времето. Тиферет (6) като посредник между тях е хармоничното равновесие и душевно отражение на духовното ниво Кетер. В долната част на Дървото на живота Нецах (7) и Ход (8) въплъщават противоречието между разпадането и закономерно организираната структура. Сефирите, свързващи крайностите в средната колона (6, 9, 10), съответно са израз на божественото (0) на съответното ниво на битието. На хармоничния център на вселената отговаря Кетер (1), на центъра на душата - Тиферет (6). Но средата на физическия свят върху най-долното ниво представлява Йесод (9), и то като израз на вярата в смисъла на Сътворението (1), изразяващо се в най-сгъстена форма в корените или в Малкут (10).

10-те числа

(Сефирите и Малките Аркани)

Във връзката между Таро и Дървото на живота десетте сефири са причислени към номерираните от 1 до 10 „малки карти“, които от своя страна в съответствие с четирите елемента (жезли = огън, чаши = вода, мечове = въздух, дискове = земя) са разпределени в четири комплекта. Така асото на жезлите отговаря на формулата „Кетер през огън“ или на символично ниво „на първата искра на сътворението като баща на творческата идея“. Двойката на чашите съответства на „Хохма през вода“ или „на поляризирането на чувствата“. Тройката на мечовете отговаря на „Бина през въздуха“ или „на вътрешна депресия“. Четворката на дисковете съответства на „Хесед през земята“ или „на видимата форма“, и т.н.

22-те пътеки

(Еврейската азбука и Големите Аркани)

В еврейската азбука има двадесет и две букви. Това е броят на пътеките в „Сефер Йетцира“ или „Книга на Сътворението“, част от Кабала, отнасяща се до Сътворението и неговите тайнствени закони. Тази книга разяснява сътворението на света в аналогия с 22-те букви на еврейската азбука. Има три „букви майки“ за елементите, седем двойни букви за планетите и дванадесет „обикновени букви“ за Зодиака. 22-те пътеки са пътищата, които свързват десетте числа в Дървото на живота. Същевременно тези 22 свързващи пътеки в Дървото на живота се свързват с 22-те Големи Аркани на Таро. Така дървото се превръща в картина с много измерения, в която връзката между различните култури се изразява чрез общия път. Ако например се чувстваме затворени в господстващата обществена структура (Ход), а целта ни е началото или новото начало (Малкут), трябва да изберем пътеката между тези две сефири, „пътя на промяната“ - процес, който в Таро се пояснява от картата „Аеон“, а в еврейската азбука от буквата „шин“. Обратно „Кулата“ и „пе“ изобразяват „разрушаването на здрави структури“, защото Ход (структура) и Нецах (разграждане) са свързани помежду си: чрез разрушаването на старите ценности сцената се освобождава за появата на нова пиеса. Пътеките са линиите, по продължение на които се развива животът. Така че тези линии трябва да се разбират в контекст като едно цяло, в което сме интегрирани. Човекът има нужда от модели, в които може да вярва, а Дървото на живота според херметичния закон „каквото е горе, това е и долу“ е огледален образ на космоса въобще.

Как може да се изучи тълкуването на значението на картите

Картите говорят чрез картини, а картините са езикът на душата. Който иска да научи езика на картите, трябва – подобно на тълкувателите на сънища — да научи езика на душата. При това развитието протича като при ученето на нов език: след преодоляването на възможното първоначално смущение спонтанно идват и първите успехи, които обаче, както е и тук, водят до нарастваща сигурност

и характерен начин на изразяване единствено чрез упражняване.

Вследствие на установените ценности в нашето общество ние като западноевропейци сме научени преди всичко на абстрактно мислене и последователна логика и по-малко на образно мислене и аналогични заключения. Това означава, че перфектно можем да изкажем с думи определен проблем или да го разберем, ако ни бъде описан с думи. Можем да предадем проблема и на абстрактно ниво, като намерим обща формула, заложена в основата му, и смятаме, че по този начин успяваме да обясним и причината и следствието. Всичко това е стремящият се към еднозначност език на осъзнатото.

Езикът на подсъзнателното е друг. Нашата душа се изразява чрез образи, както всеки от нас знае от сънищата си. Тези картини не могат да бъдат заместени с произволни думи: думите са изложени на непрекъснато изхабяване. Те се износват и изгубват първоначалното си значение. Обратно, картините и преди всичко символите говорят на хората по един и същи начин от хилядолетия. Ето защо не е толкова трудно интуитивно да се разбере езикът на образите (или също и на нашите сънища) и да се предположи тяхното значение. Това, което трудно се удава в началото, е, значението да се направи достъпно на съзнанието по такъв начин, че то да може да пресъздаде съдържанието с думи, които да пояснят както на гадателя, така и на питащия какво искат да изразят картините. Затова тази книга обяснява, от една страна, многопластовия фон на символите на всяка една карта, но оказва също и помощ при тълкуването, за да могат да бъдат разбрани картите във връзка с различните посоки при поставянето на въпросите.

Предпоставка за доброто тълкуване на картите е езикът на картините да се превърне в език на ежедневието. Затова е от голяма полза, ако се изтегли една карта за деня, една карта за седмицата и една за месеца.

Това става по следния начин: Изтеглете по една карта (в началото само от 22-те карти на Големите Аркани, а по-късно и от всичките 78 карти) сутринта на един ден и допълнително в началото на седмицата, както и в началото на месеца. След това наблюдавайте къде и как всяка от тези теми се изразява за вас в периода на търсене на отговор на въпроса. Така ще установите, че например „Смъртта“ може да означава, че сте изгубили нещо важно (недоброволна раздяла) или пък „Изкуството“ показва, че сте успели да намерите важно решение, че сте намерили правилното отношение (правилната връзка) в щекотлива ситуация. По този начин езикът на ежедневието на картите ще ви стане по-близък по непринуден и непосредствен начин.

Ключът към най-дълбокото значение на картите обаче е скрит в митовете, които човечеството разказва от хилядолетия. Занимането със старите книги на мъдростта, устните и картинните предания на предишни култури водят до срещи с първообразите на душата и на Таро.

От задаването на въпроса до тълкуването

Как трябва да се зададе въпросът?
Като форма:

Можете да зададете въпроса високо или тихо, да го повторите многократно или и да го напишете. Не може да се каже, че единият метод е по-добър от другия. Важното е да сте наясно какво искате да научите и след като зададете въпроса, да не се концентрирате повече върху него, а най-спокойно и без притеснение да теглите картите, да ги обръщате и да ги тълкувате.

Като съдържание:

Поставете въпроса така, както ви идва на ум. Не е важно дали сте намерили подходяща формулировка, а какво съзнавате, на което подсъзнанието ви веднага ще ви даде отговор. Достатъчно е само да попитате: Интересува ме как ще се развие по-нататък това или онова.

Не поставяйте въпроси, на които може да се отговори с „да“ или „не“. Наистина картите могат да ви помогнат в ситуации за вземане на решение, но не могат да вземат решението вместо вас. Ето защо вместо това попитайте: „Какво ще стане, ако направя нещо, и какво ще стане, ако не го направя?“ Тогава отиграването на решението ще ви покаже съответните последици, което ще ви помогне лесно да вземете решението си.

Не свързвайте няколко теми или възможности. По-добре питайте картите поотделно за различните неща. Така че въпросът не бива да гласи: „Ханс ли да избера или Карл?“, а: „Какво ще стане, ако избера Ханс, и какво ще стане, ако не го направя?“, а след това: „Какво ще стане, ако избера Карл, и какво ще стане, ако не го направя?“ Защото ако и в двата случая изгледите са мрачни, а картите показ-

ват добра алтернатива, това може да е някой (не)познат трети. Докато при първия начин на поставяне на въпроса вероятно изобщо нямаше да забележите това и само щяхте да установите, че намерението ви и в единия, и в другия случай е проблематично. Също така не бива да обединявате в един въпрос различни теми, като например: „Как ще мине отпуската ми и ще се влюбя ли през това време?“ Вместо това питайте чрез системата на редене на карти „Келтски кръст“ каква ще е отпуската, а с „Пътя“, какво можете да направите, за да се влюбите отново.

Разбъркване, теглене и нареждане на картите

Изберете система на нареждане на картите, съответстваща на въпроса, който задавате. След това размесете картите. Дори и ако искате да гледате на „обърнати карти“, трябва да ги разбъркате върху широка повърхност с двете ръце върху масата или на пода. Във всички други случаи начинът и старанието при разбъркването са безполезни.

После направете от обърнатите с гърба нагоре карти голямо ветрило. Първо проверете според описанието на системата на редене колко карти ви трябват. След това ги изтеглете от ветрилото с лявата ръка и една след друга поставяйте картите с гърба нагоре една върху друга. След като сте изтеглили всички необходими карти, оставете останалите настрана. После вземете вашите карти и ги обръщайте една след друга в реда, в който сте ги изтеглили (т.е. започвате с картата най-отдолу), и ги нареждайте в последователността, съответстваща на модела, както показва съответната схема.

Тълкуването

Разглеждане поотделно

При тълкуването на картите първо трябва да свържете специалното значение на картата със значението на полето, върху което се намира картата. Това, разбира се, става толкова по-лесно, колкото по-задълбочено и по-добре сте навлезли в значението на една карта. Но ако картите все пак до голяма степен са нови за вас, текстовете в раздела за тълкуването на всяка карта ще ви окажат значителна помощ. Там ще намерите описание за нивата на значенията на всички карти: най-общо, професия и партньорство. Рубриката, описваща значението на картите на ниво съзнание, и тези от Малките Аркани, предимно на нивото на вътрешните преживявания, е подходяща за определяне на местоположение и при въпроси свързани със самопознанието. Във всеки случай прочетете общото значение, за да разберете темата на картата, а след това и специалното тълкуване. Ако времето ви позволява и проявявате достатъчно голям интерес, поне за най-важните карти прочетете нещо за значението на отделните символи. Така ще разбирате картите по-задълбочено, а такова ще бъде и тълкуването ви. Напълно нормално е при първоначалното поотделно разглеждане на картите тълкуванията ви да са с не особено гладък изказ, елементарни и малко разбираеми. Не се смущавайте и не спирайте дотук. Просто продължете със следващата карта. При обобщението накрая по правило вече по-добре ще познавате картите.

Обърнати карти

Някои тълкуватели придават на картите друго значение, ако ги изтеглят с главата надолу. Предложение за възможно тълкуване по този начин ще намерите в рубриката „сянка“. Ние обикновено не правим такава разлика и просто обръщаме картата в правилната посока. Така че съберете свой собствен опит. Съветът ни обаче е да вземете решението дали ще тълкувате картите в правилното положение или обърнати с главата надолу още в началото, преди да е изтеглена първата карта. В последния случай трябва да разбъркате картите на широка площ върху масата или пода, за да могат да се въртят.

Обобщение

Всяко тълкуване завършва с обобщение. За целта свържете в общ извод всичко казано досега поотделно. Това не означава, че то не бива да съдържа противоречия. Нашият живот, а с това и картите достатъчно често са пълни с противоречия. Просто тълкуването ви не бива да остава откъслечно, а да се оформи в завършващо обобщение. Съберете отделните епизоди в цялостна история. При някои системи на редене помага много, ако картите се тълкуват в определен ред или се обръща внимание на особени взаимовръзки. В тези случаи в описанието на системите на подреждане ще намерите съответните предложения за подхода при тълкуването.

Квинтесенция

Ако накрая искате да кажете на питащия как да се държи с оглед на тематиката, тогава формулирайте квинтесенцията. За целта събе-

рете всички числа на отворените карти, като имате предвид следните изключения: всички карти с благородници (това са рицар, кралица, принц и принцеса) се броят за 0, а всички аса за 1. Ако резултатът е многоцифрено число по-голямо от 22, събирайте цифрите, докато получите общ сбор (напр. 365 е 3+6+5=14, новият общ сбор 1+4=5) между 1 и 22. Картата-коз от Големите Аркани, която съответства на това число, ще ви покаже правилния начин на действие. Ако отново се появи двуцифрена квинтесенция, можете чрез ново сумиране на числата да достигнете до криещия се зад тях краен извод. Използвайте ключовите думи от рубриките „светлина“ и „качество“, които ще ви поясняват това заключително предложение на картите.

Често задавани въпроси за практикуването на Таро и техните отговори

За какво можем да питаме картите

Картите могат да бъдат питани за всичко. Единственото, което не могат, е да отговорят с „да“ или „не“. Все пак, разбира се, могат да помогнат при вземането на решения, като показват какви ще са последиците, без да вземат решението вместо питащия. Освен това могат да бъдат питани и за тенденции, могат да дадат информация за настояща ситуация, включително и за скритите причини или първопричини, могат да дадат предложения за правилния начин на действие, а не на последно място те са и скъпоценно огледало при определянето на собственото положение, при всички въпроси, свързани със себепознанието.

Как картите могат да ни дадат много важен отговор

Този феномен със сигурност не може да бъде достатъчно добре обяснен. Но нека следните две разсъждения ви дадат представа за възможните причини:

1. Нашето подсъзнание има по-различно отношение към пространството и времето, отколкото съзнанието ни и е в състояние да надникне отвъд настоящето, както всеки от нас вече го е изпитвал в сънищата си за бъдещето и предчувствията си на предстоящото. Езикът на съзнанието са думите, а езикът на подсъзнателното са картините. Така че картите Таро са азбуката на образния език на нашата душа. С тях нашето подсъзнание може да изрази, как вижда ситуацията около нашите въпроси. Всичко, което съзнанието ни трябва да направи, е, да се научи да разбира образния език на подсъзнанието.

2. В основата на второто разсъждение е понятието еднаквост на времето, синхронизираността, както К. Г. Юнг нарича този феномен. Свикнали сме да измерваме времето в количества. Но времето има и качество, което езикът ни си спомня много добре, когато говори за „правилния“ момент. Така че не съзнателният размисъл е този, който ни води към точния момент. В това отношение много по-благонадежден е вътрешният ни часовник или вътрешният ни глас. Всеки миг има своите особени качествени белези, които се разкриват по един и същи начин на всички нива: на макрокосмическо ниво в констелацията на планетите, на микрокосмическо ниво в движението на атомите, а между тях и на безкрайно много други нива. Така астрологът наблюдава звездите, китаецът хвърля Идзин, римският авгур гадае по полета на птица, посветеният в Таро гледа на карти или пък келтският друид пита оракула на руните; в един и същи миг всички оракули ще кажат едно и също, всеки на своя език. В момента, в който задаваме въпроса си на оракула, той съдържа вече в себе си правилния отговор и ни го съобщава на всички нива. Затова въпросът, кой оракул или какъв вид карти Таро ще изберем, е второстепенен. Важно е преди всичко тълкувателят да говори езика на оракула и да го разбира.

Има ли тайно, единствено вярно, окончателно и обективно значение на картите?

Не. Съществуват само субективни тълкувания. Но как може да се стигне до полезни изводи, ще поясни следващият абзац.

Как може човекът, който поставя въпроса, да изтегли „правилните“ карти, без да знае какво означават или коя система на редене да използва тълкувателят?

Основното правило гласи: „Поставящият въпросите винаги играе играта на тълкувателя.“ По време на подреждане на картите между гадателя и питащия на подсъзнателно ниво съществува единство, така че питащият изтегля правилните карти за съответния тълкувател. Затова е и безсмислено тълкуването да се подлага на „експертиза“ от друг сведущ в картите, защото за неговото разбиране поста-

вящият въпроса щеше да изтегли други карти, които обаче отново щяха да доведат до същото твърдение.

Трябва ли да се концентрираме върху въпроса, докато картите се размесват, местят, теглят или редят?

Не. В никакъв случай. Оставете се да ви води мисълта, че подсъзнанието ви и бездруго вече знае на какво ще отговаря и какво искате да питате вие. Тоест става дума просто за това съзнанието ви първо да узнае какво гласи въпросът. Още в началото си изяснете какво искате да питате, за да можете правилно да разберете отговора. Докато разбърквате, теглите или редите картите, почти може да забравите за въпроса (затова може би все пак е по-добре да си запишете въпроса, за да го имате пред очите си, когато се прави тълкуването).

Откъде се знае кое от многото значения на една карта е правилното в отделния случай?

От глъбините на душата. Не се ли учудвате като тълкувател, когато при някоя карта изведнъж подчертаете някой аспект, който досега сте пренебрегвали, или откриете някоя нейна съвършено нова страна. По-скоро скептични ли сте, когато стереотипно употребявате едно и също тълкуване. Макар понякога да се запънете безмълвни и безпомощни, самите карти могат да ви помогнат да продължите. Попитайте за специалното значение на някоя карта, като за целта редите на кръст (виж. стр. 205).

Ако по един и същи въпрос се хвърлят карти два пъти последователно, ще бъдат ли картите едни и същи?

Вероятно не. Но много често излизат подобни карти, така че изводът като цяло в заключителното обобщение е един и същ. Но картите могат да покажат и допълнителен, макар и, разбира се, второстепенен аспект по въпроса.

Ако хвърлянето на картите два пъти последователно се основава само на това да се тества от любопитство дали картите наистина „действат“, обикновено те не го правят. Това не се дължи толкова на факта, че искат да „ни погодят номер“ заради непозволеното любопитство, а по-скоро е резултат от вътрешното поведение на питащия и тълкувателя. Само когато съзнанието и подсъзнанието са в синхрон, могат да възникнат феномени като предсказване чрез гледане на карти. Ако обаче съзнанието ни се опълчи срещу интуитивното ни ниво, хармонията е нарушена и често качеството на предсказанието на картите е влошено или без стойност.

За какъв период от време са валидни картите? За какви периоди от врели могат да бъдат питани картите?

За близкото бъдеще в рамките на 3 месеца. Това не означава, че след това те губят значението си. Но ще бъдат много по-трудно разбираеми за нас, така че при въпроси, които излизат извън рамките на 12 месеца, стойността на твърдението вече е съмнителна.

Средният период от време, на който могат да се позовават картите, е 4 до 6 седмици. Изключение правят въпросите, свързани със себепознанието, за които не могат да се определят правила. Ако въпросът е свързан с тенденция на развитие в определена тематика, това, разбира се, не означава, че в края на този период темата ще бъде приключена. На тази карта трябва да се гледа като на надпис на врата, през която питащият влиза и която е определяща за по-нататъшния път.

Доколко е благонадежден оракулът на картите?

Колкото е благонадежден и съветът на стария мъдрец. Най-голям „процент на попаденията“ картите имат, без съмнение, при твърдения, свързани с миналото и настоящето, защото тези събития и опит вече са фиксирани или се случват в момента. Не в същата степен, но със значителна вероятност се сбъдват и прогнозите за бъдещето, като благонадеждността намалява с увеличаването на дистанцията във времето на събитието, за което питаме. Тази намалена благонадеждност на прогнозите се обяснява с нашата свобода да предопределяме живота си. Тази е и причината прогнозите да не се сбъдват толкова редовно при хора, осъзнаващи живота си, колкото при хората, които са се оставили на Съдбата си. Картите - както и всички останали оракули - ни насочват към опит, който трябва да преживеем. В това отношение изводите са достоверни. Но как ще преживеем този опит и какви събития ще се свържат с него, това зависи от свободата на нашия избор.

Има ли граница в информацията, а с това и неща, които тълкувателят на карти не може или не бива да предсказва?

Да. За разлика от обичайното очакване

тълкувателят на карти не е гадател. Той е преводач, говорещ езика на картините, който (като при тълкуването на сънищата) в диалога с питащия му посредничи с неговото подсъзнание. Границата в информацията се намира в образното описание на бъдещия опит. Значението на казаното се състои в това да се получи по-дълбоко разбиране на по-големите взаимовръзки на този опит. Безполезни, дори съмнителни са изказвания, излизащи извън тези рамки, които предвещават привидно неизбежно събитие.

Не е ли манипулиран питащият от картите и може ли да преживее нещо лошо само защото му е било предсказано?

Нашият опит показва, че питащият приема отговора само ако вътрешно е готов за него. Ако му изглежда абсурден или неприемлив, той го отхвърля или пита друг оракул. Непрекъснато идват хора, които са били при врачки, за които явно няма граници в твърденията и пророкуват мнимо неизбежно нещастие (страшна смърт на близък човек, икономическо разорение, завършващо със самоубийство и т.н.). След подобен стрес разговорите, че такива изказвания са несъстоятелни измислици, нямат особена тежест. Едва след като питащият разбере, че е „имал нужда“ от такова предсказание, например за да погледне партньора си с други очи, душевното напрежение спада. Ето защо по никакъв начин не бива да се оправдава фактът, че безотговорни врачки правят страшни и същевременно безполезни предсказания. Трябва да е ясно, че както в такъв случай, така и при всяка друга консултация или терапия питащият получава отговор и постъпва така, както е необходимо в неговата ситуация.

В какво се състои тогава значението на оракула?

Със сигурност не в прогнозиране на обикновени събития от ежедневието. Това, което прави ценно Таро (а също и астрологията и Идзин), е дълбокото разбиране за нашите задължения и природата на нашата същност, към която ни води всеки от тези оракули.

Може ли на картите да се поставят въпроси от ежедневието?

Да. Само че би било жалко, ако се ограничим само с това и за нас останат неопознати наистина обогатяващите дълбоки нива на подсъзнанието.

При избора на картите си левичарите също ли трябва да ги теглят с лявата ръка?

Да.

Може ли да се гледа на карти за неприсъстващи лица?

Да, може. Естествено питащият трябва да е в близки взаимоотношения с този човек и да има оправдан интерес за въпроса си. Във всеки случай е смущаващо, когато отношенията между питащия и лицето, за което става дума, са доста обтегнати. Тогава картите често отразяват желанията на питащия, но не толкова добре действителната ситуация на другия.

Защо картите се теглят с лявата ръка?

Защото още от древни времена лявата страна на тялото се смята за интуитивна. Знание, което се потвърждава и от съвременните изследвания на мозъка.

Може ли някой друг да тегли карти вместо нас?

Да. Ако питащият е много напрегнат вътрешно и има категорични очаквания във връзка с въпроса или дори не е на себе си. Тогава дори е по-добре, ако накара някой симпатичен нему човек да тегли, отваря и тълкува картите вместо него.

Необходимо ли е човек да е разбрал всички символи на картите Таро, преди да може или да му е позволено да ги тълкува?

Не. От една страна, едва ли е възможно да се обхванат в цялата им многостранност символите, от друга, е абсолютно невъзможно един символ да бъде напълно разбран в цялата му дълбочина. Непрекаснато се откриват нови, останали неоткрити досега значения. В това отношение е напълно уместно, ако към първите тълкувания на карти се подходи с някакви минимални познания. Важно е обаче да не забравяме границите на собствените си познания и да не забравяме скромността при първите „симптоми за успех“. Всъщност това правило важи дори и за напредналите тълкуватели.

Тълкуване

22-те карти на Големите Аркани

0. ГЛУПАКЪТ

Склонности	Любопитство, желание за експериментиране, търсене на промяна.
Цел	Тръгване през живота (нова извивка в спиралата на вечността).
Мото	Мистично единение (стремеж към трансценденталното).
Светлина	Положително освобождаване от структурите и принудите, безкористен идеализъм, безгранични фантазии, чувствителност към Космоса.
Сянка	Отрицателно освобождаване от структурите и принудите, неяснота на целите, мечтателност, инфантилност, безотговорност
Качество	Непредубеденост, искрена прямота

Основа

Картата

Виждаме демонична зелена фигура, увита от спираловидно преметнати примки, разделени на четири кръга (спиритически нива). Върху примките с цветовете на дъгата се виждат различни символи. Зеленият Глупак (Бакхус, Дионисий, шут) доминира в пространството, като стъпалата на ботушите му сочат навън и по този начин той няма пряк контакт със земята. На пръв поглед изглежда, че с вдигнатите си и разперени ръце здраво се държи за небето (ъглите на картите символизират безкрайното пространство). Похотливият израз на лицето е коронясан с чифт рога, между които се издига кристален диамантен конус, който докосва върха на обграждаща го светлинна пирамида. Безумният му поглед е насочен встрани от наблюдателя (не можем да погледнем Глупака в очите, защото осите на зрението му са леко изкривени). В дясната си ръка държи обърната надолу чаша, в лявата горяща елхова шишарка, чиито огнени езици описват дъга над чакрата на венеца. Върху лявото му рамо се спуска узрял грозд, под него валят монети, върху чиято горна повърхност са щанцовани астрологични символи. Между бедрата му има странно образувание от цветове, а в центъра на фигурата, във фокуса на силата на зачатието, се разгръща Слънцето.

В началото

Коз 0, картата на Глупака, е символът на нов период от живота, който постепенно се издига от дълбоката тъма на подсъзнателното в сферата на намерението, което трябва да се осъществи. Глупакът е като кълна, който предчувства, че оформеният цвят вече е жив в него, защото отговаря на целта на неговия вътрешен план на сътворението, но му е необходимо измерението време, за да се разлисти готовото творение. Защото е не само началото на нещо ново, но и краят на един стар кръг на Сътворението, (сравни стр. 120). Тук виждаме как причината на миналото се отразява в следствието на бъдещето, защото в кармичните си лутания те вече носят модела на едно възможно бъдеще, така както растението майка предава на кълна в наследство информацията как то трябва да се разлисти и цъфне в бъдеще.

Анализ и описание

I. Фигура (Лудият)

Глупак

Глупакът, който доминира в пространството на картата, макар да не е стъпил на земята, а виси в празнотата, е символ на онази загуба на целенасоченост или път, от който едва сега се заражда посока. Пътят винаги е този, който се намира точно под стъпалата му, а целта е посоката на движението без замисъл. Глупакът символизира непреднамереност, която не стои върху материална основа. Затова той не стои върху земята, а показва на наблюдателя стъпалата си, сякаш иска да каже: Целта е нищото!

Поглед

Втренченият му, реещ се над нещата поглед въплъщава взирането в нищото. В обсега на лъча на това вглеждане Глупакът овладява цялото пространствено-времевото мислене на отвъдното. Той опознава своята дълбока, неописуема с думи съкровена същност, която носи в себе си всички заложби, още преди да е окончателно оформена.

Глава

На главата си има два рога, между които има кристален светещ конус. Рогата символизират жаждата за живот, която не е способна да намери просветление. Копнежът за светлина и обвързаността с Космоса са изразени с кристалния светещ конус, но тъй като Глупакът може да изрази този копнеж единствено чрез егото, той винаги жъне само манната на съществото, за което никъде няма място или е някъде между другото. В светлинната пирамида зад главата се появява царството на божествената сила, която

не се поддава на никакви изображения и представи.

Ръце

Обърнатата чаша (вода) в дясната ръка и огънят в лявата са алхимични символи. Най-висшата цел на алхимиците е, чрез съединяването на тези две привидно несъвместими противоположности да извисят низшето към висшето.

1. Фон (елементи)

Огън

Фонът представлява (все още неосъществения) сблъсък на водата и огъня. Огнените езици обграждат зелената фигура, която напира да излезе от пространството, а след това се сгъстяват до изгряло слънце в сексуалната чакра на зеления априлски бог на плодородието.

Вода

Течащата вода, която се движи в лявата страна отгоре надолу, се събира в долния край като вода на живота (Нил с нейните лотоси), от която изпълзяват примитивните праинстинкти (крокодил). Едва след като духът се слива с душата (най-висшето ниво на Глупака), човекът вече няма нужда от плътски партньор, защото вече има дял пряко от първоизточника, който е във вечен любовен контакт с цялото битие. Това се символизира с появата на светеща роза от най-ниското ниво (в крокодила).

3. Преден план (спирали)

Първа спирала (грозде)

Първата сърцевидна примка олицетворява копнежът на душата към сливане и желанието към освобождаването от всички ограничения. Докосва го удължената дръжка на грозда (около шията на Глупака). Това съответства на екстаза (символ на опиянението, грозде), който се излива във вечността и на наслаждата, която пред фона на вечността се влива в циклите на зараждането и изчезването.

Втора спирала
(гълъб, пеперуда, Кадуцей)

Във втория кръг се появява нивото, в което нашето логическо, причинно-следствено мислене вече няма приложение. Този сектор символизира кръговрата на живота и смъртта. Според всички схващания, гълъбът олицетворява духа на зачатието, а лешоядът - девицата, която била обладана от източния вятър. Пеперудата показва необходимостта от развитие (превръщане от гъсеница в пеперуда). Тя е символ на безсмъртната душа, която напуска тялото и отново се въплъщава. Кадуцей, наричан още Ескулапов жезъл олицетворява издигащите се и падащи или раждащите се и отново умиращи сили: змията на живота и смъртта в непрекъснато сливане. А в размаха на птичите криле на върха на жезъла се крие египетският символ на крилатото слънце.

Трета спирала
(детски тела, цветчета, слънце)

В това ниво намираме вплетени едно в друго детски тела, които, така да се каже, хвърлят материален (физически) мост към спиралата на вечността. Картината съответства на разгръщането на вечността във времето и пространството. Освен това (между краката на Глупака) виждаме странно, трилистно съцветие, символ на трансформацията, което прехвърля енергиите на битието (децата) в сферата на сътворението (слънцето в средата на картата олицетворява половите органи на Глупака). Тази последователност деца/цветя/слънце вероятно съответства на това, което езотериците наричат копнеж за божественото или космическо лъчение, физиците - електромагнитно поле, а психоаналитиците - либидо. Това триединство показва копнежа към сливане с вечността, което съответства на Ерос или на Кундалини-енергията в йога, а на ниво раждане на човека - какво води към акта на сътворение, на зачатието.

Четвърта спирала (крокодил, тигър)

Този кръг въплъщава празничната заря в мига на раждането, където колективните образи на миналото сънуват бъдещето си, преди да се влеят в събитията на новото настояще. Той съответства на волята на Сътворението, която още няма ясно намерение. Крокодилът в най-долната част на кръга отразява първичните инстинкти или примитивната промяна, преминаваща през мозъка чрез нервната ни система (виж също стр. 107, „съзнание“). Това съответства на инстинктивните реакции на малкото дете, което в жаждата си за емоции проявява една все още неясна свързаност с праформите на живота. Тигърът, който захапва Глупака за бедрото, е символ на инстинктивната агресия, която в древни времена е помагала на хората да оцелеят, но по-късно е отречена като неподходяща за обществото и се превръща в корен на неосъзнатите ни страхове.

Тълкувания

Фон (Кръгът на Сътворението)

Символично Глупакът е първият тла-

сък на Сътворението, инициран от Божия Дух. Той олицетворява кръговрата в божествения план на Сътворението, защото, от една страна, въплъщава нищото в допирната му точка с раждането, от друга страна обаче, чрез раждането си се превръща в нещо, което копнее да се върне обратно в изгубения рай. Той е Божията мисъл, която възниква от нищото, към което той отново трябва да се върне, и така още в началото се натъкваме на вечния въпрос за смисъла на Сътворението: защо трябва да бъде създадено нещо, само за да може то, себеопознавайки се, отново да се разпадне и след това отново да се възроди? Защото Глупакът е не само началото, което трябва да се роди, но и краят, който неизбежно ще умре, за да се появи отново, за да може пак да възкръсне и после да умре. В края на всеки цикъл Вселената се разпада в самозабравата на Глупака, който все още няма лични намерения и преди включването си в новата спирала на развитието представлява потенциала на самовъзраждащото се от себе си нищо: *Благодат вам и мир от Оногова, Който е, и Който е бил, и Който иде. Аз съм Алфа и Омега. Първият и Последният, начало и край.* (Откровение на св. Йоан Богослов 1:4; 22:13)

Общи положения

Глупакът е все още неразкритото състояние, първоначалното единство или състоянието преди Началото. Той показва, че влизаме в нов период от живота с учудване и без достатъчно опит, а често и без предварителни познания. Имаме шанса да започнем отново и този шанс може да се оползотвори във всички области на живота. Психологически Глупакът представлява вътрешния импулс да се впуснем в неизвестното. Така той следва копнежа на своята душа, която носи непонятното като изходна ситуация, а същевременно и като целенасоченост към нов жизнен цикъл. Необременеността на Глупака съответства на доверието на детската душа, която си спомня космическите закони и не познава рационалните модели на обяснение.

Съзнание

На нивото на съзнанието Глупакът въплъщава удивлението, с което, според Платон, започва всяко познание. Глупакът стои в началото, в нищото. Цялата му същност все още е пропита с космически опит, липсва рационалната основа на материалния свят с неговите функционални процеси. Съзнателните му преживявания са повлияни от сънища и мечтани светове, защото доминира обвързаността с непонятното. Наистина мъдростта на Глупака е символ на висша зрелост, но това, разбира се, не означава, че всеки глупак е мъдрец. Той е в началото на едно пътуване, което накрая го връща към самия него, но по време на това пътуване той трябва да опознае действителността и да помъдрее, за да може на края на пътя отново да се върне към изворите на своето детство. Дори и инстинктивно да чувстваме, че целта се намира в самия извор, няма преки пътеки, които биха могли да ни спестят мъчителните обиколни пътища.

Професия

В областта на професионалното развитие тази карта означава, че навлизаме в нова сфера и че се отваряме за промяна, която ще ни отведе към неизвестното. Свързаните с това обстоятелства в живота могат да бъдат разрушителни или съзидателни или и двете заедно. Глупакът винаги означава освежаващ опит, който може и да съдържа черти на хаос, но дори и когато „паднем по очи“, това не означава истинска опасност. Дълбокото му значение се корени в прозрението, че общоприетите представи за сигурност и успех са само заблуждаващи обещания и бледо лустро, които никога не могат да ни дадат ключа към истинска реализация и задоволство.

Отношения

В сферата на личните ни отношения Глупакът показва преди всичко веселата си, жизнерадостна страна. Тъй като пресметливият и практичен ум не изпълва сферата на тази карта, тук качеството на Глупака се показва в спонтанното изразяване на чувствата и отварянето на сърцето, което не само разширява пространствата на вътрешните преживявания, но и носи със себе си време, изпълнено с радост. Наистина, това може да е израз и на безотговорност и клоняща към нехайство неблагонадеждност, но по правило той представлява оживено, радостно, приятно и безрезервно общуване, в което винаги сме готови да преоткрием отново другия и да го възприемем с многото му лица и да го обикнем. В сферата на събитията тази карта може да означава ново начало на освежаваща връзка или фаза на оживление и възход в рамките на съществуваща връзка, която може да е предизвикана от зачеването на дете.

Аналогични съответствия

1. Архетипи и символи

Архетип

Космическото яйце, уроборос или числото 0 като символ на първоначалното единство или на парадокса, че нищото е нещо.

Буква[1] א

Алеф = А (″вол“, ″плуг“); числена стойност 1. Алеф е първата от трите букви майки (алеф, мем и шии). Противоречието се състои в това, че й е дадена числена стойност 1, макар Глупакът да изобразява 0. Кроули пише: *Действително важната своеобразност на тази карта се състои в това, че нейното число би трябвало да е 0. По тази причина тя изобразява отрицателното над Дървото на живота, извора на всички неща. Тя е кабалисти чната нула.*

Дърво на живота

Кетер на прага на Хохма. Кетер е единството отвъд всички противоречия, а Хохма е положителната, мъжка сила.

Идзин[2]

25 Уан - ″Невинността“ (неочакваното).

Руна[3]

Ир (″космическа ос“) е 25-ата (оте-руна) от съдържащия първоначално само 24 знака футарк и символизира оста на кръга в космическия план на Сътворението, с която трябва да бъдат свързани всички останали неща.

Елемент

Въздух.

Божества

Носещият се над водата Дух Божи (Генезис 1:2) или Морфей (″Светът като сън“).

Митове

Праначалният хаос във всички митове за Сътворението; Адам преди грехопадението; Тил Ойленшпигел или Парсифал; ″Наивният глупак“, който тръгва на поход в одежди на шут и в края на дългото си търсене става крал на Граала.

Свещени места

Врящите кални езера в термалната област край Роторуа (Уакареуареуа) в Нова Зеландия или земната пукнатина на Пития в Делфи, от която се издигали опияняващи пари.

Саббат

1 април (Ден на шегата).

Ритуал

Безделие. За разлика от контролираното ″неправене на нищо“ (сравни карта XXI: ″Вселената“) тук става дума или за образи и тиха медитация, или за саморазрушително освобождаване чрез алкохол и дрога.

2. Асоциации и възприятия

Картина

″Зеленият херувим“ на Ернст фукс.

Произведение

″Оракулът на Сибила“. Сбирка от 14 книги, възникнала във времето между II век пр. Хр. и IV век сл. Хр., съдържаща пророчества с неясна многозначителност.

Музика

Увертюрата на ″Рейнско злато“ от Рихард Вагнер. При акорда в ми бемол мажор без модулация и смяна на акорда се появява ембрионално чувство, сякаш човек излиза от времето, картината на първичния хаос, който произлиза от нищото.

Ухание

Етер (наркотик). Опияняващите пари от земната пукнатина, които карат Пития да изпадне в транс, докато изрича оракулските си предсказания.

Минерал

Рейнски кристал, смарагд.

Астрология

Риби в прехода към Овен. На друго ниво, също и преход от Уран към Меркурий в смисъл на отзивчивост, любопитство, спонтанност и лудории; във връзка с Нептун като израз на умението да бъдеш водач.

Цитат

Редът е удоволствието на разума, безредието обаче е блаженството на фантазията.

Пол Клодел

Това, което липсва на човека, е началото. Не че е толкова трудно да го намери - единствената пречка е представата, че трябва да го търси.

Густав Майринк

[1] Българското значение на буквите е на стр. 198-199 (бел. ред.)

[2] Наименованията са съгласувани с ″Идзин - гадаене и монети“, Да Лю и ″Идзин - класическа китайска книга на промените“, Ю. К. Щуцкий, изд. ″Шамбала“, 2001; 1996 г, (бел. ред.)

[3] Наименованията са съгласувани с ″Рунически оракул за вас“, Св. Тилкова - Алена, изд. ″Арос“, 2002 г. (бел. ред.)

I. МАГЬОСНИКЪТ

Склонности	Налагане (воля за действие).
Цел	Себереализация.
Мото	„Аз искам!“
Светлина	Активност, сила наволята, жизнена сила.
Сянка	Агресивност, егоизъм,злоупотреба свласт
Качество	Стимул, импулс, енергия

Основа

Картата

В центъра на тази карта виждаме фигурата на симпатичен юноша, който много ловко балансира (на пръсти) върху планината на подсъзнателното и жонглира с най-различни витаещи около нея символи. Глезените му са обгърнати от двойка огромни птици (символ на Меркурий), която поддържа в равновесие откъснатото от действителността, неустойчиво положение на тялото на младежа. Отдолу нагоре се катери разярена маймуна. Върху цялата карта се разстила златна плетеница от лъчи и изчезва в задния план, като само зад гърба на фигурата остава отворено триъгълно пространство, което позволява да хвърлим поглед във фантазиите отвъд мисленето. Главата на младежа е коронясана от вплетени една в друга под формата на тюрбан змии, които се превръщат в крилат символ (окото на Хор), в чийто център се извисява гълъб (символ на Светия Дух).

Анализ и описание

1. Фигура (Магът Меркурий)

Магьосникът

Ако Глупакът въплъщава кълна на раждането, който все още витае някъде в облаците, то магьосникът олицетворява създаденото на физическо ниво, Аза. Затова тук много му подхожда ролята на Меркурий, малък бог, разбиращ първичното Сътворение и движещ сферите около себе си с ведро-дяволито изражение на лицето. С елегантни жестове той призовава виденията от своите фантастични светове, вследствие на което енергиите вътре се сгъстяват и превръщат в предмети, а вечността се проявява във времето и пространството.

Стойка/баланс

Докато Глупакът виси в пространството, Магьосникът сръчно балансира върху върха на своето подсъзнание, което той преобразува в индивидуална воля. Неговата стойка наподобява тази на ибиса, който стои неподвижно на един крак и така се е превърнал в символ на най-висша концентрация и животно-символ на египетския бог на мъдростта Тот. Гърците са го наричали Хермес и изобразявали с крилати сандали, които откриваме тук и при Магьосника. Те символизират първата крачка на егото, които пренасят кармично вплетената душа от дълбините на вечността в новия кръговрат на света, в чийто край се намира надеждата за вечно избавление. Подсъзнателното, върху което той балансира, има своето съответствие и в горната част. Виждаме го в синьо-жълтата ивица, която се появява над главата. В нея разпознаваме двойния жезъл, появяващ се от дълбините (от карта XV: сравни „Жезъл, коронован със змията Уреус“, стр. 91) и който Магьосникът съзнателно показва като свързващ елемент между бездната и висините.

Слънчев диск с криле

На върха на жезъла виждаме урвачи (крилатия слънчев диск на египтяните), част от който са и двете змии Уреус: дясната символизира върховната египетска богиня на лешоядите Нехбет, а лявата - нейната сестра близначка Буто - богинята закрилница на Долен Египет. В обичайната форма на разпространение този символ е изобразен върху картата на дявола, където се представя тъмната, хтонична част на съзидателната сила на „маг Меркурий“. Легендата разказва, че египетският бог на слънцето Хор приел образа на крилат слънчев диск, за да победи Сет, бога на злото. Вследствие на това Тот, богът на мъдростта, наредил всички храмове да носят този знак като защита против злото. Двете змии Уреус са закрилящите слънцето сили, както могат да бъдат видени и

като закрилящи амулети върху челата на много фараони.

Змийски жезъл

Закрилящите слънчевия диск змии Уреус тук са се превърнали в съставляваща кадуцея (жезълът на Хермес) змийска двойка: (мъжката) змията на живота и (женската) змията на смъртта. Историята за грехопадението ни разказва само за тъмната змия на смъртта, докато възпитаниците на Ескулап използват за своя жезъл змията на живота. Тук обаче двете са обединени и изобразяват в средната част вертикално изправен знак за безкрайност и израз на вечната размяна на световете от земния живот и отвъдното.

2. Фон (понятното)

Геометрични лъчи

Златните лъчи символизират мрежата на нашите мисли или на дуализма. В дуалистичните понятия и представи нашето Аз се опитва да проумее безкрайността (синята сфера). Геометричното подреждане на лъчите символизира структурата, с която Азът се опитва да дефинира вечността.

Триъгълно пространство

В същността на тази карта е заложено Аз-въплъщението, Аз-налагането и първия импулс към осъзнаването. Азът е излязъл във времето и пространството през дупката (триъгълното пространство зад гърба на фигурата) и започва да създава себеподобен образ.

Ветрилообразна форма

Ако на Глупака в неговата лудост е позволено да вижда през воалите на материята, то Магьосникът притежава волята да сгъсти чрез действията си мъглата на вечността. В картата това е изобразено чрез ветрилообразна форма около главата с цвета на лазурен камък (над светловиолетовия триъгълник). Ние създаваме нашата действителност чрез действията си, а същевременно следствията от действията ни създават нашата индивидуална идентичност.

3. Преден план (символи)

Намерението на Магьосника да моделира света според волята си му дава възможност да проникне с лекота в сферите, които са изобразени в обграждащите го символи. Магическият начин, по който жонглира с тях, показва несломимо вътрешно доверие.

Монета, огън, чаша, меч

Сфера на елементите (син фон)

Това са символите на цветовете, които в по-старите карти Таро са на масата на Магьосника. Те съответстват на действието (дискове), волята (жезли), чувстването (чаши) и мисленето (мечове). На друго ниво те въплъщават и основните оръжия на Магьосника, които съответстват на четирите елемента (огън, вода, въздух и земя). Времето и пространството дават възможност на херметическия Маг да обедини всички спектри, които са „осезаеми“ в тези символи: сила на волята и разум, сърце и тяло.

Стрела, пергамент

Ниво на волята (фон с цвят на лазурит)

Стрелата (над дясната ръка) символизира порива за познание или стремежа към нови хоризонти. При шаманите изстреляната във въздуха стрела има значение на призоваване, тя е вест и покана за божеството да слезе за ритуал. Обратно, пергаментът съдържа вече облеченото във форма, тоест вече получено и написано познание.

Скиптър, крилато яйце

Ниво на съществуване и развитие (светловиолетов фон)

Той с лекота държи върху върха на пръстите на дясната си ръка скиптъра, египетския символ за власт и сила, докато над лявата му ръка се носи крилато яйце, магически символ на силата на духа Етер, на петия елемент, на квинтесенцията.

Маймуна

Ниво на сянката (отчасти закрита от сферата на Меркурий)

Маймуната, животното символ на египетския бог на мъдростта Тот, агресивно се изправя в сянката на съзнанието срещу сферата на светлината. Тя съответства на инстинктивната личност на мага, която, обзета от гняв, обръща внимание върху себе си, за да не бъде пренебрегната само заради една интелектуална нагласа.

Тълкувания

Фон (Хитреца)

Магьосникът има отношение към Меркурий Алхимика и към гръцкия

Хермес, водача на душите и господар на всички кръстопътища, чиято тъмна природа се разкрива чрез картата на дявола: *Меркурианското влиза в действие винаги на най-тънкото, слабото, „несъзнателно“ място в системата на нашето съзнание - тоест на прага на тази „друга“ действителност. И когато установи контакт с подсъзнателното измерение на психиката, успява да освободи системата на съзнанието от едностранчивата й свитост, да я отпусне и разшири, но и я заплашва с разпадане, ако е прекалено лабилна. И обратно, появява се навсякъде, където става дума за преходни ситуации и системи, които са достигнали границите си, обединява архетипа на Хермес-Меркурий, който след това създава объркване, дезориентация, несигурност и страх, но може и да дари освобождаващ смях Така например във времена на обществен прелом се натрупват прояви на хитреците: нарастващ интерес предизвикват шутовете, лудите, клоуните, комедиантите, кабаретните артисти, сатириците, търси се и се изпробва алтернативен живот, грубостта съпътства всичко, няма нищо невъзможно, накратко: светът превърта и се изкривява. И над всички високо горе танцува върху своето вече хитрецът и адски се радва на създадения от него хаос, който същевременно е и изобилието на новия динамичен живот.* (Луц Мюлер)

Общи положения

Магьосникът означава активност, себереализация, стремеж към власт, а и показва изключителна жизнена сила. В него се изразява абсолютната воля за формиране и промяна на нещата. Докато Глупакът все още е сляп и само предчувства, че му е предопределено да открие нещо, то Магьосникът прави първата решителна крачка. Той знае какво иска и това го кара да постига всички цели. Тук в сенчестата страна се намира наивният опит чрез силата на позитивното мислене да се мобилизират услужливите духове на подсъзнанието, които, разбира се, нямат друга работа, освен незабавно да удовлетворяват всички наивно-нарцистични потребности.

Съзнание

Магьосникът постига онова, което иска, защото знае как да фокусира енергията си. Това време на ясното желание носи със себе си голям успех, защото действаме, вместо да реагираме, а не просто се лутаме от едно към друго преживяване. Време, в което от любопитство или с ясното желание проникваме в непознати области и така превръщаме в собствена някоя нова територия. Тук може да се имат предвид както нови сфери на интереси, така и нови сфери в живота. Във всички случаи този опит води до разширяване на съзнанието ни и на увеличаване на радостта от живота.

Професия

В професионално отношение тази карта показва, че поемаме инициативи, съзнаваме силата си да оказваме влияние и целенасочено я използваме. Така се издържат изпити, преодоляват се предизвикателства и много успешно се повлиява ходът на събитията. Според насочеността на тази енергия можем да имаме успех в бизнеса, да получим повишение или успешно да завършим някой проект в работата. Да се действа успешно означава посредством външната воля да прехвърлим вътрешната сила в области, където тя ще ни донесе успех.

Отношения

В лично отношение тази карта показва фаза на силно обаятелно въздействие. И тук към целта ни води не трескавото желание, а невъзмутимата, почти естествена вяра в собствената сила и способност, каквито ги създава самохармонизиращото съзвучие между съзнателната и подсъзнателната воля. На този фон се заражда огромна сугестивна сила; Магьосникът се приема такъв, какъвто е, и с честността и откритостта си привлича към себе си любовта на ближните.

Аналогични съответствия

1. Архетипи и символи

Архетип

Създаващото деца мъжко същество или небесният баща.

Буква ב

Бет = В („къща“, „език“); числена стойност 2. Тук непонятното се сгъстява върху казаната дума или описателния език.

Число

1 = разкритото единство, вървящия изправен човек, импулса, Янг, мъжката сила.

Дърво на живота

От Кетер към Бина. *Меркурий е водещата от Кетер към Бина - към разбирането - пътека; затова той е и пратеник на боговете.*

той представлява лингам, думата на Сътворението, чийто език е мълчанието. (Кроули)

Идзин
Цян - „Творчество“.

Руна

Феху („добитък“) е първата руна; тя изразява индивидуалното формиране на нищото (мъжката еманципация или Сътворението на света), тоест черпенето на идея на прага на материалното реализиране.

Планета
Меркурий (символ на воля, знание и слово, чрез които са били сътворени световете). Кроули пише: *Меркурий символизира действието във всичките му форми и фази. Той е флуидната основа на цялото мислене; а в теорията за динамиката на Вселената той самият е нейната субстанция. Той представлява непрекъснатото Сътворение.*

Божества
Хермес Трисмегист, Тот (египетският Меркурий), Хануман, маймунският бог (хиндуският Меркурий).

Митове
Сътворение (сътворяване на човека), Адам (след грехопадението), Мерлин или Дедал (гениалният изобретател, строител и занаятчия на античността).

Свещени места
Хермополис Магна (древноегипетски развалини край Ал Ашмунаин); храма на Аменофис в Луксор („Храмът на човека“).

Саббат
Началото на годината.

Ритуал
Предизвикано събитие (посвещаване, кръщаване).

2. Асоциации и възприятия

Картини
„Сътворението“ („Бащата на дните“) и „Елохим създава Адам“ от Уилям Блейк.

Произведения
„Corpus Hermeticum“ (алхимичната библия от Хермес Трисмегист) или „Сведения за сътворението“. Кроули пише: *Картата представлява волята, мъдростта, словото, висшия разум, от който са били сътворени световете,* и затова се отнася към началото на Евангелието на Йоан.

Музика
„И Господ каза: Да бъде светлина!“ от „Сътворението“ на Йозеф Хайдн.

Ухание
Лаврово дърво, женшен, мускат.

Минерал
Диамант или златист пирит.

Астрология
Слънце/Меркурий в знака на Овен. Слънцето в смисъл на сила и излъчване, Меркурий по отношение на ловкост и сръчност.

Цитат
Трябва да правиш всичко сам.
Алхимичен принцип

II. ВИСШАТА ЖРИЦА

Склонности	Копнеж по първичните извори.
Цел	Да бъде воден, да бъде докосван, сливане с първопричината
Мото	Алма Матер (Майка на душата), Матрис Спиритуале (Майка на духа) или отразяващата се върху водната повърхност луна като символ на извисяващата се от подсъзнателното женска мъдрост.
Светлина	Интуитивно познание, духовна мъдрост, търпение.
Сянка	Мечтателност, бягане от действителността, непостоянство, съмнение, фалш, страх за съществуването.
Качество	Лунарно съзнание, мъдрост на лоното.

Основа

Картата

В дълбочина виждаме тайнствена фигура, държаща голям воал. фината мрежа, която покрива почти цялата карта, се отмества от допира на разперените и ръце от вътрешната страна. Тя пада в горната част и открива на заден план част от богинята, която сама сваля забулващата я материя и се показва пред погледа на наблюдателя. Въпреки това тя не се вижда съвсем ясно, защото между горната част на голото й тяло и очите на наблюдателя се промъкват наслоени една върху друга „светлинни сфери“, а пред лицето й се носи триизмерна лемниска[1]. Короната върху главата й символизира трите фази на луната: пълнолуние в средата, а в ляво и дясно увеличаващия се и намаляващ лунен сърп, а също и слънцето, положено върху чашката на полуотворена луна. Отзад се виждат седем лунни сърпа. Най-прозрачни са елипсовидните, извити нагоре линии, които задълбочават въздействието на Висшата жрица във времето и пространството (до чакрата на сексуалността, до която не достигат). Долната част на жрицата е напълно забулена от мрежата. Върху коленете й са положени лък и стрела, символ на египетската богиня Нейт, която била наречена Изида от Саис. В долната част на картината (пред мрежата) има различни символи: кристали, цветя, плодове, а в средата има една камила.

Анализ и описание

1. Фигура (Непонятната)

Висшата жрица

Във фигурата на Висшата жрица виждаме всичко онова, което убягва на мисълта, което дреме в дълбините на подсъзнателното и проблясва в посланията на нашите сънища и видения. В Саис я почитат (Нейт) и като „великата тъкачка“. фино изплетената мрежа прикрива нейната тайна и препречва погледа на всеки, който не е достоен за това посвещение. Това е тайната зад явленията на външния свят. Докато Магьосникът въплъщава способността да вижда различията във външния свят, то воалът на Висшата жрица прикрива намиращото се отзад божествено единство.

Забулена част (стрела)

Скритата зад воала долна част на тялото е знак за това, че Нейт (Изида) няма да покаже тайната на нейната вечна девственост. Всеки опит да й бъде измъкната тайната чрез телесно единение или душевно сливане, се плъзва по фината мрежа на воала. Същевременно обаче воалът предпазва от шока на мистерията, защото определената за наблюдателя стрела вече е подготвена върху коленете на богинята. В тази връзка митовете ни разказват историята на Актеон, един ловец, който я изненадал в образа й на девствената Артемида, повелителката на животните и богиня на лова, докато се къпела гола в един извор. За наказание, че е наблюдавал нещо забранено за хорските очи, богинята го превърнала в елен. Той бил подгонен и разкъсан от собствените си кучета.

Разбулена част

В горната част на картата Висшата жрица разкъсва на две воала като девствена ципа. Това не е безопасен момент. Наистина копнежът по първичните извори е много голям, но тяхната тайна е достъпна само за онези хора. които са съзрели чрез мистично съзерцание или други упражнения. Който проникне там без право, се превръща в животно (Актеон или магарето на Апулей). Висшата жрица е връзката с божественото, посредницата и застъпницата, от която има нужда Магьосникът.

[1] Лемниска - знак за безкрайност (∞) - бел. пр.

2. Фон (непонятното)

Воал

Докато златните лъчи в картата на Магьосника символизират модела на мисленето, с който Азът измерва вечното, то сребърният воал на Изида въплъщава фината шарка на чувствата, които са вплетени в грубата структура на мисленето. Воалът прикрива праженското, голямата мистерия, която завинаги остава затворена за търсещото, настойчиво и опознаващо (мъжко) съзнание и чиято истина се открива само с благоволението за поглеждане в мистичното. Затова в нозете на статуята на Изида в Саис е било написано: *Аз съм всичко, което е било, което ще бъде някога. Никой смъртен никога няма да може да открие какво има под воала ми.*

Свален воал

В стихотворението на Шилер „Забулената картина от Саис“ този образ е още по-усъвършенстван: *Никой смъртен,* каза устата на оракула, *не може да отмести този воал, докато аз самата не го вдигна (...).* В картата богинята вдига воала и с това разкрива част от тайната си. Но който смята, че тази част е цялото и че тази гледка му открива цялата тайна, допуска същата грешка, която е направил и Едип. Той наистина разрешил загадката, която му задал Сфинксът, но не и загадката, която представлявал самият Сфинкс: непонятната същност на жената.

Лемниска

Знакът за безкрайност пред лицето на жрицата е символ за онзи вътрешен свят, в който гледа само „третото око“. Това, което за физическото око дреме в тъмното, се открива чрез „очилата на безкрайността“, и то не само във фрагменти от сънищата или отрязъци от онези случайности, които ни карат да предчувстваме, че зад човешките действия се крие нещо повече от индивидуални намерения, а също и в най-съкровеното познание, което ни учи: Всичко е част от един велик, космически план.

Лунни сърпове

Седемте, изтъняващи в горния край лунни сърпове символизират - съответствайки на седемте планети - седемте стъпки в алхимичния процес, чиято кулминация се увенчава с обединението на противоположностите (хермафродит), както е изобразено тук в короната, в която се обединяват

слънцето и луната. Така във Висшата жрица откриваме водачката, която напътства непрекъсното търсещия в правия път към все по-дълбоки прозрения и посвещения. Като тук не става дума за любопитно, смело (и непозволено) проникване в непознатото, а за преоткриване на онова, което великите мистици отдавна наблюдават.

Линии (елипсовидни)

Ако лемниската и спираловидните сфери (пред Висшата жрица) представляват нивото, на което се изразява непонятното в човека, то елипсовидните изображения във формата на лунни сърпове зад гърба на Изида символизират ключа към истината или невидимото божество. Отвесните елипсовидни линии олицетворяват неизречената истина, защото намиращата се пред Изида истина, а с това и в полезрението на човешкото съзнание, никога не е вечната истина, а само отражение на тази непонятна истина. Кроули пише: *Картата представлява най-духовната форма на Изида, вечната девица. Тя е облечена само във воал от лъчи светлина. Важно е светлината да не се разглежда само като съвършено проявление на Вечния Дух, а като воала, който закрива този Дух. Така тя е светлина и тялото на светлината. Тя е истината зад воала на светлината.*

Тя е душата на светлината. Тя е идеята, намираща се зад всяка форма; щом влиянието на триединството (Дух) падне под пропастта (Abyssos, прага към материята), започва да действа влиянието на конкретната идея.

3. Преден план (светът на формите)

Цветя, плодове, кристали, камила

Както слънцето прониква в земята, така прониква и вечното в материята и оставя семето си във формата. Висшата жрица представлява духовното ниво на Изида, възможността на формата или вечното зад воала. Тя въплъщава приемащото начало, което е проникнато и оплодено от силата на Магьосника. Групираните в долния край на картината символи са разположени пред воала на Изида и затова вече са на показ. Включените във възникването форми (вихър, кристали, семена, шушулки) въплъщават оплодената материя и препращат към следващата карта. Камилата, която носи собствените си запаси от вода през пустинята, е свързващият елемент между вътрешните сфери (вода, душа) и света на реалните форми (земя, материя). Тя е символ на въздържаност, трезвост и

смирение, но заради „високомерната“ й физиономия неправилно е тълкувана като израз на надменност и своенравие. Същото важи и за Висшата жрица.

Тълкувания

Фон (Изворите на нощта)

Картата е символ на онази друга действителност, която се намира отвъд будното ни съзнание и с която обикновено се срещаме в сънищата си. Тя е витата стълба, по която слизаме все по-надолу и по-надолу към онези безименни първични преживявания, които сме събирали милиони години наред (сравни стр. 107, „Съзнание“). Тя ни показва низините на нашите спомени от времето на динозаврите, началото на развитието ни като бозайници и същевременно ни води към тайнствените висини, които убягват от посегателството на логично мислещия разум. Но тъй като алегоричните „модели“ са пропити от старите патриархални предания, повлияният от този модел на мъжко мислене разум вижда в „Мъдростта на лоното“ обикновено само тайната на присъщия на всички неща портрет, която същевременно ни кара да гледаме с възхищение и ужас лицето на бялата и черната Изида, без да можем да бъдем сигурни дали срещаме доброто или лошото, лекуващата или разрушителната сила. Висшата жрица е архетип на онзи дълбок копнеж да се свържем с нашата подсъзнателна част. Тя въплъщава онази част от нас, която срещаме в беглите си сънища и която ни дарява с причиняващи световъртеж прозрения.

Общи положения

Висшата жрица властва над несъзнателните, интуитивни сили. Нейният свят е този на лунарното знание. Това е нивото между спящото и будното съзнание, където събитията се подготвят в сънищата, преди да се превърнат в преживяна действителност. Със светлата си страна тя е израз на снизхождение и разбиране и като помощничка, лечителка или ясновидка използва силата на подсъзнателните сили за благото на другите. За разлика от това сенчестата й страна съответства на архетипа на „тъмната сестра", която използва властта на душевните си сили, за да подмами, осакати или навреди на другите.

Съзнание

В духовен план картата описва едно време, в което трябва да насочим вниманието и към подсъзнателното, и към образите на душата и да се отдадем на творчески фантазии и мечти или пък да се спуснем към съкровищата на дълбините, за да повдигнем воала, с който Висшата жрица е забулила тайното знание. Висшата жрица ни води към нашите колективни корени, което означава надолу към онези сфери, в които всички хора са свързани помежду си. Както К. Г. Юнг показа, ние не само наследяваме от предците си структурите, но и тяхното съдържание, които са колективна природа. Тези праобрази или архетипи са събирателен образ на образите от физически преживявания, които човечеството е събрало в хода на своето развитие и които подсъзнателно предопределят поведението на всеки един човек. Те са ангелите и дяволите, които непрекъснато срещаме. Пътуващият през тези (долни) светове би трябвало непрекъснато да си припомня, че маските на подсъзнателното не са неподвижни, а винаги отразяват лицето, което се изправя пред тях. Враждебността ги кара да приемат заплашително изражение, отзивчивостта смекчава чертите им.

Професия

В професионално отношение Висшата жрица ни показва, че или сферата ни на действие отговаря на тематиката на тази карта, какъвто е случаят при терапевтичните или езотеричните професии; или означава, че изпълняваме с търпение и откритост ежедневните си задължения, винаги готови да поемем нови идеи и предизвикателства, без обаче да оставяме последното решение на външни обстоятелства, когато става дума за крачки в професията. Това може да доведе до щастливото обстоятелство да бъдем ръководени от ангели (вътрешни гласове) или да се държим неприлично и непредсказуемо.

Отношения

Тъй като тази карта изразява връзката на реалността с нашите чувства, можем да измерим доколко външните ни възприятия са вкоренени в нивята на нашите сънища. В личните ни отношения Висшата жрица е олицетворение на разбиране, дълбока симпатия, близост и сродност на душите, деликатност и загриженост в общуването с другия и не на последно място на увереността, че с партньора ни свързва невидима връзка. Във времето, когато живеем сами, Висшата жрица е вътрешната ни водачка към близост, душевна общност и обмен на енергия.

Аналогични съответствия

1. Архетипи и символи

Архетип

Мистерията на жената.

Буквата ᚷ

Гимел = G („камила“); числена стойност 3.

Число

2 = двойнственост, разделяне на субект и обект, полукръг. Числото на намерението и на съмнението (две възможности). Първото изразено съмнение е - *на Ева Господ бил казал (?): изгони и изгонете още днес хората от рая на непорочния живот.*

Единствено последователното съмнение води до виеше познание.

Дърво на живота

Връзката между Кетер и Тиферет. Пътят от Кетер („вечната“) към Тиферет („съзнание и хармония“) съответства на небесната стълба, по която се качват и слизат ангелите. Ангелите са символите на обмяната между божествена и човешка енергия и представляват идеята стремящата се към форма и израз. Кроули казва: *Картата създава пряка връзка между бащата в неговия най-висш аспект (Кетер) и сина в неговата всеобхватна изява (Тиферет). Пътеката се намира в съвършеното равновесие между бащата и сина*

Идзин

2 Кун - „Възприемчивост“.

Руна

Уруз („Праизвор“ или „Изворът на Урд“, до който орисниците плетат съдбите) е втората руна и означава скритата зад формата идея и формираща енергия. Заедно с мъжката страна на Магьосника Висшата жрица представлява връзката между идеята (проявлението на духа) и нейното обвързване във формата (разбиране на плътта). Това е осъзнатост в най-висшата й форма.

Планета

Луна. Отразяващата се върху водната повърхност луна символизира идеята, която се отразява във формата.

Божества

Кралицата на небето като Всевъздаваща, Матриархата, Креатрикс[1], Инициатрикс с многото й имена: Евринома, Мая, Нут; или в популярните й представяния като Изида/Нефтида, Ева/Лилиту, Инанна/Ерешкигал, Деметра/Персефона. *Подреждането на Кроули: Артемида, Изида и Нут са праобрази на чистата девственост и представляват чистата идея за божествена искра преди материалното претворяване.*

Митове

Захапването на ябълката от Ева; Нарът на Персефона, който й е предложен от Хадес или отровната ябълка на Снежанка, която отвежда отхапалите от нея зад „видимата действителност“.

Свещени места

Венецианският остров с гробищата Сан Микеле (асоциации с „острова на мъртвите“ на Бьоклин); храмът на Изида на нилския остров Филе до Асуан (днес постоянно наводняван).

Саббат

Марие Лихтмес

Ритуал

Съзерцание (медитация в съня), будна вглъбеност при изключване на всички желания; пътуване към дълбините.

2. Асоциации и възприятия

Картина

„Островът на мъртвите“ на Арнолд Бьоклин.

Произведение

Шумерският епос: Слизането на Инанна в подземния свят.

Музика

„Лебедът на Туонела“ от Ян Сибелиус. Туонела е финското царство на мъртвите. Безмълвни водни маси обгръщат острова, а над водата се носи пеещ лебед. Който чуе песента му, го обзема копнеж по смъртта.

Ухание

Подправка карамфил.

[1] Creatrix - създателка, майка (лат.) - бел. пр.

Минерал

Прозрачен халцедон, флуоресциращ серпентин.

Астрология

Луна в знака на Скорпион в дванадесети дом. Луната като израз на лунарното ни съзнание, Скорпионът като знак на властта на съзнанието и дванадесети дом като мистерията на непонятното.

Цитат

... аз съм тук, майката на природата, господарката на всички стихии, зародиш на клетка на всички живи същества, княгиня на духовете, кралица на мъртвите, повелителка на небето, въплъщение на боговете и богините. Светлинният купол на небосвода, лечебният бриз на морето, мъртвата тишина на ада се подчиняват на моите знаци; аз съм едно същество, но цялата земя ме почита в много образи, с разнообразни ритуали и различни имена.

„Слово на богинята“
в „Златното магаре“ на Апулей

III. ИМПЕРАТРИЦАТА

Склонности	Всеотдайност и майчинство („да се отвориш и отдадеш...“)
Цел	Раждане („... и да създадеш нещо ново чрез свързване на вътрешното и външното“)
Мото	Майка природа.
Светлина	Положителните страни на земната майка: любов, доверие, развитие, докосване, сливане, осъществяване.
Сянка	Мащеха или майка на разрухата: ламтеж, алчност, търсене на удоволствия, леност, неподвижност.
Качество	Добро отношение към тялото, чувственост, любов към изобилието, сигурност, защитеност, разбулване на новото.

Основа

Картата

Картината показва жена с корона, седяща на трон, чиито колони са загатнати с виещи се пламъци. На наблюдателя прави впечатление усуканото тяло: гърдите и ръцете са насочени напред, лицето и долната част на тялото са обърнати наляво, на които вдясно контрастират масивната горна част на тялото (майчинската сила), заобленте задни части (чувственост), както и цъфтящият лотос (плодородие). Кроули пише: *В дясната си ръка тя държи лотоса на Изида; лотосът олицетворява женската или пасивната сила. Неговите корени са в земята, под водата или в самата вада; но неговите цветове се отварят, насочени към слънцето. Върху пламъкообразните колони на трона й стоят врабче и гълъб, подът под трона е покрит с лилии и риби. Хералдическата символика на Императрицата е двойнствена: от едната страна е изобразен традиционният пеликан, който храни малките си с кръв от собственото си сърце. От другата страна се намира белият орел на алхимиците.* Двуглавият орел е алхимичен символ на преобразяването и прераждането и описва циклите на Сътворението. Той подчертава вътрешното знание на владетелката, че животът започва от „изворите на майките“ и събитието (раждането) настъпва, когато са изпълнени предпоставките за това. Пеликанът, който храни малките си със собствената си кръв, е знак за безкрайната преданост на майчинската любов, макар символиката да се обяснява доста семпло: За да извади храната за малките от гърлото си, той така извива шията си, че клюнът докосва гърдите му. Понеже по клюна често има кръв от рибата, белите му пера стават червени, което предизвиква впечатлението, че той се е изкълвал до кръв, за да нахрани с тази кръв малките си.

Анализ и описание

1. Фигура (Друида)

Императрица

Владетелката се появява върху тази карта по-скоро през погледа на мъжа; изобразена като аспект на мъжкия опит с вечната женственост и по-малко като олицетворение на неизчерпаемата сила, с която природата непрекъснато създава нов живот. Пастелните цветове на картата съдържат елементи на „чистата девица“, тоест идеализирания за мъжа образ на майката. Всъщност обаче Императрицата е символ на Великата Майка, прамайката на всичко живо. Тя олицетворява творческото оформяне и става майка на все още безформената идея като материя.

Стойка (врабче)

Врабче от дясната страна е предопределената за Афродита птица като символ на нейната похотливост. Владетелката отвръща поглед от него и обръща лицето си към гълъба. Тук се появява дилемата на богинята майка на Кроули, която не иска да признае инстинктивната си природа, и изразява отношението си с извитата долна част на тялото, отделена от сетивното достолепие на горната. (В тялото на Императрицата Кроули вижда скициран алхимичния символ на солта.)

Поглед (гълъб)

В страничния поглед, насочен към колоната, върху която седи гълъбът, се изразява духовното наследство на Висшата жрица или приближаването на женствеността към светостта (идеализираният образ на майката в християнството е Девата), понеже Светият Дух е обладал Божията майка под формата на гълъб (повече за символиката на гълъба виж стр. 43).

Ръце (лотос)

В дясната си ръка тя е хванала дръжка на лотос с формата на фалос, който символизира мъжката сила за оплождане, а лявата е леко отворена, сякаш иска да прегърне невидимо дете.

Одежди (бели пчели)

Върху розовата блуза кръжат пчели (символ на царицата-пчела в кошера), фигурата е обградена от сини водни стълбове, произлезли от светкавицата на Магьосника в океана на Висшата жрица.

Израз (цялата картина)

фигурата в тази карта все още не е изпълнена с живот, лицето й нито е изпълнено със страст, нито гори от влечения, всяко загатване за чувственост е чисто формално: тя повече прилича на светица, отколкото на жена. Традиционно обаче картата символизира всеотдайност и страст. Дали е висша умисъл първичната женственост да бъде „освободена“ от най-низките инстинкти на олтара на най-висшата любов или отговорът се крие в противоречивия образ на Кроули за жената и майката, който го кара да пренебрегва инстинктите на нагона? Защото Императрицата е и символ на тъмната, искаща живот майка, от която той се е страхувал.

2. Обкръжение (други символи)

Пеликан, орел

Майчинството се изобразява с розово-червения пеликан, който храни малките си със собствената си кръв (виж „Основа“). В египетския календар той символизира времето на прибирането на реколтата. Срещу него стои двуглавият орел като символ на партньорство (в алхимията той е символ на мъжко-женския живак), който се съединява със знака на нарастващата луна.

Арка, корона

Арката показва портата към света, която се символизира от Императрицата - вечната, раждаща. Същото се отразява и в короната й, където между намаляващата и нарастващата луна се ражда светът.

Луна, лилии

Намаляващата луна от дясната й страна и нарастващата луна от лявата символизират вечния цикъл на зараждането и умирането. По подобен начин лилиите в долната част на картата отразяват двата полюса на женствеността (от патриархална гледна точка): предпочитано и широко разпространено е представянето на лилията като символ на чистота, невинност и непорочност. Като афодил обаче тя е цвете, украсяващо поляните на подземния свят в Древна Гърция. Тя е посветена на Персефона, на тъмната страна на Великата майка. Друго предание разказва, че Афродита мразела лилиите тъкмо заради тяхната безобидност и чистота. Затова поставила на цветето пищна дръжка, която трябвало да наподобява фалос.

Тълкувания

фон (Царството на живота)

Императрицата въплъщава чувствеността в целия спектър на нейната прелест. Тя е Ева след грехопадението за разлика от нейното небесно съответствие в образа на Висшата жрица. Намираме се в света на плътта, на майката земя или на влажния извор на прехраната и топлината (нарастваща луна). Това е време на приятно сливане, нежно внимание и голямо просветление. Това е обаче и периодът на склонността към изява на обособеност (детето узрява в утробата на майката), а зад светлия и хармоничен свят, в който надникваме чрез тази карта, вече се надига сянката на нощта.

Общи положения

В Императрицата разпознаваме Великата майка, олицетворяваща възникването на целия живот. Тя е неизчерпаемата сила на природата, която непрекъснато създава нов живот, непресъхващият извор, символизиращ нашия съзидателен потенциал и способността ни да приемаме импулси и да създаваме от тях нещо ново. Но тя е и символ на необходимостта да се освобождаваме от старите структури на живота, за да могат да се оформят нови, както и на порива да нарушаваме табутата и да надрастваме себе си, за да проникнем в мистерията на живота. А може и да ни доведе до несъзнателна самоунищожителна лудост.

Съзнание

Всичко говори в полза на това, че в цикъла от умиране и зараждане, идване и отиване природата въплъщава безсмъртие. Човекът неизбежно е обвързан в този кръговрат, независимо от това дали му харесва или не. Нищо не може да му спести преминаването през различните фази на развитие: връхна точка и

криза, разцвет и разруха. И според гледната точка той възприема тази първична сила като даващата или вземащата живот майка природа *(Създаден си от пръст. И в пръст ще се превърнеш.)* Затова и осъзнаваме, че тази карта показва много повече, отколкото сборът от нейните части: можем да разчленим едно цвете до най-малките му съставни части и да ги изследваме с микроскоп. Тогава ще знаем всичко за съставните му части. Но дори и когато ги съединим отново, то вече никога няма да разцъфне. Можем да гребнем от една река вода с ведро и да я изследваме. Ще разберем всичко само за водата, която сме взели. Но с това не сме научили нищо за феномена река.

Професия

В професионално отношение картата ни показва, че се намираме във фаза, когато се освобождават мощни енергии. Убеждаваме с естествена самоувереност, силна доза оптимизъм и голяма порция хумор. Това означава творческа съзидателност за артиста, писателя, музиканта или специалиста в областта на рекламата, нови, изненадващи идеи за техника, инженера или дизайнера. Картата олицетворява волята за промяна, обновление, развитие и по-голямо оживление в други професионални сфери. Жените възприемат женствеността като сила. Те въплъщават жизнената, подхранваща страна на инстинктивното Аз, което с доволство се привързва към земята. Това може да предвещава бременност или друго ново творение. В професионално отношение е възможно начертаването но големи планове, защото Императрицата подкрепя способността да се създават различни неща и да се реализират нови идеи. Независимо от това дали са в материален, емоционален или идеен план. Тази карта засилва потребността от отварянето на външни творчески влияния, обогатяване със силата им и създаването на нещо ново върху тази основа.

Отношения

В сферата на партньорството тази карта също символизира промяна и обновление и може да означава както увеличаване на семейството, така и всяка друга форма на промяна в отношенията. Тя или ще ви покаже оживление и преобладаващо радостни събития, или ще се срещнем с тъмния й аспект, който ще ни принуди да поставим съвсем нови основи на чувствата си, дори и ако душата трябва да мине през огън, докато бъдат съборени и отстранени всички стари пречки на лишените от смисъл емоции. Тогава изведнъж ще се окажем в положението да изградим върху опита от миналото нова емоционална основа и да се впуснем в душевна връзка, носеща в себе си жизненост и способност за промяна.

Аналогични съответствия

1. Архетипи и символи

Архетип

Майка Земя, Майка Природа (житен клас, извор).

Буква

Далет = D („Врата“); числова стойност 4. Майката е вратата, през която съзидателната природа се влива в живота!

Число

3 = обединяване на противоположностите (Ин/Ян, огън/вода) в едно цяло.

Дърво на живота

Хоризонталната ос между Хохма и Бина. Хохма олицетворява универсалната сила, а Бина - богинята на небето, което показва Сътворението в равновесие. Кроули пише: *В Дървото на живота Дал е пътеката, водеща от Хохма към Бина, която обединява майката с бащата.*

Идзин

48 Дзин - „Кладенец“ (Изворът на майката).

Руна

Беркана („бреза“) е символ за растеж и описва Великата майка.

Планета

Венера. *Невъзможно е да се обобщят значенията на символа на жената, и то поради простата причина, че тя непрекъснато се появява в безкрайно много различни форми: Основополагащата формула на Вселената е любовта.* (Алистър Кроули)

Божества

Великата майка богиня с всичките й имена: Инанна, Ищар, Анат, Астарта, Афродита, Деметра и Майката Земя като Гея или Рея. *Съпоставянето на Кроули: Нефтида, съпруга на Сет и сестра на Озирис,*

чрез когото става майка на Анубис.

Митове

Деметра и Персефона. Деметра управлявала циклите на растежа на земята и с това всички форми на живот; но след като Хадес похитил дъщеря й Персефона, Деметра направила неплодородни всички поля и позволила на посевите отново да започнат да растат, след като дъщеря й отново (от време на време) се връща от подземния свят.

Свещени места

Свещеното място на Деметра в Елевсин.

Саббат

Пролетен празник. Пълнолуние през май.

Ритуал

Елевсински мистерии. Елевсинските мистерии служат за посвещаване в мистерията на женствеността (превръщащата мистерия на кръвта) и обхващат три образа на богинята: Деметра (майка), Кора (дъщеря), Персефона (старица, респективно, аспект на промяна). Императрицата символизира Деметра, т.е. аспекта на майката.

2. Асоциации и възприятия

Картина

„Празник на Венера“ от Петер Паул Рубенс. Едва ли някъде другаде се изразяват така възторжено любовта към живота и радостта от еротиката както тук.

Произведение

„Омирови химни“ или „Дитирамби“ от Пиндар, Бакхилид и Тимотей. Това са старогръцки обредни песни в чест на боговете, изпълнявани от пеещи и танцуващи хорове по време на големи жертвоприношения.

Музика

„Пролетно тайнство“ от Игор Стравински.

Ухание

Розово масло, масло от сандалово дърво и мускатов елей.

Минерал

Яспис („Майка на всички камъни“), корнеол, розов кварц.

Астрология

Венера в знака на Телец в смисъл на плодородие и растеж или земята като истинския господар на Телеца (в хороскопа Земята се намира срещуположно на Слънцето).

Цитат

Науката спира на границите на логиката, но не и природата, която цъфти и там, където все още не е проникнала никаква теория.

К. Г. Юнг

IV. ИМПЕРАТОРЪТ

Склонности	Господство (на духа над природата).
Цел	Право и ред (за разлика от произвол и хаос).
Мото	Структуриращата червена нишка.
Светлина	Създаване, опознаване, стабилност, перспектива, реализъм, обективност, съзнание за отговорност.
Сянка	Деспотичност, перфекционизъм, неинтуитивнаразумност. Ограничеността на реалността, реалността като затвор. Ред, който се превръща в самоцел.
Качество	Смелост и сила за ръководене.

Основа

Картата

Картата на Императора показва зряла, масивна фигура, обгърната в царствени одежди, зад която стоят две големи овнешки глави, поставени вместо колоните или облегалката на кристален трон. Освен това е осветен от невидим светлинен източник. Обърнал е главата си надясно. Яркочервеният му плащ е обшит със златни емблеми, върху главата му е поставена тежка корона. В дясната си ръка държи скиптър с овнешка глава, а върху лявата е поставен коронован с малтийски кръст глобус. Ръцете и главата (от лактите до началото на косите) образуват равностранен триъгълник, а краката са кръстосани под прав ъгъл във формата на буквата Т. Така Стойката му отговаря на знака на сярата, което в алхимията е израз на огнената мъжка енергия. До краката му са разположени едно агне и двуглавият орел от картата на Императрицата.

Връзка (Императрица)

Връзката с Императрицата е очебийна не само защото, като се поставят картите една до друга, те се гледат в очите, а и защото в двете карти откриваме много сходни мотиви, които се допълват по форма и цвят. Докато при Императрицата преливащата се форма е с мека светлина в пастелни цветове, изразяваща многообразния цъфтеж на плодородието, то ясната и твърда структура при Императора и дълбокият червен цвят показват волята за оформяне и структуриране на създаденото от жената.

Анализ и описание

1. Фигура (Патриарх)

Император

Масивната мускулеста фигура на Императора показва активния и пряк начин винаги да намира нови сфери на господство. В строгото симетрично разпределение се изразява по-задълбочената природа на същността му. Това съответства на вътрешен самоконтрол или на контрола за себереализация (навън), където всяко неконтролирано протичане на жизнени потоци се насочва в определени русла. Тук се засягат разумното боравене с действителността и нейното планиране.

Поглед (Овен)

Както при Императрицата, извърнатото лице изразява подсъзнателната дилема да не може да се отъждестви с вътрешните пориви, така обърнатата настрани глава на Императора изразява егото на волята да се придържа към рационалния светоглед от страх, че иначе няма да е дорасъл за правилно действие в съдбовни ситуации. Подобно на погледа на Императрицата, който включва и влиянието на гълъба (наследството на жрицата), така и при Императора Овенът се приобщава към вълшебството на Мага (символ на Меркурий/ Овен) и съответства на намерението да се наложи в този свят.

Ръце (скиптър и глобус)

Символите на неговота власт са скиптърът и глобусът (световно господство). Докато Императрицата заявява готовност за откритост и всеотдайност (тя държи в ръката си цъфтящ лотос), то скиптърът с овнешка глава въплъщава волята за налагане и стремежа за завладяване на сфера за господство в рамките на безграничността на вечността и намерение да създаде в нея собствена здрава структура. Глобусът символизира властта или самоналожения контрол, стремящ се към сигурност и мир.

Одежди (златни пчели)

Основната цел на Императора обаче не е завладяване на нови територии, а владеене и структуриране на вече завла-

дяното. Докато пчелите, които са върху одеждите на Императрицата, символизират плодородието или майчинството, върху дрехите на Императора олицетворяват структурата на кошера, а чрез нея бащинството и господството. В случая вменяването на инстинкти и чувства във външни форми канализират тези форми в релсите на правото и реда.

Израз (корона)

Твърдият, решителен израз на Императора и майсторската симетрия на цялата карта показват непоколебимо вътрешно поведение, което може и иска да се срещне с предизвикателствата на живота. Масивната корона е обсипана с камъни, подредени във формата на кръст в кръг, което съответства на структурирането (+) на безкрайното (0).

2. Фон

Трон

Владетелят седи на трон от кристали със скиптър и глобус, посредством което олицетворява концентриращата се, прагматична и поставяща структурите в центъра на вниманието истина, която трезво и обективно анализира дали са осъществими всички възвишени идеали. За разлика от меките извивки и пастелните тонове на Императрицата тук се обръща внимание върху твърдата, пламенна и целенасочена енергия.

Овнешки глави

Двете задни колони са короновани от две огромни овнешки глави. Овенът е символ на присъщата ни сила да следваме определени цели. На по-висше ниво той символизира вътрешното съприкосновение със създателните сили, а на по-ниско ниво отразява претенцията за водачество на понякога по-примитивната воля за налагане на егото.

Светлина (падаща от горната страна на картата)

Лъчите, озаряващи Императора отгоре, са символ на Аза. Да опознаеш собственото си Аз е равнозначно на преживяване да се докоснеш до божественото. Това описание изразява древното знание за полярността на всички неща, а тук означава, че владетелят е показан както със светлата, така и с тъмната му страна. *В Аза доброто и злото са по-близки, отколкото едноличните близнаци,* казва К. Г. Юнг.

Светла и сенчеста страна (овнешки глави)

Едната от овнешките глави стои на тъмно, а другата на светло. С владетеля между тях се ситуира мотив, предаван от стари времена: Богинята на Луната (Селена) между нейната светла (Артемида) и нейната тъмна (Хеката) страна, Исус на кръста между двамата търгаши, от които само единият ще отиде на небето заедно с него, или дадофорите, обградените от двете страни митри с факлонсоци, Cautes е изобразен с насочена нагоре факла на живота, а Cautapates със сочеща надолу факла на смъртта. Същия мотив намираме и при владетелката, царуваща между нарастващата и намаляващата луна. Във всички тези случаи се представя един върховен принцип, който обединява в себе си противоположните полюси на светлината и мрака, живота и смъртта, съзиданието и разрухата.

3. Преден план (други символи)

Двуглав орел

Орелът, който срещнахме вече в картата на Императрицата като „символ на съществуването чрез вечно възникване“ (бял орел като знак на Луната), тук представлява „вечното съществуване чрез постоянното искане“ (червен орел в знака на Слънцето), тоест структуриране на вечното чрез силата на съзнанието. Разликата с орела на Императора е ясна: докато този от лявата страна отговаря на Луната и така се превръща в израз на съкровения извор на женското начало (инстинктивно отваряне и готовност за всеотдайност), то стоящият от дясната страна на Императора двуглав орел олицетворява съзнателното господство над материята. Ярко-червеният диск представлява червената тинктура на алхимиците, която съответства на природата на Слънцето, а с това подчертава владеенето на материята от проясняващата сила на съзнанието. Така в двуглавия орел в картите на Императрицата и Императора за пръв път се появяват двата основни алхимични елемента - „бялото“ и „червеното“, които многократно ще срещаме при Големите Аркани (виж Ату VI и XVI).

Звездообразна емблема

Двата кръгли слънчеви диска, които представляват бодлива звезда с шестнадесет върха, също продължават темата за Императрицата. Ако при нея променливата, нарастваща или намаляваща Луна описва циклите на Великата

майка, то кристализиращите, противостоящите слънца тук са символ на патриархата.

Лилии

Лилиите в долната част вече ги видяхме в картата на Императрицата. Докато обаче при нея белият цвят е символ на зрелост, непорочност и девственост, то тези лилии в златен цвят тук са атрибут на властта.

Агне

В символиката на Овена агнето е жертвено животно. Знамето на победата го определя като силата, която побеждава чрез смирение (жертвоготовност). Ореолът около главата описва душевното осъзнаване на „знанието на орела“, свободно да се разгръща в структурите, разбирайки добре, че законът може да означава не само ограничение, но също и свобода.

Тълкувания

Фон (вътрешният образ на бащата)

Императорът олицетворява вътрешния образ на върховния авторитет и архетип на добрия и лошия баща. В това си качество той извиква в нас асоциации, които по някакъв начин ни карат да правим връзка с образа на нашия собствен баща, съществуващ в нашето съзнание и душа. Картата призовава онзи, който се идентифицира с този съкровен баща, да действа енергично и да се погрижи за създаването на право и ред. Който обаче не може да се спогоди с този образ на бащата, е склонен към тирания и деспотизъм или обратно - към страхливост и липса на самостоятелност. Той трябва да си зададе въпроса как стремежът му към власт или избягването на властта пречат на собственото му развитие.

Общи положения

Императорът е символ на структуроопределящия елемент, на нашето желание към стабилност, сигурност и постоянство. Той показва стремежа ни към независимост от обусловеността на природата, който естествено е противопоставен на отдадеността ни на непрекъснатите процеси на Сътворението (Императрицата). Той въплъщава праволинейността, а тя завършеността. Затова той вярва в линейното развитие, а тя в цикличността. За него всичко има начало и определен край, докато тя говори за вечен кръговрат и прераждане. Той подчертава дясната (съзнателната) страна и твърди, че само той има право и че тя е левачка („Всичко, което е правилно!“). Тя застъпва лявата (интуитивната) страна и го нарича ограничен и неотстъпчив. Той предпочита четириъгълната форма на жилища, четириъгълни къщи и квартали и се смята за строител на градове, докато тя е привърженичка на живеене в кръгли и сводести помещения, в палатки и предпочита селските общности. Между тези две карти преминава една много оспорвана граница, оградата, върху която според средновековните схващания седи вещицата Хагацуса. Това е границата между природата и пустошта, от една страна, и културата и цивилизацията, от друга. Ако тази граница не бъде постоянно отбранявана от Императора, Императрицата си я отвоюва парче по парче, което с мъка й се удава. През това столетие (XX в. - бел. ред.) явно Императорът успява да нарани опасно Императрицата. И така тя вече не е върху оградата, а в озоновите дупки, в пáрите на иприта (бойно отровно вещество - бел. ред.) или мъглите на радиоактивността. И тежко раненáта, разярена Императрица изпраща природни бедствия едно след друго, които той презрително нарича „Vivian“ или „Wiepke“, а тя му показва, че климатичните му инсталации може да са много хубави и скъпи, но тъкмо затова са смешни, когато тя реши да завърти копчето на нейната климатична инсталация.

Връзка (сенчеста страна)

В тази неравностойна двойка много добре се вижда какво разбира психологията под проекция на собствената сянка: Като отстояващ правото той не само удостоверява писмено юрисдикцията, но си присвоява и правото на претенция, като се облича като жена, както при традиционно практикуваната от жените медицинска професия и свещенически сан. Но сенчестата страна на правото е неправдата, която той предпочита да приписва на нея. С други думи: Императорът умее да разказва ужасни истории за извършени неправди във времена и култури, когато той не е можел да се намеси „с правораздаване“, защото не е имал думата. Но женското или естественото съответствие на кодифицираното право, разбира се, не е неправдата, а нравите, чиито пазителки са били жените като довереници на Великата майка. От своя страна те предпочитат да препратят към него традицията на лошия обичай. И така се сдобиваме с обезправени или безправни жени и безнравствени, развратни мъже.

Съзнание

В стремежа си да заздравим своите граници и да ги циментираме против външни нападения обикновено не съзнаваме, че истинските атаки идват отвътре. Вътрешните претенции за власт са тези, които ни затрудняват наистина да чувстваме, защото идентичността на Императора се храни само от своята собствена представа за величие (образ на бащата, божествен образ, Свръх-Аз). Това обаче не бива да ни възпира да оценим по достойнство положителните страни на тази доста подозрително разглеждана карта. Императорът е символ на структурата и реда, отделящ един раздел от морето на непонятното, който може да измери и контролира с разум. Без структурата на търсещия логика разум, който регистрира образите, изваждa на сушата, така да се каже, съкровищата от морето на несъзнателното, всеки опит би бил провал, защото би потънал отново от сферата на понятното в непонятната действителност на вечността.

Професия

В професионално отношение Императорът показва, че изостряме чувството си за реалност и действаме прагматично. В това време някоя, може би дотогава хаотична концепция, получава структура и прозрачност. Желанията и плановете все повече се изпълват със съдържание и след критична проверка, могат да бъдат осъществени. Императорът означава ясни концепции, дисциплина, постоянство, решителност и воля, поемане на лична отговорност. Но той може да насочва и към прекаляване с всичко това под формата на непреклонност, безжизненост, перфекционизъм, властолюбив и употреба на желязна власт.

Отношения

В личните ни отношения тази карта показва време, когато структурираме всичко, което срещнем в този свят, за да го запазим. Това е желанието ни да сме наясно и да достигнем до надеждни договорености. За отношенията това означава поставяне на ясна основа. Разбира се, съществува и опасността да определим с понятия всички отношения с противоположния пол и да каталогизираме чувствата, за да не бъдем покосени от инстинктите. Такава крайност може да доведе до силно потиснати чувства и закостенели форми на общуване. Но правилно възприет, Императорът показва фаза, когато можем да превърнем в действителност мечтите и желанията си и по този начин да направим важна и трайна крачка напред в сферата на отношенията ни с партньора.

Аналогични съответствия

1. Архетипи и символи

Архетип

Бащата („контролираният“ свят)

Буква ץ

Цаде = Z, Tz, Ts (кукичка за въдица); числена стойност 90. Кукичката за въдица символизира разума, който прониква в мистериите на женствеността (природа) и черпи рационални идеи и концепции от извора на непонятното.

Число

4 = земна реалност, основна структура и ориентация.

Дърво на живота

Оста Нецах - Йесод. От анархията към структурата. Хаос (Нецах) се превръща във фундаментална сила (Йесод).

Идзин

7 Шъ - „Войска“

Руни

Турисаз („силният“) и Ансуз („божествена сила“). Торн, третата руна, повече изразява бързата, творческата енергия в смисъла, който влага Кроули (владетелят на Овен е Марс), докато асото, четвъртата руна, показва патриархалната сила на асата, *надвила по-старите матриархални божества на Ваните* (Еда).

Зодиак

Овен. Кроули пише: *Картата е причислена към буквата Цаде, а тя се отнася към зодиакален знак Овен. В този знак властва Марс, а Слънцето е извисено. Така този знак се превръща в обединение на енергия в материалната й форма, свързана с идеята за авторитет.*

Божества

Праотците Авраам, Исаак, Якоб или погълналият собствените си деца Кронос; боговете на бащата Яхве, Вотан и Зевс.

Митове

Десетте Божи заповеди; Авраам принася в жертва Исаак. В християнски смисъл призванието на апостолите (устройство на духовното семейство: първичен кълн на патриархално-догматичната система).

Свещени места

Големите императорски катедрали (Шпайер, Майнц, Вюрмс). Или свещеният преди остров Торни в Лондон, върху който днес се намират оградата на Парламента и Уестминстърското абатство, мястото за коронование на крале и кралици.

Саббат

Националният празник

Ритуал

Принасяне в жертва, аскетизъм, жертва, разкаяние.

2. Асоциации и възприятия

Картина

„Мъжът със златния шлем“ на Рембранд.

Произведение

„Книгата на Хиоб“. Страданията на праведния, който въпреки голямото нещастие продължава да се придържа към Божието слово.

Музика

„Първа“ на Брамс, „Нечетните“ (симфонии) на Бетовен или Бранденбургските концерти на Бах.

Ухание

Пелин, евкалипт.

Минерал

Черният оникс като олицетворение на тъмна страна на владетеля или планински кристал като символ на „кристализиращата“ (структурираща) сила.

Астрология

Слънце в знака Козирог, в смисъл на отговорност, ред, сигурност, структура, непрекъснатост и постоянство.

Цитат

Нищо не може да устои на разума и опита дълго време и възражението на религията против двете е разбираемо. Нашият Бог Логос ще осъществи тези наши желания, които природата позволява.

Зигмунд Фройд

V. ЖРЕЦЪТ

Склонности	Търсене на скритата истина.
Цел	Знание и просветление като независим от науката и догматичната религия опит.
Мото	Жрец, учител, висш сановник (представител на духовните закони).
Светлина	Търсене на смисъл, откровение, търсене на истината.
Сянка	Нетолерантност, високомерие, арогантност заради езотерични познания.
Качество	Вяра, доверие, просветление (пътепоказател към избавлението).

Основа

Картата

В средата виждаме различни, вплетени едни в други триъгълници, така да се каже, кристализирали клетки, които превръщат повърхността на картата в лабиринт на времето и пространството. Кроули го нарича *Въвеждане на раждането на новата ера: на детето Божие Хор* (виж Ату XX). Сложните геометрични форми, в които е вписан Великият жрец, са вплетени петоъгълници и пентаграми, символи на квинтесенцията и на намирането на смисъл. До нозете му, като отрязък от живот в едно друго пространство и време, като разгаряне на сексуалността на нивото на потиснатото познание или в духа на емоционалната недосегаемост стои тъмната богиня, която се появява в светъл, озарен от лъч светлина отрязък. Тя е Великата майка, която никога не оставя сина си. Самият Кроули вижда във Върховния жрец садистични страни, като цитира дявола, „осквернил брадата“ на Отеца *(befouled his beard).* Около фигурата на Жреца се редува панопти-кум от архетипни образи (бик, слон и символите на четирите херувима). В „змията на избавлението“ (Кундалини), която е закована около главата с девет пирона като ореол, откриваме спиритуалния дух, който не само се увива около аурата на главата му с еротично удоволствие, а в края на опашката на гълъба показва и божествените висини и близост на боговете. Кроули пише: *Символиката на змията и гълъба се отнася към стиха в „Книгата на Закона глава I, 57: „Защото има любов и любов. Тук е гълъбът, а тук е змията.“*

Анализ и описание

I. Фигура (Понтифекс Максимус)

Върховен жрец (пентаграм)

Върховният жрец е символ на света на вярата и на произлизащото от увереността във вярата дълбоко доверие в живота. Търсенето на скрития смисъл е неговата вътрешна движеща сила. От познанията му идва и дълбоката убеденост, част от по-висш ред, което се символизира от насочения с върха нагоре пентаграм, символ на човека. Той съдържа петоъгълника, в който отново е вписан пентаграм. Тази фигура може безкрайно да се уголемява и намалява, без да изгуби структурата или пропорциите си. Така тя се превръща в символ на закона на аналогията „макрокосмос = микрокосмос“. Възможно най-големият пентаграм се изпълва от Върховния жрец, т.е. обхваща квинтесенцията във възможно най-голямата рамка.

Жречески жезъл (трите епохи)

Трите кръга в горния край на приличащия на ключ жречески жезъл свързват в едно хармонично цяло миналото, настоящето и бъдещето. Картата показва представителите на трите съответни епохи, за които говори Кроули: малката фигура на синята богиня символизира отдавна отминалата епоха на Изида, Върховният жрец олицетворява отиващата към края си епоха на Озирис, продължила през последните 2000 години, а синът на Хор в средата показва раждането на новата епоха на Хор (сравни също стр. 115, „Новото време“). Необходимостта от обновление се изразява в празните и безжизнени черти на Върховния жрец и обграждащите го четири херувима. Те въплъщават закостенялата в собствените си догми безжизненост на старата вяра, докато в детето във вътрешния пентаграм се отразява силата на новото.

Дяволски рога (Advocates Diaboti)

Забулената част на поуката се изразява чрез лявата ръка на жреца, който плаши недостойните с изпънатите си като дяволски рога пръсти и така ги предпазва от разкрития, за които още не са достатъчно силни. Затова във Върховния жрец можем да разпознаем и „ад-

воката на дявола“, който заблуждава всички, търсещи знание и прозрение зад буквите и интелектуалните символи. Защото всички религиозни знания митове и символи, които се анализират интелектуално по метода „Това не означава нищо друго освен...“, прогонва живота от тях и те стават точно толкова стерилни, колкото превърналите се в музеи храмове.

2. Глава - аура (Грехопадение)

Змия

Прозорецът, змията и гълъбът, които обграждат главата на Върховния жрец, по свой своеобразен начин загатват за историята на грехопадението. Ролята на змията е известна: След като Адам прехвърля вината си върху Ева *(Не бях аз, а жената, която ти ми даде!),* Ева я прехвърля върху змията и тя я носи оттогава. После, от годините на пътуването през пустинята, научаваме, че змията има не само силата да убива, но и да спасява живот - при условие, че погледнем към носителката на вината (Числа 21.8). Така, както тогавашната змия била разпъната на кръста, тук тя виси на девет гвоздея над главата на Върховния жрец (деветката е числото на мъдростта на Луната, на първичния женски инстинкт).

Гълъб

Гълъбът е известен като символ на Светия Дух, без много да се обръща внимание, че в еврейския език той е от женски род. Това е силата, която се е реела над водите (Битие 1:2) и криела в себе си женския потенциал на Сътворението. В съседните региони гълъбът отдавна бил символ на Аруру, Ищар, Астарта, Афродита или както на съответното място се е наричала богинята на небето, която се идентифицира с планетата Венера и като Ева носи титлата „Майка на всичко живо“. Римското й име Юнона означава гълъб. Изобразявана е като гълъб с клонка в човката като символ на потомството, обещания й син, който ще освободи човечеството от вината (Битие 3:15).

3. Прозорец (вплетени пентаграми)

Петоъгълници (цялостен напречен разрез)

Със змията и гълъба/Ева вече имаме двама от участниците в грехопадението. Ще ги срещнем отново в карта XVI (Кулата). Забраненият плод, който в легендите се превръща в ябълка, е скрит в изображението на прозореца. Ябълката е символ на Венера. Ако я разрежем по ширина, семенната и кутийка образува във всяка от двете страни пентаграм, знака на Венера. (В продължение на 8 години Венера достига пет пъти до най-близката си точка до Земята, като застава точно между Слънцето и Земята. Тези пет места някога са били разглеждани като върховете на пентаграм, който символизира Венера в Зодиака.) Тези две половини, едната от които е представена чрез прозореца, отразяват двете страни на Венера, наречени Зорница и Вечерница, фосферос и Хесперос, изгрев и залез, венерино щастие и венерически болести, прелъстителката жена и „belle Dame sans merci“ (безмилостната красавица). Според известния изследовател на митовете Р. ф. Ранке-Грейвс ябълката била подаръкът, с който последната (по времето на матриархата) като жрица и повелителка на ябълковите градини (Авалон), подмамила към насилствената му смърт краля в края на владичеството му, пеейки му любовни песни. Така ябълката се превръща в символ на смъртта (най-малкото тази половина, която изяла Снежанка), от друга страна обаче, заради кръглата си форма, тя е символ на вечността и безсмъртието. Също както и женското начало се смята за сила, създаваща живот, но като му изтече времето, майката Земя отново го прибира при себе си. В Ева се отразяват две крайности: с тъмния си аспект (змия) тя е онази, от чиято ръка човечеството получава смъртта. В светлата и страна (гълъб) тя дава на света Спасителя. След като е отхапал от ябълката, човекът започва да прави разлика между добро и зло. Върховният жрец въплъщава тъкмо това качество. Но тайното послание на картата е, че обещаният Спасител вече е роден. Това е синът на Синята Венера, който се появява в центъра на картата като детето на Хор. Знанието за това раждане е била една от тайните, в която посвещават античните мистерии. Иполит, един от малкото, които са нарушили клетвата си за пазене на тайна, съобщава: *Самият Йерофант* (Върховен жрец) *докато извършва нощем в Елевсинс великите, неописуеми мистерии сред голям огън, възкликва и се чува: Господарката роди свещен син... Brimo den Brimos* (силата на силите).

Външен петоъгълник (Върховен жрец)

В големия сферичен петоъгълник стои Великият жрец, обграден от архаичните символи на властта (бик и слон). Пентаграмът го защитава, защото призованите и заплашващи отвън сили не могат да проникнат във вътрешността му.

Среден петоъгълник (Синя Венера)

Средният сферичен петоъгълник, който е огледално обърнат и вписан в по-големия и с продължението на бедрото си осветява лицето на тайнствена жена, държаща в дясната си ръка тежък меч, символизира Великата майка, която кастрира сина си. „Синята Венера“ е потиснатата женственост на Императора (сравни стр. 39, „Сенчестата страна“), която става видима сега на нивото на Върховния жрец. Да я приеме отново е най-висшата и същевременно най-тежката задача на Великия жрец, защото Венера държи отворена „раната“ между краката му, което му дава да разбере, че без страдание и признаване на собственото несъвършенство може да издаде тайни и даде познание, но никога съчувствие и мъдрост.

Вътрешен петоъгълник (Детето на Хор[1])

В центъра на вплетените един в друг петоъгълници, посред гърдите на Жреца, изпъква Хор, божественото дете. То символизира създадената с Великата майка нова сила. В него, в един непрекъснат процес на алхимична промяна се формира новият човек, който кара висшето да възникне от низшето. Хор заема пентаграма в петоъгълника на големия пентаграм като символ на това как и най-малкото нещо може да влияе върху най-голямото и обратно.

4. Обкръжение (Други символи)

Четирите херувима

В ъглите на картата се намират четирите херувима, които като представители на четирите елемента, символизират единството на Сътворението. Те са крилати същества, опори на божествения трон (Псалми 18:2; Хес. 11:22) и пазители на небето. Те съответстват на четирите зодиакални знака, които в митологичната епоха на Телеца (3275 до 1125 г. пр. Хр.) са заемали четирите небесни кардинални точки: пролетно равноденствие - Телец, най-дълъг ден - Лъв, есенно равноденствие - Скорпион (орел), най-кратък ден - Водолей (човек). Заедно те винаги са символ на целокупността, който тук е изобразен само с маски и по този начин насочва към превърналата се в догматична форма на закостенялата религия на Озирис. Те отново се появяват едва в последната карта (XXI. Вселената) и там са изпълнени с новия живот на епохата на Хор.

[1] Сравни Детето Хор (Ату XX)

Тълкувания

Фон (детето Хор)

Тази карта изразява раждането на божественото дете Хор. То е символ на осъзнаването на човека (образа на самоанализиращия се човек, който общува със себе си и света посредством своята мисъл). Детето Хор не само олицетворява връзката между представа и действителност, а е и напречен разрез на времето, защото в „пентаграма, вписан в петоъгълника на най-големия пентаграм“, виждаме да се появява „миналото като бъдеще на настоящето“. Така на по-дълбоко ниво Хор се превръща в символ на края, покълващ от началото: символ на вечността.

Общи положения

Върховният жрец е символ на света на вярата и на произлизащото от увереността във вярата доверие. Той показва търсенето на скрития смисъл и поучава да търсим висшия смисъл и в стремежа към материалните неща, който може да се открие навсякъде.

Съзнание

На нивото на съзнанието Върховният жрец разкрива, че се занимаваме с въпроси за търсенето на смисъла и подлагаме на изпитание нашите принципи на вярата и представи за ценностите. Като при това все по-малко ни интересуват обективните резултати. Обратно: Върховният жрец въплъщава тъкмо нивото на нашето напълно субективно лично преживяване на вярата, което не подлежи на всеобща повторна проверка, без това да се отрази на загубата на значение и правилност. Става дума за търсенето и намирането на по-висшето Аз като най-висша инстанция, към която би трябвало да се стремим да живеем в съзвучие.

Професия

В професионално отношение тази карта означава, че се занимаваме с въпроси за смисъла, които излизат далеч извън ежедневните теми на бизнеса, свързани със сигурността, успеха, заплащането и признанието. Върховният жрец е символ на търсенето на по-смислено съдържание, на удовлетворяващи задачи и истинско призвание. Затова често го идентифицират със задачите, свързани с разширяването на съзнанието и откриването на собственото аз. Освен това той може да бъде и предизвикателство, да се грижим за това, смисълът на работата ни и нашите методи на

работа да са и да останат в съзвучие с етичните закони и собствената ни съвест.

Отношения

В личните ни отношения картата показва, че се намираме във фаза, в която нарастват взаимното доверие и влечение и стават определящи в моралните ценности като лични добродетели. Това е време, в което разбираме дълбокия смисъл на любовта и можем да прозрем, че тя е сила, която иска да ни води въпреки нас самите към божественото преживяване.

Аналогични съответствия

1. Архетипи и символи

Архетип

Заместникът на Бога. фениксът = мостът между човек и Бог.

Буква ו

Вав = W, V („гвоздей“); числена стойност 6. Гвоздеят свързва нещата, а Йерофант свързва в обществото религиозните традиции със социалната култура. Кроули пише: *Тази карта се отнася към буквата „В“, която означава „гвоздей“; девет от тези принадлежности се появяват в горния край на картата, те служат за закрепване на еркера зад главната фигура на картината.*

Число

5 = квинтесенция. Излизащата извън четирите елемента на дадена реалност сила, която разкрива скрития там смисъл.

Дърво на живота

От Хохма към Хесед. Невидимото като реалност: Хесед е развитие и сгъстяване, Хохма е първото проявление на невидимото във видимото.

Идзин

45 Цуй - „Събиране“

Руна

Манназ („Азът“). Обединението на микрокосмоса с макрокосмоса или посредничеството между индивид и Бог. Според Кроули Върховният жрец показва пътя на обединяването на индивида с Вселената.

Зодиак

Телец. В тази карта Кроули вижда Земята в нейната най-силна и уравновесена форма, поради което трона на Върховния жрец е заобиколен от бик и слон, в които особено добре се отразява тежестта на материята.

Божества

Християнското триединство като най-висш духовен авторитет.

Митове

Тайната вечеря, последната вечеря на Иисус с учениците му преди саможертвата; Амфорт, келтският крал на Граала, олицетворяващ старата, безплодна линееща сила, нуждаеща се от спасение чрез божието дете (там Парсифал - тук Хор).

Свещени места

Катедралата Свети Петър и площадът Свети Петър в Рим или мозайката на пода (лабиринт) в катедралата в Шартър.

Саббат

Ден за разкаяние и молитва или празник в чест на Свети Петър (29 юни).

Ритуал

Молитва, богослужение или медитация.

2. Асоциации и възприятия

Картини

„Тайната вечеря“ на Леонардо да Винчи или фантастичната картина „Мойсей и горящият трънак“ от Ернст Фукс.

Произведение

„Петокнижие“ (Петте книги на Мойсей).

Музика

Девета симфония на Брукнер. „Занимание с Бога“ е дала заглавието на първата част (Мистериозо); последната композиторът е посветил на „добрия“ Господ.

Ухание

Тамян.

Минерал

Аметист, хиацинт (оранжев цирконий).

Астрология

Слънце в знака на Стрелец, символизиращо вестителя и учителя на езотерич-

ните ценности, Юпитер в Риби „Визията за вечното“.

Цитат

Не вярвайте на някакви си легенди, защото дълго време са им вярвали в много страни. Не вярвайте на нещо само защото много хора непрекъснато го повтарят. Не одобрявайте нещо само защото някой друг го е казал, защото се основава на авторитета на някой мъдрец или защото е записано в някое свето писание. Не вярвайте на нищо само защото е вероятно. Не вярвайте на илюзии и визии, които смятате за дадени от Бога. Не вярвайте само защото зад думите стои авторитетът на някой учител или свещеник. Вярвайте в това, което сте преценили за правилно чрез дълги собствени наблюдения, което се обединява с вашето благополучие и това на другите.

Гуатама Буда

Господ е навсякъде. Единственият път да не го намерим е да искаме да го търсим!

Акрон

VI. ЛЮБОВНИЦИТЕ

Склонности	Всеотдайност и обединяване на противоположностите.
Цел	Сливане с цялото; единение.
Мото	Любовта като израз на цялост и завършеност.
Светлина	Изповед и свободно решение от цялото си сърце.
Сянка	Непостижими идеали в любовта, потискащи неврози, самоцелност, слабост при вземане на решения, противоречие със самия себе си.
Качество	Смели решения

Основа

Картата

Любовниците, картата с поетична красота, свързваща външната форма със съзидателното съдържание, търси смисъла отвъд ежедневните образи, във воалите на историята на Сътворението и грехопадението. Тази задълбоченост е взета от „Химичната сватба на Кристиян Розенкройц“, където унесът на опиянението се стилизира в „любвеобилно, обгръщащо всичко Аз,“ зад което обаче се крие „Не искам вече да съм Аз“. То повече съответства на потиснатата, на тъмно-спиритичната част от душата. Картата оправдава това обстоятелство, като изобразява единия от двамата любовници с тъмен цвят на кожата. В средата на картината виждаме черния или мавританския крал (със златна корона и червен лъв), който е обещан на бялата кралица със сребърната корона и белия орел. Тази човешка страст изразява привличането на противоположностите, любовните отношения между мъжа и жената, стремежа да се възстанови изгубеното единство във Вселената: условията преди изгонването от рая. Съответстващата еврейска буква Зайн означава меч, инструмент за разделяне и с това символ на полярността. Затова рамката на тази картина се състои от свод от мечове, под който се състои кралската сватба. Кроули сравнява владетеля и владетелката с киселина и основа, вземайки предвид водорода и кислорода. Забулената, могъща фигура пред двамата, която е вдигнала ръце над главите им в защита, на това ниво би означавала многообразния елемент на въглерода, начало на целия органичен живот. Призовани от Великия Маг, визуализиран от Амур и материализиран от змията („около крилатото „орфическо яйце“), любящите биха могли да бъдат разглеждани и като реализиране на вечното, което се изобразява в двете деца като непрекъснато възобновяващ се живот.

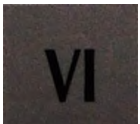

Анализ и описание

1. Мотив (Любовниците)

Кралска двойка

„Любовниците“ са образ на онази страна в нас, която търси връзка с околния свят. Сътворението е разделило първоначалното единство на два полюса изразени чрез енергията на Ин и Ян. Жената е противопоставена на мъжа, а взаимното им привличане е следствие от подсъзнателния стремеж отново да обединят в едно цяло изначалното разделение заложено като мъжко и женско начало.

Фигура и израз

Но на картата сякаш двамата се гледат, без да се виждат. Всъщност те виждат само образа (фигурата и поведението са идентични), който сами са създали за другия. Тази самозаблуда им пречи да разберат, че виждат единствено маската на собствените си възприятия поставена пред лицето на другия. Маската е събирателният образ на всичко липсващо в техния характер, което те са проектирали в нея. Вероятно не обичат толкова другия, колкото собствената си представа за съвършенство, която са му приписали.

2. Фон (любов и духовния принцип)

Отшелник (Мъдрец)

Отшелникът в центъра на тази карта е напълно невидим от погледа ни, скрит под мантията му, сякаш иска да подскаже, *че първопричината на всички неща се намира в един сектор отвъд показността и интелекта* (Кроули). Посредством благославящите си ръце, той придава на любовта на двамата божествено значение. Това се изразява и в плана на Сътворението, в свитъка, който обгръща ръцете на Мъдреца: Планът на Сътворението, който направлява процесите на природата и се грижи за одухотворяване-

то на материята, както и за запазването на вида, се осъществява в инстинктивния човешки стремеж към единство.

Ерос

Този инстинктивен стремеж се изобразява посредством реещия се над качулката на мъдреца Ерос, който събужда инстинктите на нагона със стрели на любовта станалия плътски копнеж по божественото, което всяко същество носи в себе си.

Ева и Лилит

Любовта (Ерос) е обградена от Ева и Лилит, символ на светлината и сянката, които трябва да бъдат възприети от индивида чрез силата на любовта. Според преданието Лилит е първата жена на Адам, произхождаща от първата вест за сътворението (Генезис 1:27). Митологията разказва, че Лилит отказвала непрекъснато да лежи под Адам при полов акт. Тя обърнала внимание на ядосания Адам върху факта, че в крайна сметка е била създадена едновременно с него. Щом Адам не проявил разбиране, тя го напуснала, обзета от гняв. Оттогава в еврейската традиция тя се смята за нощен демон, заплашващ новородени деца, като е отговорен и за нощните еякулации на мъжа, в чиито сънища се появява. В патриархалните легенди тя е окачествявана като тъмната страна на жената за разлика от светлата Ева, която във втората вест за Сътворението произлиза от реброто на Адам.

3. Преден план
(спиралата на Сътворението)

Двойки близнаци (коментар на Кроули)

Тази карта е първата, в която се появява мотивът на близнаците, който ще срещнем още много пъти. В първоначалната си форма тя съдържа историята на Сътворението. Кроули пише: *Любовниците и техният близнак - карта XIV, Изкуството* (виж също стр. 84, „Двойна фигура“) - *са най-тъмните и трудните на Ату. Всеки от техните символи съдържа в себе си двоен характер, така не значенията образуват разбъркана редица и комплектуването на картата може да се получи само чрез повторни женитби, идентификации и до известна степен форма на хермафродитизъм. Символиката на мъжкото и женското се изобразява чрез оръжията на краля и кралицата; той носи свещеното копие, а тя свещения Граал. Те са подпрени на деца близнаци, чиито места са разменени; защото бялото дете не само държи чашата, но носи и букет рози; докато черното дете, което придържа свещеното копие на баща си, носи също и боздуган. В долната част на цялата картина е изобразен резултатът от сватбата в първоначалната и фантасмагорична форма, крилатото орфическо яйце. Това яйце представлява есенцията на всички онези форми на живот, които са под владичеството на формулата на мъжкото и женското. То продължава символиката на змиите, с които е украсен плащът на краля, продължава, като и тази на пчелите, украсяващи мантията на кралицата.*

Мъж и жена

Двамата любовници символизират опита да преодолеят разделението на половете, скока в двойнствеността или провала на първичното единство и отново да намерят изгубения рай. Според някои предания мъжът и жената били създадени като единно цяло и били разделени едва по-късно. Платон пише: *След като природата на човека била раздвоена, всяка от половините се стремяла към другата и се свързвала с нея; те сплитат ръце и се прегръщат в желанието си да се слеят в едно цяло. Затова и от толкова далечни времена в човека е насадена любовта към ближния. Любовта, която отново обединява първоначалната ни природа; любовта, която се опитва да направи от две същества едно-единствено, с други думи да излекува природата ни.* („Symposion“)

Бяло и черно дете (орфическо яйце)

Крилатото, обвитото от змията яйце в средата на долния край на картината, крие в себе си тайната на живота, върху чиито крила са застанали децата. Тъмното дете, което се държи за копието на баща си (символ на фалоса), символизира мъжките инстинкти, подтикващи човека към продължение на рода. Както червеният лъв, така и то символизира творческата воля (слънце, огън, киселина). Желанието за обединение е израз на вътрешния стремеж за възстановяване на изгубеното единство. В светлото дете, носещо чашата на майката, се изразява всеотдайността към първоначалните извори в майчината утроба. Както и белият орел, то е лунен символ (вода, основа), който ни свързва с вътрешния ни образ на женствеността, с майката и вечното женско начало.

Спирала на Сътворението
(родители - деца - дух)

Родителите са израз на взаимно привличащото се, двустранно желание. Тази двойственост, изразяваща се в привличането на противоположностите, получава „избавлението“ си чрез любовната връзка. В райското сливане от двете части се получава една, и разширявайки своята идентичност с огледалните си образи (деца), те се разраства в огромна фигура (мъдрец). Така в Любовниците се обединяват животът и смъртта (дете и дух), защото забулената фигура също е символ на вечните цикли на Сътворението. Така „Любовниците“ се разраства до „надличностното“, дори космическото, защото сливането им в лоното на смъртта е равностойно на мига на зачатието, което непрекъснато възражда орисания да умре живот.

Бележки

Зигфрид и Брунхилда

В „Пръстена на нибелунгите“ на Вагнер, в първата среща между Зигфрид и Брунхилда намираме прекрасен пример за „Мистерията на любящите“. Брунхилда, богинята на смъртта, е прогонена от баща си Вотан и приспана, защото закриляла неговия смъртен син и собствен полубрат Зигмунд. Зигфрид, синът на Зигмунд, бил избран само за да бъде събудена от сън Брунхилда и той, който досега никога в живота си не е виждал жена, изразява възхищението и със следните думи: *О, вечно блаженство на майката, която ме е родила.* Когато събудилата се жена му признава, че го е познавала още преди да се роди, той вече е бил сигурен, че тя е неговата майка. Убеждението му било подкрепено от нейните пророчески думи: *Ти самият, това съм аз, ако обичаш мен блажената. Това, което ти не знаеш, аз го знам вместо теб; но съм знаеща само защото те обичам!*

Любовта на Любовниците

Свидетели сме на истинска проекция. Зигфрид пренася своята Анима в образа на майката, а Брунхилда проектира своя Анимус, но тя поне го предчувства, а зад визиите, които загадъчно просветлени, обясняват тайната на Любовниците, виждаме да проблясва тяхната божественост: *Ти самият, това съм аз, ако обичаш мен блажената,* означава, *Аз съм женското начало в теб, което ти обичаш в самия себе си и което ще получиш отново чрез любовта ми.* Но прочетено между редовете, означава също: *Ако любовта ти не се отрази в мен, ти си отделен от твоята женска същност и не си зависим от мен; защото силата на твоето желание е тази, която ми дава власт, да те избавя или да те погубя.* Второто изречение: *Това, което ти не знаеш, аз го знам вместо теб,* описва деликатното преплитане на Императора с Императрицата (материално) или на Магьосника с Висшата жрица (духовно). Това означава, че Зигфрид крие от самия себе си своята женствена, инстинктивна същност, пренасяйки я върху своята партньорка, което не е проблем защото - както пояснява третото и твърдение - само така може да е сигурен в нейната любов. *(Но съм знаеща само защото те обичам!)*

Тълкувания

Фон (Химична сватба)

Кроули свързва картата на Любовниците с понятието „Химична сватба“, взето от появилото се през 1616 г. съчинение „Химичната сватба“ от Кристиан Розенкройц, което по онова време прави Ордена на Розенкройцерите публично достояние в цяла Европа. Независимо до каква степен и колко от тези картини трябва да се възприемат буквално, целта на ритуала едва ли е облекчаването на сексуалното напрежение с другия пол, а по-скоро откриването на противоположния пол в самия себе си: мъжът опознава в жената самия себе си в своя женски аспект (Анима), жената опознава в мъжа самата себе си в своя мъжки аспект (Анимус). Връхна точка в това многократно обединение (мъж и жена, мъж и анима, жена и анимус, анима и анимус) е зачеването на хермафродита, защото в картината на „танцуващия хермафродит“ те стават едно цяло. В него противоположните полове се сливат в една-единствена фигура, а на духовно ниво това съответства на преминаването на противоположностите във видимия свят[1]. В източните традиции този двуполов първообраз се олицетворява от „Танцуващия Шива“, чийто танц представлява създаването на света. В картината на „Химичната сватба“, както и в Свещената сватба на старите култури, където кралят се съчетава с Висшата жрица, е залегнал стремежът на човека за преодоляване на противоположностите. Дао-

[1] За сливането на противоположностите виж също *Вътрешният Бог* (Ату XIX) и *Танцуващият Космос* (Ату XXI)

измът изразява този стремеж като сливане на небето и земята. „Процесът на индивидуация“[1] на Юнг описва помирението с подсъзнателната противоположна страна на половете (анима/анимус) като решителна крачка по пътя на превръщането в единно цяло.

Общи положения

Козова карта VI е една от най-сложните и многопластови карти от Големите Аркани, защото представя сексуалността и човешката любов с всичките им противоречия, а същевременно и алхимията на Вселената. Картата изобразява силата на самия живот и творческата любов. Тя може да бъде много внушителна, но и също толкова разрушителна, ако не видим инстинктивната жар, която, щом веднъж избухне в пламъци, помита всякаква логика и разум. В началото сексуалността е средство, което ни извежда от изолацията на центрирането на собственото ни Аз. Тя ни подтиква към отваряне навън и ни кара да търсим свързване с другите хора, защото чрез сливането с другите разбираме дълбокото значение на живота, устремен към развитие и размножаване. Едно от най-големите чудеса е обвързването на човека в кръговрата на вечността въпреки неговото егоистично и интелектуално отделяне от природата и тази връзка се нарича сексуалност. Картата обаче показва също, че с опознаването на любовта е свързано вземането на едно необходимо решение: отказът от досегашния начин на живот (домът на родителите, ергенството, множеството флиртове) и недвусмисленото изповядване на единствената любов. Само тази крачка води към поразителното преживяване, което се олицетворява от „Любовниците“. Затова тази карта е била наричана преди „Решението“. Тя може и да насочва към вземане на необходими решения, които са малко свързани или изобщо не са свързани с любовта. В такива случаи тя означава, че решението трябва да го вземем с цялото си сърце, без гняв и без да си оставяме други отворени вратички. За коя от двете теми става дума при тази карта, може да се отговори само като се вземе предвид контекстът на въпроса. Във всички случаи обаче означава „да“ от цялото сърце и доброволно.

Съзнание

На душевно ниво разбираме, че можем да достигнем до дълбоки, поразяващи самите нас преживявания, ако сами попълним вътрешното си несъвършенство. Това, което ни липсва, трябва сами да го осъществим в самите себе си, защото непрекъснатото желание да си върнем изгубения рай чрез отчаяно сливане с някой друг не може да бъде изпълнено, докато потискаме вътрешната си празнота чрез обвързване с „допълващ“ партньор. В днешно време срещането на партньора на душата ни не е въпрос на външна активност или количество възможности и със сигурност не с полагането на усилия, ходенето на дискотеки и партита или можем да го привикаме насила, ако изкараме специален курс в свободния университет. Всичко, което е необходимо за тази среща, е истинската вътрешна готовност. Но това означава много повече от намерение или желание да срещнем партньора. Означава искрено да сме се подготвили и наистина да сме готови да го посрещнем безрезервно.

Професия

Посланието гласи: „Не можеш да имаш всичко“. За да получим това, което жадуваме, трябва да се откажем от нещо друго, което ни е любимо и скъпо. Или както казва една китайска поговорка: *Ако искаш да гребнеш вода, трябва да отвориш шепите си. Не можеш да постигнеш нищо със стиснати юмруци.* Същността на тази карта недвусмислено се изразява във вземането на решения. Тя показва, че след преценяване на всички съществуващи факти трябва да стигнем до ясно и окончателно заключение, което ще е определящо и насочващо за по-нататъшното ни поведение.

Отношения

В сферата на личните ни отношения Любовниците са знак за голямата любов, която и трогва, и прониква до дъното на душата. Картата може да означава нова връзка или че най-голямото ни щастие се намира в настоящото ни партньорство. Но тя може и да означава, че пренасяме своите представи за идеалния мъж или идеалната жена върху настоящия ни партньор и по този начин

[1] Индивидуацията (лат. *principium individuationis)* е процес посредством който личността формира индивидуални и неповторими психологически характеристики различни от общите за колектива, обществото. Процеса на развитие на личността превръща отделните склонности, възприятия, разбирания в неделимо цяло изграждащо уникалния характер на всеки човек. В Аналитичната психология индивидуацията е процес на психологическо разграничаване при съзряването на личността. - бел. ред.

изпитваме щастие и пълнота, което ще продължи дотогава, докато отслабне силата на проекцията. В подобни случаи е необходимо да проникнем в същността на другия чрез образа, който сме си създали, вместо набързо да търсим нова плоскост за проектиране на новия „идеален партньор“.

Аналогични съответствия

1. Архетипи и символи

Архетип

Ерос.

Буква

Зайн/Дзайн = S, Ds („меч“); числена стойност 7. Кълбовидният хермафродит, обвит от собствената си прегръдка, е разделен на две части от меча, които оттогава непрекъснато се търсят една друга.

Число

6 е числото на обединението на противоположностите и на взаимното проникване, което се символизира от шестоъгълната звезда или пък в хексаграмите (на гръцки hex = 6 и gramma = писмен знак) на Идзин, където Ин и Ян се срещат по най-различни начини.

Дърво на живота

Връзката между Бина и Тиферет. Кроули пише: *Тази връзка е символ на вдъхновението (Бина), което се спуска към забулената фигура (Тиферет), изобразяваща пророк, който предизвиква свързването на краля и кралицата.*

Идзин

31 Сян - „Привличане“ (Стимулиране)

Руни

Кано/Кан („огън“) и Вуньо („светлина“). Кан, шестата руна, изразява потентността или активната страна на „Любовниците“, обвързването на противоположностите в обединяването или съзидателните аспекти на половата любов, докато Вуньо показва неподвижния център между противоположните движения, хармония и радост, а с това и края на дисхармоничната неуравновесеност.

Зодиак

Близнаци. Тук Кроули се позовава на подредените по двойки изображения на символите на картата, които по този начин получават двоен или близнашки характер (зад всяка идея се крие противоположност).

Божества

Въплъщаваната от Зорницата богиня на любовта Афродита, Инанна и Венера и нейното стрелящо с лък мъжко съответствие Ерос, Амур и Купидон.

Митове

Адам и Ева или Амур и Психея, приказката за обединяването на човешката психика с божествения ерос. Кроули разказва: Има една легенда за Ева и змията, защото Каин е детето на Ева и змията, а не на Ева и Адам. Тази е причината, поради която Каин, след като убива брат си, получава знак върху своето чело, който е знакът на споменатото в Апокалипсиса животно и знака на посвещаването: 666. Проливането на кръв е необходимо, защото Господ не чувал молбите на децата на Ева дотогава, докато не била пролята кръв. Това е мистерията на шестия ключ на Таро, който би трябвало да се нарича не „Любовниците“, а „Братята“.

Свещени места

Китера (Китира), гръцки остров между Пелопонес и Крит. В античността средище на култа ща любовта на Афродита.

Саббат

Любовни нощи. Особено първата любовна нощ или първото събиране с нов партньор.

Ритуал

„Химична сватба“. Магическа любовна игра със спиритичен подтекст.

2. Асоциации и възприятия

Картини

„Отплаване към остров Китера“ от Жан-Антоан Вато или еротичната грация в картината на Жан-Оноре Фрагонар „Люлката“ много близо до границата на фриволността. В тематичен смисъл „Присъдата на Париж“ от Рафаел и „Проклятието на любящите“ от Матиас- Грюневалд.

Произведения

Сонети на френческо Петрарка, рицарска любовна поезия или „Романа за розата“ (старофренски роман в стихове от XIII век) от Гийом де Лорис. Описа-

ние на търсенето на една роза като символ на обекта на любовта.

Музика

Любовните песни на Суламит от операта „Кралицата на Саба“ от Карл Голдмарк или копнежите за избавление на Изолда (паметник на пламенната любовна жар изригваща от дълбините на ненаситната страст) от „Тристан и Изолда“ на Рихард Щраус.

Ухание

Мускус, сандалово дърво.

Минерал

Карнеол, червени корали, розов кристал.

Астрология

Венера/Марс (на по-високо ниво Слънце/Луна). Мъжките планети Слънце и Марс и женските планети Луна и Венера не само разкриват желанията и предпочитанията в отношенията, но и показват както образа ни в нашите очи, така и образа, който търсим, и с това описват как трябва да изглежда обединяването на четиримата (сравни „фон“/„Химична сватба“).

Цитат

Ако човек не разбере смисъла на вечното, живеещо в любовта, той лесно прави от това лична трагедия и тогава една искра от вечния огън отново изгасва в локвата.

Мария-Луиза фон Франц

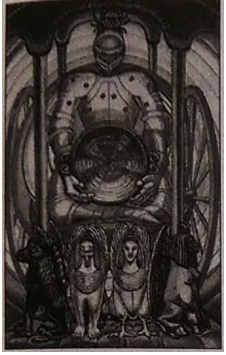

VII. КОЛЕСНИЦАТА

Склонности	Воля за завладяване, жажда за приключения, смелост.
Цел	Най-висшето постижимо благо: Свещеният граал.
Мото	Потеглянето на героя.
Светлина	Надигането на силите, пътят напред, търсенето и намирането на собствено място в света.
Сянка	Деспотичност, мания за величие, в крайна сметка провал, несправяне с изпитанията.
Качество	Победа над самите себе си: самопознание, преодоляване на самия себе си, победа.

Основа

Картата

Картата на Колесницата ни показва водач на колесница в златни доспехи, вглъбен в себе си в поза за медитация (поза на йога). Поначало цялата сила на тази карта, която на пръв поглед ни подкупва, при по-внимателно разглеждане сякаш е застинала, макар и в това неподвижно положение да продължава да излъчва огромен потенциал. Виждаме спокойната сила, събрала се във и около центъра, олицетворяваща външния застой, всмукващото въздействие на вечността (концентричните кръгове на заден план), защото човекът с всички негови действия е активно включен в плана на Сътворението и неговото съответствие на микрокосмическо ниво се изразява във вечното кръгово движение на чашата на Граала в средата на водача на колесницата. Огромните червени колела на колесницата са символ на единственото намерение за действие („Аз искам!“), които откриват мотивацията за действие вследствие на собствените си постъпки. Четирите колони, носещи синия балдахин (съответствие на нощното небе), са взети от старата представа за света, а именно колоните, подпиращи небето, както и впрегатните животни са пазителите на небето в образа на херувими. Изображението говори, че движението на картата е всеобхватно и се извършва във всички посоки на света. Така то отговаря на задачата на човека да се подчини на земята. Отварящият се навътре към себе си герой протяга към наблюдателя Граала. Така и на двамата (златният рицар е огледално отражение на наблюдателя) се дава възможността да получат усещане за силата на центъра.

Анализ и описание

1. Мотив (Колесницата)

Водач на колесницата

Медитиращият, вглъбен в себе си водач на колесницата в масивните си златни доспехи олицетворява образа на свещения воин (самурай), който изразява себе си чрез концентрирана душевна сила (Чи), а не чрез грубата сила на мускулите. Но колесницата все още стои неподвижна. Водачът на колесницата е напълно вглъбен в себе си и се концентрира върху вътрешния център, изобразен чрез Свещения Граал. Кроули пише: *Водачът на колесницата е облечен в кехлибареножълти доспехи. Като шлем носи на главата си предопределеният за този знак рак. Подвижната част на шлема пред очите е свалена надолу, защото никой не бива да види лицето му, ако иска да остане жив. По тази причина не се вижда и нито една друга част на тялото му. Той повече седи като на трон в колесницата си, отколкото я управлява, защото цялата система на движение е в пълно равновесие. Единствената му задача е носенето на Свещения Граал.*

Четири колони (балдахин)

Според Кроули балдахинът е с *тъмносиния цвят на нощното небе на Бина,* тоест одеждата на богинята на нощта, която, както и Мария (която носи същата дреха) или Висшата жрица, е аспект на Великата майка. Ракът свързва тази карта през Луната с Висшата жрица, защото *върху доспехите на водача на колесницата се намират десетте звезди на Асиях, наследството на небесния Таус от неговата майка* (Кроули). Но ето че синът на Великата Богиня вече открай време е спасителят, на когото човечеството възлага своите надежди. Четирите колони на рая, но преди всичко четирите херувима - пазителите на четирите края на света - показват простиращото се надалеч, опасващо света влияние. Той е обновителят, носителят на спасителната вест, както Буда казва: *Животът е страдание,* а после подчертава: *Но има изход от страданието!*

Колела

Предназначението на едно колело е движението. На езика на символиката колелото съответства на кръговрата на

Космоса, на въртенето на съзвездията или на движението на „колелото на съдбата“ (Ату X): Вечното въртене е вечното себеутвърждаване, а вечното себеутвърждаване е битие!

2. Център и фон (Граал)

Фон (кръгове)

Вечността, един постоянен поток без начало и край, не ни показва спокойното движение на вечните дълбини, а стъпалообразното увеличаване на концентричните кръгове, изобразяващи динамиката на вечното. Това не е носещо се в пространството преливане навън, а чувството, че сме тласкани напред от вълните на времето по пътя на образните представи. Картата наистина ни дава чувството за движение напред от някаква космическа сила, защото колесницата внушава движение напред, макар да е спряла на едно място.

Пространствена ос (червена точка)

Потокът на силата се изобразява върху хоризонтално насочена към наблюдателя ос (червената точка в средата е центърът на кръга на задния план). Въздействието е постигнато чрез магическо центриране на чашата на Граала, защото рицарят я държи с отвора напред. Това, което носи в ръцете си като диск, е обърнатата с отвора напред чаша, в чието дъно центърът на задния фон се върти като червено слънце.

Център (Чашата на Граала)

На своя от решаващо значение въпрос *На кого служи Граалът* Парсифал получава отговора: *Граалът служи на Бога!* (на краля на Граала). Така той става символ на вечната сила, която протича през нас, а търсенето на Граала е символ на търсенето на нашето повисше Аз. Въображаемата ос, преминаваща от центъра на чашата през средата на тялото на водача на колесницата към средата на космическите кръгове, символизира човека, който е намерил своя център в съзвучието с повисшето Аз.

3. Преден план (четири сфинкса)

Сфинксът е съчетание от четири животни, същество, което хармонично съчетава в себе си четирите елемента. Той има лице на човек, тяло на бик, лапи и опашка на лъв и крилата на орел. В Египет Сфинксът е познат със светлата си страна. За тъмната му страна ни разказват гръцките митове: Сфинксът от историята с Едип, когото Хера изпратила на тебейците като проклятие. На картата колесницата е теглена от четири сфинкса, представени от четири херувима (ангел, орел, лъв и бик). Всеки сфинкс обаче е съставен от други части на тези четири животни, чрез което, според Кроули, е представена редицата на шестнадесетте поделемента (огън на огъня, въздух на огъня, земя на огъня и т.н. до вода на водата).

Предсказанието на Черните сфинксове

Черните сфинксове символизират меланхоличната част на психиката, защото те са се отвърнали от живота и блокират пътя. Погледът им е насочен настрани към непонятното, а и думите им излизат извън края на този свят. Тяхното предсказание гласи: „Ние сме картината, която изразява само една картина, а никоя представа не може да даде представа за това, което не можем да си представим. Никоя представа не обхваща повече от онази част от действителността, която се намира в самата представа. Тоест никоя представа не може да свидетелства за онази част от действителността, която не може да се отрази в представата. Една мисъл съдържа само онази част от действителността, която се намира в понятността на самата себе си. Всичко, което сметнеш някога за истина, е само отразеното в разбирането самонаблюдение.“

Предсказанието на Белите сфинксове

Белите сфинксове олицетворяват светлата, обърната към живота страна (те гледат наблюдателя право в очите), и макар да са толкова светли, колкото и другите тъмни, те все пак са неразривно свързани, защото необходимото помирение на тези две части е пътят на героя. Тяхното предсказание гласи: „Живото Аз, което ни гледа, като те погледнем в очите, които „Бог“ чувства... и същевременно е онова разтваряне и отдаване на цялата Вселена, когато чувстваме „Аза“; онази частичка Нещо, изплъзваща се при всяко посягане, но ни гледа от погледите на всяко същество, което ни погледне в очите - това сме ние: свободата на отговорността към самия себе си! Само свободата. Не пътят. Него трябва да извървиш сам!“

Тълкувания

Фон (Потеглянето)

Колесницата олицетворява събраната сила готова за големия скок напред. Тя ни показва, че се откъсваме от познатото ни обкръжение, за да поемем по собствени пътища. Движещите сили, за да го сторим, са порив за свобода, амбиция, търсенето на изгубения рай или

просто потребността ни от признание. Колесницата на победата символизира всички съпътстващи радостното потегляне преживявания и качества и изобразява принципа на динамиката или човешката воля да използва силите на живота. Колесницата на победата обаче не само представлява изблика на силите и движението напред, но и сръчността на водача на колесницата в пазенето на вътрешно и външно равновесие. Тъй като героят и колесницата се стремят към външната точка („желание“), но Граалът и фонът представляват вътрешната цел („чувстване“), виждаме колко добре се получава връзката, когато центърът на желанието е в хармония с по-висшето Аз.

Общи положения

Колесницата символизира все още неопитно, но изявено самочувствие, освобождаване от заимствани представи, създаването на собствен, подходящ за нас светоглед и смела крачка за преодоляването на тежки проблеми. Често става дума за преодоляване на вътрешни противоречия, на пропастта между чувства и мислене, воля и порив, желание и действителност.

Съзнание

Тази необходимост става още по-ясна във всички въпроси, отнасящи се до себепознанието. Тук в центъра на вниманието застава символиката на Чашата на Граала. Тя е символ на целостта, която - както ни разказва митът - излизайки от самата себе си, насочва към Бог. Затова картата олицетворява търсенето на най-висшето благо и показва, че пътят към него не минава през препаленатa набожност, бягане от действителността или интелектуална разумност, а е път на войната, на една свещена война, насочваща цялата си сила към целта и следваща пътя си с непоколебимо постоянство. Но тази карта може да бъде и предупреждение: Пътят към преодоляването на собственото Аз предполага и разгръщане на нашите възможности и душевност. Много често на тази взаимовръзка не се обръща внимание и не са малко хората, които смятат, че пренебрегването на егото е пътят към просветлението. Но ако някое твърде черно Аз се докосне до божественото Аз, се случва нещастие. Следва обезценяване на Аза или дълбоко нараняване. Първото можем да видим при самопровъзгласилите се гуру, които бъркат съдържанието на божественото Аз със собственото си е го и облечени в бяло проповядват безсмислени празни приказки. За нараняването ни разказват митовете, например сгромолясващите се синове на боговете Икар и Фаетон. Епосът за Граала също описва подобно нещо в образа на линеещия крал на рибарите, когото твърде ранната среща с Аза тежко наранила.

Професия

В професионалното поприще Колесницата ни показва, че сме направили решителна крачка напред, а вероятно и смелата стъпка към самостоятелността. Същевременно тя е предупреждение за самонадценяване, безцеремонност и съвет за повишено внимание, доколкото непрекъснатото изискване за новости във всички професионални дейности и общоприети цели са в съзвучие с нашата цел в живота и в крайна сметка с нашето по-висше Аз.

Отношения

В сферата на личните ни отношения Колесницата може да означава начало на нова връзка, която понякога носи със себе си твърде необмислено скъсване със старото, близко обкръжение. Но може и да означава също, че „ще повее свеж вятър“ във вече утвърдена връзка, който, както отстранява признаци на умора, така и разрушава някои привични рутинни и естествени неща. На нивото на чувствата обаче тази карта отива още по-далеч. Тук става дума за създаването на нещо като ос, която позволява на двамата партньори да се намират едновременно в истинска връзка с другия и в хармония със собственото си повисше Аз. Наред с това картата предупреждава да не се проявява нетърпение и призовава към недвусмисленост и ясна представа за целите.

Аналогични съответствия

1. Архетипи и символи

Архетип

Потеглянето на героя; началото на търсенето на Граала.

Буква ח

Хет = Ch („ограда“); числена стойност 8. Хет означава ограда и символизира ограничената реалност.

Число

7 = число на божествената и земна хармония (3 + 4), на Съдбата и на промяната.

Дърво на живота

Пътеката от Бина към Гебура. Кроули коментира: *Ракът е кардиналният знак на водата и символизира първия*

силен изблик на този елемент. Така водещата от Бина (Великата майка) към Гебура (движение) пътека съответства на влиянието на боговете, което се спуска отгоре през булото на водата (нарича се кръв) към енергията на човека и я вдъхновява.

Идзин

4 Мън - „Неопитност“ (младост)

Руна

Райдо („езда“, „път“, „сливане“, „колесница“, „колело“) е петата руна и описва (последиците от) действията на героя по пътя към самия себе си.

Зодиак

Рак. Рак е в дома на Луната и символизира завръщането към вътрешната природа на чувствата при същевременно насочен навън (към партньора, към отражението) стремеж.

Божества

Шива в огнената му колесница, митичната колесница на свети Илия, огнената колесница на Езекил или на триумфиращия Озирис.

Митове

Тръгването на героите към Слънцето в същото време е и тяхното падение; божествените синове и герои фаетон, Икар или Белерофант, който яздел крилатия кон Пегас. фаетон е бил син на Хелиос, който получил от баща си правото да управлява за един ден колесницата на Слънцето; но той не могъл да овладее конете, които се приближили твърде много до Земята, и всичко избухнало в пламъци. По подобен начин, но в обратен ред същото се случило и с Икар, който се приближил с восъчните си криле твърде близо до Слънцето и паднал в морето.

Свещени места

Храмовете в Кхаджурахо и Конарак. Големите тантирски храмове показват голяма, теглена от коне колесница, носеща се напред по следите на времето - тоест по последиците от човешките действия.

Саббат

Пасха. Първоначално номадски пролетен празник (жертване на първото жребче на стадото, намазването на горния праг на къщата с кръв за прогонване на злите духове), превърнато от Мойсей във възпоменателен празник за напускането на Египет.

Ритуал

Изпитание на зрелостта чрез съществували обичаи и ритуали за посвещаване. Регулярно приемане на нови членове в някакво съсловие - обществено, възрастово или религиозно.

2. Асоциации и възприятия

Картини

Пейзажите с кипариси на Винсент ван Гог. Пламтяща наситеност чрез пламъкообразни и кръгови движения на четката!

Произведения

„Федър“ от Платон. Или Дихотомията на Ницше за Аполоновото рационално начало и екстатичното Дионисиево начало.

Музика

Триумфалният марш в „Аида“ на Джузепе Верди. Победителят Радамес преминава с пляч-косаните съкровища покрай фараона.

Ухание

Кедър, кипарис, кардамон.

Минерал

Гранат. Десетте звезди върху доспехите на водача на колесницата, наследството на небесния Таус от майка му, при Кроули вероятно са синя разновидност на корунда.

Астрология

Марс (или Овен) в съчетание със Слънцето или Меркурий. Марс като символ на налагането се свързва със Слънцето като символ на волята или Меркурий като символ на пътя (= мислена представа) за общо задвижване на силите.

Цитат

Къде се намираме съзнаваме някъде дълбоко *в душата си, но когото стане дума накъде да вървим, Глупакът, когото често наричаме* Аз, *обичайно вдига такъв шум, че вътрешният ни глас повече не се чува.*

Мария-Луиза фон Франц

Който е опознал своето истинско Аз *наблюдава живота си като преминаване на колело на колесница.*

Източна мъдрост

VIII. РАВНОВЕСИЕ

Склонности	Воля за познание, постигане на хармония чрез преодоляване на действителността.
Цел	Самоотговорност, себереализация, обективност.
Мото	Право и ред (междинна функция между идеалистичната претенция и земната реалност.
Светлина	Равновесие, честност, способност за преценка, възможно най-голяма обективност, разумно решение.
Сянка	Самомнителност, фарисейство.
Качество	Справедливост, закон, структура.

Основа

Картата

Обаятелната, почти пресилена картина на хармонията, оформена от своята собствена вътрешна среда и представена след това в пространството, допълва картината на Глупака и има връзка с Висшата жрица. На Глупака, който се измъква от противоречията на реалността и се скрива обратно в дълбините на подсъзнателното, козът VIII противопоставя напълно контролирано уравновесяване, което се поддържа в равновесие чрез концентрация. Разпознаваме маскирана млада жена, изправена върху пръстите на краката си. Тя е обкичена с щраусовите пера на Маат - египетската богиня на справедливостта, а вълшебната пръчица, с която балансира равновесието на тялото си, е магически меч, поставен между бедрата й и с острието върху Земята. Същевременно очите и са закрити с маска. Това означава, че тя не вижда външния свят, а си изгражда мисловна представа за него. Вътрешното уравновесяване на света се изобразява с две големи блюда на везни, в които „алфа“ и „омега“се намират в пълно равновесие. Тъй като тези блюда на везни едновременно са прикрепени към короната на вътрешната мъдрост, осъзнаваме как цялата фигура е стабилизирана от вътрешното и равновесие.

Изкуство за хармонизирането на света

Фигурата в ромбовидната й рамка пресъздава картината на Ламбдома, онази основна схема, която е била позната на питагорейците като Абакс. Тук става дума за един модел, който може да бъде изведен както от света на Числата, така и от света на тоновете. Той е символ на световната хармония и ключ към разбирането на психологическите образи и духовните оказания. Така както гръбнакът е присъщ на земния човек, тук симетричната линия (преминаваща по меча) олицетворява наречения на Кадуцей змийски жезъл, а като ос на слънцестоенето е „гръбнак“ на зодиака и космическия човек.

Анализ и описание

1. Фигура (Юстиция)

Изравняване

Картината, изобразила балансираща фигура, е смесица от три карти. Тук откриваме безкористия дух на Глупака, вписан в рамката на владетеля, което обяснява симетричното разпределение на картата. Но тъй като картата не може да се обясни само със социалната справедливост на владетеля, тя съответства на помирения с мъжкия женски принцип. VIII аркан олицетворява равновесието на нещата. Картата разкрива съзидателния вътрешен усет, който се издига от дълбините на душата и описва онази божествена женска мъдрост с коронясана глава, чийто първоначален символ се появява във фигурата на Висшата жрица.

Корона (вертикално ниво)

От короната й се спускат окачени на вериги блюда на везни, които Кроули нарича *вериги на причините.* Техен център е короната върху главата на богинята, за която Кроули смята, че е толкова чувствителна, *че дори и най-лекото движение на мисълта я кара да вибрира.* С това свое разбиране той казва, че всяка, дори и най-незначителна дейност предизвиква отзвук като следствие на божествен принцип, който непрекъснато следи за поддържането и на най-финото равновесие. В противен случай - както твърди и един изследовател на хаоса - размахването на крилете на една пеперуда в Пекин би могло да доведе до ураганни бури по западното крайбрежие на Америка.

Блюда на везни (хоризонтално ниво)

Везните са символ на изравняването на вътрешните и външните сили. Картата описва вътрешното чувство, което

иска да намери яснота във външния си израз. При това положение на хоризонтално ниво двете блюда на везните символизират времето и пространството или началото и края, тоест оста на времето, върху която „се движат“ пространствата.

Маска (пред очите)

Маската на Юстиция подчертава, че тя раздава право, без да взема предвид положение, външен вид или други видими фактори на по-високо ниво и инстинктивно реагира на всеки импулс чрез неотклонно насоченото навътре свое внимание. По този начин поддържа хармоничния ред.

1. Център и фон

Ромб

Ако разглеждаме като символ на космическото равновесие маскираната жена, изобразена в центъра на диагоналите на ромба, тогава можем да видим върха на меча като неподвижен полюс на един център, който „балансира“ собственото си равновесие. Всичко материално е енергия, и разглеждан в тази светлина, коз VIII е символ за великата съгласуваност на противоположностите, въртящи се около самите себе си, посредством което формират пространството и времето.

Връх на меча

Мечът - символ за действие и сила (в по-старите карти са изобразявани изправени право нагоре символизиращи мъжкия разум, който е склонен да разделя нещата, докато женското чувство по-скоро е склонно да обединява крайностите), е забит в земята с острието надолу. Изображението насочва мисълта към женската противотежест („лингамът“ на меча е посаден в „йони“ на земята), която намира хармоничното равновесие не само в обмисленото действие, но също и в дълбоките пластове на подсъзнателното.

Четири и осем кръга (трон)

На заден план виждаме трон, *направен от кълба и пирамиди (по четири, които означават закон и ограничение). Те поддържат в равновесие същата безпристрастност, разкривана чрез тях самите, но на едно напълно безлично ниво в очертанията на рамка, в която се случват всички последствия.* Така Кроули с неговата привързаност към сфинксовете иска да ни покаже, че структурите оживяват само тогава, когато подпират рамка, към която същевременно могат да се придържат: *Четирите големи кръга в ъглите на картата са сферите на светлината и тъмнината, а излизащите от тези сфери непрекъснати лъчи образуват завеса, представляваща взаимодействието на всички тези сили.*

Тълкувания

Фон (Богиня на изравняването)

В египетската митология Маат е богиня на справедливостта, която често е избразявана с щраусово перо. В нареченото на нейно име помещение в подземния свят сърцето на починалия било претегляно с нейното перо. Ако е по-тежък, значи е прегрешавал. Тогава чудовището поглъщало сърцето му. Ако било по-леко или равно по тежест, получавал избавление и можел да отиде при Озирис, владетеля на Западното царство в Царството на мъртвите. В гръцката митология Маат била разделена на Немезида и Темида, като Немезида (Уейт я нарича в своето описание Дике) въплъщавала божественото право, докато Темида веднага налагала наказание, ако това право бивало нарушено. Когато все пак, в края на златната епоха обстоятелствата все повече се влошавали, тя вече не можела да се справя с работата, напуснала Земята и се превърнала в съзвездието Дева на небето. Оттогава на Земята вече няма божествено право.

Общи положения

Картата съдържа няколко теми. Тя е символ на ясното, обективно познание, на съзнателно преценената и отсъдена присъда, на неподкупността, уравновесеността и честността и показва също, че получаваме справедливост. На ниво ежедневие тя казва, че и в добро, и в лошо се противопоставяме на последиците от действията си. На по-висше ниво това означава за момент да се дистанцираме от външното поведение и да си изясним вътрешните си мотиви. Ако разглеждаме „Глупака“ (алфа) като чистото битие, а „Вселената“ (омега) като обобщаващ поглед, който ни казва какво е сътворил човек от личната си съдба, тогава „Равновесието“ ни показва вътрешното разбиране за нашата Съдба. Предпоставка за това разбиране е познанието.

Съзнание

Докато мислим, че сме зависими от молекулите и атомите, които градят материята на нашето тяло, и не видим, че вечното ни същество е това, чрез което разглеждаме

материята, променяща се според гледната точка, дотогава не можем да поемем отговорност за Съдбата си, както и да разберем, какво се крие зад кармичното равновесие на вечната промяна. Така всяка оценка е зависима от индивидуалния ни опит при разбирането на едно нещо не осъзнаваме самото нещо, а винаги само собствената си субективност. Но, ако напротив, сме готови да допуснем в една и съща степен всички преценки, нашите собствени и онези, които не чуваме с охота, едва тогава ще сме в състояние да опознаем нещо в истинската му цялост.

Професия

В професионално отношение картата означава „уравновесяване“. Като си изясним задачите и целите и изхождайки от една трезва и самокритична оценка, да достигнем до ясно заключение за по-нататъшния си начин на действие. Може да става дума както за намирането на подходящ баланс между работно и свободно време, така и за целите на нашите дела и използването на средствата. Във всеки случай тази карта ни уверява, че ще пожънем онова, което посеем.

Отношения

В сферата на любовта и партньорството тази карта изтъква преди всичко принципа на честността и хармоничността в отношенията. Тя изразява идеала за равнопоставено основаващо се на принципа на равноценност, партньорство. Но тя не означава само разведряване и спокойствие, а също и противопоставяне на позиции. Защото вместо дълбочина на чувствата VIII аркан подчертава повече хармоничността на правилата на играта в отношенията като се стигне и до суперперфектния, управляван с разум модел на отношенията, който е възможно да обичате повече, отколкото живия партньор до вас.

Аналогични съответствия

1. Архетипи и символи

Архетип

Съдия; хармония на света

Буква ל

Ламед = L („протегната ръка“, „камшик“); числена стойност 30. Буквата символизира камшика или юздите, с които индивидът е обвързан в групата. Оттук произлиза и поведението, мотивацията за личните действия за съгласуваност в посоката на колектива.

Число

8 = число на справедливостта и уравновесеността, защото резултатът от делението му винаги са еднакви числа (две четворки, две двойки, две единици).

Дърво на живота

Връзката между Гебура и Тиферет. Гебура (движение) показва хода на времето, в което „се движи“ животът, а Тиферет символизира равновесието между растеж (Хесед) и разрушението (Гебура) и същевременно е отражение на по-висша божествена сфера (Кетер), което Гьоте изразява с думите: *Само законът може да ни даде свобода.*

Идзин

21 Шъхо - „Пробив“ (реформа).

Руна

Алгиз („защита“) символизира връзката между небето и земята и така представлява Божите заповеди или закона.

Зодиак

Везна. Везната представлява равновесието на всички неща: Венера е владетел, а Сатурн възвисява.

Божества

Атина Палада, Рея Диктина (законодателна), Либера (астрологичната дама на блюдата на везните), Маат (богиня на справедливостта) или гръцките ори: Дике (право) и Евномия (законност).

Мит

Възвестяването на Десетте Божи заповеди.

Свещени места

Пантеонът, почетен храм на французите.

Саббат

Равноденствие (изравняване продължителността на деня и нощта)

Ритуал

Юрисдикция.

2. Асоциации и възприятия

Картина

„Свети Мартин“ на Ел Греко. В мотива е залегнала легендата за разделянето на плаща: „Духовно свързване чрез материално изравняване.“

Произведение

Декалог („Десетте Божи заповеди“) или „Магна Харта“ от Честър.

Музика

„Изкуството на фугата“. Контрапунктът във фугите на Бах

Ухание

„Одеколон“.

Минерал

Син сапфир (кристал).

Астрология

Венера във Везни в смисъл на честност и уравновесеност с „кристализиращия“ аспект на Сатурн. Тази връзка символизира обхващащата структурите хармония на Венера, което добре се илюстрира и в завета на Кроули: *Любовта е законът, любов подчинена на волята!*

Цитат

Обичам лошия човек, който знае, че е лош, повече от справедливия, който знае, че е справедлив. Но за лошите, които се смятат за справедливи, са казани думите: „Те не се обръщат назад дори и на прага на отвъдния свят.“ Защото мислят, че ги водят към ада, за да избавят душите от него.

Разкази на Хасидим

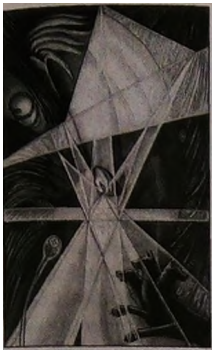

IX. ОТШЕЛНИКЪТ

Склонности	Оттегляне от живота, бягство от тълпата, вглъбеност в себе си, интровертност.
Цел	Истина, знание, откриване на себе си (Освобождаването от илюзиите и самодисциплината водят до способност за ясна преценка).
Мото	фенерът като пътепоказател; вътрешната светлина.
Светлина	Мъдрост, просветление, духовна зрелост.
Сянка	Самовлюбеност, скованост, закоравяване, отчуждение, озлобление, враждебност към живота.
Качество	Богата душевност, сериозно отношение към живота.

Основа

Картата

Картата изобразява добре познатия архетип на стария, мъдър човек (Мерлин, Талиесин, Авраам) като търсеща личност и водач. Старецът излъчва преди всичко сдържаност, външно спокойствие, уединеност и интровертно поведение като неизбежна предпоставка за концентрация върху съществено и оформяне ядрото на собствената същност. Затова и олицетворява фаза, в която - без да се разсейваме от маловажни неща - трябва да сме наясно със самите себе си, защото неговата цел е поглед към духовния произход на нещата, за да допълни външното знание на Върховния жрец с духовното знание. Чрез отвръщането си от света той насочва интереса си към началото на всички неща: към обгърнатото от голямата змия Офион космическо яйце или „орфическо яйце“. Тук най-малко става дума за намирането на образи, които догматично да подкрепят сферата на духовното господство, а по-скоро за търсенето на някаква истина зад тези образи, а това изисква бдителност, аскетизъм, постене, мълчание, оттегляне, „навлизане в себе си“ и скромност. Отшелникът олицетворява непоколебимото спокойствие и вътрешна съсредоточеност. Както при картата на Луната - чийто общ сбор той представлява - става дума за отваряне на вътрешните пространства, за внимателното проучване на пространствата на съзнанието. В това отношение той прониква чак до мистериите и най-дълбоките пропасти (Цербер). Тук по никакъв начин не може да се говори за просто интелектуалничене. Като Мерлин Отшелникът е слуга на богинята на Луната, и като девета карта той носи нейното тройно свещено число 3. В ръката си държи фенер във формата на октаедър (осмостен), чието вътрешно слънце хвърля светлина върху мистериите. Осмицата означава вливането на два свята един в друг. Звездата с осем върха и осмоъгълникът се смятат за преходна форма между земния квадрат и божественя кръг. Така те изобразяват най-многото, което ние, хората, можем да постигнем, стремейки се от земната сфера (куб) към Божественото (кълбо). Зад многообразието и изобилието на природата Отшелникът съзира тайната на нейния произход.

Книга на Тот

Старият мъдрец е основният аспект на египетския бог на мъдростта Тот, който е смятан от много хора за бащата на Таро, поради което Кроули е нарекъл своите карти „Книгата на Тот“. Едно предание разказва за него, че се е появил в началото на всички времена върху листенцето на лотос, след което като птица е снесъл космическото яйце и създал света.

Анализ и описание

1. Фигура (Мъдрец)

Отшелник

Отшелникът съответства на архетипа или на „безкористния слуга на собственото си Аз“ (за разлика от Върховния жрец, представляващ „божественя образ на Аза“), който търси истината в душата на човека. Можем да го сравним с Диоген, който вървял по улиците на Атина със запален фенер посред бял ден и на въпроса защо прави това отвръщал: *Търся истинския човек!*

Ръка (фенер)

В центъра старецът държи диамант, в чиято вътрешност грее слънце с шестнадесет лъча и осветява долната част на картата, но хвърля светлина и в горната сфера. Само светлината на кристала може да накара лъчите да застават в права линия. Всичко останало е изкривено и изглежда като моментна снимка на едно естествено, плавно и вечно движение. Отшелникът успява да съзре

във вътрешността на това вечно течение през един мигновено затварящ се отвор „орфическото яйце“, а чрез него и мистерията за произхода на живота. В търсенето си той не се спира и пред опасностите на подземния свят, както се вижда от опитоменото триглаво куче на ада Цербер, лежащо в краката му. Отреденият на тази карта знак на еврейската буква Йод е знакът, от който се състоят всички останали двадесет и една букви. Тази буква съответства на ръката в средата на картината, която държи кристала, хвърлящ светлина в тъмнината. Там се крие познанието, от което са възникнали всички останали познания.

Стойка

Несъмнено в Отшелника има нещо фаустовско. Гъвкавостта на приведената му фигура не изразява толкова процеса на стареене, а напротив, онази скованост, която често е белег на възрастта. Движението на отдръпване назад не е Азът, който се плаши от познанието, а съсредоточеността и необходимото засилване преди следващата крачка напред.

2. Обкръжение (символи)

Орфическо яйце (космическо яйце)

„Орфическото яйце“ символизира произхода на всички неща. фактът, че Отшелникът го открива само за миг посред движението на живата природа (на заден план има житна нива), показва вглъбеността на стареца, който вижда мистерията на Сътворението или произхода на целия живот. Митът за Сътворението на пеласгите разказва, че това яйце води началото си от Еринома, майката на всички неща. В началото тя се изправила от хаоса гола и понеже не видяла нищо, на което може да стъпи, разделила небето от водата. После започнала да танцува. Тя танцувала върху една вълна на юг и изведнъж забелязала, че там освен нея имало още нещо. Това бил северният вятър Борей, който се появил от движенията ѝ. Тя го хванала и го търкала между ръцете си, докато той се превърнал в голямата змия Офеон, която се увила около краката ѝ и се чифтосала с нея. Така Еринома забременяла от северния вятър, а след това снесла космическото яйце. Офеон се увил седем пъти около яйцето и седял така, докато то се излюпи и от него се появили Луната, Слънцето и Земята с всички живи същества по нея.

Сперматозоид (жезъл със змия)

Както яйцето изразява живостта на стареца и неговата духовно-имагинерна сила, така сперматозоидът в долната част на картата съответства на импулса на зачатието, от който може да възникне всичко, стига само да попадне върху плодородна почва. Кроули пише: *В принципа*[1] *на Меркурий е скрита светлина, която прониква равномерно до всички части на Вселената; едно от неговите имена е Психопомп, водачът на душата през царството на мъртвите. Тези символи се загатват от жезъл със змия, който буквално израства от бездната и представлява сперматозоид, оформен като дар и показващ зародиша. Придружава го триглавото куче на ада Цербер, което той е опитомил. В този триумф се изразява цялата мистерия на живота с всичките ѝ най-тайнствени действия.*

Цербер (подземен свят)

Тъй като отрязъкът от картината, където се намира яйцето, е докоснат от върха на светлинния лъч, в чиято долна част се намира триглавото куче, зрелият човек (в символичната фигура на стареца) в търсенето на познанието вече може да се потопи в загадъчните извори на богинята на Луната (Хел/Холе), достъпът до които досега е бил забранен за него[2]. Подсъзателните дълбини (основата на четирите светлинни лъча под хоризонталната светлинна греда) символизират лоното на Великата майка, откъдето се обяснява цялото съществуване. Пред търсещия човек, който не се страхува да тръгне по пътя обратно към корените си, от тайнственото лоно в тъмнината се разкриват великите вдъхновения, водещи към странни създания, каквито ни описват произведенията на Вергилий или Данте. Подземният свят е адът в самите нас, където образите на подсъзнателното гризат оковите си, където Плутон затворил Персефона за четири месеца или където Орфей намира и отново изгубва своята Евридика.

Пирамида от лъчи (античен рай)

Докато четирите снопа лъчи, издигащи се нагоре от центъра на светлината (Тиферет), известяват за копнежа по познанието на непонятното, то поставената върху триъгълна плос-

[1] Кроули отрежда на Отшелника място в знака на Дева, а той се управлява от Меркурий.

[2] Във Вавилонския епос Гилгамеш е този, който влиза в един поток, за да търси (и намери) билката на безсмъртието, но се озовал при стария мъдрец Утнапищим, шумерския герой от Потопа, съответстващ на библейския Ной.

кост пирамида от лъчи, обединяваща четирите върха на снопа от лъчи, символизира „Катедралата на Бога“ или визията за Бога. Това е развихрилото се либидо, просто поток от неизчерпаема енергия, обгръщаща човека и от която животът лумва, устремил се нагоре към Бог или към формата на божествения човек. Точките, където се пресичат светлината на Вселената и земната светлина (по ръбовете на пирамидата), са нагледен израз на това, какво човекът разбира под спиритично освобождаване, духовно просветление или Бог.

Тълкувания

Фон (Мълчанието)

Който си създава образ за истината, пропуска да забележи, че така не се превръща в неин слуга, а само в жертва на непозната празнота, вкопчена в някакъв образ, за да намери опора в живота. Едва след като успял да се абстрахира от всякакви житейски тези от всички модели за обясняване на света, формули и думи, мъдрецът разбира, че истината, която може да изрече човекът, не е истина - и мълчи. Само в мълчанието няма нищо повече, което би могло да се изрази с думи, и тук вече него не го интересуват образите, стоящи зад истината, а истината зад образите.

Общи положения

Под влиянието на тази карта разбираме, че трябва да се оттеглим от света и да преосмислим положението си. Време е да синхронизираме нашето Аз с назрелите изисквания на живота. Затова се изолираме от ежедневието, за да си изясним зависимостите между живота и нашите цели. В това време научаваме как да станем смирени, скромни и да свикнем с мисълта за нашата преходност. Такива периоди на размисъл ни връщат към истинската ни същност.

Съзнание

Отшелникът олицетворява времето за душевно уединение, а понякога и за обществена самоизолация. Дошъл е мига съзнанието да се впусне в търсене на истината, чиято неумолимост гласи: *...защото пръст си и в пръст ще се върнеш.* (Битие 3:19). Там, където тази истина не остане единствено прието от разума съждение, а проникне в сърцето, из основи се променя естеството на живота. По този начин Отшелникът подготвя настъпването на фази на големи промени, чиято цел е да развиваме своята душевност, а не материалното си битие и обществено положение.

Професия

В професионално отношение Отшелникът е знак за време на самоосъзнаване, когато трябва да си изясним, какво наистина искаме да постигнем в професионалното поприще. Поведение, което може да доведе до пълна преоценка на всички досегашни представи за успех, признание, престиж, пари и задължения. В това отношение трябва да последваме призива на Отшелника най-късно тогава, когато въпреки голямото ни усърдие и множество събития задачите ни изглеждат скучни и повърхностни или рискуваме да се изгубим напълно в забързаното ежедневие и да бъдем отнесени от водовъртежа на събитията. Наистина спокойствието на Отшелника не предлага външен блясък, но в замяна на това дава дълбоката удовлетвореност на богат, пълноценен вътрешен живот.

Отношения

В сферата на личните ни отношения тази карта е разнопосочна. Тъй като тя представлява търсенето на светлината, основното й значение е съсредоточено в задълбоченото познание и увереността за това, кое е наистина важно за нас в отношенията с партньора. Отговорът или води до доброволно самоограничаване в полза на по-дълбоко изживяване на интимността между двама души, или до оттегляне от някаква връзка, чиито ценности за поставящия въпроса са под съмнение. Картата може да означава също и период, в който нямаме спътник в живота. В такива случаи тя е ценен съветник за по-задълбоченото осъзнаване на самотността. Кредото на Отшелника достига върхната си точка в разбирането, че му е необходимо вътрешно ръководство, а не външно партньорство.

Аналогични съответствия

1. Архетипи и символи

Архетип

Старият мъдрец, вътрешният спътник

Буква ’

Йод = J („ръка“); числена стойност 10. На Стареца е предопределена буквата Йод, която означава „ръка“. Ръката му носи светлина. Тя отново символизира познанието, а на по-висше ниво - духовната

мъдрост и вглъбеност (самонаблюдение). На едно по-цинично, но за Кроули типично ниво картата има и по-друго тълкуване: *магическият жезъл на Отшелника въплъщава превърналия се в дар сперматозоид... йод = фалос = сперматозоид = ръка = логос = дева.* С това той без заобикалки изразява, че пътят към просветлението се основава на усъвършенстването онанизъм; всеки умерено религиозен стремеж към нараненатa и изопачена Тантра.

Число

9 = числото, което се връща в себе си (обратното на 6, което излиза от себе си). Числото на посвещението (3 x 3) и размисъла. Числото, което непрекъснато се връща към себе си: 9 + 9 = 18 = 9 (общ сбор).

Дърво на живота

От Хесед към Тиферет. От мисловната форма (Хесед = сгъстяване, материализиране) към Божия Дух (Тиферет е опознаващото съзнание, което трансформира стремежа към Бога - отразяване на сферата на Кетер - в божественото съзнание).

Идзин

52 Гън - „Неподвижност“ (планина).

Руна

Иса („ледена висулка“, „застой“, „препятствие“). Кристализирането и трансформирането на външните цели в по-дълбоко, вътрешно познание.

Зодиак

Дева. *Девата символизира най-долната, чувствителна, женска форма на Земята и представлява кората на Хадес. Меркурий е не само владетелят на Дева, но и в този знак е във възход. Така той въплъщава спирити ческото учение, че кулминацията при спускането в материята е знак за обновление чрез духа.* (Кроули)

Божества

Кронос („Пазител на времето“) и Хермес (англ. „hermit“ = отшелник).

Митове

Нестор, мъдрият съветник на Агамемнон и други герои от Троянската война. Диоген в бъчвата, който по заповед на Александър имал право на едно желание, помолил само: *Не ми закривай слънцето!*

Свещени места

Атон („Свещена планина“). Гръцка автономна монашеска общност.

Саббат

Зимно слънцестоене. От непрогледна тъмнина към светлина.

Ритуал

Пост и медитация.

2. Асоциации и възприятия

Картина

„Нощна стража“ на Рембранд.

Произведение

Планинска проповед (Матей 5, 7) или „Песен на нощния скитник“ от „Заратустра“ на Фридрих Ницше.

Музика

Григориански песнопения или „Зимно пътуване“ на Франц Шуберт.

Ухание

Хвойна, тамян, пелин.

Минерал

Оникс, кристал. Поставен върху златна (слънце) подложка и монтиран върху оникс диамант символизира родената в тъмнината светлина.

Астрология

Сатурн като „пазител на прага“ или Сатурн във Водолей като стремеж към мъдрост и запазване на независимостта.

Цитат

Самотнико, ти вървиш по пътя към самия себе си! И твоят път минава покрай теб самия и покрай твоите седем дяволи.

Из „Заратустра“ от Фридрих Ницше

X. ЩАСТИЕ
(Колело на Съдбата)

Склонности	Непрекъснато раждане и умиране (вечна промяна, обрат, ново начало).
Цел	Приемане на Съдбата, разбиране на житейската задача и промяната на низшето във висше.
Мото	Колелото като символ на въртящия се небосклон, чиито съзвездия предопределят съдбите на хората.
Светлина	Неочаквани промени (късмет), опознаване на кармата.
Сянка	Промяна към по-лошо, фатализъм.
Качество	Спокойствие и веселост чрез дълбоко себепознание и приемане на житейската задача.

Основа

Картата

Изображението показва (вертикално) колело на фона на вихрушка от енергии и светкавици. Светкавиците са свързани със Зевс, когото Кроули с тази карта приравнява с Юпитер: те излизат от овала (хоризонтално или небесно колело) в горния край на картата. Енергийните вихрушки са резултат от неговото постоянно въртене. Върху вертикалното колело намираме три изображения: Херманубис - творящото и вдъхновяващо маймуноподобно същество, Тифон - разрушителният и гледащ назад дракон и на най-високата точка свързващият сфинкс, който поддържа противоположностите в равновесие. Всички те заедно представляват трите властващи над движението на явленията форми на енергията, познати ни от трите най-висши индийски божества: Брахма, Създателят (Херманубис), Вишну, Пазителят (сфинкс) и Шива, Разрушителят (Тифон). Това триединство, което поддържа в движение вечното колело на раждането и умирането, дава да се разбере, че небето и адът не воюват, а взаимно се допълват. Тъмното не е противоречие на светлото, а страна на самото светло. Лошото не е това, което разрушава, а това, което нарушава равновесието на Космоса. Понякога това е и доброто. Доброто не е нещо, което просто вдъхва живот на творението, а онова, което поддържа в равновесие творческия ред. Част от него е и разрушението.

Връзки (Глупак и Магьосник)

В тази карта се появяват Херманубис, съществото с маймунска глава, и Тифон, Богът на разрушението с крокодилска глава и господар на инстинктите, които вече сме срещали в карти 1 и 0. Взети заедно, те съставляват карта 10. Нулата е първопричината, единицата е действието, а десятката е действителността или последицата от действието, която отново се стреми към първопричината, за да може да възникне отново: нулата е морето, единицата вълната, а десятката законът, който връща вълната обратно в морето, за да роди нова вълна.

Анализ и описание

1. Мотив (трите форми на енергия)

Колелото

Раждането и смъртта не са две страни на един и същи медал, а една и съща страна, разделена единствено от времето или от колелото, защото то е изначалният символ на цялото намиращо се в постоянно движение и все пак неизменно неподвижно в центъра си. Всяко нещо се появява, развива се и отново изчезва от битието, защото въртящата се периферия на колелото на живота увлича всичко в хорото на живота. Разглеждано от друга перспектива, нито нещо се появява, нито нещо изчезва от битието, защото главината на колелото завинаги е тук, неизменно в центъра. Това е колелото на небесната сфера, което от милиони години се върти в една и съща форма около земята. Силата зад главината е вечното, което върти колелото, спиците са психичният модел, свързващи вечното с пространството и времето, символите в периферията на колелото (сфинкс, Херманубис и Тифон), са катализаторът, който пренася подсъзнателния модел на вечното в личната съдба. Пътят, по който се върти колелото, символизира последиците от нашите действия.

Тифон

От дясната страна на колелото виждаме Тифон (Тамас), който полита към пропастта и така дава първия тласък за завъртане на колелото. Но той не пада, защото краката му завинаги са привързани към колелото от една змия (тя е омотана на принципа на безкрайния възел). Тифон

е синът, когото Гея, майката на Земята е заченала от Тартар; самият Тифон е баща на триглавото куче, пазещо ада. С цел да унищожи Сътворението той се бие срещу олимпийските богове, но в крайна сметка е поразен от светкавицата на Зевс и погребан под каменен блок, който днес носи името Сицилия. Винаги когато Етна започне да тътне, чуваме неговия глас от царството на мъртвите. В египетската митология той съответства на образа на Сет като въплъщение на изпепеляващото всичко слънце на пустинята. Той е бил смятан за разрушител, вечен противник и унищожител на обичания от хората негов брат Озирис, който съответства на напоителното, даряващо живот начало. За египтяните Нил била „фалосът на Озирис“, който всяка година набъбвал, за да се излее след това върху съхнещата почерняла земя, която олицетворявала тялото на Изида. Щом плодородните разливания на Нил престанели, се знаело, че превес са взели изпепеляващите сили на Сет. Върху картата го виждаме със знака на живота Анкх в дясната му ръка и извития жезъл на Хека в дясната, знака на Озирис и символ на неговата магическа сила.

(Херм-)Анубис

Херманубис (Раджас) е диаметрално разположен на пропадането в подземното царство. Анубис символизира съзидателните сили, защото в египетската митология той отново е събрал на едно място разкъсаното от Сет/Тифон тяло на Озирис на двадесет и две части. Кроули нарича тази фигура *Херманубис*, което води началото си от името на египетския бог Херу-ем-Анпу, който първоначално бил смесица от бога на небето Хор и бога на подземното царство Анубис и който властвал в този нов облик и горе, и долу. По-късно Херманубис бил приеман като обединен образ на египетския водач на душите Анубис с гръцкия придружител на душите Хермес. В това смесено същество са изявени добродетелните страни, а всичко съмнително, което гърците обикновено свързвали с Хермес, било заличено.

Сфинкс

Сфинксът (Сатвас) върху най-горната точка на колелото с фараонски немес на главата и змията Уреус върху челото символизира обединената сила на четирите елемента, която управлява колелото. В сфинкса човекът вижда онова, което не може да си представи, случващо се зад главината на колелото. То предизвиква у него въпроса за произхода на всеобхватното битие. Човекът е движещата сила, посредством която се онагледява търсенето, защото никоя представа не може да докаже онази част от действителността, останала неотразена в човешкия копнеж. И тъй като човекът приема само онова, което може да контролира, а сфинксът разрушава тъкмо тази наша илюзия, че владеем нещата, трябва да разбираме сфинкса като предизвикателството да станем покорни и скромни, за да не се превърнем в жертва като Едип, който уж можел да реши с разума си всички загадки.

2. Време и пространство
(колело на Съдбата)

Двете колела

В древен Китай имало техника за предсказания, състояща се от две колела (или мандала), въртящи се едно срещу друго. Едното от колелата било неподвижно и олицетворявало вечността, предишния небесен ред, Хо-тон, докато другото колело се въртяло над първото като огледало на цикличното време, по-новия небесен ред Ло Шон. От комбинацията на двете колела се получавало предсказание. Тази е идеята залегнала в Идзин, където в 64 вариации се комбинират като горе и долу по две триграми.

Земното колело

Земното колело или вертикалното колело в средата на картата символизира цикличната представа за света за вечното раждане и умиране за разлика от традиционната западноевропейска линейна представа за света, познаваща едно начало (мига на Сътворението) и един край (Апокалипсиса). Представата за смъртта и прераждането е свързана с цикличната картина, преобладавала във всички матриархални култури и доминираща и до днес в Азия. Във всеки случай, както напоследък предпочитат да разглеждат нещата при нас - „не е чак толкова лошо да умреш, нали веднага ще се преродим пак!“ - това не е успокоителен фактор, а по-скоро болезнена, вечна обвързаност към колелото, от което можем да се освободим единствено чрез праведен начин на живот (осмостепенната пътека на будизма). Десетте спици на колелото напомнят, че в много религии числото 10 символизира божествения ред или закон: Десетте Божи заповеди на юдейската и християнската религия. Тетрактис, свещената точкова пирамида на питагорейците, състояща се от десет точки, десетте сфири в кабалистичното Дърво на живота и

десетте образа като 10 места по пътя в дзен-будистката история на пастира и неговия вол. Само земното колело има тези 10 спици. Небесното, хоризонталното е чист кръг като израз на абсолютното или на божествената хемисфера. То не е разделено. Неговият ръб е накъсан от 10 камъка.

Небесното колело

Звездният овал, който е изобразен в горната част на картата като терен за приземяване на извънземни същества, е небесното колело на Съдбата или космическият часовник на Съдбата, показващ процесите на непрекъснатите цикли. Светкавиците са стрелките на вечността като включват и времето; те са тежестите на, синджирите на часовника, които дърпат надолу биенето на пулса на божественото и обединяват битието и раждането в представата за времето, след което човекът непрекъснато тича.

Време и пространство

Както и да се върти колелото на Съдбата, случващото се винаги е логично, ако погледнем причините право в очите. Всичко е подвластно на диктата на постоянната промяна. Животът е протичане, а протичането е време. Времето е непрекъснато сливане едно с друго на променящите се обстоятелства. Пространството също „се осъществява“ във времето: всяка реколта е последица от сеитба, а Съдбата не е нещо, което бихме направили, а последицата от това, което сме направили.

Звезда (окото на Шива)

Наистина бурите в живота разтърсват, но те създават познанието. Така според Кроули звездата в края на предния план може *да бъде разглеждана като окото на Шива, чието отваряне унищожава*[1] *Вселената, или като колело от колесницата на Яганат, чиито поклонници постигнали съвършенство в мига на прегазването им от колесницата.* Колелото с излизащите от всички спици вихрушки от енергия съдържа обаче и още нещо. Стилизирано, то би съответствало на свастиката, староиндийски знак на слънцето и плодородието, което вероятно води началото си от старите огнени колела. От изследванията на митологията имаме основание да приемем, че херувимите, обграждащи и затворили рая, всъщност са били огнени колела.

[1] Сравни Окото на Бога в карта XVI (Кулата) и XXI (Вселената)

Тълкувания

Фон (трите пътя)

Както никоя друга карта, колелото на Съдбата ни дава ясно да разберем какви са задачите ни. При това трите карти Херманубис, Сет и Сфинкс биха могли да символизират трите пътя, измежду които тримата царски синове, появяващи се в много приказки, трябва да изберат един, по който да тръгнат. За тях в руската приказка „Царицата девица“ се казва: „Който завие наляво, ще има достатъчно за ядене, но конят му ще гладува, който завие надясно, самият той ще гладува, но конят му ще има достатъчно за ядене, а който тръгне направо, ще умре. По левия път (тук Харманубис) страда инстинктивната природа (кон), но ездачът (разумът) се разгръща. По десния път (тук Сет) страда ездачът (духът), но с пълна сила се разгръщат инстинктите (кон). Пътят направо (по който тръгва най-младият син и единствен стига до целта) води към целокупността (сфинкс). Той изисква най-голяма смелост, защото означава смърт за егото, което трябва да се провали, за да се реализира повисшето Аз и да се откаже от изяви претенция за господство. Често тази карта насочва към преживявания, от които ставаме смирени.

Общи положения

Ако колелото е настоящето, което непрекъснато се върти към бъдещето, тогава настоящето е пъпът на Сътворението, където се ражда бъдещето, преминаващо в минало. Египетският бог на Слънцето казва за себе си: *Сутрин съм Хепри, на обед съм Ра, а вечер Атум* (Хепри е утринен бръмбър, Ра е обедното слънце, а Атум е избледняващият дух, който се качва в лунната ладия). Най-общо казано, подложени на непрекъсната промяна, чрез окото на Сфинкса трябва да насочим поглед към закономерностите, стоящи зад това редуване. Кроули нарича картата „Късмет“. В повечето други колоди карти таро тя се казва „Колело на Съдбата“. Така става ясно, че при едно и също движение едната страна се издига нагоре, а другата слиза надолу. Но в коя страна на колелото ще се намираме не е толкова въпрос на външните събития и дадености, а състояние на вътрешната ни готовност да се приспособим към промените.

Съзнание

Картата показва промени в живота, защото нашата обвързаност с цялото изисква приспособяване към новия на-

чин на осъзнаване на нещата. Щом обаче човек започне да приема външните проявления в съзвучие с вътрешните закономерности, той променя света. Основното значение на тази карта е да прозрем необходимостта от процесите във времето с тяхното раждане и умиране и разбирането на нашата задача в този вечен кръговрат. Неприятното чувство, което се поражда у много хора, когато се налага да се докоснат до бъдещето (астрология, таро, руни, Идзин), съответства на онези дълбоки страхове, които се активират, когато разумът, свикнал да среща „разумни“ решения, усети полъха на незримия свят. В този допир обаче има и сила: тя оставя пространство за изпълнена с очакване откритост, където в разумното ежедневие нахлува метафизична задълбоченост.

Професия

Тъкмо в професионалното ни поприще, картата ни помага да проявим по-дълбоко разбиране и прозрение за необходимата последователност на събитията. Така колелото ни насочва към очакващи ни големи промени, чието осъществяване ще ни бъде съдбоносно наложено. Игото, което предчувстваме, може да ни сломи, но и да породи у нас готовността да вземем Съдбата в ръцете си. Колкото по-отзивчиво приемем случващото се, толкова повече ще е възможно да го усетим като наше истинско призвание и така да го възприемем като подпомагащата, издигата страна на колелото.

Отношения

В личните ни отношения картата означава щастливи обрати, които често имат по-скоро важно прозрение, отколкото предпоставка. Така се чувстваме оставени на волята на събитията. Било че нямаме партньор или че връзката ни е проблематична и незадоволителна. Но и тук важното е да разберем задачата си и да прозрем, че се налага да се поучим, преди да продължим напред. На по-дълбоко ниво картата ни дава разбирането какво имаме да решаваме в сферата на междуличностните отношения и да се сдобрим. Понякога картата е знак за кармична връзка.

Аналогични съответствия

1. Архетипи и символи

Архетип

Съдбата.

Буква כ

Каф = К („длан“); числена стойност 20. Тъй като - според една друга традиция - по линиите на ръката на човека може да се съди за неговата съдба, Каф символизира вплетените в дланта линии на Съдбата като израз на вътрешния духовен модел.

Число

10 = символът на съвършенството. Числото на точковата пирамида (свещеният тетрактис на питагорейците), която се състои от числителните бройни 1 - 4, в които множеството отново се превръща в единство.

Дърво на живота

Оста Хесед - Нецах. Хесед означава осъществяване, материализиране и силата на растежа, а Нецах е поривистата сила на протичащите енергии. Оста въплъщава свободното движние на силите, които са в равновесие само чрез непоколебимата закономерност на безкрайното развитие.

Идзин

50 Дин - „Жертвен котел“ (жертвеник).

Руна

Хагалаз („градушка“) отговаря на Hagal („Ал-Хаг“ = Вселена“) и е алегория на главината на колелото на Съдбата, а с това и на „отразяващата се причина“, свързваща миналото и бъдещето, посредством което управлява и Съдбата.

Планета

Юпитер. *Би било много ограничено схващането,* пише Кроули, *Юпитер да се разглежда само като символ на добрата Съдба;* той, *представлява стихията на късмета, непредвидимият фактор.*

Божества

Богинята Фортуна и изпридащите Настоящето, Бъдещето и Миналото норни, наричани също и владетелки на небесното звездно колело.

Митове

Митът за нишката на живота. В гръцката митология жените, които предат нишката на Съдбата, са трите дъщери на нощта: Клото държи кълелята, Лахезис преде нишката, а Атропос, Неизбежната, отрязва нишката.

Свещени места

Омфал, свещен камък с полуовална форма в Делфи, който древните гърци смятали за пъпа на Земята; или Хеопсовата пирамида и загадъчният сфинкс в Гиза.

Саббат

Четирите постоянни колони на годината или празниците на четирите херувима: Празникът на Бика на 1 май, празникът на Лъва на 1 август, празникът на Змията, която се превръща в орел, на 1 ноември и празникът на осенения човек, превръщащ се в ангел, на 2 февруари.

Ритуал

Връщане („Напред към миналото“) или Разпитване на Съдбата (астрология, Таро, руни, Идзин).

2. Асоциации и възприятия

Картини

Картините на Таро от Големите Аркани. Също изображенията на богинята фортуна, въртяща колелото на времето, както през Средновековието на колело са били изтезавани грешници и мъченици.

Произведения

Откровението на Яхве (Очакването на Месията); „Книга на Езекиил“ (Видение 1, 10). Видението на пророк Езекиил, в което много хора смятат, че съзират идването на астронавти от други галактики.

Музика

„Песен на норните“ от въведението към „Залезът на боговете“ от Рихард Вагнер.

Ухание

Кифи, тамянът на древните египтяни. Изгарян и вдишван в Хеопсовата пирамида, вследствие на което се появявяли духовете на фараоните.

Минерал

Флуорит с формата на двойна пирамида (октаедър) или кварцово стъкло от паднал метеорит.

Астрология

Сатурн, Уран, Нептун и Плутон. Господарите на кармата!

Цитат

Гатанката на Сфинкса:

Те са две сестри, едната дължи живота си на другата, коя - родена от майка, е родена от дете?

Отговор:

Намаляващият или нарастващият лунен сърп!

Легенда

Време - няма раждане, няма смърт, няма минало, няма бъдеще. Нищо не се променя, нищо не може да се забележи. Това, което показват сетивата ни, е илюзия, заблуда, измама, и то без всякаква стойност. Всичко, което възприемаме с нашите сетива, няма нищо общо с действителността, не е понятно, не е мислимо. Промяната на битието би трябвало да се осъществи в прехода от едно съществуване към не-съществуване. Затова промяната е невъзможна, а това, в което нашите сетива ни подлъгват, а именно непрекъснато променящ се поток от образи, непрекъснато сменящи се събития, е измама на сетивата. Нищо не се случва, нищо не става. Нищо не остарява и нищо не е ново; нищо не си отива и нищо не се прибавя. Битието е непонятно, съвършено завършено кълбо.

Парменид Елейски

XI. СЛАСТ

Склонности	Енергия, страст, силно излъчване.
Цел	Жизнерадост, посвещаване, сексуалнатрансформация (промяна на животинската природа чрез получаване на ласки).
Мото	Укротяване на лъва.
Светлина	Мощ, сила, виталност.
Сянка	Слабост, празнота, депресия(агресия, перверзия и пристрастяване като последица от потиснати инстинкти).
Качество	Жизнерадост и жизнена сила.

Основа

Картата

Карта отразява централна житейска тема на Алистър Кроули и същевременно образно пресъздава мотив от Апокалипсиса (Откровение на св. Йоан Богослов 17:3-4). Там става дума за животно с числото 666, което съответства на Антихриста, яхнат от проститутката Вавилония, изобразена като пурпурночервена жена. Кроули отдавна се идентифицира с това животно и всяка от безбройните му любовници получавала „почетната титла“ пурпурна жена. Картата я изобразява като унесена в плътска наслада жена, яхнала с разтворени крака подобно на лъв същество. Тя символизира сексуалния екстаз, струящ от всяка пора на тялото й. Нейната сласт е повече от просто показване на голата й кожа, нейната сласт е опиянение и божествена енергия. Никой не описва това по-добре от самия Кроули: *Тя язди звяра с разтворени крака. В лявата си ръка държи юздите като символ на сливащите се една в друга страсти. В дясната си ръка държи високо чаша, Свещения Граал, пламтящ от любовта и смъртта.* А по-нататък казва: *Това е картата на божественото опиянение или екстаз. Жената по-скоро е показана като леко пияна и повече като малко луда. Лъвът също е пламнал от страст. Това означава, че описаната тук форма на енергия съответства на първичен, съзидателен ред. Той е напълно независим от критиката на разума. На заден план виждаме безкръвните изображения на светците, над които картината се разкъсва, защото целият им живот е погълнат от Свещения Граал.*

Анализ и описание

1. Мотив (Обузданият звяр)

Жената

Вакханската фигура изразява копнежа насочен към еротично-плътска омая и задоволяване на страстите на едно изцяло разгулно преживяване (Откровение на св. Йоан Богослов 17:6: *Жената беше пияна от кръвта на светиите и от кръвта на свидетелите Иисусови).* Тук е призован духът на Дионисий, търсещ плътско удоволствие в знойните бездни на сексуалната разюзданост, но също и чувственият потенциал, който се разгръща в космическо преживяване, във всеобгръщаща любов или в блудна свръхнова, когато животинското в нас „експлодира“ и се превърне в сътворяваща енергия.

Лъвът

Лъвът е символ на животинските инстинкти, а обузданият лъв изразява хармонията между цивилизования човек и неговата животинска природа. Когато лъвът не е укротен и потиснат - често зад маската на невинна благочестивост - той олицетворява подсъзнателните разрушителни сили, бруталност, жажда за власт, която може да стигне чак до ексцесиите на войнствена масова психоза. Но когато е укротен, той излъчва сласт, страст и жизнерадост и с това се превръща в съществена съставна част на виталността.

Седмоглава лъвска глава

Картата Сласт оправдава това обстоятелство с факта, че вместо див звяр ни показва полуопитомено животно с пет човешки глави и две животински лица, символ на контролираните страсти, както и обратно - образ на подвластен на животинските си инстинкти „див“ човек въпреки опитите му към приспособяване. Според Кроули виждаме главата на светец, на ангел, на един храбър човек, на една прелюбодейка, на сатир, на поет и накрая на един змей, когото тук свързваме с Дионисевия химн: *„Аз съм змията, даваща знания и наслада и сияйно великолепие, и разпалвам сърцата на хората с опиянение. За да ме почетете, вземете вино и отбрани опиати, които ще назова на моя пророк, и се опийте с тях! Те няма да ви навредят по никакъв начин. Тази глупост по отношение на самия себе си е лъжа. Излагането на показ на невинността е*

лъжа. Бъди силен, о, човече! Желай, наслаждавай се на всичко, което ти дават сетивата и наслади. Не се страхувай, че някой бог ще се отрече от теб заради това. (Кроули)

Юзди

Не разумът е този, който може да преобразува влеченията и инстинктите му, а тъкмо обратното, страстите и желанието на жената са тези, които отново карат просмукалите се зад маската на приспособленчеството животински инстинскти да се раздвижат. Жената е в равновесие с инстинктивната си природа, но не защото се стреми да контролира подсъзнателното, а защото забелязва маските на потискането на осъзнатото („държи му юздите“) и приема скритите зад тях истински лица.

Змия (Опашката на лъва)

Обикновено задната част символизира потиснатото, изолираното или сянката, но тъй като в този случай предната част представлява маската, срещаме истината в опашката, в образа на змея (за по-нататъшната му символика виж стр. 96). Той свързва архаичното женско начало, змия и луна с архетипа на мъжкото, слънце и лъв. Лъвската глава на змията е обградена от съединяващите се Слънце и Луна. Изображението говори за хармонията между сексуалността и истинското отдаване, показано отново чрез образа на жената. Смелостта й да се освободи от задръжките си я води към чувството на най-висшата задача на Аза: *Изтощена съм в изобилието от удоволствията на вдъхновението, издъхването е по-сладко от смъртта, по-бързо и ведро от ласката на фурията.* (Кроули)

2. Обкръжение (символи)

Чашата на Граала (Огнена урна)

Лумналата светлина е енергията на оргазъм и символизира свързването на водата и огъня. В ярко оранжевото петно, напомнящо по форма матка, в която се стича плодотворната вода на живота (жълтата ивица в долния край), разпознаваме горящ огън, който превръща водата в пара. Този принцип срещаме предимно в алхимията, където водата представлява блажената леност, която се загрява от пламъците на огъня в подобна на утроба реторта, и така се трансформира на онова по-деликатно ниво, където плътските нагони се изпаряват в неописуемия възторг на блажения екстаз, Но изображението на картата напомня и огнена урна, друг символ за утробата, където спускането към смъртта е предпоставка за прераждането. На трето ниво съдът символизира чашата, която носи в дясната си ръка вавилонската богиня на любовта Ищар. Когато цар Кир завладява Вавилон, той успява да се сдобие с чашата, тежаща петнайсет таланта. Тя била пълна с фиников вино и други опияняващи съставки и можела да бъде изпита само от посветени.

Огън и змии (лъвски рога)

Разпалилата се от жаравата на мъжкия огън знойна топлина в женския съд започва да излиза нагоре като клокочеща лава, символ на сексуалността, която движи колелото на живота. Но в светлината вече проблясва мракът, защото любов и смърт са едно цяло. Непрекъснато се появяват нови родове, раждането следва собствената си сянка (смъртта). Човечеството се увеличава и от неговите инстинкти (змиите въплъщават „десетте рога на звяра“, които се разпръскват по целия свят, за да го разрушат и обновят отново) във времето и пространството струи нова енергия. Кроули пише: *Не мислете, че ще откриете тайните на живота в горите и планините, не, ще ги намерите в пурпурните легла, галени от прекрасни зверове в женски образ, със силни крайници, с огън и светлина в очите и гъсти пламтящи коси около себе си, там ще ги намерите. Ще ги видите да властват начело на победни армии, изпълнени с радост, и трябва да има радост в тях, милиони пъти по-силна от тях Пазете се единият да не принуждава другия, крал срещу крал! Обичайте се с горящи сърца, стъпквайте низшите хора с дивото желание на вашата гордост в деня на вашия гняв.*

Звезди и светци

Зад звяра и неговата годеница има десет искрящи светлинни кръга. Това са паднали от небето звезди (според Кроули, с оглед на новата ера, това са все още неподредени в Дървото на живота сефири), защото писанието разкрива: *Опашката му повлече третината от небесните звезди и ги свали на земята* (Откровение на св. Йоан Богослов 12:4). Сред тях намираме образи на светци, които смирено са се вглъбили в себе си, защото животното преминава над главите им. Откровението пише: *И даде му се да воюва против светиите и да ги победи.* (Откровение на св. Йоан Богослов 13:7).

К. Г. Юнг

Всички тези лъвове, бикове, кучета и змии, които населяват сънищата ни, представляват недиференцираното, все още недоминиращо либидо, което същев-

ременно съставлява част от човешката личност, и затова подходящо може да бъде наречено антропоидна душа. Както енергията, така и либидото не се появява просто така, само по себе си, а единствено в образа на някаква „сила", т.е. на определено енергийно състояние на „нещо", напр. движещо се тяло, химическо или електрическо напрежение и т.н. Така и либидото е свързано с определени форми или състояния. То се появява като честота на импулси, афекти, дейности и т.н. (Символи на промяната, стр. 568)

Тълкувания

Фон (проститутката Вавилония)

Там видях жена, седяща върху пурпурночервено животно, което изцяло беше описано само с богохулни имена и имаше седем глави и десет рога. Жената беше облечена в пурпур и яркочервено... държеше златна чаша в ръка... В Откровение на св. Йоан Богослов (17:3-4) намираме същинския ключ към разбирането на Алистър Кроули, който се е възприемал тъкмо като това животно, изобразявано с числото 666, и виждал във всичките си любовници винаги пурпурната жена. Изображението отразява мазохистичните склонности на Кроули да се подчинява на красивата пурпурна жена като диво животно, без да й се предава, защото жената е пияна и съответно не владее сетивата си. В тълкуванията на Кроули откриваме желанието на един мазохистичен садист да кокетира с отдаването си на обект, над който в действителност властва. Поведението всъщност не говори за отдаване, а за подчинение на тъмните съкровени влечения.

Общи положения

„Сластта" е прагът към втората декада на Големите Аркани, зад който започва пътуването към собствените дълбини. Това е тъмната, мистериозна страна, в чиито дълбини не само намират началото си всички големи опасности, но и избавлението и единението. Картата показва преодоляването и опитомяването на нашата животинска (греховна?) природа и мощта, смелостта и енергичността, които се надигат, когато бъдат канализирани тези първични сили. Тук не става дума за борба със или потискане на тези сили, а за тяхното приемане. Признанието, че тези „низши страсти", нашите архаични инстинкти и първични сили са в нас (а не само у другите). Тази карта дава да се разбере, че целта не е да прикриваме инстинктивната си природа зад привидна добродетел, а по-скоро открито да посрещнем живеещите в нас, понякога предизвикващи страх архаични сили като сластта и страстта, за да ги разберем постепенно и като част от нашия характер ги приемем с с любов и нежност. По този начин имаме на разположение не само първичните сили, но и всички резерви от сили, които сме изразходвали досега, за да потиснем тези инстинкти.

Съзнание

По отношение на съзнанието ни картата е указание за значителна промяна, която се обяснява с алхимичната символика. Най-висшата цел на алхимиците била превръщането на неблагородни вещества в благородни метали (злато, сребро). Необходимия за осъществяването на тази промяна еликсир те наричат „Камък на мъдреците" или „червен лъв". Лъвът е бил смятан за средството, с което низшите вещества се превръщали в злато. Пренесено върху човека, това означава, че нашата задача е нито да осъждаме, нито да въздигаме дамгосаните като низши инстинкти сили, а така да ги съчетаем в характера си, че цивилизованото съзнание и животинската природа да не се противопоставят, а да се свържат в единна непобедима сила.

Професия

В обществения живот тази карта означава, че ще се посветим на задачите си, изпълнени с енергия и истинска страст. Тя показва смелостта и предприемчивия дух, които можем да проявим, ако физически сме на висота, отдадени сме на целите си и с радост усещаме как тези сили ни изпълват. Така тази козова карта ни разкрива фаза на изключителна творческа сила, изключителна мотивация и в същата степен радост и успех. Тя може и да означава, че неотменно сме обвързани с целите си или се борим като лъвове за нашите интереси.

Отношения

В сферата на личните си отношения трябва да намерим равновесието, да се оставим на течението на любовта, без да се поддаваме на давлението на инстинктите. Трябва да се научим да разглеждаме животинската си страст като съставна част на всеобхватната ни любов, която не започва никъде и не свършва никъде. В тази карта се изразява най-силно аспектът на страстта. Тя показва връзки, които се отличават с голяма жизненост, горещ темперамент, а понякога и с драматични изпълнения. Връзки от такъв характер по принцип са съкровищници на силата, от която черпим цветността на ежедневието си, но в някои случаи и разрушителна енергия, като например в отношенията между Кармен и нейния обожател дон Хосе.

Аналогични съответствия

1. Архетипи и символи

Архетип
Дивото

Буква ט
Тет = Th („змия“); числена стойност 9. Свързването на волята и плътта се проявява в „лъвската змия“ (Силата на змията на Кундалини), която се издига до извор на най-висша наслада.

Число
11 = числото на греха. Една крачка извън Божествения ред (Десетте Божи заповеди).

Дърво на живота
Връзката между Хесед и Гебура. Хесед въплъщава реализирането, сгъстяването и съвършенството, Гебура - съпротива, пречка и война. Но поради хоризонталната ос на свързване двете са в равновесие, което означава не само война и съпротива, но и щастие чрез жизнената сила, както Кроули пише: *Блаженство чрез радост от използваната сила.*

Идзин
26 Дачу - „Опитомяващата сила на великото“.

Руна

Гебо („дар“) = свързване чрез размяна = психическо и физическо свързване.

Зодиак
Лъв в смисъл на жизнеутвърждаване, виталност, гордост, сласт и страст.

Божества
Анукет, египетска богиня на желанието и яздещите лъвове голи богини Хебе, съпруга на хетския бог на бурите, и Хеба, съпруга на Хераклъ; или укротяващата без оръжия лъв гръцка нимфа Кирена.

Митове
Остриганият от Далила Самсон или вавилонската богиня Ищар, която повела небесния бик срещу Урук, града на Гилгамеш.

Свещени места
Портата на Ищар във Вавилон с мотивите на дракон, лъв и бик.

Саббат
Горещниците, дните от 24 юли до 24 август, през които Слънцето и Сириус изгряват едновременно; или 11.11 в 11 часа и 11 минути.

Ритуал
Кундалини (виж стр. 86) или чувствена любовна игра.

2. Асоциации и възприятия

Картини
Светлата страна на картата откриваме в пищната чувственост на актовите картини на жени на Рубенс или Реноар. Дълбоко психологическото значение на картата - в еротичните графики на Франц фон Байрос, а тъмната й страна във виртуозния цинизъм на Дали („Великият онанист“, „Възкресяване на плътта“).

Произведения
„Амур и Психея“; „Златното магаре“ на Апулей. На светлото ниво срещаме изобилстващи с виталност и страст романи като „Алексис Зорбас“; а на тъмното - литературните безсрамия на Маркиз дьо Сад. („Жюстин“).

Музика
„Le poeme de l'extase“ от Александър Скрябин. В „Песента на екстаза“ преживяваме екстаза от първото плахо разцъфтяване на чувствата до опияняващата, разюздана лудост на страстта.

Ухание
Масла от нероли, ниаули и пачули. Трансформиращите аромати активизират плътските желания („вътрешна готовност“) и са сексуален стимулатор.

Минерал
Рубин.

Астрология
Венера в знака Лъв. Творческото разгръщане на либидото води до страст, желание и еротично излъчване.

Цитат
Оракулът в Делфи и жриците на Додона ни дариха с всеобхватни и прекрасни просветления за нашата Елада в състояние на транс в частни и обществени случаи, а в състояние на ясно съзнание - с помалко или почти нищо.

Платон, „Федър“

XII. ОБЕСЕНИЯТ

Склонности	Жертва и всеотдайност (приемане на Съдбата и търсене на по-дълбоко значение).
Цел	Избавление, зрелост, намиране на мъдростта, спасително спускане.
Мото	Застанал на главата си йога, просветленият човек.
Светлина	Преодоляване на егото, промяна в живота.
Сянка	Застой, съпротива и задача на Аза (Седящ непоклатимо на мястото си, висящ във въздуха, невиждащ смисъл в живота).
Качество	Нов поглед към света.

Основа

Картата

Виждаме провесения с главата надолу човек, разпънат между живота и смъртта. Около левия му крак се е увила змията на живота, която го обвързва с излизащия от бялата светлина Анкх, египетския висящ кръст, олицетворяващ жизнената сила. Но главата и ръцете са обърнати към змията на смъртта, която се е разположила в гроба под него. Задният план представлява решетка от малки квадрати, изобразяващи таблици на елементите, върху която са написани имената и тайните на всички природни енергии. Тези квадрати и кръстосаните крака са символ на числото четири, което винаги е било израз на земната действителност. Но кръговете, върху които е прикован провесеният, съдържат символичната стойност на абсолютното и божественото, също както изразеното с трите гвоздея число 3 е символ на божествеността. Така това изображение отразява най-разпространената форма на Разпятието, където Исус е прикован към кръста с три пирона: Божественото (3) е приковано към земното страдание (4), разпънато между човешките представи за живот и смърт. Смисълът на тази жертва е избавлението. На по-дълбоко психологическо ниво става дума за жертване на егото, за да може Азът да се въздигне до божественото. Безусловното познание за тази промяна е срещата със смъртта (следващата карта), централна тема на ритуалите за посвещаване на всички мистериозни култове. Разбирането за собственото тясно ограничение подтиква Аза към скромност и предава ръководната роля на повисшето Аз.

Анализ и описание

1. Фигура (Заплетеният)

Обесеният

Обесеният е обърнат с главата надолу и закован, с което олицетворява човек, намиращ се в задънена улица и оплел се в абсолютната невъзможност за движение вследствие на собствените му идеи и постъпки. Но в тази безпомощност същевременно се крие и решението, защото на него не му остава нищо друго, освен да чака и да се примири с положението си. Така засегнатият се намира в положение, в което неговата воля и волята на Сътворението са станали едно: *Отче, нека бъде не моята, а твоята воля!*

Стойка

Кроули - за разлика от Уейт - използва традиционната форма на изобразяване на Обесения и го окачва за левия крак. Смисълът на изображението е, че ние обикновено несъзнателно попадаме в процесите на трупане на опитност, вместо съзнателно да ги търсим, което ни внушава изображението на Уейт. Откъснат от обичайните си действия, Обесеният е прокуден в неизвестното. Той се намира в състояние на неопределеност. Взето му е всичко и буквално трябва да чака на тъмно, какво ще стане с него по-нататък. Кроуя пише: *В епохата на Озирис* (която сигурно съответства на приключващата епоха на Риби[1]) *тази карта представляваше висша формула на алхимията; защото образът на Обесения или удавен човек има своето особено значение. Краката са кръстосани така, че десният крак образува прав ъгъл с левия, а ръцете са разперени под ъгъл от 60 градуса, за да образуват равностранен триъгълник. По този начин се получава пренесеният от кръста символ на триъгълника, означаващ слизането*

[1] Към 1998 г. (бел. ред.)

на светлината в тъмнината. В спиритическо отношение, неговото състояние е акт на освобождаване по пътя към най-дълбокото себеопознание, израз на безусловно отдаване на познанието на мистичното сливане с първопричината.

Тяло

На нивото на материята обаче неговото състояние съдържа пълното отпадане на всички маски и с това преживяването на абсолютна беззащитност. Само на тази цена търсещият може да открие в себе си божественото Аз, което ще го поддържа и тогава, когато вече не го крепят никакви външни фактори. Тази безпомощност е основен аспект на човешкото същество. Това е безпомощността на кърмачето, към която егото не иска да се върне дотогава, докато не се смири, принудено от обстоятелствата на живота.

Глава/лице

Остриганата глава и напълно обезкосменото тяло показват, че човекът вече е готов да изпита още веднъж детската безпомощност на едно по-съзнателно ниво. Но с отказа си от своето обгръщащо го Аз, наред с всички предпазващи го обвивки той изгубва и индивидуалното си лице, защото и личностната мимика, и сериозната служебна мимика също са маски, зад които егото прикрива страха си. Едва щом човекът разбере, че страхът му произлиза от стремящото се към сигурност желание да контролира всичко, може да проумее, че този страх угасва в момента, в който е готов да приеме Съдбата си без „но и ако“ и да се довери на едно по-висше управление.

2. Обкръжение (символи)

Анкх (Змията на живота)

Зеленикавият хоризонт в горната част на картата е пронизан от белите светлинни лъчи на короната (Кетер), знак на вечното движение и непонятното. Кръст с примката на преден план е станалият видим символ на непонятното, а усуканата около крака на адепта и свързващата го с Анкх змия е образ на трансформиращата сила на Сътворението, която обединява Обесения с жизнената сила.

Синя решетка

Неограниченият брой малки квадратчета, наречени от Кроули *елементарни сигнали*, са тесните обществени модели, освобождаващи човека от всякаква лична отговорност, защото за всяка творческа стъпка вече има готова кутийка, обществен коментар или извинение. На този модел се противопоставя Обесеният. С тази жертва и стремежа си да приеме вътрешната си безпомощност той се отказва от досегашната си важност. Така вече не е необходимо повече да се утвърждава и може да се освободи от обществения натиск. По този начин се освобождава видимостта навътре, за истинските взаимовръзки в живота. Положението на Обесения го принуждава да се отвори за това, което е, независимо дали в момента му харесва или не.

Зелени дискове

Но тъй като освобождаващото познание на връзката и защитеността в цялото предполага преживяване на пълна безпомощност и слабост, е разбираемо, че за подобно нещо един трезво мислещ и разумен човек трябва да бъде надхитрен от Съдбата. Само „луд“ би се опитал доброволно да предизвика кризата. В картата ситуацията е изразена не само чрез факта, че фигурата виси на левия си крак, но и посредством зелените дискове, с които Обесеният е прикован към решетката, но в същото време е отделен от модела на колективната представа на разстояние, равно на дебелината на дисковете.

Черна змия

Положението на тялото на Обесения е такова, че той е обърнат към архаичните сили (змията в долния край), които на пръв поглед предизвикват уплаха и смъртен страх, но когато ги опознаеш водят към прозрението, че тъкмо това е силата, която го свързва с живота (горната змия). Черната змия е само едната половина от съкровената истина на Обесения. Той разпознава в нея също змията на живота, която го придържа към кръста с примката. Така горе и долу (вода и въздух) са взаимно свързани, а вътрешният му център достига там, където вече не е необходимо да бяга от реалността. Сега вече може да си позволи да се втурне - защото се е открил във втурването в себе си. Той е бил поробен от собствения си страх, в който се открива и от който се освобождава. Той е свободен!

Бележка

Възкресението на Обесения

В германската митология Один е трябвало да заложи едното си око, за да му бъде позволено да пие от извора на

мъдростта в подножието на световното ясеново дърво Игдрасил. Дървото или дървото на бесилките (в магическата песен към руната Тир ↑ се възпява събуждането на един обесен) е символ на мъдростта и вътрешното познание и се намира в тясна връзка с кръста на Христос. Един се ранява с копие и се обесва на дървото. Не бива да се пропуска паралелът с християнския Спасител, защото и двамата търсят не индивидуалното, а колективното избавление. Както Христос възкръсва от мъртвите и чрез смъртта си отново се обединява с баща си, така Обесеният може да разпознае обърнатия свят чрез новата си гледна точка и да достигне до знанието. Така той не само ще бъде избавен, а и ще бъде изпълнен с младост и познание. Привидно безсмисленото страдание чрез приемане на Съдбата може да доведе до осмислящи преживявания и смирено прозрение. Така както Исус възкресявал мъртви, Один възкресил своето „старческо его“ или самия себе си, защото Хангатир (висящият Тир) е другото наименование на Один обесен на световното ясеново дърво:

Знам, че висях
на дървото, духан от вятъра,
в продължение на девет нощи,
пронизан с копие, посветено на Один,
аз сам на себе си.
На онова дърво, за което никой не знае
откъде израстват неговите корени.

Тир бил най-старият небесен бог на германите, който подобно на Кронос бил изместен от новия баща на вселената Один. Но за разлика от гръцкия бог, който намерил края си на Острова на блажените, германският крал на боговете се прероди чрез своя син. Без съпротива, с пълна отдаденост, лице в лице със смъртта, за да опознае другата страна на живота, това е дълбокият смисъл на магическата песен (Едда). Тир символизира родословните модели, които стават достъпни за сина едва когато той съзнателно се слее с тях, вместо да ги оборва. Жертвата на Один води до посвещаване: били му открити тайните на руните, на магическото знание на старите времена. Азът, който се жертва, за да накара да се пробуди в него божественото, е бил ключът: *Аз самият посветих себе си!*

Тълкувания

Фон (Mid-life-crisis[1])

Тази карта, като никоя друга, въплъщава темата за връщането към живота. Нейният смисъл символизира както кризата в средата на живота, така и всички онези малки и големи поврати, към които ни тласка животът. Тя показва, че ще висим неподвижно, докато не се подготвим за нов поглед към нещата. Но нищо друго, освен ставащата все по-непоносима ситуация, не ни тласка към прозрението и никой не ни гарантира, че то наистина ще настъпи. Така че тук имаме избора да учим, премисляме, да се връщаме и да тръгнем по нов път или да продължим да висим и да страдаме, вайкайки се, без това да доведе до някакво подобрение някого.

Общи положения

Обесеният е картата на промяната, чието настъпване лесно се разгадава по признака, че сме изпаднали в безизходна ситуация. При по-внимателно наблюдение ще установим, че във външната неподвижност на това принудително спокойствие се съдържат както необходимост, така и възможност да достигнем по-широк светоглед чрез по-задълбочен размисъл: *Големите житейски проблеми никога не са решени веднъж завинаги. Ако понякога изглеждат привидни, това винаги е загуба. Явно смисълът и целта не винаги се намират в тяхното решение, а в състоянието, че непрекъснато работим по тях. Само това ни предпазва от оглупяване и вцепеняване.* (К. Г. Юнг)

Съзнание

На нивото на съзнанието Обесеният означава криза. Придържаме се сляпо към някаква представа и се налага да разберем, че няма да можем да продължим напред. Но тъкмо в безпътицата се състои величието на картата. Защото това, което иска да бъде променено и разрушено, са заучените емоционални и морални механизми на поведение, неправилните я общите представи за света. Тези структури ще бъдат отхвърляни и унищожавани дотогава, докато не ги преосмислям и не пуснем плодотворните води да потекат от дълбините на нашето съзнание към нов светоглед, ново обкръжение или друго поле на действие. Ако сме се отдали на проблема достатъчно всеотдайно и накрая се отворим за прозрението, настъпва моментът на подсъзнателното дове-

[1] Кризата на средната възраст (бел. ред.)

рие в невидимите влияния на вечното. И тогава изведнъж се явяват познанията, които ни дават да разберем какво сме пропуснали досега.

Професия

В професионално отношение картата означава значителни забавяния, ако не и изцяло възпрепятстване на нашите намерения. Проектите ни са в застой, няма повишения, търсенето на нова сфера на действие изглежда напразно, не могат да бъдат осъществени важни планове. И обратно - могат да бъдат пожертвани позиции, с които сме свикнали, за да разчистим пространство за развитието на нови възможности. Във всеки случай тази карта изисква нов поглед към нещата, който понякога да бъде изтръгнат чрез неистови изпитания на търпението.

Отношения

Здраво сме *се* заклещили в сегашната си, възприемана изцяло като неприятна ситуация. Било че живеем без трайна връзка и напразно се опитваме да създадем изпълнено с доверие партньорство, било че сме се оплели в трудна връзка и без успех пробваме да се освободим от нея. Но ако се научим да приемаме трудностите като част от нашия път, да се упражняваме в търпение и непрекъснато да се отваряме за нови прозрения, ще се убедим, че често проблемите ще се решават като от само себе си.

Аналогични съответствия

1. Архетипи и символи

Архетип

Разпънатият Бог; жертвата.

Буква מ

Мем = М („вода“); числена стойност 40. Мем въплъщава подема, промяната и символичното прераждане (кръщене и други ритуали за пречистване).

Число

12 = Границата на времето; 3x4 = 12 е прикованата към земния кръст (4) божествена сила (3).

Дърво на живота

Пътеката от Гебура към Ход. Пътят от пречката (Гебура), която се основава на разбирането, че приетите от обществото модели на поведение не бива да бъдат нарушавани от нова промяна. Пътеката води към раждането на Аза чрез тайнствена, преобръщаща всичко с главата надолу реакция (Ход).

Идзин

12 Пи - „Застой“.

Руна

Наутиз/Нот (ограничение, необходимост, болка) и Тейваз/Тир („Баща на вселената“) или Хангатир („Обесеният и възкръснал бог“). Наутиз/Нот въплъщава бедата и необходимостта да посрещнем застоя или стагнацията чрез пълна промяна на живота, точно както Тейваз/Тир изразява обновлението чрез криза и смяна на ценностите.

Елемент

Вода, елементът на безграничната всеотдайност, която се успокоява едва когато е стигнала най-ниското ниво.

Божества

Всички приковани или разпънати герои: Прометей към планината Кавказ, Один към световното ясеново дърво Игдрасил, Атис към бора и Шемхасаи към южното небе като съзвездието Орион.

Митове

Лазар; Йон в корема на кита.

Свещени места

Вотановите дъбове край Волфхеце (между Арнхайм и Утрехт)[1].

Саббат

Навечерието преди Хелоуин („Нощта на тиквите“)... или 29 февруари.

Ритуал

Челна стойка или „Танц на дервишите“. Бързо завъртане няколко пъти около собствената си ос, докато светът наоколо започне да се върти като от само себе си.

2. Асоциации и възприятия

Картини

„Подигравването на Христос“ от Матиас Грюневалд. Или изтерзаността и изкривените погледи („Трагедията на човека“) в разказите на Оскар Кокошка.

1 Германия (бел. ред,)

Произведение

Едда.

Музика

Отпускащото разпадане на смелите в хармонично отношение хроматични мадригали на Джезуалдо (1560-1613), в които се предусеща късният Шонберг.

Ухание

Guayusa (разлагащо се месо). Средство на южноамериканските лечители за пречистване и обновление (за повръщане на несмлени храни).

Минерал

Безцветен топаз („воден сапфир“), зеленосин тюркоаз, благороден галмай (каламин).

Астрология

Уран, Нептун и 12-и дом. Уран като отстраняване и обръщане, Нептун в смисъл на жертва и просветление и 12-и дом като символ на промяна чрез изолация и дълбоко прозрение.

Алхимия

Solutio (разпадане). Жертва на безусловна всеотдайност и разпадане на старото като задължителна предпоставка за великото дело на промяната.

Цитат

Нормалните символи на желания и страхове се връщат в следобеда на житейската ни история. Повелята вече не е живот, а смърт И тогава вече не е толкова трудно да се откажем от утробата, колкото от фалоса, освен ако сърцето не е обзето вече от умора от живота и смъртта не ни зове с обещанието на благословията, която преди е била примамката на любовта.

Джоузеф Камбъл

XIII. СМЪРТТА

Склонности	Умри и се роди, роди се и умри.
Цел	Трансформация.
Мото	Голямото освобождаване (смърт).
Светлина	Разчистване на място за нещо ново.
Сянка	Страх (Страх от смъртта).
Качество	Духовна мъдрост; последователност.

Основа

Картата

Върху картата виждаме танца на смъртта, който в последователната смяна на вечните цикли въплъщава принципа „Умри и се роди“. Виждаме коленичил, работещ с коса скелет. Той прибира всички прецъфтели форми, които са изпаднали от тъкачния стан на Съдбата. Разделянето на нишките на Съдбата предизвиква появата на мехури от затлачената клоака, в които кълни нов живот. Той се издига в нишките на времето като светещи сплитъци и под формата на все нови и нови фигури се разширява във времето и пространството. Смъртта е тази, която ги създава, като ги кара да изплуват от шлаката на необяснимото. Този движещ импулс на вечното се символизира от скорпион с отровни шипове, който мъти между две умиращи блатни растения (лотос и лилия). Заедно със змията, рибата и орела скорпионът е символ на възкресението, реинкарнацията и трансформацията. Германите знаели от своя бог Один, че той можел да предприема астрални пътувания в далечни, отвъдни светове, ако преди това промени формата си. Тогава тялото му оставало неподвижно, сякаш спи или е умрял. Той самият обаче бил птица или диво животно (тук, съответстващо на опасността на скорпиона), риба или змия. Според Кроули тази карта пояснява *идеята за гниенето,* за ферментацията чрез гниене в алхимичния процес, който - както хумусът - е основна предпоставка и основа за новия живот или нов тласък на развитие.

Анализ и описание

1. фигура (смъртта)

Принципът на смъртта

Въплъщаваният от Смъртта принцип се изобразява като непрекъсната редица от преобразувания в нов живот. Според Кроули самата карта представлява танца на смъртта: *Вижда се фигурата на един скелет с коса в ръце, а както скелетът, така и косата са важни символи на Сатурн. Това изглежда странно, защото Сатурн няма очевидна връзка със Скорпиона; но Сатурн представлява основната структура на намиращите се в битието неща.*

Скелет и коса

Смъртта често е била отъждествявана със Сатурн и скелета предимно (но не само) през Средновековието, защото е бил схващан като унищожител и с това като заклет враг на човечеството изобщо. Духът може и да е вечен, но формата, с която се свързва за настоящия му живот, е нашето тяло и смъртта разрушава тъкмо тази форма. Животът и смъртта никога не са били и никога няма бъдат разглеждани като принадлежащи си и равнопоставени, а винаги едното ще е жертва на другото. Тъй като обаче косата се държи от Смъртта, която от своя страна виси на нишката на живота, разбираме, че тук става дума за непрекъснат цикъл от смърт и прераждане. От друга страна, сърпът на косата символизира Луната, която в аспекта си на намаляване съответства на Хеката, тъмната гръцка богиня на смъртта, магията и чародейството.

Шлем (корона на Озирис)

Сатурн като косач отразява страха ни от смъртта, който обаче не бива да се приравнява с действителното настъпване на смъртта. Шлемът, който носи скелетът, е короната атеф на Озирис, египетския бог на отвъдния свят. Той, съпругът на Изида, станал жертва на коварството на брат си Сет, който го разкъсал на четиринадесет (други казват двадесет и две) парчета. Но богът-чакал Анубис (стр. 105) събрал тези части, а Изида възкресила любимия си мъж за нов живот. От времето на това посвещаване Озирис е господар на царството на

мъртвите на Запад и пазител на живата вода, което в староегипетските благословии се изразява по следния начин: *Нека един ден Озирис ти даде прясна вода.* Подобни неща откриваме и в легендите на шаманите. Адептите разказват за едно пътуване в подземния свят, където срещнали собствените си вътрешни демони и които буквално им изгризали месото от костите. Но след символичната смърт винаги следва възкресение, а след накъсването на плътта следва магическо прераждане в ново тяло.

2. Цикълът

Танцът на смъртта

Смъртта е повратната точка в цикъла на вечното „роди се и умри“, свързваща следващите една след друга форми на сътворението. Но неразбирането ни за смъртта е толкова голямо, защото винаги виждаме единствено самите неща, а не нишките, които ги свързват. Човек може да намери вътрешен покой едва, след като е преодолял страха от неумолимостта на истината, че всичко трябва да има своя край, защото иначе не би имало начало. Той няма да се съпротивлява повече срещу плана на Сътворението, защото старият живот представлява хумуса, върху който може да покълне новият. Този хумус съответства на тинята на душата, която смъртта завихря, *защото със замахването на косата тя прави мехури, в които се зараждат нови форми, които тя създава с танца си.* (Кроули). Танцът на смъртта, който описва навързването на смърти една след друга, същевременно обаче, е и предпоставка за раждания, на които се основава смъртта. Разбирано по този начин, плодът, който зрее в нас цял живот, се нарича смърт. За този, който разбере тази истина, смъртта вече не е обратното на живота, а по-скоро антипод на раждането.

Възкръсването за живот

Чрез танца на смъртта раждането изразява другия полюс в „цикъла смърт и прераждане“, показано и от танцуващите фигури в надигащите се мехури. С позата си смъртта сякаш ни отваря врата, през която ни открива гледка към вътрешността на една вълна. Всеки живот се основава на неминуемата смърт, защото всичко ново се основава на преходността на старото. Докато отхвърляме тази истина, осporваме в образа на смъртта логичността на смисъла на Сътворението.

К. Г. Юнг

Направих (...) редица наблюдения при хора чиято подсъзнателна дейност на душата можех да проследя в непосредствена близост до смъртта. По правило приближаващият край се предвещава със символите, с които се загатват психологически промени на състоянието и в нормалния живот, а именно символите на прераждането (...). Многократно съм успявал да проследя знаците на наближаващата смърт в поредица от сънища в разстояние на повече от една година, дори и в случаи, при които външната ситуация по никакъв начин не може да наведе на подобни мисли. Така че умирането започваше много по-рано, преди да настъпи истинската смърт (...). Във всичко това с учудване видях колко малко значение отдава на смъртта подсъзнателната душа. Следователно смъртта би трябвало да е нещо сравнително незначително (...). Но изглежда подсъзнателното се интересува повече от това как се умира, а именно дали е подходяща или не нагласата на съзнанието към умирането.

Основни произведения,
том 9, стр. 84 и сл.

3. Трите фази на развитие

Най-ниско ниво
(скорпион, блатни растения)

Скорпионът, който пълзи в топлата тиня през гниещите растения, е енергията, създаваща гниенето, която чрез процеса си на ферментация същевременно поддържа принципа „умри и се роди“, защото неговата работа съответства на добиването на почва от шлаката на разлагането. В долната част на картата го виждаме като гробар, който закопава в земята измрелите видове и така създава нов хумус. Но той не е смъртта, възпротивяваща се на живота, а егото, което бяга от смъртта, като не позволява, на енергиите да протичат, а ги струпва като защита против страха от смъртта. Затова и Танатос, влечението към смъртта, не е копнеж по смъртта, а реакция на възпрепятствания живот, който търси изход в акта на разрушението. Кроули пише: *Скорпионът представлява гниенето в най-низшата му форма. Натискът на влиянията на околната среда станал непоносим и нападнатият елемент доброволно се подчинява на промяната; затова когато във водата бъде хвърлен калий, той възпламенява и приема прегръдката на хидроксилния корен.*

Средно ниво (змия, риба)

Змията и рибата имат типичното за символите на подсъзнателното разнопосочно значение: змията като змия на смъртта и живота, а рибата като израз на даряващата живот, или поддържащата живота сила на водата, както и като поглъщащото всичко чудовище. Змията е и класическият символ на безсмъртието. Тя е тази, която откраднала от Гилгамеш извоюваната с мъка билка на живота и я погълща. Оттогава тя сменя кожата си и - според преданието - вече не е необходимо да умира. Самият Кроули придава на символа на рибата в тази карта изключително значение и прави връзка със старите божества-риби, от които най-известен от всички е Оанес. Той се смята за философ на шумерите и акадитс, а раннохристиянските египетски енории го приравняват с Йоан Кръстител. Жреците, които му служели, носели маски на риба, като слагали върху главата си рибешка глава с отворена нагоре уста, откъдето водят началото си днешните шапки на епископите. Така тук смъртта е изобразена като философ, както казва псалмът: *Боже, научи ни да размисляме, че ще трябва да умрем, с което да по мъдреем.* Рибата е сакрален символ на християнството, където, приравнена с Христос, се превръща в символ на безсмъртното Аз. Гръцката дума за риба е IChThYS (ΙΧΘΥΣ), което е било тъкувано като нотарикон, като всяка от буквите означава една дума: Iesus Christus Hyios Soter (Исус Христос, Син Божий, Спасителят).

Най-висш аспект (орел)

Най-висшият аспект на картата е орелът. Той представлява възвисяването на неподвижното състояние на материята. Ранните алхимици са смятали, че при определени експерименти най-чистите, т.е. най-финитe материални частици се отделят като газ или пара (Кроули). Както е известно преди всичко от разпространеното изображение на четирите елемента, мястото на Скорпиона всъщност никога не е изобразявано със скорпион, а със змия или орел. Това би могло да се обясни с факта, че скорпионът (астрологично) представлява склонността, клоняща към екстремното, и презира средните величини. В това отношение го представят или в тъмната му, неосвободена форма като змия (скорпионите са пазителите на Светая светих. В каквито и картини да се появяват, те насочват към теми табу) или в най-висшата му, освободена форма като могъщ орел.

Тълкувания

Фон (Смърт и възкресение)

Голямата тема за смъртта и прераждането е предмет на безбройни митове в старите култури. Героинята или героят слиза в дълбините, за да се върне отново в света след множество схватки с демоните. Тези, които са били мъртви и отново са възкръснали, погълнати от чудовища и отново изплюти, се връщат на горния свят, обогатени с най-дълбоки прозрения. В египетските мистерии тази притча е изразена ритуално във възкресението на коварно убития Озирис. Култът към Орфей, Дионисиевите мистерии, оплакването на Атис, Тамуз или Адонис и вавилонско-шумерското предание за слизането на Инанна в подземния свят - всички те символизират човешкия сблъсък със смъртта и възкресението.

Общи положения

Смъртта означава сбогуване и край, но с това и безусловно разчистване на пътя за новото и идващото; самата карта въщност най-напред ни представя естествения край на нещо за разлика от десятката мечове, изразяващи съзнателния, преждевременен край. Непрекъснатото ни се налага да се сбогуваме: с младостта, с любим човек или с хубави времена. Не е задължително преживяването да е болезнено. Раздялата може да е свързана с някое радостно (ергенска вечер) или необходимо за оцеляването събитие (отделяне от тялото на майката при раждането). Да живеем означава непрекъснато да се разделяме с нещо, защото началото на всеки път същевременно е и краят на друг, стар път. На най-дълбоко ниво този цикъл ни помага да разберем, че в действителност не съществува нищо, което може да се изгуби, и съответно нищо, за което трябва или можем да се вкопчим. Така погледнато, дори всяка спекулация за възможни реинкарнации става незначителна или безразлична, освен ако тя не е по-скоро израз на жадно вкопчилото се в живота (възкресението) его, отколкото резултат на мъдро прозрение в колелото на вечното „умри и се роди“.

Съзнание

По отношение на съзнанието ни тази карта означава, че се приближаваме към края на един процес на развитие и е време да се разделим със стария си светоглед или старата си идентичност. Погледната с очите на Сътворението, смъртта е символ за способност на раздяла, за да може

старото да се премести и превърне в хумус. Няма нищо по-живо от смъртта, но смъртта, от която се страхуваме, защото не я разбираме, ни пречи в живота (неизвършената траурна церемония предизвиква неизлечима привързаност към смъртта). На по-високо ниво картата означава, че се сдобиваме с нова представа за смъртта.

Професия

В професионално отношение Смъртта означава по всички правила край на досегашната ни дейност. Картата ни приканва да се сбогуваме с поста си и да се освободим за нови задачи. Тя се превръща и в шифър на неизбежните цикли в живота, които слагат ново начало на всеки край. Умират проекти, сделки или надежди и само от готовността на нашия дух зависи да разберем смисъла на промяната и да възприемем смъртта като подготовка на мястото за новото. Вътрешното познание води до външни промени, а когато приемем необходимостта от едно приключване, можем да се разделим с чувство на реализация.

Отношения

В личните ни отношения Смъртта означава, че някаква фаза на развитие приближава своя край, което често означава и край на едно партньорство. Ако се съпротивляваме против раздялата или промяната и не пускаме другия, потискаме знаците на промяната и на времето. Образно казано, вътре в нас се процеждат гняв и отчаяние. В нас се насъбира море. И постепенно затваме в тресавището на собствената си неспособност да приемем необходимостта от определен край.

Аналогични съответствия

1. Архетипи и символи

Архетип

Раздяла; смърт.

Буква ᛇ

Нун = N („риба“); числена стойност 50. *Тази карта е причислена към буквата Нун, която означава „риба“; символ на живота под водата, на движещия се под водата живот.* (Кроули)

Число

13 = числото на нещастието. С числото 12 се затваря кръгът (часовник, календар). Ако не започне отново от 1, кръговратът е свършил и удря 13.

Дърво на живота

Оста Тиферет-Нецах. Тиферет описва състоянието на Сътворението в неговата уравновесена форма, а Нецах преходността на материята: Оста показва пътя на разпадането на нещата!

Идзин

59 Хуан - „Освобождаване“ (Разпиляване).

Руна

Ейваз („отровна ела“) е руната на смъртта, защото отровната ела е свещеното дърво на смъртта и прераждането и като силен символ на невъзмутимото умиране е предпочитано растение за гробищата.

Зодиак

Скорпион. Скорпионът управлява смъртта. Но Скорпионът управлява и половите органи. Така в този знак се обединяват смъртта и животът. Алън У. Уотс казва: *Няма нищо по-творческо от смъртта, защото тя е цялата тайна на живота.*

Божества

Хадес, най-висшият бог на мъртвите, и неговите помощници Танатос (смърт) и Хипнос (сън), синове на Никта (нощ).

Митове

Пътуване в подземния свят (сравни „Смърт и прераждане“).

Свещени места

Оракулът на мъртвите от Ефира (до Месопотамия близо до Додона, най-старият и наред с този в Делфи, най-важният оракул на гърците). *Там, където Пирифлегетон се спуска в Ахерон и реката Кокит, там се намира мрачното обиталище на Хадес край горите на Персефония, изпълнено с неплодородни пасища и високи елши и тополи.* (Омир и „Одисея“ X. 50-514)

Саббат

Вси светии, Задушница. Ден за възпоменание на мъртвите.

Ритуал

Сбогуване, траур, придружаване на мъртвите, заклинание на мъртвите.

2. Асоциации и възприятия

Картини

„Апокалиптичните ездачи“ (Гравюра на дърво на „Апокалипсиса“) от Албрехт Дюрер или „Чумата“ от Арнолд Бьоклин.

Произведение

„Бардо Тьодол“ (Тибетска книга на мъртвите).

Музика

„Стабат матер долороса“ на Вивалди, „Смъртта и момичето“ от Франц Шуберт или последното произведение на Моцарт, неговият „Реквием“.

Ухание

Гниещи гъби, влажна пръст, тор.

Минерал

Оникс, нефрит, малахит.

Астрология

Сатурн в 8-ми дом. Планетата на границата, на раздялата и сбогуването в полето на „Умри и се роди“.

Алхимия

Гниене (разлагаща ферментация). Образуването на хумус като предпоставка за нов живот. Алхимиците наричали образно това състояние „Гроба на Озирис“, чийто шлем носи скелетът в картата.

Цитат

Там е смъртта. Не онази, чиято хладност
в детството докосвала ги странно;
малката смърт, позната им отрано;
а собствената им виси зелена и без сладост
като плод във тях, който не узрява само.

О, Боже, дай на всеки неговата смърт.
Умирането що от живота произлиза,
във който имал е любов, беди и смисъл.

Защото сме черупка и листо ний само.
Смъртта голяма, която всеки вътре носи,
е плодът, около който всичко се върти.

Райнер Мария Рилке, „Молитвеник“
(от: Събрани съчинения, Молитвеник,
© Издателство „Инзел“, франкфурт/Майн. 1955
„Смъртта е там...“)

XIV. ИЗКУСТВО (Алхимия)

Склонности	Solve et coagula (Разделяй и свързвай: Повторното свързващ на разделеното на едно ново ниво).
Цел	Камъкът на мъдреците (ultima materia).
Мото	Търсене на съкровеното ядро (на съществото).
Светлина	Правилната мярка. (Сравнителност и хармония).
Сянка	Прекаленост (Разкъсаност,раздробяване), склонност към крайности
Качество	Сбъдване, мир, хармония.

Основа

Картата

Алхимиците наричали своя занаят изкуство (ars perfectionis или ars philosophica = изкуство на усъвършенстването или философско изкуство), чиято основна задача била да свързват противоположностите на едно по-висше ниво, за да превърнат по този начин низшето в по-висше. Сред четирите елемента (огън, въздух, земя и вода) огънят и водата представляват най-голямата двойка противоположности, което е и означавало, че тяхното обединяване е най-висшето изкуство. Това свързване, изобразено още в картата на Глупака над главата му, тук е преместено в средата на изображението. Но сливането на водата и огъня не е само външен, а също и вътрешен процес. Връзката между Императора и Императрицата при Любовниците все още е просто самоотражение (защото не вижда в изображението другия, а само себе си), вече може да стане факт. Тази карта показва осъществяването на изобразената в Любовниците сватба. Двамата представители са се слели в една-единствена хермафродитна фигура, взета от гръцката Артемида (многогърдата). Дори и пчелите и змиите върху наметката й също са се обединили. Лъвът и орелът са станали по-големи, а освен това са разменили и цветовете си. Всеки знае от собствените фази на преображение, че такива промени не стават без болка. Всички тъмни и насочени към Аза мисли трябва да умрат преди индивидът отново да възкръсне от пепелта като Феникс. Цикълът смърт-раждане се изразява и чрез клокочещите, издигащи се от котела пари, които се преливат нагоре в цветовете на дъгата и обтичат раменете на хермафродитния човек. В центъра на потока светлина виждаме стрела, която лети нагоре. Робата на фигурата е зелена, цветът на природата. Отзад сияе огромен слънчев диск на чийто контур е изписано: VISITA INTERIORA TERRAE RECTIFICANDO INVENIES OCCULTUM LAPIDEM (Търси най-ниското на земята, усъвършенствай го и ще намериш скрития камък). Алхимиците обясняват думата „хими“ в алхимия с египетската дума „кемет“, която означава черно и е равностойна на черното на плодородната тиня на Нил, тъмната хумусна почва на живота или на тялото на Изида. Като „materia prima“.

Анализ и описание

1. Мотив (противоположности)

(Двойна) фигура

Хермафродитната фигура представлява изпълнението на извършената в картата на Любовниците химична сватба. Ако в козова карта VI Любовниците все още са изобразявани разделени, черният крал със златната корона и червеният лъв, бялата кралица със сребърната корона и белият орел, то сега те вече са обединени. Чрез принципа на обръщането в XIV аркан бялата жена има черна глава, а черният крал бяла глава. Чрез последователното завъртане (уравновесено обръщане с редуване на ляво и дясно) бялото лице от дясната страна се концентрира върху дейността, извършваща се от бялата ръка в лявата страна, докато черното лице отляво е насочено надясно към черната ръка, която държи пика. превръщаща се във факла. Огънят започва да изпарява водата, а водата гаси жаравата.

Бял лъв и червен орел

В традицията на алхимията сярата и живакът са двата основни изходни материала, които - правилно смесени - се превръщат в злато, а на ниво символи отговарят на противоположностите крал - кралица, червено - бяло, слънце - луна, мъж - жена, постоянно - променливо, сухо - мокро и т.н. Тази с едната, очевидната страна. Зад нея обаче се крие знанието, че първо трябва да се разменят двете светила преди да може да бъде извършено великото

дело (magnum opus)[1]. Защото при зачатието е тъкмо обратното. Там бялото съответства на спермата на мъжа, а червеното на кръвта на жената[2]. От една страна, тази размяна на посоките означава, че твърдото отстояване на една едностранна гледна точка няма да доведе до желания резултат. При малко по-задълбочено разглеждане тя означава, че на всяка от страните е присъщ и противоположният полюс, който в процеса на промяната трябва да бъде изведен напред. Вероятно в немския език се отразява тъкмо това знание, защото той е един от малкото, който вижда в Слънцето женското начало, а в Луната - мъжкото. И така тази карта ни показва орела и лъва с разменени цветове в сравнение с изображението в козова карта VI Любовниците. Кроули пише: *Червеният лъв е станал бял и е увеличил големината и значението си, богато белият орел просто е станал червен. Той е заменил червената си кръв срещу нейния бял глутен* (което съответства на лепило или смола).

Размяна на страните

Любовта се стреми към сливане и на емоционално ниво състоянието отново изразява алхимичния процес. Според едно старо магическо предание обичащият човек приспособява вътрешния си образ към този на другия, за да стане духовният медиум на жената мъжки, а този на мъжа - женски, което К. Г. Юнг, както е известно, изразява с понятията *Анимус/Анима*, с които характеризира съответното подсъзнание на противоположния пол във всеки човек. Размяната на страните можем да открием и във възникването на света, преди всичко в образа на орела и мъдреца, както ги тълкуват кабалистите: *Господ създаде любовта, като постави реброто на Адам в гърдите на Ева, а горящата пътя на Ева в гърдите на мъжа, така че в дълбините на женското сърце дреме реброто на мъж, а в дълбините на мъжкото сърце страстта на Ева.*

[1] *Всичко, което смята човек, преди светлината да бъдат обърнати в него, е погрешно и дори да продължава да е вярно - то е толкова погрешно в същността си, че човек изобщо не може е да го проумее.*

Густав Майеринг, „Зелената светлина“

[2] Преобладаващата в античната медицина теория за зачатието гласи, че зачатието става в момента, когато в огъня на желанието женската кръв се сгъсти от мъжката сперма.

[3] Възможни съответствия на тези три основни елемента, с които днешната физика описва целостта на Космоса, са фотони, електрони и неутрони.

2. Трансформации

Алхимичен процес

Целта на алхимиците е да облагородят материята и да я издигнат в една по-висша форма чрез изгаряне. Двата изходни материала за целта са Меркурий (живак) и сулфур (сяра), като меркурият въплъщава качеството топене (вода), а сярата качеството възпламеняемост (огън). Според съотношението им в сместа от тези два изходни материала произлизат седемте метала. Но който възприемал буквално предписанието да свърже живак и сяра, получавал само (ненужен) цинобър!

Котел (Череп)

Кроули пише: *Затова качеството на великото дело се състояло в смесването на противоположните елементи в един котел. Той се представя като златен или дори слънчев, защото Слънцето е баща на целия живот и властва над принципа на дестилацията. Плодородието на почвата се поддържа от дъжда и слънцето; този дъжд се създава с бавен и внимателен процес и става ефикасен с помощта на въздуха, който от своя страна - също разглеждан от алхимична гледна точка - представлява резултата от сватбата на огъня и водата. Затова и формата на непрекъснатия живот е гниенето, смъртта. В тази карта тя се символизира от „caput mortuum“ седящия върху череп гарван.*

Пепел (сол)

Едва в XVI в. алхимията на Средновековието се отвръща от дуалистичната теория и развива теорията на трите принципа, която добавя като трети елемент сиал (сол). Той съответства на пепелта, която остава, след като сярата е изгоряла, а меркурий се е изпарил като дим. Тези три материала са наречени философски елементи за разлика от класическите четири елемента. Тъй като трите философски елемента съответстват на четирите класически (сулфур = огън, сиал = земя и меркурий е мимолетен като водата и въздуха[3]), се стига до обърквщи описания като триъгълни форми, които същевременно са четириъгълни, с което се имало предвид, че така описаното трябвало да се търси както сред трите философски, така и сред четирите класически елемента.

Поток светлина, стрела

Получилата се от свързването на водата и огъня пара въплъщава промен-

ливия дух в алхимичния процес. Духът се издига от котела като поток светлина и се излива над раменете на двойния човек под формата на цвете в краските на дъгата. Светлината размеква старите плетеници, защото, както тялото се отразява в духа и душата, така и духът, и душата отново се отразяват в тялото. Чрез въздействието върху собственото тяло и собствената психика алхимични процеси може да се проникне до шлаката на утаените модели на поведение и да се открият потиснати болестотворни зони и готовност за страдание, за които иначе съзнанието е сляпо. Стрелата, която лети нагоре от центъра на светлинния поток (символ на Меркурий), подчертава усилието да търси скрития дух в материята и символизира вътрешното осъзнаване като резултат от великото дело.

Кундалини

Тъй като символиката от (Кундалини)-йога до голяма степен е в хармония с пътя на алхимията и нагледно показания тук смисъл, затова и принципът на змийския огън (събуждането на змията Кундалини) е засегнат съвсем бегло. Целта на йогата при това упражнение е прана-енергията от двата външни канала (нади) да се насочи към средния основен канал. През двата външни канала протичат енергиите от Слънцето (Пинганала, червен канал) и Луната (Ида, канал с блед цвят). Средният канал с огнения цвят се нарича Сушумна и се нарича още кралски път или блаженство на йогата. Той отговаря на вътрешността на гръбначния стълб и достига от опашната кост до епифизата. Целта е чрез концентрирането на жизнените сили от външните канали в онзи среден канал на Кундалини да бъде събудена змийската сила, която се намира в долния край на средния канал, когато човек е в нормално будно съзнание. Но чрез своето упражнение йогата запалва кама-огъня и събужда Кундалини. Тя съска, издава сладък жужащ звук, подобен на този, който издава рояк влюбени пчели. И водена от копнежа си по своя съпруг Шива, тя започва да се изкачва по средния стълб (стрела). Когато Шива целуне ухаещите на лотос устни, се излива жива вода и потича ободряващо към всички части на света (дъждовна дъга). В Азия тази форма на сексуалност е позната отдавна. В тантрийските ритуали сексуалното разтоварване се търси не просто заради половото съвкупление, а заради потапянето в собствената първична сила, която от огъня на сливането раздухва вътрешноклетъчен масивен пожар.

3. Обкръжение (други символи)

Слънце, луна и звезди

Златното слънце във фона е кръстосано от сребърната луна, която се спуска от горния край на картата надолу под формата на два полумесеца. Заедно те представляват символ на прародителите Адам и Ева, защото придават форма на вечното (сините съзвездия на синия небосклон).

Надпис

Същевременно обаче Слънцето е и котел за претопяване, началните буквите на думите от чийто надпис на латински (в превод: *Търси най-ниското на земята, усъвършенствай го и ще намериш скрития камък)* съставляват V.I.T.R.O.L., алхимичната символична дума за трансмутация (превръщане на неблагородните метали в благородни). В по-тесния смисъл на думата това е било наименование на всички разтворими във вода сулфати и на сярната киселина. Символично обаче тя означава свързването на горе и долу и показва слизането надолу към собствената душа и търсенето на ядрото на същността (камъка на мъдреците).

Бележка

Изкуството като алхимия

Алхимикът съзнава, че чрез своя опит той непрекъснато се променя и посредством все по-голямото си осъзнаване постоянно усъвършенства физическото и менталното си тяло, за да се приспособи към вселената. Мартин Лутер пише: *Изкуството на алхимията е правилна и истинска философия на старите мъдреци, харесваща ми не само заради нейните добродетели и полезност, които тя носи с дестилирането и облагородяването на металите, билките, водите и благовонията, но и заради прекрасната прилика, която има с възкресението на мъртвите в деня на Страшния съд.*

Тълкувания

Фон (алхимия)

Разбира се, тук изкуството трябва да се разбира в стария му смисъл на способност, която не е била присъща или поне вродена на всички хора. Целта на алхимичното изкуство е чрез облагородяване да приведе несъвършената материя към съвършенство. В аркан XIV става дума също и за извършващия се външен процес в лабораторията, но главно за вътрешното преобразяване на лаборанта. Алхимични-

ят принцип в този процес е „Solve et coagula“ (разделяй и свързвай). За да достигне до по-високо ниво, материята първо бива разлагана на съставните си части: тяло, душа, дух. След това отделните части се преобразуват, като при алхимичния процес обвивката на едно растение (тяло) се изпепелява, докато изкристализира бялата сол. Етеричното масло (душа) се дестилира до чистота и полученият чрез ферментация алкохол се превърне в спиритичен дух. След това трансформираните съставни части могат да бъдат отново обединени на по-високо ниво, според намерението на алхимика, като всички особености на материята на спиритична основа все още са налице.

Общи положения

Значението на картата Алхимия става по-разбираема, ако я наречем високия критерий за изравняване или правилната смес. Нейните белези са хармония, уравновесеност, спокойствие и душевен мир. Но картата същевременно е и описание на способността, да се активират неизползваните досега възможности и съзнателно да се включат противоположности, за да се разшири вътрешният спектър с нови перспективи.

Съзнание

По отношение на съзнанието тази карта означава, че сме научили урока на Обесения, който ни принуди да погледнем на нещата от друг ъгъл. Сега разбираме колко по-различен и уравновесен изглежда светът, ако сменим местата на двете светила (виж лъва и орела) и ги разгледаме от друга, непозната преди перспектива. Така Изкуството означава хармонично съзвучие на тяло, душа и дух и ни помага да разберем, че можем да сме наясно със самите себе си, когато става дума за „за“ и „против“, или че сме в хармония с великото цяло, защото неутрализираме значението на всяка ситуация и я преценяваме обективно.

Професия

В професионалното ни ежедневие тази карта показва време на покой и спокойно развитие. Задачи, които по друго време водят до стрес, сега могат да бъдат решени спокойно и без напрежение, защото темата за смесването и свързването вече ни дава възможност полесно да свързваме противоположностите, отколкото в други фази от живота. Тъкмо защото чувстваме, че няма нещо, което да не е по-важно от нещо друго (вулгарен будизъм), равновесието на тази карта ни води към победа през редица наподобявания. Всъщност една алхимична традиция казва, че никой няма да има изгледи за успех, ако съзнателно се стреми към златото. Само който схваща целта като съвършенство, на него ще бъде дадена и силата да облагородява метали. Но щом той достигне до това състояние, земното злато вече няма да го интересува толкова, колкото в процеса на търсене.

Отношения

На сексуално ниво тази карта се отнася повече до финото общуване на алхимика с неговата мистична спътница, тоест не става толкова дума за физическо проникване, а повече за трептения, които могат да бъдат постигнати чрез истинска тантра или подобни сексуални практики. Това състояние описва равновесието на сърцето, при което явно различното също се стреми към чувствена връзка. Не показна активност, а съкровено преживяна интимност. Не външен блясък и сексапил, а грациозна скромност са качеството на това преживяване. В смисъла на алхимичния принцип „Разделяй и сливай“ тя може обаче да бъде и подкана, да бъдат изоставени утвърдените позиции, да се дистанцираме, за да се обвържем отново.

Аналогични съответствия

1. Архетипи и символи

Архетип

Водачът на душите; златният среден път.

Буква ס

Самех = S (Опора, фундамент); числена стойност 60. Алхимията е прародителката на спиритуалното ни развитие, основата, опората и фундамента на нашата езотерична традиция.

Число

14 = 2 x 7. Числото на спешната помощ. 14 светци-помощници, 14 помощници, които придружават в подземния свят Нагал, вавилонския бог от Кута.

Дърво на живота

Фундаменталната сила на Йесод (основа) води с пряк лъч към Тиферет (Слънце). Резултатът от алхимичната операция се издига нагоре като светлинен поток от котела (Йесод) и се разгръща като цвете в багрите на дъгата (Тиферет).

Идзин
15 Цян - „Скромност“.

Руни

Еваз (напредък) и лагуз (облагородяване). Еваз се свързва с постепенното развитие и непрекъснатия прогрес, с бавния растеж през многобройни промени и обрати, а лагуз е руна, описваща равновесието на материята, енергията и духа, руна на Аза, ключ към трансформацията на Аза и същевременно символ за това, което алхимиците наричат „conjunction химичната сватба.

Зодиак
Стрелец. *Сагитариус означава стрелец, а картата е изображение на ловджийката Диана. Връзката между Луната и ловджийката е показана чрез формата на лъка, а пронизваното на дъгата със стрелата съответства на окултното значение на знака Стрелец.* (Кроули)

Божества
Ирида, богиня на дъгата, или Немезида, владетелка на справедливостта и пазителка на божествения ред.

Митове
Предания за съюзник (от противоположния пол), който помага на героя/героинята по изпълнения с опасности път: Одисеи/Атина, Тезей/Ариадна, Инанна/Ниншубур.

Свещени места
Уличката на алхимиците в Прага.

Саббат
От празника на Седемте болки на Мария (Йесод) до Възкръсването на Христос (Тиферет).

Ритуал
Алхимично преобразуване.

2. Асоциации и възприятия

Картини
Разпятието от Рафаел. В подножието на кръста е изобразен ангел, който събира кръвта на Исус в две стомни.

Произведение
Херметическите и алхимичните съчинения на Парацелз.

Музика
Мариина вечерня от Монтеверди,

Ухание
Лавандула, мускат.

Минерал
Жълт сапфир, златен топаз.

Астрология
Меркурий като владетел на Дева и 6-и дом. Изравняване и хармония или процес на прочистване и трансформация (понякога на ниво враждебност към тялото, потискане на инстинкти).

Алхимия
Чрез постоянното разделяне и свързване (solve et coagula) се извършва алхимичният процес на прелома от ниското (олово) към повисшето (злато).

Цитат
Никога няма да можеш да обединиш другите неща в единство, ако преди това ти не си станал едно от тях.

Агрипа фон Нетесхаайм

„Както знаете, продължи алхимикът, транс мутацията означава преход от едно състояние в друго. Всичко това може да бъде постигнато, като се разменят частиците и се подредят наново като в телевизионна станция. Става дума за същия процес. Разликата се състои само в това, че в телевизията размяната става механично от само себе си, докато това тук е индивидуално контролиран процес, който води до същия резултат - а именно до разпадане и структуриране наново на частиците на материята (...). Тъй като този божествен, космически, универсален разум обхваща всичко, няма нищо отделно или намиращо се извън него. Това, което за несъвършения човек е трудно да разбере, е самото съвършенство. Щом в процеса на еволюцията човек се научи да намира собствената си идентичност, ще бъде способен да съчетае това, което е той, към това, което е даденост. Като тук няма насилие, няма натиск, заплаха или наказание... само доброволно потапяне в това, което е „То“.

Фратер Албертус,
наричан още Алберт Риндел
„Алхимикът от Роки Маунтик“

XV. ДЯВОЛЪТ

Склонности	Изключителна инстинктивна и сугестивна сила, жажда за власт, но и борба против злото.
Цел	Черна магия, ритуализирана сексуалност, промяна на егото чрез групови ритуали. Обратно: инквизицията, която изгаря вещици в името на Бога.
Мото	Срещата със сянката, със сбора на неизползваните възможности.
Светлина	Откриване на истинското, цялото Аз. Луцифер като носител на светлина.
Сянка	Съдбоносно оплитане (само)унищожителни инстинкти. Ад, мрак, тъмни сили, колективна истерия.
Качество	Силата, която постоянно иска да прави лошо, а непрекъснато прави добро!

Основа

Картата

Принципът на мрака (творческата енергия в нейната материална форма) се изобразява в центъра на картата като овен (хималайска коза) с мощни спираловидни рога. Той представлява Банебджет, египетския бог на козите от Мендес, когото гърците идентифицират с техния похотлив бог на растителността Пан (син на Хермес). Изразът на лицето му е дяволит, защото той, който е израз на сянката, на тъмните страсти или Не-Чуваното, същевременно е ключ към неизползваните възможности в първичните дълбини на човешката психика: *Ти познаваш само един от нагоните си, о, никога не опознавай другите* (Фауст). Кроули пише: *Той се радва на грубото и безплодното не по-малко отколкото на миловидното и плодородното. Всички неща го извисяват по един и същи начин. Той представя откриването на екстаза под всякаква форма, дори и по природа тя да е отблъскваща или отвратителна; той преминава всички ограничения; той е Пан; той е всичко.* Виждаме го изобразен пред един ствол, който пронизва небето, символ на еректирал член, който расте във влагалището на богинята на нощта. Двата кръга представляват напречен разрез на тестисите, в чиито пространства кълни новия живот. Тук действа една първична сила, тъмният полюс на Сътворението, който е опасен, но важен за живота. Това е изобразено и чрез жезъла с крилатата дръжка и змията Уреус (кралски символ на древните египтяни), чийто край прониква долу чак до корените. Между птичите крила на върха на жезъла се крие египетският символ на крилатото слънце. То съответства на светлината в мрака (на отвореното трето око върху челото на Пан), което се изкачва от дълбините със знания: *Защото чистата воля, непомрачена от намерението, освободена от силното желание за резултат, е съвършена във всяко отношение.* (Кроули „Liber A1 vel Legis“)

Анализ и описание

1. Мотив (козел)

Противник на Бога

Дяволът показва тъмната страна на Бога, скрития в материята или пленения, създал света дух, чийто символ е черният гарван или рогатият козел. Докато Господ все още е бил разглеждан двояко като благ небесен баща и като отмъстителен, наказващ подземен бог, не е било необходимо да има дявол в днешния смисъл. Затова и в Стария завет почти не се говори за него, а когато това е станало по-късно, той е бил падналият ангел, но никога противник на Бога. Едва когато представата за Бога еднозначно е била въздигната като олицетворение на доброто в много голяма степен изкристализира и дяволът като обобщаващ образ на злото. Както показва и Юнг, архетипното разделяне на цялото е четворността, при което разделяне на четири всяка четвъртинка представлява цялото, но всяка от тях по природа си остава самостоятелна. След като през Средновековието, извън традиционното небесно триединство, вследствие на възникналия култ към Мария, беше заето и четвъртото място, то е могло да съществува единствено самостоятелно, като отделно божество. Тъй като обаче Мария била просветена на небето в безупречна чистота и доброта, се появява необходимостта на Земята да възникне противоположната крайност: един непознат до този момент Дявол с всички типични свойства на вещерството.

Изкупителна жертва (пречистване)

В миналото всяка култура се с съобразявала с факта, че агресията не бива да бъде потискана, а да бъде контролирана. Трябва да ѝ се предостави пространство, за да може да бъде ограничено

сляпото насилие и да се насочи в положителна посока. Античните ритуали за помирение и култовете на мистерията предлагат канали за прилагането и и пречистване на архетипната сила на Дионисий и Азазел, бога на козите от Близкия Изток. Ако това, което принадлежи на Бог, бъде отречено или отхвърлено, дяволът го взема в своята власт, защото демоничното се наслаждава на неща като черни литургии, изгаряния на вещици, кървави инквизиции и разпъвания на кръст. (Едуард. К. Уитмънт)

Колективната сянка

В Западна Европа Дяволът придобива очертания едва след отцепването и борбата на християнството. През Средновековието църквата му отрежда колективната сянка, на чиито изкушения може да устои само безупречната вяра. Така обяснението на злото се поверява на мистиците и алхимиците, които се възправяли срещу мрака по-обективно. Хермес или Хермес Психопомос (в гръцката митология придружител на душите при преминаването им от земния живот в отвъдното) бил смятан за адвокат на прокълнатите, защото се движел в царството на сенките с остър ум и разобличаваща хитрост. Той е Скритият или плененият в материята дух. В алхимичния розариум Хермес казва на самия себе си: *Аз нося светлината* (Луцифер = носещ светлина), *но мракът е част от моята придода.* Рогатият Пан също е син на Хермес, изразът на лицето му е лукав, защото знае, че в Дявола се изразява сянката от светлината. В Дявола намираме всичко, което светът не обича да вижда в себе си.

Знаещият (трето око)

Дяволът се надсмива над съществуващото, но неизползвано трето око, защото му е ясно, че хората не виждат как създават реалността, срещу която след това се борят. В гностичните направления на вярата Дяволът често е бил почитан като истинския приятел и Бог на човека за разлика от непредвидимия и отмъстителен християнски бог, който въпреки всемогъществото си иска жертвената смърт на сина си, за да се помири той самият с човечеството. Каквото и да е отношението на отделния човек към тези образи, никой не бива да се заблуждава, че злото, или както и да се нарича то по друг начин, не съществува. Само че трябва да се научим да не виждаме дявола само при другите, а да разберем, че причина за него има и в нас. Ние, хората, сме черните магьосници, които не забелязват, че тъкмо борбата със сянката ни (борбата против злото) е тази, която води към гибел и разрушение. За разлика от самоунищожителните ни действия третото око върху челото на дявола изразява научното познание и аналитичното включване на същността ни в моделите на собственото ни съзнание и поведение, защото *всяка психологическа крайност съдържа скрита своята противоположност или е в тясна връзка с нея по някакъв друг начин. Няма канонизиран обичай, който в даден случай да не се превърне в своята противоположност. Много често и най-доброто е заплашено от дяволско извъртане, защото обикновено то потиска лошото. Никой не стои извън черната колективна сянка.* (К. Г. Юнг)

Рогатият (рога)

За разлика от еднорога символът на Христос, който съответства на пентаграма, насочен с върха нагоре и съответно е свещеният знак за единство (едновръх), двата рога на козела символизират обърнатия с главата надолу пентаграм с двата върха нагоре (в колодата на Уейт изобразен като обърнат пентаграм между рогата на дявола), което изобразява полярност и грях и се превръща в знак на черната магия. Впрочем Кроули претендира, че е препоръчал на британското правителство да използва станалия известен чрез Уинстън Чърчил знак на победата като магически жест и ефикасно средство, за да се противопоставят на магическия пречупен кръст на германците.

Коронованият (венец от лотоси)

Венецът от лотоси между рогата напомня за египетския бог Нефертем, „пълното съвършенство“. Той същевременно е и бог на светлината и мъртвите. В Египет е смятан за лотос, носещ в себе си слънцето, появил се от първичната вода и същевременно е символ на сътворението на света от влагата. Ароматът му носел обновление на живота. Цветовете му, които се разтваряли при изгрева на слънцето, а вечер се затваряли, били свързвани с бога на слънцето и излизането на светлината от тинята на мистичното праисторическо време. Но в египетската митология венецът от лотоси е белегът, по който Изида разбрала, че изоставеният от майка му Нефтис Анубис е дете на Озирис. Така лотосът доказва, че този, който го носи, е носител на доброто (злото като част от доброто).

2. Дърво на живота (фалос)

Ствол (лингам)

Масивният ствол на дърво зад козела символизира фалоса като жизнена сила за активна сексуалност, която се поражда от дълбините на изначалния живот.

Пръстен на Нут[1] *(влагалище)*

Фалическият ствол се издига чак до горния край на картата и преминава през влагалището на богинята на небето Нут до онази част на вечното, с която Гьоте описва своя Фауст: *Вечно женското ни привлича към себе си.* Това не е просто изобразяване на сексуален акт, макар че и това не се изключва, а визия за завършеността чрез сливане на мъжката и женската сила.

Корени (тестиси)

Корените на дървото, които са изобразени прозрачни, *за да онагледят безбрежното кипене и бълбукане на соковете* (Кроули), представляват надлъжен разрез на двата тестиса, където виждаме оформящия се живот на идните поколения. Разпознаваме четири мъжки и четири женски зародиша, на които наследствеността вече е зададена като архитектоничен божествен план.

Жезъл със змията Уреус (либидо)

Изобразява тъмната, подземна част на силата на сътворението, която е свързана с владетелката на звездите (Нут). Метафизично жезълът представлява пропадането на първоначалната и изначална материя до грубата материя на Земята (всички велики богове на античността притежават този тъмен аспект). В жезъла, който безкрайно се спуска към центъра на Земята, ситуацията се изразява чрез коронованата с крилатия диск на Слънцето и змията Уреус дръжка. Закотвянето в Земята съответства на енергията на мъжа, която се надига, щом я примами вечната женственост на богинята. И обратно, създателната женственост на жената е тази, която тегли формата (семената) нагоре и като фар ги насочва към родния пристан. На по-високо ниво действието съответства на събуждането на Кундалини (виж стр. 86) или на силата на змията (общият сбор на Дявола съответства на Любовниците), която започва в ниското от опашната кост и се издига през гръбнака до главата.

[1] Нут виж Ату XVII (Звезда) и Ату XX (Вселена).

Тълкувания

Фон (злото)

Най-хитрият трик на дявола е, така казва зависимият от дрогата Шарл Бодлер, *да ни убеди в това, че него изобщо го няма.* От всички таро карти Дяволът (за да съответства на природата си) се обхваща най-трудно, защото за всеки човек той има различни лица. Опитът показва, че Дяволът най-често е израз на зависимост, безволевост, провал на добри намерения, както и на поведение, нарушаващо нашите убеждения. Мария-Луиза фон Франц пише: *Най-добрата аналогия, с която би могло да се опише едностранчивото дело на демона, е действието на вируса на бяса. Щом подобен вирус попадне в нервно разклонение на ухапан от бясно куче човек, както е известно, този вирус отива точно към онова място в мозъка на ухапания, откъдето после завладява целия човек. Той го кара да престане да пие вода, за да не бъде отмит вирусът от устата, да обикаля, за да влезе в контакт с възможно най-много други същества и накрая да хапе, за да бъде предаден вирусът на нов носител. И само ако си помислим, че подобен вирус би могъл да покори някой важен човек като Кант или Гьоте, така че те да могат да правят механично само това, което служи за по-нататъшното разпространение на вируса...! По абсолютно същия начин се държат и автономните представи; те могат да изкривят и разрушат цялата личност.*

Общи положения

Наред със Смъртта и Кулата Дяволът спада към тези карти, чийто съзидателен потенциал не бива да става неплодороден нито чрез панически страх, нито чрез връщане към божественото. Картата е сходна с Любовниците, защото представлява сянката на Любовниците, а именно стремежът към свързване и хармония чрез осъществяване на инстинктите. Дяволът допълва картата на Смъртта, защото новият живот се въплъщава в половия нагон. Тя завършва картата на Изкуството, защото противопоставя на мярката на Сътворението безредието на хаоса като другата страна на Бога. Дяволът въплъщава необузданата страст на Сластта (XI), тъмната част на Висшата жрица (II), лицемерния и величаещ материализма основен принцип на Жреца, подкупната или самомнителна сянка на Справедливостта (VIII) или страната на черната магия на Магьосника (I) и показва мястото на вината, което при Кулата се взривява и

се преодолява. Дяволът винаги е тиранинът, който си присвоява богатствата на всички и така потиска многообразието. Той може да е тиранинът на разума или чувствата. Една страна от него винаги живее за сметка на друга, която след това ни липсва за цялото и така се превръща в наша грешка.

Съзнание

На нивото съзнание тази карта показва, че се докосваме до тъмните си страни. Това са преживяванията, в които осъзнаваме нашата незрялост и зависимост. Понякога става дума за безумие и демоничност, жажда за власт и злоупотреба с власт, които изглеждат обаятелни в кристалния си черен цвят. По правило обаче тъмните страни на нашето съзнание са нищожни банални неща от ежедневието, скритите пороци, дребни интриги, досадни еснафски слабости като мързел, желания, стремеж към признание, ревност, агресия и други подобни. Но сянката може да се яви и в образа на Окън, който в разказа на Амур и Психея въплъщава дяволския манталитет „да, но...“ и вечно плете въже, за да го разплете веднага след това. Името му означава колебание и той символизира заплитанията в ситуация на отчаяна нерешителност. Освен това картата означава идеи фикс, които преследваме натрапчиво, а може и да изразява, че изпитваме страх от това, което е навън, без да разбираме, че всъщност просто поглеждаме в огледалото на собствената си душа. За това К. Г. Юнг казва: *Ако човек имаше само 3% от онова зло, което вижда в другите или се проектира върху него, а обективният друг притежаваше останалите 97%, все пак би било по-мъдро да обърнем внимание на собствените 3%, защото можем да променим единствено нещо в нас самите, а както е известно, при другите не.*

Професия

В професионалните ни преживявания акцентът пада в упражняването на нашата власт или в опита да бъдем управлявани от другите. Картата предупреждава да не се заплесваме по материалното или да се поддаваме на гъдела на властта. Тя ни показва, че извършителят и жертвата са само две страни на една и съща спирала на енергията, които взаимно се допълват. Но тя може и да ни предупреждава за съмнителни сделки, които евентуално биха могли да ни вкарат в конфликт със закона, като има опасения, в случай на колебание да рискуваме пари, свобода или здраве. Дяволът винаги е подкана да си изясним къде и как действаме срещу собствените си убеждения.

Отношения

Никъде не е толкова опасно да се оставим в ръцете на сянката си и да се борим срещу нея в другите карти Таро, както в харизмата на тази карта. Наистина Дяволът може и да означава изкуство за съблазняване, страст и възхищение, но по правило е предупреждение за по-дълбоко заседнал трън, защото картата описва всички злополучни крайности в отношенията като душевни усложнения и подчинение, тирания и садо-мазохизъм, които винаги се основават на силата на мрака и на душевния ужас от нас самите. Понякога обаче става дума и за кармични връзки, в които хората непрекъснато взаимно ровят в старите си рани. Тази карта посочва шанса да се променим и да видим в сянката си сбора от пропуснатите възможности (К. Г. Юнг) нашите грешки (къде какво ни липсва), нашата вина и всичко нечувано в нас.

Аналогични съответствия

1. Архетипи и символи

Архетип

Противникът като тъмна страна на Бога

Буква ע

Айн, (Н) Айин = Gh (око); числена стойност = 70. Третото око въплъщава прозрение и познание (Познанието е гледната точка на реалността).

Число

15 = число на пълната Луна (15-ото число на месеца = пълна луна).

Дърво на живота

Оста Тиферет-Ход (с тежест върху Ход). Ако се чувстваме затворени в структурите на принудата на Ход и ако целта ни е вътрешният ни център (Тиферет = хармония), тогава трябва да застанем между двете сефири на преживяванията на Дявола, който ни противопоставя на низките инстинкти в собствената ни психика.

Идзин

36 Мини - „Затъмняване на светлината“.

Руни

Дяволът се свързва със сенчестата страна на почти всички руни и особено с феху (I), маназ (V), кано (VI), алгиз (VIII) и лагуз (XIV).

Зодиак

Козирог. Кроули описва тази карта като съзидателна енергия в материалната ѝ форма на мъжкото ѝ изражение: *В зодиака Козирогът е в точката на зенита. Той е най-издигнат сред всички знаци, той е весело прескачащата върховете на земята коза. Сатурн, владетелят, е Сет, богът на пустините с магарешката глава. Името се отнася за всички съдържащи тези съгласни букви имена на божества, като например Шейтан или Сатана.*

Божества

Падналите ангели Шемхасаи, Азазел, Хелел, Самаел и падналата утринна звезда Луцифер; египетският бог Сет (често изобразяван като змия или червено магаре); Велзевул (от Баал-Зебул, изопачен в Баал-Зебуб, т.е. бог на мухите); Пан Пангенитор, Всесъздателят.

Митове

Предателството на Юда (Марко 14:17-21), Изкушението на Иисус в пустинята (Лука 4:1-13) или Божието проклятие над Адам, Ева и змията (Битие 3:1-19).

Свещени места

Елбрус в Кавказ, свещената планина на арийците (през Втората световна война алпийските ловци на SS изкачват Елбрус, страховития връх на сектата Приятели на Луцифер, и развяват там, осветеното по техния ритуал знаме с пречупения кръст). Кроули отбелязва: *Много важно за символиката на тази карта е обкръжението - неплодородни земи и най-вече разположени нависоко места. Точен паралел е култът към планината. Старият Завет е изпълнен с нападения срещу кралe, започващи изпълнението на обреди в разположени нависоко места; и всичко това, макар че Сион също е била планина! Това разбиране се е запазило дори до дните на сабата на вещиците, който по възможност се е провеждал на необитаеми, пусти върхове или на някое диво, необитаемо място, неосквернено от притворността на човека.*

Саббат

Валпургиева нощ.

Ритуал

Черна меса. На фона на по-новата история това са съмнителните ритуали и церемони за посвещаване на борещите се монаси на есесовския череп или камикадзетата през Втората световна война.

2. Асоциации и възприятия

Картини

„Градината на земните удоволствия“ на Йеронимус Бош и „Падането в ада на прокълнатите“ от П. П. Рубенс.

Произведение

Шеста и седма книга на Мойсей.

Музика

Фантастична симфония на Хектор Берлиоз, последна част.

Ухание

Черен тютюн. Алегорично: смола и сяра!

Минерал

Огнен опал, червен гранат, тайният идол на тамплиерите има вместо очи два червени граната.

Астрология

Наследниците на Сатурн изразени под формата на тъмната власт (Плутон в дом 11 или Уран в дом 8).

Алхимик

Меркурий, скритият или плененият в материята дух на сътворението на света.

Цитат

Настъпи слънчевото затъмнение, предхождащо земетресенията. В нощта сияе като фосфор бледото тяло на умиращия бог, но той сияе, без да свети. Звездите също са изгубили светлината си; защото ТОЙ си е присвоил всичко светло.

Кръстът е обкръжен от самота и земята е като мъртва. Тогава в предсмъртни хрипове над пустошта се разнася викът на Спасителя: „Господи, мой Боже! Защо ме изостави!"

Неговият вик остава без отговор. Природата не разпознава гласа, както не разпознава вече и светлината.

Но от тъмнината се надига против-

никовият бог. Той се спуска към кръста от трона си върху черния облак. - Това е Шива, Разрушителят, Приап с неприличния символ, с подигравателна гримаса на това, което се нарича любов. И кумирът казва:

„Кого викаш? Останали сме само ние; ти и аз, твоята вечна противоположност и нищо повече. Призоваваш Господа, когото си привлякъл на твоя страна. В стремежа си към собствената си божественост ти лиши света от божества; че има ли друг бог освен теб?

Искаш да унищожиш омразата си, но щом насочиш меча си срещу нея, я изгубваш. И ето, че твоето същество се е обърнало срещу теб и те приковава към кръста. Виж, аз съм твоята същност, изчадието на твоята собствена омраза. Искаше да ме унищожиш, но ме угои.

Когато някога ти обещавах съкровищата на света, а ти падаше в нозете ми, тогава не ги искаше и мразеше творенията на онзи, когото призоваваш днес; защото искаше да си като него; тогава презрително отговаряше: Писано е: Моли се на твоя господар, на твоя Бог и се подчинявай само на него.

Кой е сега твоят господар, ако не аз; защото няма нищо друго, освен нас двамата.

В мига, в който ти умреш, трябва да си отида и аз. Но нима това беше цялото гордо дело на твоя живот?

Та ти учеше: Обичайте се, врагове! — Сега обичай мен, твоя най-лош и последен враг.

Само защото любовта ти беше несъвършена, ти ме създаде в грозния, разкривен образ, в който ме виждаш пред себе си. По онова време в пустнята бях красив. Затова само още веднъж ти заповядвам да ми се молиш. Обичай ме! Признай, че аз съм твоят Бог, твоят баща!“

Тогава Исус бавно повдига глава и очите му се впиват в лицето на врага. После, озарен от безгранична любов, той му казва:

„Татко, полагам в ръцете ти своя дух!“

И светлината, струяща от светото тяло, отново започва да осветява Земята. Слънцето изгрява и черните облаци, тронът на враждебния бог, се разтварят в нищото.

Силен гръм разтърсва въздуха, Земята се тресе, завесата в храма се разкъсва и пред очите на вярващите се открива Светая светих.

Сломяващият поглед на Спасителя обгръща избавената природа. И неговия глас прозвучава високо: „Извърши се!“

Ервин Райснер „Богът и идолите“
(от: Прасмисълът на половете
© Hesse & Becker im WeiB Verlag
Dreieich 1986

Господ идва на Земята, за да създаде религия, а Дяволът идва веднага след него и я организира.

Вивекананда

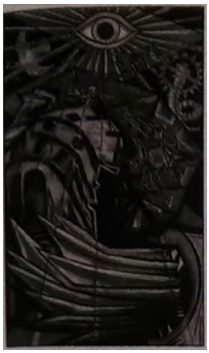

XVI. КУЛАТА
(Окото на Бога)

Склонности	Разрушаване на формата, смяна и прелом на ценностите.
Цел	Истината, просветление или прозрение, което просветва като светкавица и разрушава фалша и фикс идеите.
Мото	„Окото на Бога“ (светкавично просветление).
Светлина	Преодоляване на самия себе си (освобождаване на душата).
Сянка	Сляпо разрушение.
Качество	Разбиване на закостенялостта; минаване през болката към възраждане (... всеки край е ново начало).

Основа

Картата

Кулата символизира закоравялостта и закостенялостта на човешката душа или съзнанието, което сляпо се е вкопчило във фикс идеи. Обратно, светкавицата и огънят въплъщават взривяващата сила, която разрушава старите граници и норми. Те пренасят разширяването на интуитивното познание в области извън тези граници. Спускащите се от кулата фигури са приели геометрични (уеднаквени) форми, което изобразява тяхното сковаване в норми под външен натиск. Озаряващото всичко око на Хор съответства на окото на Шива, чрез чието отваряне се разрушава Вселената (сравни стр. 116 „Хор“). В най-голяма близост с окото виждаме гълъб, носещ в човката си маслинова клонка, която е сложена срещу лъвската змия, староегипетски и гностически символ за защита от злото. Всеки крах може да се окаже лечебен, доколкото разрушението се приема като шанс за обновление.

Образното оформление

В творческо отношение Кулата със сигурност е най-интересната карта в цялата колода, макар на пръв поглед да обърква наблюдателя с впечатлението за хаос. Тук не само е изобразен процесът на разрушение, сякаш самото разрушение е включено в осъществяването на картината. Заради смесването на най-различни стилове картата изглежда непропорционална: долната част е експресионистична, средната кубистична, а горната символично наивна. Във всяка друга колода карти таро изобразяването на Кулата е много по-красиво; но в нито една от тях разрушението не е пресъздадено толкова точно като съдържание.

Анализ и описание

1. Мотив (разрушението)

Кула

Кулата е олицетворение на личността, подсигуряваща се с традиционните норми, която не търси извисеното, трансцендентно познание, а обещаващата сигурност материя, в която всички възвишени идеали, надежди и желания се редуцират и излинняват само до тяхното реализиране. Тя е символ на некадърния опит да бъде подчинена непредвидимостта на Съдбата и да се подсигурим и защитаваме чрез структури. Цената за този бастион обаче е, че ставаме пленници на нашите представи и непрекъснато се страхуваме за сигурността си.

Пламъци

Ако Кулата означава подреждане и структуриране на живота, бълващата огън паст олицетворява съзидателната агресия, провалянето на съществуващото без никакви ограничения: *Разрушаването на старата епоха със светкавици, пламъци и картечници се онагледява в долния край на картата чрез „пастта на Дис“* (Кроули). Дис Патер (богатият баща) е римският бог на богатството, съответстващ на гръцкия Плутон. Що се отнася до душата, тази огромна паст изобщо не е извън, а във вътрешността на кулата. Ако в Кулата разпознаем структурите, с които човекът се „пази“ от собственото си одухотворяване, става ясно, че кулата е затворът, избран от самите нас, който не възниква само от стремежа към материална сигурност, а въплъщава и изолацията ни заради страха от наранявания (душевни травми, материални загуби). Едва след като разрушаването на тази структура е преживяно и осъзнато като опасно, вече може да сс разкрие скритото богатство (Плутон, Дис Патер), което преди това не е било забелязано заради страха от последиците.

Сриващи се зидове

Кулата се превръща в символ на напразните опити да се попречи на непрекъснатата промяна и на необходимия за живота обрат. Заради забавянето стремящата се към промяна сила става обаче още по-взривоопасна. Сриващите се зидове насочват вниманието върху изпълнението на природните закони и неизбежния край на вярването, че може да се намери смисъл и сигурност в обвързването с материята.

Падащи фигури

Отделянето от външния свят, а с това и от оживлението и от многообразието на живота е било твърде рязко, поради което затворените във втвърденото тяло души са се деформирали в нечовешки образувания. Катастрофата, която винаги предоставя шанса за ново начало, може да доведе до освобождение и растеж, след като натрупаното вътрешно напрежение се освободи. Който обаче не може да приеме разрушението като шанс за обновление, може да го преживее като разпиляване, осакатяване и разпадане.

2. Окото на Бога (символи)

Окото на Бога

Наблюдавайки картата, виждаме една много сложна конструкция от фрагментарни загатвания, философии и аспекти. В горния край разпознаваме окото на Хор, поради което картата се нарича още „Окото на Бога". Това око озарява цялата картина. Най-добре можем да разберем картината, като визуализираме и слеем раздробените елементи в едно цяло от гледната точка на окото (зад картата), защото окото насочва към независимостта на съзидателния наблюдател, което се вижда само по себе си в процеса на гледането. Създава себе си в сътворението, защото създава съзнание едва чрез гледането, а с това и предпоставката външните форми да се изграждат от вътрешното око.

Гълъб

Открай време гълъбът е олицетворение на богинята на любовта: с него се идентифицират Инанна, Ищар, Асгарта, Семирамида, Афродита и Изида. Първоначално символичната стойност на гълъба се е заключавала преди всичко в сладострастието, което се приписвало както на птицата, така, разбира се, и на богинята на плътската любов. Доказано е, че лекото момиче от Вавилон било наричано „гълъбче". Тъй като богинята Венера е била и богиня на мира гълъбът все повече се превръща в символ на мира, което, както е известно, не съответства особено на природата му. Клончето, което носи в човката си и с което се изобразява на много места, е израз на потомството на богинята майка, на нейния любим син или най-общо на нов живот.

Лъвска змия

От другата страна виждаме лъвската змия Абраксас или Хнум. Тя съответства на една антична, гностично-манихейска представа, обединяваща в изображението на Бога тъмния и светлия аспект. Най-вече манихейците вярвали, че светът е възникнал от смесването на Бога и Дявола (Бог давал на хората душите, а Дяволът им давал телата и т.н.). Хнум, който произхожда от египетския прабог и баща на боговете, змията Кематеф, обединявал в себе си светлия аспект и форма на лъва и Слънцето с тъмната форма на змията и Луната. Абраксас е едно от другите имена на тази лъвска змия, която в по-стари персийски източници е възприемана като божество на мистериите, събиращо в себе си силата на седемте планети (съответстващи на седемте букви в името) и явяващо се в 365 различни форми. В гръцката азбука числената стойност на буквите съответства на числото 365, а с това е равно на броя на дните в слънчевата година. Тази стойност е изведена от еврейски „arba k'se", което означава „четворката на трона" и по този начин е обозначение за четирите животни от видението на Йезекиил, които според гностическите възгледи се обединяват в един образ на Бога, съответстващ на бога на Вселената и мъдростта Аион (виж козова карта XX). Предполага се, че древната магическа дума абракадабра е произлязла от името Абраксас. По този въпрос Кроули пише: *Чрез лъвската змия се изобразяват двете форми на желанието; което Шопенхауер беше окачествил като воля за живот* и воля за *умиране. Не е възможно да не бъдат обединени „волята за живот и „волята за умиране". Това много ясно се вижда в момент, в който животът и смъртта се разбират като фази на една-единствена проява на енергията* (виж Ату XIII). Както Абраксас, така и Хиум са били предпочитани изображения върху гностически камеи и имали качеството да защитават като талисман.

Новата ера

Лъвската змия върху картата Кула показва обединеното действие между двата полюса на

светлината и сянката. Качеството на знака да защитава е указание за възможно благоприятно развитие на нещата, което се подсказва и от гълъба, тъй като неговата маслинена клонка предвещава края на потопа и новото начало. Същевременно връзката между Абраксас и Аион е скрито указание за това, че известява нова епоха чрез пълното сриване на старите ценности, структури и всички други естествени неща (сравни „Аеон“ XX).

Бележка

Домът на Бога

В стари мистични предания четем как божието откровение - когато то дойде - ще удари като светкавица, която ще разруши илюзорните представи с един-единствен светлинен лъч подобно на просветлението на Буда или Мохамед, прелома във възгледите на Павел при видението на Христос или спускането на Божия дух на Петдесетница (наистина изплашените апостоли говорели „на различни езици“, но се разбирали помежду си). Под друга форма тази символика се отразява в образа на Прометей, който разрушил стария ред, като запалил на Олимп факла от слънцето и така откраднал от боговете огъня, за да го занесе на хората.

Тълкувания

Фон (смисълът на разрушението)

Светкавицата и огънят са външните предзнаменования на онова вътрешно намерение да разрушим черупката, щом е дошло времето да го сторим. Кулата, която смятаме, че ни пази, докато вярваме, че заплахата се намира само във външния свят, става напълно излишна, щом разберем, че проблемите са вътре в нея. Затова и зидовете, които крепят представата ни за света, се превръщат във враг, който пречи на вътрешния ни растеж. Сега се иска от нас да преодолеем пазача на кулата. Но тъй като той обединява в себе си логични и разумни гледни точки, това би означавало да обърнем с главата надолу всички обичайни процеси. Така че ще трябва да се срещнем с душевния си прелом, вървейки върху въже, без предпазна мрежа отдолу, непоколебимо вярващи във вътрешния си растеж. И не злото, а необходимото развитие е това, което ще ни тласка към действие, когато промяната се изпречи на пътя ни с маската на разрушението.

Общи положения

Картата показва, че сферата на предполагаемата сигурност, в която сме се „зазидали“, изведнъж започва да се разклаща. Кулата, която представлява старите ни и отживели представи за ценностите, ще падне, а с нея и виждането ни за света, който е станал твърде малък и тесен за нас. От „разрушението“ могат да бъдат засегнати също и убеждения и житейски принципи, както и разбирането ни за сигурност в професионално, финансово, но и в емоционално отношение. Това, което преди ни е давало достатъчно сигурност и защитеност, междувременно вече се е превърнало в готов за събаряне бастион, който ни пречи да направим стъпката към нов поглед за света. В ежедневието с такава промяна се свързват следващи едно след друго събития, които сриват старата концепция. През очилата на здравия разум тези внезапни промени често се преживяват като катастрофа. А би било много по-плодотворно да разберем, че това е цената за неспособността ни да скъсваме и се отказваме от съществуващото. В Идзин ситуацията се формулира по следния начин: *Бурята със светкавици и гръмотевици надвива напрежението, нарушаващо равновесието в природата.*

Съзнание

Картата тълкува внезапни, отчасти разтърсващи познания, които разклащат или преобръщат досегашните, здраво скрепени представи, убеждения, а може би дори и цялата ни представа за света. Но ако се уповаваме, че съществуването, което е в хармония с висшата воля, не може да бъде разрушено, бихме могли да прозрем в рухването на нещата дори и пробив към самите себе си и да открием за себе си нови форми на живота. Така чрез загубата и болката можем да направим място за новото в сфери, които досега от страх сме прегражда-ли с вехтории.

Професия

В професионално отношение Кулата показва, че ще бъдем изхвърлени от тесните стари отношения било чрез внезапно уволнение заради фалита на някоя фирма или от отрезвяващото проваляне на категорични очаквания. Каквото и да загубим във всички тези случаи, по същество печелим. Тези експлозии същевременно ни освобождават от „ситуация", която е закостеняла и е станала напълно непоносима. Едва след като сме се освободили от отломките и най-късно след като „се е уталожила прахта“, с облекчение чув-

стваме, че сме се отървали от един, макар и превърнал се в навик, затвор.

Отношения

В сферата на личните отношения предстоят драматични промени, радикални промени, които ще разклатят всичко, което се е смятало в реда на нещата, както и закостенелите представи. Може да става дума за душевни избухвания, които отдавна са предизвестявали за себе си, но непрекъснато са били потискани. Картата показва прелома, ако прекалено здраво сме били вкопчени или сме се държали за тази връзка от погрешен стремеж за сигурност, която в крайна сметка по този начин се е превърнала в затвор. Във всеки случай тази карта въплъщава бягството от затлачени ситуации или закостенели структури и показва пробива към нова, по-свободна форма на живот, която може да възникне върху останките от старите отношения или да доведе до нови преживявания.

Аналогични съответствия

1. Архетипи и символи

Архетип

Светкавица; прелом.

Буква פ

Пей = P („уста“); числена стойност 80. Огнедишащата паст или „Пастта на Дис“ олицетворява съзидателната агресия.

Число

16 = 4 x 4 = втвърдяване.

Дърво на живота

От лишеното от контури и структура преливане (Нецах) към прекалената, подчинена на детайлите структура на Ход. Между дисбаланса на Нецах и дисбаланса на Ход, трябва да се има предвид разрушаването на полярните материи, които обаче често тъкмо чрез разрушението физически се трансформират в едно“ по-висше равновесие“.

Идзин

51 Джън - „гръм“ (разтърсване).

Руна

Совило/сиг („енергия“) сигнализира за светкавицата, която пада като от ясно небе. При злоупотребата с власт тази руна въплъщава „възстановяващото се чрез разрушение“ равновесие.

Зодиак

Марс. *В най-елементарното си тълкуване Кулата се свързва с космическата енергия в грубата ѝ веществена форма. Тя показва разрушаването на материята от огъня. По тази причина в долната част на картата разрушаването на старата епоха е изобразено чрез светкавици, пламъци и оръдие.* (Кроули)

Божества

Шива, Разрушителят; гръмовержците Зевс и Тор (Донар) и апокалиптичният разрушител на света. *Шива е изобразяван танцуващ върху телата на своите почитатели. За повечето светски умове не е толкова лесно да разберат това. Казано накратко, поуката е, че последната действителност е нищото. Ето защо, независимо от това колко са величествени и великолепни всички проявления, те продължават да са обременени с недостатъци. За да се постигне съвършеното, всички съществуващи неща трябва да бъдат унищожени.* (Кроули)

Митове

Гибелта на Содом и Гомор, Тръбите на Йерихон, Строежът на Вавилонската кула, разяреният Шива или поразеният от внезапна слепота Савел/Павел (Покръстване след виденето на Христос).

Свещени места

Развалините на Вавилон. Като свидетели на недалечното минало Хирошима, Аушвиц или свидетелството на най-новите събития, бомбардираният Багдад.

Саббат

6 август 1945 г. - годишнина в памет на бомбардировките над Хирошима.

Ритуал

Разрушение, смърт. Терапия за лечение на болки, биоенергетика (разчупване на наслагвания) и rebirthing (освобождаване чрез повторно спомняне, лечение чрез възраждане).

2. Асоциации и възприятия

Картини

„Герника“ от Пабло Пикасо.

Произведение

„*mene mene tekel u-pharsin*“. Предупреждени-

ето на цар Балтазар, наречено така на тълкуваното от Данаил свето писание (Данаил 5,25) за кощунственото угощение на Балтазар: *Преброено, преброено, претеглено, за твърде леко преценено и разделено.*

Музика

„Tuba mirum“ от „Реквием“ на Хектор Берлиоз. Описание на края на света чрез разрушаване на хармоничната закономерност.

Ухание

Дим. Лютивата миризма на огъня.

Минерал

Малахит, черен опал. Малахитът е минерал, който се среща в черно-зеленикави, остри, сраснали в снопчета кристали (както впрочем се появява и патилата по медните кули на църквите).

Астрология

Сатурн/Уран (възпламеняващо познание) като внезапно разчупване на втвърденото и свързаното с това разрушаване на старите ценности.

Алхимия

Почерняването (nigredo) съответства на затъмняването на Mercurius senex, от което се изплъзнали „spiritus“ и „anima“.

Цитат

Дори и да започна най-безумното нещо, което може да се измисли - пак ще е много по-разумно, отколкото да се върна обратно към еднообразието на обичайното, чиято последна цел е една безполезна смърт.

Густав Майринг

XVII. ЗВЕЗДАТА

Склонности Отдаденост на мига, смяна и прелом на ценностите.
Цел Спиритическо вглеждане навътре в себе си, разбиране за съвършенството на Космоса, обновление и прераждане.
Мото Звездата на Витлеем (доверие в един по-висш ред).
Светлина Съзидателна надежда (поддържане на представата за това, което е възможно).
Сянка Ритуална сянка надежда (оспорване на истината), илюзия.
Качество Необремененост, доверие в бъдещето.

Основа

Картата

Звездата е картата, която докосва копнежа в дълбините на подсъзнателното, и този копнеж отговаря на копнежа на живота към самия себе си. Защото във водите на подсъзнателното, което Нут или Изида излива над себе си, откриваме спираловидните енергии около седемвърхата звезда, която е точно изображение на седемвърхата звезда на голямото звездно небе[1]. Така във водите на живота виждаме импулса на Сътворението на вечното, носещ отговорността както за раждането на хората, така и за раждането на вселените, и този импулс на Сътворението е не само прасимвол на живота, а и надеждата, че от развалините (Кулата) непрекъснато отново ще се ражда нов живот. Цялата карта е визия на неописуемата сила, която ние наричаме принцип на вечното обновление, връщане към основите, в които ние откриваме самите себе си като част от нещо по-голямо, а това по-голямо нещо е самият импулс на живота.

Анализ и описание

1. Мотив (феята на звездите)

Този съблазнителен коз ни показва гола женска фигура в лазурносиня и розова светлина. Тя е дошла от Вселената, за да донесе на света копнежа, копнежа за живот, който се сбъдва в скута и на гърдите на майката. Със слизането си на Земята тя прониква в светлината на нашето съзнание, за да ни свърже с женствеността в нашата душевност.

Господарка на звездите

Картината изобразява Нут, господарката на звездите[2]. Тя държи две чаши, една златна, от която високо над главата си излива вода, и една сребърна, от която тече безсмъртната тинктура на живота. И двете чаши приличат на женски гърди. Нейната голота не само притежава притегателната сила на необлеченото тяло. Тя е визия за неописуемото, в която се носи тъгата на непостижимостта. Този копнех, който при новородените за първи път се изразява в търсенето на майчината гръд, но в същото време носи в себе си и подсъзнателното желание да се слее с Космоса (да стане едно с майката), не може да се осъществи в живота. Феята на звездите, чийто дом е в дълбините на Космоса, е израз на несъзнателния копнех, който се излъчва от красотата на една истинска жена. Тя не е огън, а само копнеж за светлина, затова носи проекцията на нашето търсене. Ние я желаем, но това, което желаем, е архетип на вечно женското, а не смъртното, което срещаме в ежедневието.

Коса

В дългите коси, които обгръщат тялото ѝ като наметка, намираме указанието да нс живеем живота, а да го мечтаем, да изживяваме копнежа за мечтания живот и така да се каже, без да сме живели, да се отдадем на душевните си копнежи. От една страна, формата на косата символизира преплитането на живота с непостигнатите копнежи, а от друга, се доближаваме до космическото единение заложено в тази карта, защото косите са връзката между космоса и материята.

[1] Кроули говори за седемвърха звезда на Венера или за Звездата на Бабалон (Вавилон), защото Бабалон е едно друго въплъщение на първоначалната идея за Нут; тя е пурпурната жена, святата проститутка, господарката на Аеон XI.

[2] Фигурата на богинята е изобразена във физическа форма, т.е, не като показаното в Аеон XX небесно пространство (сравни Аеон XX), в което тя представлява чисто философската идея. В тази карта тя е въплътена недвусмислено, а не привидно, в

Поза (Чаши)

Това, което мечтаем да постигнем чрез богинята на звездите, тоест вътрешните копнежи, които тя предизвиква в нас, виждаме обединено в нейната фигура. Но това, което е било спуснато в нейните мечти от Космоса, се крие в съдържанието на чашата, която богинята излива върху себе си. Тя излива жива вода от две големи чаши и по този начин не само напоява земята, но и самата себе си в огледалото на елементите. Така в живата вода разпознаваме космическия порив, който се изразява в нашия стремеж към обновление. Кроули пише: *От златната чаша тя излива върху собствената си глава онази етерична вода, която е както мляко, така и масло и кръв, и по този начин насочва към непрекъснатото завръщащото се обновление на категориите, неизчерпаемите възможности на съществуването.*

Вода на живота (микрокосмос)

Всичко, което досега е било само неясно усещане и тайнствен копнеж, най-накрая чрез допира с кристалите на живота придобива форма и образ. Богинята на звездите не се разпознава (но ние се откриваме в нея) като същинската богиня на любовта, а като инстинктивен импулс хората да се влюбят в любовта, а с това и в силата на надеждата, основа на обновлението или воля за сътворяване от самия себе си. Чрез малката вселена сред спиралите енергия, в която се отразява голямата, откриваме неограничените възможности за собственото си развитие, които са налице в тази карта. В кристалите с енергия виждаме физическата способност да измъкнем нашето космическо Аз и да го поставим на стъпалото на онова вселенско ниво, от което малката синя звезда ще бъде само отражение във водата на живота.

2. Фон (космос)

Звезда (макрокосмос)

Обратно, голямата звезда на вселенското ниво, която се отразява в прочистващата вода при самообновлението на богинята (което Кроули нарича *воал през лицето на безсмъртната богиня),* е принципът на обновлението, който покрива цялата плетеница на Вселената. Ако малката звезда въплъщава видимата любов на човека, то голямата е невидимата любов към Бога. Тя символизира онази безгранична част в нас, която, без ние изобщо да съзнаваме, управлява копнежа по вечното. Звездата изразява изливането на висшето вдъхновение, при което потича спираловидната мъгла на космическите енергии. Движението се вижда в изображението на богинята, която е застанала под дъжда от звезди (девойката се покрива с жива вода).

Кълбо

Големият глобус на заден план е символът на непрекъснато обновяващата се земя. Същевременно в него се откроява и перспективата на копнежа, който напуска границите на материята и наблюдава от разстояние (света на звездите) майката на целия живот (Земя) през очите на дъщерята. В тази карта откриваме неограничените възможности не само на надеждите, но и на илюзиите, защото пяната на появяващите се видения карат представите да се превръщат в реалност. Изглежда така, сякаш девойката, вдъхновена от представата си за своята божественост и подвластна на идеалния Бог-любов, не се приближава към Земята (материята), а се стреми към сливане с безкрая на Вселената.

3. Преден план (материя)

Чаши, кристали (кристализация)

Но във връзката между двата бокала може да се съзре и взаимодействието между Луната и Слънцето. Енергията, която първоначално излиза от Слънцето, се отразява от Луната и попада върху Земята като при това движение получава кристалната си структура. Сребърната чаша описва физическото обновление на Земята и така отново връща към действителността отдалечилата се към небосвода материя. Водата, която тече на земята, я прави плодородна. Водата, която отново се излива във вода, показва прекалено голямото количество и изобилие на енергията, която тече към нас от безкрайността на небето. Златната чаша изразява космическата цялост и покълващата надежда за разрушение (Кула). Уверението, че тази надежда не е напразна, получаваме чрез кристалите в долния край на картата.

Рози, пеперуди (трансформация)

С тях в мечтите ни се надигат обновление и надежда и се свързват с вечното в могъщата звезда на копнежа. Но звездата е не само принципът на надеждата, произлязъл от желанието за обновление на самия себе си. Тя е и примамващият призив на боговете, който ни е дар от „матрицата

на копнежа“ и внушен в мечтите на „отпечатъка на душата“. Така животът започва и ще завърши, когато всичко, което сме сега, започне да тече обратно към копнежите на природата (Кроули: *(...) млякото на звездите от техните зърна на гърдите).* В носещите се нагоре рози е загатнат принципът на любовта, а пеперудите са знакът на обновлението или символ на трансформацията.

Тълкувания

Фон (откровението на Нут)

Ако запалиш моя тамян пред мен под звездното небе и ме повикаш с чисто сърце, със змийския огън в него, можеш да полегнеш върху гърдите ми. После ще искаш да дадеш всичко за една целувка; но който даде и една частичка прах, ще загуби всичко на часа. Бледа или пурпурна, забулена или похотлива, аз, която съм самото блаженство и самият пурпур и опиянението на скритото Аз, аз ви желая. Сложете си крилата и събудете навитата змия на великолепието у вас: Елате при мен! Където и да се срещнем, нека жрицата говори — а очите ви трябва да горят от желание, когато тя застане в тайния ми храм гола и ликуваща - и събудете пламъка в сърцата на всички с вашето любовно песнопение. Изпейте ми любовната песен на екстаза! Запалете ми благовонни масла! Украсете се за мен с бижута! Пийте за мен, защото аз ви обичам! Аз ви обичам! Аз съм дъщерята на залязващото слънце със сините клепачи; аз съм голият блясък на сладострастното нощно небе. При мен! При мен!

Кроули „Книгата на закона“

Общи положения

Звездата не само е картата на надеждата, на подсъзнателното желание за живот и на погледа към по-висшите взаимовръзки. Тя е и израз на подсъзнателния стремеж да се отдадем на течението на блаженството и ведрата безотговорност: *За какво мечтая? За кого мечтая? За какво мечтае моето същество в мен? Защото това, че човекът знае за какво мечтае, не го прави нито наистина човек или истински човешки, нито той се придвижва нанякъде с това - а просто се превръща в психолог; в мечтател, който познава мечтите си.* (Из едно писмо до един от авторите)

Съзнание

Звездата символизира различното разбиране на космическите взаимовръзки и доверието в законите на абсолютното. Така както свързаното чрез общия сбор (17= 1+7=8) на тази карта „изравняване“ изразява съзнателното, повече разбирането с разума на силите на реда, така „Звездата“ олицетворява душевното разбиране, вътрешното убеждение и свързаното с него доверие в закономерностите на Сътворението. Затова картата може да означава началото на някакъв период от време, в който с облекчение ще установим, че сме се отървали от проблемите и сме свободни да изпълним дните си с безгрижие, за които в Библията се казва: *Погледнете птиците небесни, че не сеят, нито жънат, нито в житници събират; и вашият Отец Небесен ги храни.* (Матей 6:26)

Професия

Картата показва, че планираме или започваме неща, които ще продължат и в далечното бъдеще и можем да заложим на тяхното положително развитие и да храним основателни надежди. Все пак в този ранен стадий често не осъзнаваме голямото въздействие на нашите действия. Едва погледът назад ни дава да разберем какви решителни нови насоки са били поставени във времената, които са били белязани от звездата. Става дума за дълбоки прозрения в по-значими взаимоотношения, чрез които сме израснали извън теснотата на непосредствения ни кръгозор. Тоест сякаш поглеждаме от птичи поглед, откъдето може да се видят натрупаните пречки и пред нас се отваря широк поглед към радостното бъдеще.

Отношения

В сферата на личните отношения Звездата символизира бъдеща пълноценна връзка. Тя разкрива нови, по-широки възможности за развитие в съществуваща връзка. Може също да означава копнеж, надежда и изгледи за ново, постоянно партньорство. Въпреки това картата предупреждава за опасността да потънем в инфантилизъм и да се окаже, че многото цели, които преследваме в едно партньорство, по-скоро са опит да съживим неосъществени копнежи, които сме развили на хранителната майчина гръд. На тази основа Звездата ни поучава, че земната любов е сила, която реалният партньор по необходимост въплъщава в обещания, но неизпълними. Тези обещания обаче биха могли да бъдат осъществени на трансцендентално (енергийно) ниво посредством нетленни похвати, когато сме свободни от оковите на физическото тяло.

Аналогични съответствия

1. Архетипи и символи

Архетип

Жива вода.

Буква ה

Хе = H („прозорец“); числена стойност 5. Еврейската буква означава прозорец: символ на копнежа по ангелите и мечтания от тях звезден свят.

Число

17 е числото на новата надежда. Смятано от последната луна нататък, седемнадесетата нощ е тази, в която след три безлунни нощи на западния хоризонт отново може да се забележи сърпът на новата луна (като сребърна ивица).

Дърво на живота

Хохма - Тиферет: Неописуемата визия на Хохма прозира през лицето на Тиферет, в което отново се изразява отражението на неописуемито, но този път като вътрешна визия. Хохма (мъдрост) символизира първата проява на божественото при допира с психическата действителност; Тиферет (хармония) описва състоянието на равновесие и същевременно е отражение на нивото на звездите (сферата на Кетер).

Идзин

61 Джунфу - „вътрешна истина“ (вътрешно доверие и правдивост).

Руни

Вуньо („радост“) и лагуз („вода“, „жизнена енергия“). Вуньо символизира „добрата звезда“ а лагуз/лаф „течащата хармония“, която удовлетворява вътрешния божествен копнеж чрез леене и миене (изпълнява копнежа на живота към самия себе си).

Зодиак

Водолей. Кроули сравнява картата с Водолея, пазителя на живата вода, която Нут, господарката на звездите, излива от чашата си.

Божества

Афродита/Венера („Голата богиня“), Ашера, Астарта, Ищар или Изида и седемте жрици на оракула, седемте мъдреци от Арабия (наричани още седемте колони на мъдростта).

Митове

Индийският мит за вечното раждане и умиране на всички епохи, светове и създания; в гръцката митология седемте дъщери на Атлас и Плейона (Плеядите), които са били преследвани от Орион, докато Зевс ги сложил на небето като съзвездия.

Свещени места

Градината на Ериниите (на хълма Колонос край Атина); градините на Хесперидите; островът на блажените (мистерии) или скалата на Лорелай в Рейн.

Саббат

„Празникът за освобождаване на пролетните води“. Тибетски празник при първата пълна луна след изгряването на Сириус (звездата на кучето).

Ритуал

Ритуално почистване (баня) като символ на обновлението на живота и съзерцанието.

2. Асоциации и възприятия

Картина

„Раждането на Венера“ от Сандро Ботичели. Още за старите гърци красотата била идентична с истината. Те учели, че духът е нищо без хармония.

Произведение

„Песен на песните“ на Соломон.

Музика

„Песен на дъщерите на Рейн“ в „Рейнско злато“ от Рихард Вагнер или „Мечта е, не може да бъде наистина“, терцет от заключителния ансамбъл от „Кавалерът на розата“ от Рихард Щраус. Неземната красота на високите женски гласове придава на тази карта впечатление за омайващо вълшебство.

Ухание

Жасмин, роза, офири, бадемово масло.

Минерал

Аквамарин, розов кварц, звезден сапфир (синя разновидност на корунда) или напомнящият звездното небе син лазурен камък (лазурит).

Астрология

Юпитер във Водолей (дом 11) в смисъл на упование и далновидност или

Венера в Риби (дом 12) като израз на копнежа по загадъчното и стремежа към Бог.

Алхимия

Побеляване (albedo). След почерняването (nigredo) следва чрез измиване (ablutio, baptisma) побеляването, при което избягалите чрез смъртта души (anima) отново се съединяват с тялото.

Цитат

Ние, водите на живота! Извор, който извира сам от себе си и затова толкова пълноводно тече, колкото повече пиете от нас... Пийте! Пийте! Прави, каквото искаш!

Михаел Енде,
„Една безкрайна история“

XVIII. ЛУНАТА

Склонности	Слизане в подземния свят, пътуване в дълбините на подсъзнателното.
Цел	Страшният път към бездните на душата, противопоставяне на нощта, среща със страховете. Дълбоко себепознание.
Мото	Скарабеят като символ на слънцето в мрака.
Светлина	Отдаване на интуитивното знание.
Сянка	Илюзия, истерия, мания за преследване, халюцинация, страх, злоупотреба с наркотици, бягане от действителността.
Качество	Огледало на душата или мост между вътрешния и външния свят.

Основа

Картата

Тайнствената луна, връзка между подсъзнателния копнеж (звезда) и съзнателния стремеж (слънце) ни среща като ос между вътрешния и външния свят. На спиритуално ниво тя е разказвачът, описващ картинния свят на душата. В долната третина на картата различаваме мътните води на подземния свят, в чийто център се показва свещеният скарабей като символ на възкресението. Той държи в щипките си слънцето, което го извежда към изгрев. Неговата светлина се свързва със здрача на полусъзнателния свят, защото виждаме как светлинният кръг се издига в средната част на картата като начало на пътя, който се промъква към съзнанието между страшните пазачи и тъмните кули. Тъмното слънце символизира не само несъзнателния копнеж (между двата плода) на прага към светлината. То е символ и на възкръсването и прераждането. В интересното оформление на перспективите на картата (долната част е плоска, горната е пространствено структурирана) откриваме свръзката между вътрешния с външния свят; а в пътя, който се извива от вътрешната светлина (под прага) към външната светлина на милостта, виждаме изобразен вътрешния копнеж на пътя към съзнанието (Слънце).

Анализ и описание

1. Мотив (пазачите на прага)

Кули

В горната част на картата стоят двете доминиращи кули като представителки на двата полюса, между които душата трябва да премине по пътя си към съзнанието. На друго ниво обаче те са самата душа, която преживява психическото си ограничаване. Те са въплъщение на изплуващия от подсъзнанието страх, вкопчил се в мними здрави ценности и са силен символ на егото, което се крие зад такива ценности от страх да не бъде погълнато от вътрешното безсмислие.

Между кулите

Страхът, който се надига от подсъзнанието, се налага да мине покрай собствения си страх. Той трябва да намери пътя към себе си, минавайки между колоните на собствената си маска. Психологически действието съответства на необходимостта да се преодолее страхът от самия страх. От митологична гледна точка това е преодоляването на теснината между двете чудовища Сцила и Харибда (Одисея), като Сцила е Притеглящата, а Харибда Поглъщащата. Тази теснина напомня на преживяването при раждане: излизането от тъмната, топла защитеност през теснината в ярката светлина на студения свят.

Пазачи

Голямата пречка по пътя към дома сме ние самите. Търсенето на истината се препречва тъкмо от страха ни от тази истина. Затова ние не искаме да намерим истината, а само собствените си представи за нея заради предполагаемата полза от една мнима сигурност. Ако не беше страхът, който нощем се спуска върху гърдите ни като зъл дух и ни вдъхва ужас, нищо нямаше да може да ни принуди да изоставим изкуствената съградена в представите ни сграда и да се спуснем към дълбоката истина. Кроули пише: *Това е Анубис, пазачът на здрача, седящият на прага бог, чакалът-бог на Кем, който стои на пътя в две форми. В нозете му зорко чакат чакалите, за да погълнат трупа на всеки, който не го познае или не знае името му.*

Анубис

Анубис е чакалът, който в мита за Озирис (стр. 79) събира на едно място частите от тялото на Озирис, разкъсано от (злодея) Сет, и разхвърляни из целия

свят и ги донася на Изида, скърбящата съпруга на Озирис, която със силата на любовта си отново го възкресява за нов живот. Той се смята за обединяваща сила и отзивчив водач на душите в отвъдното. В тази двойна функция той е подходящ символ за решителната стъпка на душата по пътя на единението. Превежда ни през прага на страха към полята на отвъдното, криещи в недрата си (при среднощното слънце) крайъгълния камък, който ни липсва за целокупността. Но обречените на Анубис кучета (впрочем с бели и червени уши) преследват душите на прокълнатите. Те съответстват на митологичния образ на Сцила Притеглящата.

2. Фон (нощта)

Погледът към вътрешността или поглеждането в пропастта е женският път към истината. Затова в долния край на картата на преден план се поставя душата. Изображението символизира тайните на вътрешните пространства на душата, защото веднага щом искрата на духа докосне земята, тя се заплита в материята. За да може да се върне при Слънцето, душата трябва да се прероди от водите на живота.

Слънце

Под прага, в царството на женственото, откриваме Слънцето като символ на мъжкото начало, слязло към собствения си извор. Както Слънцето сутрин се издига на хоризонта, по обед достига зенита си, а вечерта отново потъва зад хоризонта, така и човекът при раждането си излиза от извора на живота, през живота си се изкачва на върха на външните си цели, а след прекрачването на връхната точка в живота си отново се спуска надолу и накрая ляга в скута на майката Земя.

Скарабей

Във водите най-долу виждаме Кефра, свещения бръмбър, който държи в щипците си слънчевия диск. Той мълчаливо го търкаля към утрото. Плутарх пише: *Предполага се, че този вид бръмбари се състои само от мъжки екземпляри, които хвърлят семената си в материята, която оформят като кълбо. После със задните си крака продължават да го търкалят. Като по този начин подражават на движението на слънцето, което се движи от изток на запад, те като че ли следват посока противоположна на движението на небето.* Така скарабеят се превръща в символ на зараждащата се от самата себе си сила (мъжки Уроборос), който изважда слънцето от царството на големия мрак, за да го заведе при новото утро. Новата светлина се заражда в часа на най-голяма тъмнина.

Електроенцефалограма (ЕЕГ)

През долната част на картата преминава една диаграма, показващата линейните трептения по време на фазата на съня (хълмистите извивки напомнят на REM-фазите на сънуването). Сънищата на Сътворението са изворът на живота в женската утроба.

3. Заден план (светлината)

Път (нагоре)

Пътят, който преминава между кулите, е пътеката към целостта или към самия себе си. Виждаме това в изображението на пътеката, която експлодира от Слънцето и по този начин се превръща в продължение на средния връх от долната третина на картата. Линейното трептене на долната диаграма (зад Слънцето) приема в извивката на пътя форма, която придобива същинското си очарование от проникването на площта в пространството.

Планини

Зад тъмните кули има две небесносини планини, през дъното на чиято долина тече реката на живота. Екзотерично в двете планини разпознаваме разтворените колене на раждаща жена, а под пропастта вътрешността на корема й. Така долната част на картата се превръща в майчина утроба, в която се намират зародишът и пътят към канала за раждането. Изображението отразява египетското предание, според което богинята на небето Нут всяка вечер поглъща слънцето на запад, а на следващата сутрин отново го ражда на изток. Кръвта, която тя изгубва през това време, виждаме като утринна зора.

Йод (капки кръв)

Пред триъгълния прорез в задния план се виждат девет капки кръв, които падат върху най-долната част от пътя (изходът при раждането) във формата на еврейската буква Йод. Девет е числото на мъдростта на Луната, а Йод е първата буква от еврейското име на Бога и символизира милостта, която струи към нас, хората, по пътя към светлината.

Лунен сърп (подземен свят)

В средата на горния край на картата се появява изтъняващият, насочен надолу лунен сърп. Долу забелязваме нахлуващия отдолу

нагоре в сферата на луната подземен свят, който се промъква пред пълнолунието. Това е светът на мечтателите, които толкова силно са били обсебени от мечтите си, че са изчезнали от света. Това, което Кроули нарича наркотична халюцинация или лудост, е целта на мечтателите и шаманите да се издигнат над нивото на материята и да се събудят извън границите на познатото. Издигащият се свят в атмосферата около Луната показва проникващите в пространството и времето копнежи, които човек потиска в себе си в ежедневието: *Старото умира, новото още не може да възникне и това безвремие поражда многообразие от симптоми на безсилието* (Антонио Грамски). Кроули пише: *Тук става дума за намаляваща луна, луната на магьосничеството, изкуството на вещиците и отвратителните злодеяния. Тяхната светлина е много по-убийствена от тъмнината, а тишината е нарушена от воя на диви зверове. Това е прагът на живота, а това е прагът на смъртта. Всичко е съмнително, всичко е загадъчно, всичко е отрова и заслепение. Не благотворното, слънчево опиянение на Дионисий, а ужасната лудост на вредните наркотици; това е упоеното състояние на сетивата, след като духът е бил унищожен от отровата на Луната. Но отзад се намира изпълнената с отрова тъмнина като предпоставка за прераждане на светлината.*

Тълкувания

Фон (В лоното на нощта)

В края на всеки месец можем да видим на източния небосклон за последен път сърпа на старата луна малко преди изгрев слънце. После следват три безлунни нощи, преди сърпът на новата светлина да се появи за първи път на западния небосклон малко след залез слънце. Луната умира на изток, три дни прекарва в подземния свят, преди отново да възкръсне на запад. Така тя се превръща в символ на всички герои и спасители, които са отивали за три дни в царството на мъртвите. Един посветен в мистериите на Изида разказва: *Стигнах до граничната бразда между живота и смъртта. Прекрачих прага на подземния свят на Прозерпина и след като преминах през всички стихии, се върнах отново. Видях слънцето ярко да свети в полунощ. Приближих се до боговете на дълбините, както и до боговете на висините и им се помолих от непосредствена близост.* (Апулей, Метаморфози)

Общи положения

Картата на Луната ни води към безкрайните дълбини на вътрешния ни свят, а по този начин и към образния свят на душата. Тя ни дава възможност да хвърлим поглед зад огледалото, в което сме приспособили нашите потребности от сигурност към вътрешните си страхове, към царството на подсъзнателното, откъдето ни гледат нашите копнежи и пропасти. Колкото е необходимо спускането в подземния свят, в царството на подсъзнателното, толкова е важно и връщането оттам. Само когато слънцето, изобразено върху картата, прекрачи прага, то отново може да засияе. В противен случай ядрото на личността ще бъде погълнато от морето на нощта и процесът на разгръщането на Аза се е провалил.

Съзнание

По отношение на съзнанието ни тази карта показва голям шанс за познание, който обаче е съпроводен с всички свързани с него опасности. Става дума за пътуване в дълбините, за което митовете впечатляващо разказват като за пътуването на Хадес или слизане в подземния свят. Те много нагледно описват образите на страха на душата ни като „котило на нощта“. Най-трудната фаза на всяко пътуване на Хадес е срещата с онези чудовища и тяхното надвиване, а същевременно това е и най-голямото предизвикателство в живота. Защото всички дракони, паяци, змии, чудовища и демони са модели на преживяванията от миналото, издигащи се от дълбините на нашите спомени. Те са вплетени архетипно в съзнанието ни и представляват част от наследството на нашата душа. Еволюцията не ги е заличила, а понякога дори ги и скрила под по-висши форми на съзнателното поведение. Така както ние някога като деца (въоръжени с пръчка) сме откривали и покорявали външния свят, сега е време внимателно да проучим вътрешните пространства на своята неоткрита душевност. Най-голямата опасност в това отношение е да бъдем погълнати от нощта, което в по-мека форма съответства на отшелничеството, а в по-екстремната на духовно умопомрачение.

Професия

По отношение на професионалния живот Луната означава страх и несигурост на работното място. По-дълбоко вкоренени страхове от провал, да не получим назначение или да имаме неподходящата професия. Намесват се опасения от мошеничества, лъжи и измами, безредие в дневния ред, объркva-

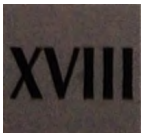

не и ирационалност. Но, от друга страна, се опознаваме с интуицията си, която може да ни направлява много по-добре, отколкото разумът, ако не се затваряме за нея. Ако тръгнем по пътя навътре към себе си, се съживяват фантазията, творчеството и окултното знание. Както творците се стремят да извадят наяве, под формата на образи най-съкровените си копнежи, така тази карта ни подтиква да изразим пред външния свят богатството на нашия вътрешен живот.

Отношения

Луната, която всяка нощ ни се представя в променена форма, открай време олицетворява променливостта, а наред с това и неблагодеждността, непостоянството и изкушението. Нейната отразена светлина се смята за символ на пасивността, впечатлителността, но също и на безволието, а с това и на всички пристрастявания. Всичко онова, което посред бял ден е познато и ясно, през нощта може да се превърне в борба с инфантилни представи, които могат да ни завлекат до изворите на подсъзнателните копнежи. Значенията на Луната се простират в обхвата от мечтателност до лудост и олицетворяват отношения, в които ни се налага да се борим с истерията, ранимостта или страховете да не бъдем изоставени. Разбира се, картата може и да означава, че характезираната от нея връзка е мечта. Тогава тя изразява мечтателния си, романтичен характер, който поражда изпълнени с копнеж чувства, мечти и въздушни кули.

Аналогични съответствия

1. Архетипи и символи

Архетип

Нощта.

Буква ק

Коф = Q („тил“); числена стойност = 100. Ако следващата козова карта Слънцето има буквата Реш („глава“), то „тилът“ олицетворява онова, което е зад нея. Ако главата описва дневното съзнание като местонахождение на разума, то тогава на вътрешния извор (тил) се пада задачата да извади интуициите от дълбините и да ги отвори пред съзнанието, за да могат те да бъдат осъществени в реалността чрез действие.

Число

Всички лунни и слънчеви затъмнения се повтарят през 18 години в една и съща последователност. В по-стари времена били свързвани с беди.

Дърво на живота

Връзката между Нецах и Малкут. Кроули коментира тази сфера по следния начин: *Луната, която участва и в най-високото, и с най-низкото и изпълва междинното пространство между тях, е най-универсалната от всички планети. Във високия си аспект тя е свързващият елемент между човешкото и божественото, както беше онагледено в Atu II („Висшата жрица“). В тази карта Луната в своя най-нисък аватар свързва земната сфера на Нецах и Малкут, връхната точка на материализирането на всички висши форми.*

Идзин

29 Кан - „пропастта“ (подземното, водата).

Руна

Перт („скритата“) е огледало на душата и се отнася за най-дълбокия пласт на битието. Тази руна на мистериите въплъщава най-съкровената трансформация („Uterus der Mondin“) и описва пътуването в подземния свят или хтоничния аспект на раждането.

Зодиак

Риби. *Рибите са последният от зодиакалните знаци,* пише Кроули. *Той символизира последния стадий на зимата. Може да бъде наречен също и порта към възкресението (буквата коф означава тил, пазителят на интуицията и силата на малкия мозък). В системата на старото летоброене Слънцето е възкръсвало не само от зимата, но и от нощта. Полунощ, това е времето показано на картата.*

Божества

Анубис, египетският бог на мъртвите, изобразяван с глава на чакал, Кефра, Скарабеят, който в египетската митология изтъркулвал слънцето на утринното небе, или Хеката, гръцката богиня на магьосничеството и призраците, която обикаляла нощем, придружавана от трите еринии и от кучето на ада Цербер („дух на бездната“) и е свързана с Медуза, Хидра или Кали (Кали-Ума = безформеност или небитие).

Митове

Хидра, деветоглавата, ядяща хора водна змия, чиито глави винаги се възраждали.

Лабиринтът на цар Минос в Крит или пътуванията в подземния свят на Орфей, Одисей, Херакъл, Психея и Еней. Има еднозначна последователност в играта между „Луна“ и „смърт“, защото Луната се стреми към подземния свят, а мъртвите се стремят да се преродят в нейната светлина!

Свещени места
Дахма или „Кулата на мълчанието“ (Бомбай). Цилиндричните дахми са високи четири метра, наподобяващи кули постройки. Върху тях се поставят голи труповете на мъртвите парси и така ги оставят като храна на лешоядите. След като лешоядите изядат труповете, останалите кости се плъзват по една наклонена повърхност и попадат в дупката по средата на кулата.

Саббат
Черна луна (3 нощи).

Ритуал
Сомнамбулизъм или ритуален транс.

2. Асоциации и възприятия

Картина
„Вещиците“ или „Сънят на разума ражда чудовищата“ (от цикъла графики „Капричиос“) на Франсиско де Гоя. В тази гравюра виждаме представата на Гоя за човека: Когато разумът се изключи, чудовищата властват!

Произведение
„Malleus maleficarum“ (публикуваният през 1487 г. Чук на вещиците) или „Истории на ужаса“ от Едгар Алън По.

Музика
„Лелио“ от Хектор Берлиоз, така да се каже продължението на „Оргията на магьосниците“ от „фантастична симфония“ (пространна мелодрама на егоцентрични сънища с опиум) или „Една нощ в голата планина“ от Модест Мусоргски (във върхната точка на оргията на магьосниците в далечината се разнася звън от църковна камбана, който разпръсва демоните на мрака).

Ухание
Психотропни аромати като аяхуаска, кока, хуахума, наркотични ментови листа, пейот, ололикви, опиум. При нас търгувани като дрога, която причинява състояние на опиянение; при индианците считани за божествени растения, които съдържали духовни сили и придавали свръхестествени спиритически сили и разширявали вътрешните пространства на съзнанието.

Минерал
(Мексикански) воден опал.

Астрология
Луна в знака на Скорпион като тъмното знание около бездните на душата; Слънце в дом 8 като слизане в подземния свят.

Алхимия
Пожълтяване (citrinitas). Побеляването (albedo) съответства на разсъмването преди зората (слънце). Преходът към това зачервяване (rubedo) поражда това пожълтяване.

Цитат
Мефистофел:
И да преплуваш океана безпределен,
и да съзреш с очи безкрайността,
ти пак ще виждаш - даже след смъртта -
вълни и все вълни, далече път поели.
Ти нещо все ще виждаш! В бездни сини
под теб ще плуват светещи делфини,
звезди и месец ще блестят отгоре.
Но празно е в пустинните простори -
там твойте стъпки няма да ехтят,
не ще опре о твърд кракът.
Фауст:
Добре, ако в това е цялата магия!
Във твойто нищо всичко ще открия.
Мефистофел:
Ей тоя ключ вземи!
Фауст:
Как, тая дребна вещ?
Мефистофел:
Цената му сега ще разбереш.
Все още неговата мощ не си познал.
Той пътя сочи - с него се не бой,
при майките направо води той.
Фауст (потръпвайки):
При майките! Аз мразя думата ужасна!
Какво вещае тя - неведома, неясна?
Но в безразличие не искам да немея,
чрез трепета най-истински живеем.
И нека хиляди неща да ни покусват -
потресена, великото душата чувства.

Й. В. Гьоте, „Фауст II
(Мрачна галерия)[1]

[1] Издателство „Време“. София 1997, превод Димитър Статков.

XIX. СЛЪНЦЕТО

Склонности	Стремеж към светлина.
Цел	Помирение със сенчестата страна и осъществяване на вътрешното (най-висшето) Аз.
Мото	Слънцето като извор на целия живот: като щедрото раздаващо се безусловно начало.
Светлина	Жизненост, жизнеутвърждаване, виталност, щедрост, топлина, бодрост, самоувереност.
Сянка	Самодоволство, култ към личността, мания за величие. (Заслепение, изгаряне, изсушаване).
Качество	Издигане към светлината.

Основа

Картата

Животворната слънчева светлина е картина на лъчите или на пламъците като символ на живителната сила. Слънцено е пъпната връв на Сътворението, чиито лъчи са всепроникващи и върху чиито криле човекът може да се извиси над самия себе си, защото неговото вътрешно слънце се превръща в извор на негово външно сияние, което го озарява на всички нива. То е символ и на проясняващите сили на съзнанието, с които стигаме до яснотата на нещата и можем да преодолеем грижите, объркаността и зловещите страхове. Кошмарите от предходната карта са отстъпили, защото слънцето е постоянно, безгранично и безусловно раздаващата се сила, чиито светлина и топлина ни помагат да избягаме от сенчестата си страна. Във вътрешността му разцъфва роза като символ на сливането със светлината. Слънцето като център на зодиака е символ на божественото Аз. То е целта на нашето пътуване към нас самите и изобразява съзнателната част от непонятната мистерия на живота. Така, както Аполон, богът на Слънцето, е бил роден от Латона, майката на Нощта, децата с криле на пеперуди са произлезли от връзката между деня и нощта, от утринната зора, поздравяваща изгряващото слънце. Но парещата горещина може и да изгаря. Това виждаме в зеления хълм, чийто връх е обграден от червен зид. Опасно е той да бъде прехвърлян без истинско посвещаване.

Анализ и описание

1. Мотив (слънчев танц)

Двете деца

Двете танцуващи и ликуващи, изпълнени с блаженство деца, които поздравяват слънцето и светлината, са израз на събудилата се отново жизнена сила. Слънчевият танц като израз на милост изтиква на преден план осъзнаването на Съзиданието, на Бога, което отпращва извора на бащинството и кладенеца на майчинството. Двете деца, които поздравяват светлината, олицетворяват тази съзидателна сила, която чества самата себе си със спонтанността на мига. Кроули коментира: *Те въплъщават мъжкото и женското начало, вечно млади, без срам и невинни. Те танцуват в светлината и все пак живеят на земята. Те са следващото стъпало, което хората трябва да достигнат, на което пълната свобода прилича на причината и резултата от новия подход на слънчевата енергия на земята.*

Криле на пеперуда, медалъони

Крилете на пеперуда са израз на мимолетността и символ на трансформация подобно на феникс, който, преобразявайки се, отново се издига от пепелта и полита към небето. Стремежът към божественото носи децата нагоре. Те въплъщават потенциала на бъдещето, който се издига от корените на миналото в мига на настоящето. В краката им виждаме два елемента, които изобразяват символите на розата и кръста. Кроули пише: *Това са най-свещените печати на старата епоха, връзката на розата и кръста, от която те са се издигнали нагоре, но и все още са нейната опора. Самата карта символизира разширяването на идеята за розата и кръста. Кръстът сега е прераснал в слънце, от което първоначално е бил производно.*

2. Център (слънчева роза)

Слънце (символ на кръста)

Символиката на кръста се извежда от Слънцето. В хода на всяка една година то преминава през зодиака, който го обкръжава в тази карта, и разделя кръга на четири свещени места, на четири еднакви части. Посредством съединяването на най-краткия и най-дългия ден се получава оста на слънцестоенето, а

пролетната и есенната точка образуват преминаващата напречно линия на равноденствието. И така, ако кръгът символизира абсолютното или като небесен път небесната хемисфера, а годишното му разделение под формата на четири годишни времена определя цикъла на земния живот, тогава кръгът с кръста става символ ⊕ на божествения закон на Земята. Тъй като, разбира се, четирите точки могат да се свържат и във формата на квадрат, се получава знакът ⧈, откъдето идва изразът за „квадратурата на кръга“. Въртящият се кръст символизира движението на Слънцето. Свастиката (пречупеният кръст) е произлязъл от четири свързани под формата на кръст горящи въртящи се факли. Горящите огнени колела (виж стр. 67, „звезда“), които и до днес на някои места се спускат да се търкалят от хълмове по време на лятното слънцестоене, имат същия соларен характер. Това въртеливо движение на жизнената сила се изобразява също и от въртящите се върху картата на Слънцето дванадесет лъча.

Роза

За червената роза преданието разказва, че е произлязла от кръвта на Адонис, неустоимо красивият любовник на богинята Афродита, който бил убит от неговия ревнив и разгневен съперник Арес, приел образа на черен глиган. По-късно червената роза е била съпоставяна също и с кръвта на Христос. Всъщност цветето въплъщава любовта, а бодлите символизират смъртта. В най-различни традиции розата е изобразявана като израстваща от дървото на живота и по този начин се превръща в символ на прераждането. В центъра на кръста тя представлява допирната точка и обединяването на четирите елемента.

Слънчева роза и розов кръст
(обединяване на противоположностите)

Слънцето като светло, раздаващо се и заливащо Вселената начало е символ на мъжкото. Розата, примамваща с уханието си и разтваряща се за слънчевите лъчи, отдаваща своята сила, е олицетворението на женското начало. Събирателният им образ в слънчева роза е израз на обединяването на противоположностите. Скрития принцип откриваме и в кръстовете от рози в краката на децата. В символиката на Розенкройцерите така изобразената мистична роза олицетворява колело и кръст. Освен това розата (колелото) въплъщава божествената светлина и Вселената, а кръстът - преходния свят на страданието. Картата на Слънцето изразява това обединяване на противоположностите и в една напълно различна светлина: Докато картите с число, състоящо се от една цифра (Ату I до IX), показват мъжкия път към осъзнаването, който достига връхната си точка на развитие в образа на Отшелника, картите с двуцифрени числа (от X до XVIII), припокриващи се с предходните чрез сумиране на цифрите им, представляват женския път към закътаността, мистериозното, тъмното и бездната. Тук съответстващата на Отшелника (IX) карта на Луната (XVIII; 18 = 1+8 =9) отново означава най-задълбочено изучаване на подсъзнателното. И ето, сега Слънцето показва, че обединяването на противоположностите - както алхимично, така и митологично, вече е осъществено. Двойката близнаци, която досега многократно се е появявала под различни форми, и тук има подобно изражение (в митологията ситуацията съответства на помиряването на враждуващи братя и сестри). Същата идея се изразява и посредством елипсата, която обгръща Слънцето. То е съвършеният кръг, който обединява в себе си два центъра (сравни „Зодиак“).

3. Заден план (раят)

Хълм и зид

В историята на създаването на египетския град Он, който гърците наричали Хелиополис (град на слънцето), се разказва, че най-напред от първичните води се появил богът на слънцето Атум, „съвършеният“ и като начало създал на това място първия хълм, който по-късно трябвало да бъде увенчан с храма на Хелиополис. Зидът обгражда района на храма и на друго символично ниво представлява зида на рая, който разделя изпадналите в крайности хора от върха на единството. Според Николай Кузански този зид на рая, който Бог крие от очите на човека, се състои в *съвпадението на противоречията*, а неговата порта *охранява най-вглъбеният разум-дух. Ако той не бъде победен, входът не се отваря.*

Вътрешният бог (бъдещият рай)

В алхимичните изображения на светата сватба от „Rosarium philosophorum“ (1550 г.) Сол и Луна се сливат в хермафродит, едната страна на когото е мъжка, а другата женска и има две глави с различен пол, едната за гледане към външния свят, а другата за поглед навътре (сравни стр. 49, „Химична сватба“). Но и хермафроди-

тът също трябва да умре и заради двойната фигура душата му се рее като момиче, а духът му като момче. Това са децата на картата „Слънце“, които обаче все още не са във „Вселената“ (карта XXI). Защото и душата, и духът трябва още веднъж да се преобразят, преди да намерят слънцето в самите себе си. Те трябва да се извисят над раздялата си, за да изживеят Бог в самите себе си и да родят освободената душа на сътворението (божественият хермафродит) в нов „Аеон“, а именно в (избавената) градина Еден („Танцуващата двойка“, стр. 121), където зидовете (в картата „Слънце“) падат от тръбите на „Страшния съд“ (Козова карта XX в традиционното изображение).

Тълкувания

Фон (Зодиакът)

Още от зората на човечеството откриваме в Слънцето силното начало, което след нощната борба със силите на мрака всяка сутрин отново се възражда със същата сила и поема победния си път по небето. Неговото качество е безграничната жизнена енергия, която неспирно тегли от Космоса. В центъра на своите лъчи (енергийни канали), образуващи зодиака, Слънцето въплъщава божествената воля, която сама се поставя в центъра на Вселената: *То олицетворява Херу-ра-ха*[1]*, господаря на новата епоха, в неговото представяне пред човешката раса като Слънце в спиритическия, морален и психическия му аспект*, пише Кроули (погледнато отгоре, елипсата на зодиака е облегната върху лъчистите колони на една бушуваща в бездната огнена роза). За разлика от кръга, който олицетворява индивида, елипсата е символ на целостта, защото обединява в един съвършен кръг два центъра. Законът на кръга казва, че всеки лъч, минаващ през фокуса, който излиза от центъра, ще бъде отразен от ръба на кръга към същия център. Според закона на елипсата, напротив, всеки лъч, минаващ през фокуса, който излиза от един център, бива връщан от ръба към другия център. Така като символ на целостта Слънцето показва непрекъснатата размяна на съзнателно и подсъзнателно.

[1] По-добре познат под името Хор. Двойно божество: екстровертната му форма е Ра-хоор-ккуит, а пасивната или интровертна форма е Хор-па-краат (сравни Хор, двойната фигура, стр. 115).

Общи положения

В картата на Слънцето откриваме силното, жизнеутвърждаващо, осветяващо всичко начало, което изразява жизнерадостта, виталността и младежката свежест. Това важи както за външните преживявания, които ни водят към слънчевата страна на живота, така и за вътрешните процеси на познание, при които „ни светва“ или преодоляваме досегашни ограничени и еснафски модели на поведение и сме готови за великодушен помирителен жест.

Съзнание

По отношение на съзнанието ни тази карта има особено голямо значение. Тя показва събуждането, разцъфването, съзряването на слънчевата ни природа и помирението ни със сенчестта страна. Това е време, през което трябва да развием собствената си същност и да не продължаваме да играем тъпи роли, като защита пред ограниченията на обществото. Така картата може да означава неимоверно повишаване на самочувствието и самоувереността и да ни поведе към една съвършено нова жизнерадост. На нивото на познанието Слънцето олицетворява приятни преживявания, които един нигерийски лекар веднъж описа така: *Когато пред теб се разкрие истината, все едно, че е изгряло слънцето и всички сиви зидове се обагрят в розово.*

Професия

В професионално отношение тази карта на упованието означава добри изгледи, радостни преживявания, изпълнено с бъдеще ново начало, периоди на затоплянето на отношенията в досега объркани ситуации. Тя показва, че често великодушието е най-добрият път, когато е необходимо за това с един жест на помирение да се преодолеят непревземаеми фронтове и да се тегли черта на стари спорове и различия в мненията. Тя изразява също и самоувереност и топло, положително излъчване, сила да мотивираме другите и да спечелим тяхното доверие.

Отношения

В сферата на личните ни отношения Слънцето е израз на великодушие. То често носи характера на помирението, което ни дава възможност окончателно да заровим „томахавките на войната“ и да намерим истинско ново начало, действащо благотворно като изгрева на слънцето след освежаващия нощен дъжд. Но тази карта олицетворява благотворната топлина, взаимно доверие също и там, където не е необходимо да бъдат хвърляни мостове,

както и изгледите да опознаем слънчевата страна във взаимоотношенията. В тази област Слънцето показва истинската си великодушна същност. То е силата, която безгранично дава, без да предава самото себе си.

Аналогични съответствия

1. Архетипи и символи

Архетип
Денят; светлината.

Буква ᚱ
Реш = R („глава“); числена стойност 200. Главата като място, където се намира мозъкът, е символ на съзнанието и дневната светлина.

Число
19 = 1+9 = 10 = 1, насочва към сродство с Магьосника (I). 19 е числото на победоносното слънце. След 19 години, след метоничния цикъл лунните фази отново се падат в същите дни на слънчевата година.

Дърво на живота
Оста Ход - Йесод. Връзката между Ход (постъпката на героя в неподправеното му намерение) и Йесод (идеята за материята във фундаменталното ѝ значение) описва Бога като форма на мисълта, проектирана от духа на човека.

Идзин
64 Уейдзи - „преди съвършенството“.

Руна

Ингуз („огън“) характеризира Инг, божествения герой, който завършва започнатото. Като бог на плодородието той съответства на мъжкия аспект на богинята майка на Земята, а с това и на закона на живота от свързването на противоположностите.

Планета
Слънце. Светлината като извор на живот.

Божества
Великите богове на Слънцето Аполон, Хелиос, Хипсрион, Уицилопочтли, Кришна, Легба, Луг, Ра, Рама, Семеш, Сол, Вишну и свързаните с тях сили на светлината.

Митове
Всички саги за герои (Ахил, Тезей, Херакъл, Феб Аполон), Авраам (неговият съюз с Бога), помирението на различните но характер братя (Гилгамеш и Енкиду, Якоб и Исав, Парсивал и Файрефис) или завръщането на блудния син.

Свещени места
Хелиополис, египетският град на слънцето, храмът на Аполон в Делфи, гръцкият център за почит към Слънцето или Теночтитлан, столицата на империята на ацтеките, върху чиито развалини е бил издигнат днешният Мексико сити (развалините на храмовата пирамида на бога на слънцето Уицилопочтли и на бога на дъжда се издигат обградени от блокове. Те са господствали, когато слънчевата светлина все още не е била помрачавана от смог, а дъждът не е бил киселинен).

Саббат
Празникът на слънцестоенето в Стоунхендж. Две подковообразни каменни образувания около един олтар; на север е отворът на един-единствен менхир, над който слънцето изгрява само веднъж, при лятното слънцестоене.

Ритуал
Молитва към слънцето (Свързване с Бога).

2. Асоциации и възприятия

Картина
„Създаването на Адам“ от Микеланджело. Адам е събуден за живот само с едно леко докосване с върха на пръста на Божия дух.

Произведение
„Песен за слънцето“ от Франц фон Асизи.

Музика
„Missa solemnis“ от Лудвиг ван Бетовен. Gloria in excelsis deo.

Ухание
Лаврово дърво.

Минерал
Диамант.

Астрология
Слънце в дом 5 като израз на жизнерадост, съзидателност и творческа убедителност.

Алхимия
Зачервяване. „Rubedo“ означава изг-

рев на слънцето. Получило се е течното злато (Elexier).

Цитат
Който е честит да има
благ приятел в тежък час,
кой владей жена любима,
с нас да пей - да пее с нас
този, що „своя“ назовал би
тук една душа макар!
Който - не: със тихи жалби
да напусне този олтар!
Гръд природата разтваря,
радост всичко живо пий -
тичат зли, добри, в превари,
в розовите им следи.

Тя за нас целувки има,
благ другар и гроздов сок,
сласт - за червея незрими,
а за ангелите - Бог.
Бодро, както в небесата,
се понася звездний рой,
както млад юнак - във бой,
в своя път летете, братя!
Прегърнете днес, о, люде,
целий свят вий със любов!
Братя, звездния покров
крие Бог - там Бог е буден:
Кой чела ви свежда, люде?
Чувате ли божи зов?
Там над звездния покров,
над звездите Бог е буден!

Фридрих фон Шилер,
„Химн на радостта“

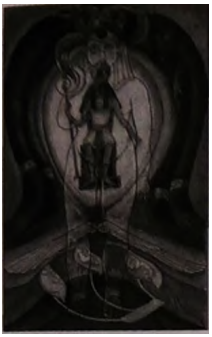

XX. АЕОН

Склонности	Раждане, обновление, събуждане.
Цел	Осъществяването на утопията.
Мото	Космическо обновление; раждане на новото.
Светлина	Разбиране на великите взаимовръзки, разширено възприемане и освобождаване на скритите способности.
Сянка	Погрешна идентификация, самозаблуда, мания за величие.
Качество	Трансформация.

Основа

Картата

Богинята на звездите Нут, наречена от Кроули „Символ на безграничните възможности“ за разлика от прелъстителната фигура на „звездната фея“ (стр. 100), не е изобразена фигурално като тяло, а като парче небе. Пространствено богинята на небето ни се представя като светеща синя рамка около поставено с върха надолу яйце от светлина. На тази същност съответствал и нейният йероглиф, който същевременно означавал и матка или стомна. Обърнатото с главата надолу крилато яйце от светлина според Кроули символизира спътника на Нут, когото той нарича Хадит, вездесъщата гледна точка: *Той е представен от светещо кълбо, символ на постоянната енергия, притежаващо криле, за да онагледи силата си на придвижване.* За разлика от обичайните предания Кроули приписва стоящото на преден план дете Харпократ (Хор детето) като рожба на връзката между Нут и Хадит. Но това дете не само олицетворява връзката между представа (Хадит) и възможност (Нут), а същевременно и надлъжното сечение през времето (връзката между миналото и бъдещето), защото на заден план забелязваме умалената, но подчертана фигура на Хароерис (Хор по-възрастният), която се появява от миналото във все още колебливото настояще, което от своя страна отново може да стане бъдеще. Така на едно по-дълбоко ниво двойното божество Хор е символ за началото, което се създава от края, и за края, който покълва от началото. Това е същността на времето.

Аеон (новото време)

Нут, Хадит и Хоор-па-краат (Харпократ = Хор детето) са трите божества, които диктуват на Кроули чрез Айвас - извънземен интелект - „Книгата на закона“, която той получава в следобедните часове от 8 до 10 април 1904 г. в Кайро и която оповестява настъпването на нова епоха: епохата на Хор, която ще замести епохата на умиращия бог (Озирис). Персийският бог Аион, от чието име произлиза нашата дума Аеон (името на картата), като прабожество е бил персонификация на часовото време по Гринуич, но означава също и продължителност на човешкия живот като вечност. Ежегодно на 6 януари в храма на Кора в Александрия се чества голям празник, защото в този ден Кора е родила Аион, бога на вечността. За него Хераклит казва: *Той е дете, играещо като дете, което мести фигурите. Господството принадлежи на едно дете.*

Анализ и описание

1. Мотив (небесното яйце)

Нут, Хадит, Хоор-па-краат и Ра-хоор-кхуит

Напълно в традицията на египетските предания Кроули смесва тук първоначално различни митологични образи. Хор (гръцкият Аполон) първоначално е бил синът, когото богинята на небето Нут (на гръцки Рея) ражда на съпруга си, бога на земята Геб (на гръцки Кронос). Тъй като при това раждане Нут се сдобива с петима близнаци, Хор е бил брат на Изида, Озирис, Сет (на гръцки Тифон) и Нефтида. Като такъв той е бил разпознат като сокол и е бог на света, светлината и небета Египетското му име Херу (това означава „този, който е горе“) се превръща в Харахте („Хор от хоризонта“) и го характеризира като бог на изгряващото утринно слънце. По-късно той се слива в един образ с бога на слънцето Ре и носи името Ре Харахте, което Кроули транскрибира с Ра-хоор-кхуит, От друга страна, митът за Озирис ни разказа, че Хор е синът, когото Изида заченала - според някои източници от вече починалия Озирис. Името му Хоор-па-краат (на

гръцки Харпократ) означава „Хор детето“. Изобразяван е като дете на слънцето, което седи върху лотосов цвят, смучейки палеца си, но много по-често - както и върху картата - като стоящо право момче с показалец в устата. Както в по-късната египетска митология богинята на небето Нут заедно с небесната крава Хатор и богинята Изида все повече се превръщат в една велика богиня, така и Кроули слива преданията, като нарича Нут / Изида майка, която е родила Хор детето, който вече се явява в два аспекта, като „Хор детето“ и „Хор по-възрастния“. Остава само да се изясни въпросът с бащинството. Тук може да става дума за: Озирис, умиращия баща на Харпократ, Геб, съпруга на Нут или Ре, бога на слънцето и любовник на Нут, който според Плутарх създал двама от близнаците, а именно Озирис и Хор. Доста неща говорят в полза на Геб, чието име в египетския език понякога се е пишело със символа за „яйце“ и някои го смятат за прабог, който снесъл космическото яйце, което би съответствало на изображението му върху картата. В полза на бога Ра говори крилатото слънце на върха на обърнатото с главата надолу яйце. Кроули нарича бащата Хадит и казва, че той бил спътникът на Нут. На нас обаче не ни е познат митологичен образ с това име: „Хатит“ на египетски означава светлина и езиково е сродно с Хаи, което като „Светещия“ характеризира бога на Слънцето. Арабските алхимици са наричали „Хадид“, желязото, което от своя страна отново съответствало на Сет. Може би в това се състои скритият намек на Кроули, който по този начин превръща „злодея“ Сет в любовник на Нут, което се подкрепя от изобразяването на общото им дете като змия в Ату XXI (сравни стр. 120).

Нут/Изида

Нут, която е смятана за равна на Хатор и Изида, е персонификацията на небесния свод. Тя е небесната крава, която през деня се навежда над съпруга си, бога на земята Геб, а през нощта се спуска, за да се слее с него. Тя е тази, която е родила боговете, а за нея египтяните разказват, че всяка вечер глътва слънцето в устата си на запад, а на следващата сутрин отново го ражда от тялото си. Кръвта, която се излива по време на това раждане, обагря в червено небето на разсъмване. Тя е Великата майка, която дарява живота и отново го прибира при себе си. Ковчегът и гробът също са били наричани Нут, защото в тях мъртвият отново се намира в тялото на Нут. На картата я виждаме като синя фигура, която, люлееща се като камбана, обгръща златното яйце. Тя е и господарката, която ражда вековете и след това отново ги взема.

Хадит

Египтяните считали златното яйце за плод на Изида (Нут). Тук яйцето от светлина или огненото кълбо са тези, които са положени на безопасно място в скута на богинята на небето. Светещото кълбо, което изпълва целия небесен свод, а с това и вселената, е Хадит, за когото Кроули казва, че бил *вездесъщата гледна точка, единствената стабилна във философско отношение представа за действителността,* което тук в истинския смисъл на думата е равнозначно на вселенска гледна точка.

2. Хор (двойната фигура)

От обединяването на тези противоположности - огнената мъжка сила на Хадит със синкаво-воднистото лоно на Нут, се ражда Хадит, владетелят на новата епоха, който с двойната си фигура изобразява двете страни на човешкото битие. На ниво материя той е Ре-Харахте, който се намира в светлинното яйце на Хадит, а на спиритическо ниво е светлата, все още млада сила на Харпократ, която приканва към мълчание.

Хор по-възрастният
(Ра-хоор-кхуит / Ре-Харахте)

На вътрешно ниво (слънчев сплит) виждаме Ра-хоор-кхуит като символ на затвърдената, авторитарна власт. С бога-сокол се идентифицират египетските фараони, които били почитани като негово олицетворение. Той носи на главата си слънчевия диск и е този, който, според думите на Кроули, казва за себе си: *Аз съм господар на двойния жезъл на властта и на жезъла на силата на Коф Ниах - но лявата ми ръка е празна, защото смачках един космос и не остана нищо.*

Хор детето
(Хоор-па-краат / Харпократ)

Харпократ е детето, което Изида заченала от умиращия (според други предания от вече починалия) Озирис. Смятан бил за болен и слабоват и животът му непрекъснато бил в опасност. Като законен наследник на трона детето водило тежка и мъчителна борба против своя (зъл) чичо Сет, който също предявил претенции за трона. В крайна смет-

ка благодарение на хитростта на майка му Изида се стига до решителния пробив, който му осигурява трона. Обикновено Харпократ е изобразяван като дете, което стои право, с момчешки къдрици и показалец върху устните. Затова е тълкуван от гърците и римляните като бог на мълчанието, което египтяните обаче оспорват. Те твърдят, че това е дете, което смуче пръста си. Но странното в цялата тази работа е това, че обикновено той е изобразяван с показалец на устните и много по-малко с палец в устата. Изглежда така, сякаш прави жест на посвещение. Двете египетски кобри върху главата му пазят постоянно застрашеното момче, което олицетворява едно ново, по-добро време, а според откровението на Кроули новата приближаваща епоха. В античността са го почитали като змиеукротител, божествен лечител, бог на полярната звезда, покорител на мрака и сушата, като въплъщение на вечната младост, на свежата зеленина на дърветата и като силата, извеждаща душата от нощта, смъртта и невежеството, и я води в дома на блажените. Освен това той символизира и все още младото, слабо, неподготвено, но намиращо се на преден план спиритическо измерение на новата епоха, пред която трябва да отстъпи явно авторитарната сила на по-възрастния Хор.

3. Обкръжение (други символи)

Шин

В долния край на картата виждаме трите зъбци на еврейската буква Шин („зъб“) под формата на тичинки, чиито торбички са „изпълнени“ с три човешки фигури: малко дете, голям човек и един старец. Те са символ на живота и означават тяло, душа и дух (подсъзнателното, съзнателното и неосъзнато). С числената си стойност 300 буквата Шин е израз на „Божия Дух“, а торбичките символизират майчината утроба, в чиято защитна обвивка Божият Дух наподобява образа на човека - или обратното: *И сътвори Бог човека по Свой образ, по Божий образ го сътвори.* (Битие 1:27) Но да помислим от какво се страхува един скептик на прага на новата епоха: *Ембрионът на бъдещето вече витае в отровения въздух на едно изпълнено с озонови дупки небе. Само тъжният поглед на Господ с неговото космическо лъчение пронизва надупчената атмосфера и примирено наблюдава земните ни дела. Ако ембрионът бъде отровен веднага след раждането си, надеждата ще се окаже празна вяра без покритие.* (Золтан Сабо)

Вълнообразни линии (символ на водата)

Зад буквата Шин се крие символично изображение на знака на везната, едно предчувствие за идващия след настоящата епоха Аеон, който ще владее центъра на небето след две хиляди години - *при настъпването на великото слънцестоене, когато ще се издигне Хрумахис и ще заеме мястото и трона на Хор с двойния жезъл.*

Бележка

Новото летоброене

За Кроули с откровението на „Книгата на закона“ през 1904 г. започва епохата на Хор, която идва на мястото на продължилата 2000 години ера на Озирис. В съответствие с това събитие той въвежда ново летоброене, което се продължава от неговите привърженици, телемитите. Като при това годините, които се обединяват в части от по 22, се обозначават като „I“, а съответният остатък се регистрира с римски числа. Следователно 1990 е IIIxx (III = 3 x 22 = 66, xx = 20, от което се получава 1904 + 66 + 20 = 1990). Тъй като, както е известно, този метод не е лесен, се е въвела практиката традиционното летоброене да се обозначава допълнително с добавката „e.v.“ („era vulgari“ = обикновено летоброене).

Тълкувания

Фон (Страшният съд)

Традиционното изобразяване на тази карта се нарича „Съдът“ или „Ангелът“ и показва ангела на възкресението, свирещ на тромпет, на който е окачено знаме със символа на кръста. В долната част на картата се виждат отворени гробове, от които възкръсват мъртвите. Кроули идентифицира знамето с кръста като символ на епохата на Озирис (епохата на разпънатия и обесен бог) и установява, че с настъпването на новата епоха през 1904 г. тази стара представа трябва да бъде заместена от нова. Тя ще покаже кой ще е господарят, който ще властва през следващите 2000 години.

Общи положения

На най-високо ниво козовата карта XX е свързана с времето и промените през времето, в смисъл не само за край и разрушение, а и за надежда, избавление и освобождение. Докато традиционната карта показва вълнуващото преживяване на възкресението н неговото освобождаване, което преди това е било заравяно или затваряно, тук

става дума повече за новото, бъдещото, за осъществяването на утопията. Че тук спиритичното ниво на преживяванията е от особено значение, ни показва рязко очертаната форма на фигурата на преден план, пред която е дошло време да отстъпи по-старата форма на Хор. Това е значението, радостната вест и обещанието за щастие, произтичащи от картата Аеон. Тя отразява решителната стъпка към осъществяването на Аза, непрекъснатия процес на алхимичната промяна, който предизвиква възникването на висшето от низшето.

Съзнание

В основата на душата „Аеон“ е времето за дълбок размисъл върху вечните цикли на раждането и умирането. Той посочва началото на новото, което носи в себе си своя край, защото в основата му вече се раздвижва силата на бъдещето. Картата насочва погледа ни към едно ново развитие, като при това подчертава значението на трансцендентното измерение, което прави възможна връзката с по-висшето Аз: *Пълното освобождаване от страданията на този свят трябва може би да оставим на илюзиите. В крайна сметка човешкият живот на Христос, символично и като образец, не завършва в пълно блаженство, а на кръста. Целта е важна само като идея, но съществено е усилието, което води към целта. То изпълва живота със смисъл.* (К. Г. Юнг)

Професия

По отношение на професионалните изживявания тази карта насочва към ново мислене. Тя често се появява във връзка с обновление и ново начало. Премахват се остарели и отживели позиции. Вниманието вече не е насочено към отделните части от едно цяло, а на връзката между тях, за да може сливането им да се осъществи безпроблемно. Но дори и там, където изглежда, че Аеон няма връзка с промени в професионално отношение, тя е белег за „нова епоха“.

Отношения

В личните ни отношения картата символизира оживление и избавление и олицетворява силата, която поражда новото, когато старите противоположности бъдат обединени. Тя винаги е белег за ново начало, което може да се основава и на съществуваща връзка или на свързването с нов спътник в живота. Разбира се, на друго ниво картата може и да означава, че партньорството ще бъде обогатено и с дете.

Аналогични съответствия

1. Архетипи и символи

Архетип

Възкръсващ от пепелта феникс; раждането на Божие дете.

Буква Ψ

Шин/Син = Z, S, Sch („зъб“); числена стойност 300.

Число

20 = число близнак на 10 (на числото на видимата вселена). Обединява земния живот с отвъдния.

Дърво на живота

Пътят на Ход към Малкут. Рационалният стремеж (Ход) се изчерпва на земно-материалното ниво на Малкут, където обаче същевременно се издига духът на божественото като знак на завръщането към сферата на вечното.

Идзин

24 фу - „Завръщане“ (време на поврат).

Руна

Йера („годишно време“) въплъщава завършването на един цикъл. Но за разлика от Хагалаз (Х. Съдба) или Дагаз (XXI. Вселена) Йера е видимият аспект на променящия се от самия себе си ритъм на Сътворението, а с това и израз на промяната на материята и времето.

Елемент

Огън.

Божество

Месията (Божият син).

Митове

Генезис (Историята на сътворението) или индийските митове на сътворението, които разказват за вечното раждане и умиране на безброй много космоси.

Свещени места

Витлеем, Църквата на рождението на Христос. Или Кайро, където Кроули при едно посещение в музея Булак (днес пренесен в египетския национален музей) намира Хор по-възрастния върху една стела, която на всичко отгоре носела пореден номер в изложбата 666.

Саббат

Празникът на Кикелия (24/25 декември). Първоначално се е приемало за празник на Изида, която се явила над морето, за да върне намеренията Озирис. По-късно на този ден се празнувало раждането на Харпократ-Хор. Още Плутарх смята, че Харпократ е бил роден по време на зимното слънцестоене, а Епифаний, 51, 22 (II 284 Хол), пише: *На 25 декември езичниците празнуват един празник, който при римляните бил наричан Сатурналия, при египтяните Кронuя, а при александрийците Кикелия.* Религията на Хелиос през III век пр. Хр. празнувала на този ден раждането на бога на Слънцето. Християнството оставя този празник, но същевременно обяснява: Не Хелиос, а Христос е истинското слънце.

Ритуал

Пророчество. Гласове и „вътрешни лица", преживявания преди прераждането.

2. Асоциации и възприятия

Картина

„Раждането на Христос" от Сандро Ботичели. Гръцкият надпис върху картината съобщава: *Тази картина нарисувах аз, Алесандро, в края на 1500 година по време на размириците в Италия, в половината на времето след времето, съгласно единадесета глава на Св. Йоан, през второто страдание на Апокалипсиса.*

Произведение

Волюспа („Предсказание"), великото митично откровение за началото и края на света, появило се през XII век в Исландия.

Музика

„Коледна оратория" от Й. С. Бах; „Книгата със седемте печата" от Франц Шмид (Откровение на св. Йоан Богослов).

Ухание

Митра.

Минерал

Огнен хиацинт (оранжев цирконий).

Астрология

Юпитер/Сатурн („дисциплинираната визия") във Водолей като израз на освобождението и избавлението.

Алхимия

Укрепване (coagulation). Течният еликсир се втвърдява. Постигнатото състояние трябва да се стабилизира.

Цитат

Светът, приятелю Говинда, не бива да се смята за несъвършен или че много бавно върви към съвършенство: Не, той е съвършен във всеки миг, всеки грях носи в себе си милостта, всички малки деца вече носят в себе си старците, всички кърмачета - смъртта, всички умиращи - вечния живот. В дълбоката медитация има възможност да съхраним времето, да видим едновременно всичко било, сегашно или бъдещо в живота, и тогава всичко е добре, всичко е съвършено, всичко е Брахман.

Херман Хесе, „Сидхатра"

XXI. ВСЕЛЕНАТА

Склонности	Космическо обединяване (симбиоза на ерос и духовност).
Цел	Цялост, завършване.
Мото	Намереният отново рай.
Светлина	Освобождаване от обвързаността, уравновесяване на кармата.
Сянка	Безпътица, илюзорен видим свят,вътрешни депресии.
Качество	Завършване и завръщане. (Странникът пред трона на Бога).

Основа

Картата

В средата на картата виждаме танцуващата със змията девствена богиня на фона на небесния кръг, който въплъщава вечното раждане под формата на грънчарското колело на божествения план на сътворението. Тя е голата богиня Евринома, за която пеласгите ни разказват, че в началото на времето танцува със змията Офион и ражда космическото яйце (сравни „Орфическо яйце“, стр. 62). Така както нейният танц непрекъснато извайва нови фигури, които заменят предишните, така и животът във Вселената е подложен на постоянен процес на промяна. Четирите херувима в ъглите на картата придържат отворената космическа вулва. Напречно погледнато това е окото на Шива. От вулвата се ражда новият Космос, но нейното затваряне унищожава сътвореното. Равнозначно с него е отвореното око в горния край на кръга, което насочва погледа си върху змията. Тази последна козова карта ни показва целта, която отново трябва да умре, за да се възроди за пореден път: *И видях ново небе и нова земя; защото първото предишното небе и предишната земя бяха преминали, и морето вече го нямаше (...) И Седящият на престола рече: ето, всичко ново творя (...) Аз съм Алфа и Омега, началото и краят.* (Откровение на св. Йоан Богослов 21:1-6.)

Накрая (Край и начало)

Тъй като краят трябва да роди началото, а началото е предпоставката за края, Вселената е целта, която се съдържаше като духовен план още в Глупака. Да си го припомним с помощта на онова цвете, което ни служеше за пример и при Глупака: Заради пространствено-времевата ни перспектива кълнът и цветето съществуват едно след друго, т.е. цветето излиза от зародиша, но на спиритуално ниво те съществуват едновременно. Защото откъде зародишът предварително знае, „кога“ и „как“ да изкара цветето, ако вече не е носил в себе си „опита на цветето“? Защото и самият зародиш не е никакво начало, а плодът на предишно цвете. По същия начин и Глупакът знае, че Вселената вече е жива в него, защото отговаря на целта на вътрешното му развитие, тъй като има нужда от измерението време, за да подготви пътя, по който ще се движи към целта.

Анализ и описание

1. Мотив (танцуващият космос)

Девойка

В средата на картата виждаме еротичен мотив: Девствената богиня (Ева) се помирява със змията на греха в танц. Това е танцът оповестяващ края на пътя, започнал в Глупака, за да се влее накрая в нов път. Цикълът е завършен, с което отпада и въпросът за смисъла на случващото се. Смисълът е в кръговрата, защото целта е пътят. Ето го парадокса на всяко развитие, изобразен върху картата посредством образа на девствената богиня, която се свързва с Космоса в танц. Ако приемем, че окото е законът на Космоса (в горната дясна част на картата), тогава ще видим също как змията извира от него (така да се каже като удължен поглед) и как жената, помирявайки се със змията, завинаги се освобождава от първородния грях.

Змия

Змията, която може да бъде символ както на живота (жезъла на Ескулап), така и на смъртта (змията от рая), тук не бива да бъде тълкувана откъм тъмната й страна. За Кроули тя е детето на Нут и Надит, в което - както видяхме (стр. 115) - се съдържа скрит намек за тъмната страна на това същество. Но с наличието на тъмна страна змията не се превръща в противоречие на Бога. Тя е онази тъмна страна, която сме отделили от Бога, за да може

Бог да съществува за нас само като добро. Проблемът е нашето отхвърляне на злото, защото ние винаги се стремим към доброто и при това не искаме да осъзнаем, че обилната светлина хвърля голяма сянка. Едва когато разберем, че всяка светла страна представлява истинска цялост само когато е в неделимо цяло с тъмната си противоположност, ще сме разбрали и посланието на тази карта.

Танцуващата двойка

Богинята и змията въплъщават крайностите в човешките преживявания и със своя танц премахват разделението между светлина и сянка, за да родят от самите себе си божествения дух и така да могат да се върнат в рая (сравни стр. 111, „Вътрешният Бог“). Чрез танца е намерен обратният път към началото и постигната крайната цел: *Аз и Отец едно сме.* (Йоан 10:30). Кроули пише: *В този смисъл изображението на Вселената съответства на това на целомъдрено момиче. Ръцете й боравят с лъчиста спираловидна сила, активното и пасивното, всяко притежавайки своите два полюса. Танцуващият й партньор се изобразява като Херу-Ра-Ха от Аму XIX*

2. Център (Кръгът на камъните)

Кръг

Центърът е обграден от кръг със звезди, поточно: кръг образуван от 72 кръга, който изобразява растящи до безкрайност пространства, галактики, островни светове, всички отправили се по пътя към никъде. Числото 72 е 1/5 от кръга. Същевременно 72 е и символът на прецесията, тъй като небосводът на неподвижните звезди се премества с 1 градус на всеки 72 години, поради което на всеки 2160 години започва нова ера. За кабалистите 72 е било числото на божието име, което или е било от 72 букви, или е имало 72 форми, чиято съвкупност се наричала Шемхамфораш (евр. „името е добре произнесено“).

Вътрешността на кръга

Кроули пише: *В центъра едно колело въвежда формата на дървото на живота, което показва десетте основни тела на Слънчевата система. Това дърво не е видимо освен за онези, които са с чисти сърца.* Затова тук различаваме една оплетена в себе си примка или гърло, символ на непонятното, което ражда и поглъща. Защото развиващото се се стреми към разпадане, но с разпадането едновременно започва набъбването на развитието, което отново се опитва да обвърже разпадащото се. Непрекъснато създаващото се нещо не се разпръсква в безграничността, то се оформя непрекъснато в нови модели на творението. Тази вечно разширяваща се, контрастираща, намираща се навсякъде енергия, която се изразява чрез вечното „умри и се роди“, наричаме Вселена.

3. Обкръжение (други символи)

Домът на материята

В средата на долната част на картата е изобразена скицата за изграждане на храм като израз на плана на Сътворението и на предварително зададената структура, която е в основата на всяко ново откритие.

Четирите херувима

В ъглите на картата се намират четирите херувима, които обгръщат настоящата Вселена. При Жреца ги видяхме все още като маски на превърналите се в догми принципи на старата епоха, но сега са изпълнени с нов живот. Те са окрилени същества, носители на четирите небесни олтара (Иезекил 11:22; пл. 18:11), чиито образи изразяват присъствието на Бога.

Бележка

Работилницата на Бога

Развитието, което се създава от самото себе си, е запазено за последната карта[1]. Времето принадлежи повече на козова карта XX, невидимия Бог, който направлява времето (теорията за първичния взрив, теорията на относителността на Айнщайн), за да може вечността да открие пътя във времето и пространството. Тя описва понятийната представа за най-висшата, неявно действаща енергия на Сътворението, трептенето на духа, който, черпейки от празнотата и изливайки в нищото, създава мечтата за вечното (време и пространство). По тази причина няма начало

[1] Астрофизиците отдавна мислят как може да бъде обходена Вселената и да бъдат преодолени огромните разстояния. Алберт Айнщайн и Натан Розен разработват теорията за пътуване през пространството и времето. Тя се основава на модела, че Вселената е изтъкана от отвъдни и вечни напречни връзки и че има едно хиперпространство с моноизмерения. В него бихме могли да се придвижваме напред и пространството и същевременно назад във времето и в реално време да се придвижваме от една част на Вселената в друга.

и край. И точно както яйцето носи в себе си опита на кокошката, така и всяко раждане вече крие в себе си опита на смъртта, Всички форми на развитието съществуват едновременно и отделно единствено вследствие разбирането за време и пространство на нашето съзнание, защото Вселената това е и земята, която запечатва опита си от бъдещето в миналото. И по този начин въплъщава знанието за края в нова насока. Кроули пише: *Глупакът представлява произлизащото от негативното проявление; това проявление е Вселената, нейната постигната цел, готова отново да се върне към началото. Намиращите се между тези две карти двадесет карти разкриват великото дело и неговите действащи сили на различни нива.*

Тълкувания

Фон (Делото е завършено)

Като разглеждаме втората декада на Големите Аркани, забелязваме, че в съставянето на картите от 13 до 21 има ясни препратки към алхимията[1]. Така картата въплъщава в алхимичното дело освобождаването на „anima mundi“ от „prima materia“. Смъртта означава слизането на духа в материята (13). Алхимичното дело започва (14). В „Розариума“ Хермес казва сам на себе си (15): *Аз (камъкът) излъчвам светлината, но мракът е в природата ми.* От 16 до 19 имаме четирите класически фази на алхимичния процес, които съответстват на споменатите при Хераклит първоначални цветове за рисуване: melanosis (nigredo, почерняне), leukosis (albedo, избелване), xanthosis (citrinitas, пожълтяване), iosis (rubedo, почервеняване). Почернянето (16) съответства на началното състояние, на затъмняването на Mercurius senex, от което успяват да избягат „spiritus“ и „anima“. Измиването (ablutio, baptisma) от почернянето води или направо към избелването, или отделилата се при смъртта душа (anima) отново се слива с мъртвото тяло за нов живот (17). До известна степен избелването олицетворява разсъмването. Едва почервеняването е изгревът на слънцето (19). Преходът към почервеняването представлява пожълтяването (18). Аеон (20) ражда „феникса от пепелта“, с което се завършва великото дело (21).

[1] Сравни Ату XII до XXI по ключова дума „алхимия“.

Общи положения

Вселената е израз на целостта, където божественото в неговите три аспекта като око, девица и змия хармонично се свързва със земното, изразено от четирите херувима. Числото 7, получено в резултат на сбор, е израз на граница във времето, която се съдържа три пъти в числената стойност на картата (21). Така картата въплъщава постигнатата цел, върхната точка в едно развитие и в някои случаи олицетворява самата цел в живота и нашето място в този свят, мястото, с което сме свързани.

Съзнание

От психологична гледна точка Вселената въплъщава събудилото се съзнание и саморегулиращата се сила на творческото Аз, която ни позволява да действаме социално в общественото обкръжение и душевно да осъзнаваме и приемаме болките на Сътворението от вечната промяна: *Да опознаеш себе си означава, че непрекъснато съзнаваме собствената си идентичност. Тогава знаем, че никога не можем да бъдем нещо друго, освен себе си, че никога няма да можем да изгубим и отчуждим себе си. Това е така, защото разбираме, че Азът е неразрушим, че той винаги е един и същ, не може да бъде освободен или заменен за нещо друго. Азът ни прави способни при всички обстоятелства да останем едни и същи.* (К. Г. Юнг)

Професия

Картата означава успех, постигането на цели или най-малкото увереността, че започнатите нови проекти ще доведат до добър край. Към нейното обещание се добавя хармоничното съчетание между външни дейности и вътрешни жизнени цели. В професионално отношение картата означава, че сме намерили посоката, в която е необходимо да търсим признанието си. На нивото на вътрешните преживявания Вселената показва, че сме направили значителна, ако не и решаващата крачка към себереализацията, към истинската си автентичност и цялост. На ниво събития тя означава щастливи времена, когато открито и изпълнени с жизненост се наслаждаваме на живота си. Картата може да означава също, че поддържаме международни контакти или пътуваме.

Отношения

В сферата на личните ни връзки картата казва, че сме щастливи в отношенията си или пък предвещава, че сме близо до мечтаната

среща на партньора, който ще ни стане спътник в живота. Партньорството се превръща в космическо преживяване и каквото и да искаме да осъществим вътре в него, готовността да обичаме без задръжки ни единява с космоса чрез танца на любовта. В спиритуално отношение последното стъпало на развитието олицетворява портата към избавлението в смисъла на освобождаване от задължението да се прераждаме. На ниво материя тази карта може да предсказва раждане на дете като еликсир на връзката между мъжа и жената.

Аналогични съответствия

1. Архетипи и символи

Архетип

Короноване на героя; намереният Граал.

Буква ᛏ

Тау = Т (Т олицетворява знака на кръста или отражението на видимото в невидимото); числена стойност 400. *Вселената е допълнението на Глупака („Алеф“). Тя е причислена към буквата „Тау“. Тези две карти съответно съставят думата „Ат“, която означава есенция. Вследствие на това сливане цялата действителност е обобщена в последователността, от която тези две букви образуват началото и края. Това начало е било нищото; така че и краят ще бъде нищо, но нищото в пълния му размах.* (Кроули)

Число

21 = 3x7. символ на целостта. Сумата от възможните комбинации от хвърляне с два зара.

Дърво на живота

Пътеката от Йесод към Малкут. Оста между „идеята на живота“ (Йесод) и принципът на материята (Малкут) показват „първичното дело на Космоса“, което поддържа живота чрез биологичните си правила (размножаване) и физически закони (пространство и време).

Идзин

63 Дзидзи - „След завършването“.

Руни

Дагаз („ден“) и Одал/Одил /Один („Граал“) са последните знаци: Даг (24) в унаследената последователност (150 пр. Хр. до 800 сл. Хр.) и Одил (18) в нововъведената редица от осемнадесет руни от Гуидо фон Лист (началото на XX век). Те не само маркират връхната точка, но и началото на упадъка, защото това са руните на вечната промяна, без да се променят те самите.

Флегетанис, езичникът прозрял,
щом той се във небето взрял,
тайната каква е на вестта.
Прошепнал тихо той с уста:
Граал се тоз предмет нарича;
По звездите той засичал
името, което тук се спомена.

Парсифал

Планета

Сатурн. *Сатурн е старият бог, богът на плодородието, слънцето на юг. Същевременно обаче е и великото море, великата майка, а буквата Тау в дървото на живота прилича на лъчение на луната от Йесод, фундамента на дървото и представителят на продуктивните процеси и на равновесието между промяна и постоянство.* (Кроули)

Божество

Първичната светлина и космическият дух.

Митове

Алфа и омега или „алхимичната сватба на съзвездията“ като връхна точка на целта на творческото начало. На физическо ниво историята на сътворението („Нека стане светлина!“) също е описание на процесите на ядрен синтез в Слънцето или на гигантските изригвания на мними звездни обекти („черни дупки“) в края на Вселената, за които се предполага, че са родилните мъки или борбата със смъртта на галактиките. Тогава това би бил феноменът, когато междузвездна материя и цели купища звезди бъдат увлечени от сексуалномагичната сила на притегляне на пълните противоположности в чудовищната „прахосмукачка“ на гравитацията и при преобразяването на законите на гравитацията избухнат в небесни пламъци, вселенското увенчаване, космическото сливане или „алхимичната сватба на съзвездията“.

Свещени места

Тронната зала или залата със стоте колони в крепостта на Персеполис („Трюмът на Бога“); също развалините на слънчевата пирамида на Теотиуакан, според старите предания люлка на небето. Легендата

разказва за създаването на Луната и Слънцето, които били възникнали чрез жертвата на боговете, които се били запалили пред пирамидата на Луната. Четириъгълното място за жертвоприношения все още е място с енергийно поле. На много хора им се завива свят там, където е жертвеникът, а на някои им се струва, че изгубват почва под краката си.

Саббат

Празник на слънцестоенето на стълбите на слънчевата пирамида (Теотиуакан), символика на издигането на човека към божественото, както и слизане на духовното в тялото. Вечерта на лятното слънцестоене, когато залязващото слънце се намира в противостоене с челната страна на пирамидата.

Ритуал

„Не-правене“. *Този камък тук става камък чрез „правене“. „Правене“ е това, което превръща камъка в камък. „Правене“ е това, което превръща теб в теб самия и мен в мен самия. Този камък е камък посредством всичко това, което ти знаеш, че трябва да се „прави“ по отношение на него. Светът е свят, защото ти знаеш, какво „правене“ е необходимо, за да се превърне той в това. Ако ти не би го направил чрез „правене“ това, което е, тогава светът би бил друг.* (Карлос Кастанеда, „Пръстенът на силата“)

2. Асоциации и възприятия

Картина

Безоблачно звездно небе.

Произведение

Космология, модерна физика.

Музика

Хармония на сферите.

Ухание

Светлинни вълни, етер (небесен въздух).

Минерал

Електрон.

Астрология

Нептун (космическо единно познание, духовно всезнание, междинният свят на етерични видения) и Плутон (центробежна творческа сила, радикална промяна, духовна воля) като процес на обединение чрез непрекъснато преобразяване.

Алхимик

Великото дело е завършено. Създаден е ultima material лаписът (камък), хермафродитът, еликсирът на живота.

Цитат

Тайната на скритата сила на звука или на вибрацията, на съзидателната сила по начина, по който тя открива естеството на нещата и феномените на живота, е била много добре известна на ясновидците в древни времена: на мъдреците, които са живеели като риши по склоновете на Хималаите, на персийските магове, на адептите в Месопотамия, на египетските жреци и на гръцките мистици. Дори Питагор, един от посветените в източната мъдрост, говори за „хармония на сферите“ според която небесните тела - а това се отнася и за всеки отделен атом - въз основа на движението си, своя ритъм или трептения произвеждат особен, собствен специфичен звук. Всички тези звуци и трептения създават вселенската хармония, в която всеки елемент, макар да съхранява собствената си функция и собствения си характер, допринася за единството на цялото. Всеки атом непрекъснато пее своята песен, а звукът създава във всеки миг пълни и фини форми.

Лама Анагарика Говинда

Петдесет и шестте карти
на Малките Аркани

АСО ЖЕЗЛИ
Искрата на вдъхновението

Склонности	Енергия, инициатива, страст, готовност за рискове.
Цел	Себереализация, нови цели.
Светлина	Смелост, решителност, дееспособност.
Сянка	Разрушение заради преувеличаване, провал заради самоувереност.
Качество	Пионерски дух (асото винаги трябва да се възприема като шанс, който се намира в нас и иска да бъде използван).

НА КАРТИНАТА се вижда горящ жезъл („фалическото“ асо) като символ на творческа огнена сила, която е заложена като невидим вътрешен двигател на всички външни стремления. факелът символизира вътрешната творческа сила, която се създава „от само себе си“ и непрекъснато се запалва наново от обкръжението. Виждаме избухване на пламък, чиято сила е сякаш като тази на слънцето, но бликащата огнена мощ може да доведе до разрушаване на собствената форма, ако енергията не бъде насочена в конструктивна посока.

НА ЕНЕРГИЙНО НИВО Асо жезли съответства на *проявяващата се в материята първоначална енергия на божественото* (Кроули), която прониква в света на формите. Духът на волята, който се стреми към реализация в живота, духът на цветето, който се намира в семенцето, божествената искра, която се крие във всяка форма. Това е раждането на всяко творение от неизменното съвършено божествено единство, есенцията на огъня в традиционното му необяснимо начало. В кабалистичната традиция пламъкът е светът на чистия дух („Азилут“), мостът между Бога и душата, духа и идеята.

В ДУШЕВНИТЕ СИ ПРЕЖИВЯВАНИЯ трябва да приемем трескавото безпокойство, което върви заедно с външните промени и преломи. Вътрешната припряност се поражда от творческия порив да се разруши рамката, станала твърде тясна за събудилия се огнен дух. Освен това тази карта често е сигнал за изключителен шанс за по-значимо разгръщане на личността.

В ПРОФЕСИОНАЛНО ОТНОШЕНИЕ асото на жезлите подчертава, че Съдбата ни предлага шансове, които ни дават възможност да прозрем целите си, а също и сили и мотивация, за да ги осъществим.

Плановете все още не са прецизно формулирани, а перспективите са осъзнати само отчасти. Но това асо подсказва и за ситуация, която ще ни помогне в професионално отношение и прави възможни важни развития, но същевременно често изисква смелост и готовност за риск.

В ЛИЧНИТЕ ОТНОШЕНИЯ тази карта означава топлота, оживление, обвързаност и реален шанс или да се освежат съществуващи връзки, или да бъдат намерени пътища за нови отношения.

Астрология: Огнените знаци.

Дърво на живота: Кетер (начало) през огън: първата творческа искра (Азилут) като баща на творческата идея.

Идзин: 1. Цян - „Творчество“.

Аналогия: Адам, Прометей, Луцифер, Зевс; „Господ създаде човека по свой образ и подобие.“

Картина: Искрата на сътворението.

Ключови думи: Начало, движение, разгръщане, сила, идея, интуиция, жиз* нерадост, потенциали за бъдещето.

ДВОЙКА ЖЕЗЛИ
(Господство)
Пламъците на волята

Склонности	Налагане.
Цел	Завладяване игосподство.
Светлина	Импулс, смелост за действие.
Сянка	Разрушение.
Качество	(Съзидателна) воля.

КАРТАТА ни представя двузначността, която се крие във всеки символ. Виждаме два кръстосани доржа или тибетски ками, които като мълнията изобразяват божествената сила на разрушението както на доброто, така и на злото. В краищата им има демонични маски, които изразяват както страх, така и неговото магическо преодоляване. На емоционално ниво камите са фалически символ и показват създаващата, но и разрушителна сила на сексуалността. На всеки от върховете има по една двойка змии, чиято отрова може да убива, но и да лекува. Змиите свързват живота и смъртта, първичното и духовното и по този начин възвестяват произлизащото от разрушението обновление. От центъра на кръстосаните ками се извиват шест огнени стълба, които означават енергия и сила, но също и неконтролирани страсти с разрушителни последици.

НА ЕНЕРГИЙНО НИВО двойката жезли съответства на първото формиране на огъня от все още неформулираните първопричини на идеите (асо). По този начин картата описва спонтанната енергия на огъня или неукротимия, безцелен огнен дух. За него волята е поважна от действието. Той вижда задачата си в изразяване на своята воля, а не толкова в постигането на някакви цели. При това е воден от безцелна (марсианска) сила, която, без да се съобразява с евентуални спънки, тръгва по нови пътища, белязани нерядко с интересни възможности за развитие. Не са в негов стил разумното изчакване и стратегическото поведение. Той върви с „главата срещу стената“ (Марс в знака на Овен: римляните са го наричали стенобойна машина, с която разбивали портите на обсадените крепости).

В СФЕРАТА НА ДУШЕВНИТЕ ПРЕЖИВЯВАНИЯ тази карта говори за подтик към насилие, което е заклеймявано не само в наше време, но и още по време на древните олимпийски игри. Описаната в началото двойна символика на картата явно показва, че и в спонтанното разпалило се и развихрило насилие може да има полезен аспект, с което определено не можем да се справим чрез превръщането му в табу.

В ПРОФЕСИОНАЛНО ОТНОШЕНИЕ в духа на тази карта се чувстваме неконтролируемо предизвикани. За да се освободим от натрупаната агресия, сме готови по-бързо от обикновеното да се скараме с всички хора. Целта на тази сила не е мир, а активен израз на готовност за борба и желание за нападение. Съветът е да следваме олимпийския принцип, според който трябва да надвием всички противници, но без агресия.

В ЛИЧНИТЕ ОТНОШЕНИЯ двойката жезли е поведение в стил „сега е мой ред“. Опитваме се с убеждение да вземем това, което никой не иска да даде („всичко“), и по този начин често получаваме обратното („нищо“). През очите на тази карта виждаме само собствената си воля да се наложим и желанието да завладяваме. Дори и когато се застъпваме за другия, обикновено го правим с погрешната представа, че другият вижда света такъв, какъвто го виждаме ние самите. Поведението ни съответства на егоиста „идеалист“, който във всичко вижда само себе си.

Астрология: Марс в знака Овен.

Дърво на живота: Хохма (енерия) през огън. Спонтанната воля.

Идзин: 43 Гуай - „Решителност“, „Изход“.

Аналогия: Изгонването от рая.

Картина: Разпалващият се със съскане пламък.

Ключови думи: Активност, мъжественост, способност за вземане на спонтанни решения; свадливост; нетърпение, малка издръжливост на предизвикателства.

ТРОЙКА ЖЕЗЛИ
(Добродетел)
Пламъците на развитието

Склонности	Творчество, самоувереност, ново начало.
Цел	Упование, сигурност, успех.
Светлина	Укрепнала сила и мощ; доверие, жизненост и хармония.
Сянка	Своенравие и неестествено държание (надценяване на собствената енергия).
Качество	Воля и господство в хармония с космическите закони.

НА КАРТИНАТА виждаме три жезъла - два кръстосани и един изправен - които са приели формата на разцъфнал лотос. Пламъците в точката на кръстосването образуват огнена звезда и представляват основата на творческата енергия. Видимият обмен между вътрешното и външното събуждане (огнен венец и цветя) характеризират космическата хармония между тяло, душа и дух. Ние се намираме в хармония, която кара да цъфти и расте всичко възникващо в нашия живот.

НА ЕНЕРГИЙНО НИВО в тройка жезли виждаме пролетното събуждане, когато Слънцето кара напъпилата природа да се отвори, погалена от живителната сила на светлината. Неспокойният огнен дух на предходната карта (два жезъла), който пропъжда летаргичния зимен сън от природата, се е превърнал в силно пролетно слънце, обгърнало покълващите стебла със сияещо море от светлина. Както жената приема семената на мъжа, така сега идеята се влива във формата, която й придава образ. Жълто-оранжевият фон на картата подчертава изпълнения със светлина акт на развитието и показва разтварящите се цветове на лотоса в течност от огнена светлина, която насочва вниманието върху взаимното оплождане на небесните и земните сили.

В СФЕРАТА НА ДУШЕВНИТЕ ПРЕЖИВЯВАНИЯ тази карта олицетворява началото на нов цикъл. Тя съответства на Слънцето, което започва победното си шествие в знака на Овен: *Жезълът е приел формата на разцъфнал лотос, защото слънцето е разпалило Великата майка.* (Кроули). Пъпките се разтварят, покарват първите листа, нараства силата на деня и природата отново започва да разцъфва.

В ПРОФЕСИОНАЛНО ОТНОШЕНИЕ сега е време да се започне с нови идеи, докато вътрешността се прочиства от налепите на миналото. Между вътрешната воля и силите на Съдбата се поражда хармония, отваряща много врати, които досега са били затворени.

Който в миналото се е бил скрил в черупката си, сега отново трябва да излезе, за да осъществи нови, многообещаващи познанства и да започне перспективни начинания.

В ЛИЧНИТЕ НИ ОТНОШЕНИЯ тази карта означава, че между вътрешните желания и външните преживявания настъпва хармонично съответствие. Вътрешната ни нагласа се е обърнала към полезното. Създават се лесно нови познанства, а тези връзки разкриват нови области с голямо лично значение. Новите дейности и новите цели се подхранват от нашата вътрешна увереност.

Астрология: Слънце в знака Овен.

Дърво на живота: Бина (форма) през огън: вътрешната сила.

Идзин: 11 Тай - „Разцвет“.

Аналогия: Божието обещание към Авраам да направи наследниците му толкова много, колкото прахта по земята (Генезис 13:16).

Картина: Пъпка (поникващ от семе кълн).

Ключови думи: носещи оживление планове, воля за формиране, инициатива, силни душевни импулси, предприемачески дух.

ЧЕТВОРКА ЖЕЗЛИ
(Завършване)
Пламъците на появяващите се неща

Склонности	Ред (обединение, допълване, преодоляване на противоположностите).
Цел	Контрол (закон на властта).
Светлина	Завършване, вътрешно изпълване, духовни идеали.
Сянка	Самонадценяване, богохулство, безсмисленост.
Качество	Вътрешният ред на различните форми на живот като микрокосмически израз на космическия ред на Сътворението.

НА КАРТАТА осемте края на четирите жезъла (изобразени като два кръста един върху друг) докосват един кръг. Чрез положението си те показват в еднаква степен както завършване, така и ограничаване на творческото дело. Това послание се подчертава от осемте огнени езика около центъра, които изобразяват слънце с осем лъча. Осмолъчието се смята за връзка между земния квадрат и божествения кръг и в случая представя коронясването на човешката воля, която се стреми от земната сфера (квадрат) към божественото (кръг). Единият връх на жезлите е украсен с глава на овен като израз на силата на Марс, а на другия край виждаме гълъб, символа на Венера. Това съответства на баланса между половете и равновесието на силите.

НА ЕНЕРГИЙНО НИВО четворка жезли символизира идеята за космическия ред (на друго ниво: възникването на света). Цикълът е завършен, кръгът се е затворил. Първоначалната воля на двойката чрез тройката е душевно заздравена (оплодена) и чрез четворката е пространствено обозначена (материализирана). Картата представлява Господаря на всички появяващи се неща и въплъщава реда, материята и закона на властта.

В СФЕРАТА НА ДУШЕВНИТЕ ПРЕЖИВЯВАНИЯ картата е сигнал, че получаваме представа за първоначалния ред на Сътворението и неговото пълно равновесие. Освен това става ясно, че старите текстове винаги описват едно състояние, което е било „В началото но с това не се има предвид отминал във времето феномен, а първично състояние в смисъл на „първоначално“. Едва когато осъзнаем до каква степен сме се отдалечили от същинското, първоначално състояние, можем да стигнем до обратна връзка. Това е истинска религия (relegare - обръщане назад).

В ПРОФЕСИОНАЛНО ОТНОШЕНИЕ картата показва началото на нови задачи или нов проект, който най-сетне - вероятно след време на дълга подготовка - ще излезе на бял свят. Или ще преживеем увенчаването с успех на извършена със старание и усилие работа, за да се свърже кръгът от работа и страдания хармонично с усърдието и страстта на огъня.

СЪЩО И В ЛИЧНИТЕ ОТНОШЕНИЯ можем да намерим голяма хармония, ако възприемем партньора си като огледало на самите себе си. Съгласно неизменната закономерност ние привличаме човек, който ни допълва на душевното ниво, на което се намираме. Чрез преживяванията си с този партньор можем да научим много за себе си, като го приемем за въплъщение на душевния образ на противоположния ни пол (анима/ анимус). Така преживяна, тази връзка може да доведе до вътрешна хармония и оживено общуване.

Астрология: Венера в знака Овен.

Дърво на живота: Хесед (Сгъстяване) през огън: стабилизаращата енергия.

Идзин: 50 Дин - „Жертвеннк“.

Аналогия: Редът на Сътворението.

Картина: Златен разрез (символ за вътрешното свързване на всички намиращи се във връзка неща на Сътворението).

Ключови думи: Концентрация, стабилност и обобщение (енергия + структура = фундамент).

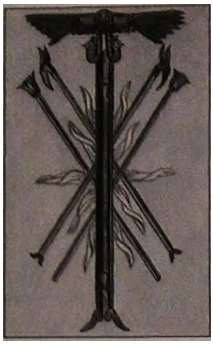

ПЕТИЦА ЖЕЗЛИ (Добродетел) Пламъците на кавгата

Склонности	Предизвикателство, напрежение, импулсивност.
Цел	Освобождаване на напрежението (обикновено чрез караници).
Светлина	Доказване на собствените възможности (спортно състезание).
Сянка	Неразумност (безразсъдни постъпки).
Качество	Изглаждане и преодоляване на конфликти. *Спорът е баща на всички неща!* (Хераклит).

ПЕТИЦАТА ЖЕЗЛИ показва четири кръстосани жезъла, петият е изправен точно в средата. Двата горни кръстосани жезъла са увенчани с глава на феникс. Изображението означава пречистване чрез огъня и прераждане от пепелта (виж Двойка жезли). Двата долни жезъла носят символа на лотоса за творческата енергия на Великата майка (виж Тройка жезли), която тласка всичко появяващо се да цъфти и расте. Средният удебелен жезъл носи знака на Уреус, слънчевия царски символ на древните египтяни (Кроули говори за жезъл на най-висшия адепт). В картите на Магьосника и Дявола жезълът на Уреус символизираше най-висшето развитие (Ату I) и неговите хтонични корени (Ату XV). Тук жезълът е изобразен във формата на египетски скиптър, символ на най-висша соларна власт, чийто наподобяващ вила долен отвор първоначално е бил характерен за овчарската гега и служел за ловене на змии.

НА ЕНЕРГИЙНО НИВО петицата жезли съответства на революционното обновление водещо до разбиването на намиращата се в равновесие система като последица от преминаването на предишната карта Завършване. В дървото на живота сефирата Гебура (5) може да се сравни с движението, защото вглъбяването върху самия себе си разрушава статуквото. Силата на еволюцията е тази, която разбива ограниченията чрез търсене и постигане на съвършенство (Четворка жезли).

В СФЕРАТА НА ДУШЕВНИТЕ ПРЕЖИВЯВАНИЯ усещаме агресивната енергия на огъня, която се стреми да излезе навън. Тя разрушава тихото съвършенство (Четворка жезли) и ни подтиква към противопоставяне. От гледна точка на психологията на развитието тази карта изразява събуждането на половия нагон и на осъзнаването на собствената личност (пубертет) и предизвиква към ново дефиниране на собственото отношение към околния свят.

В ПРОФЕСИОНАЛНО ОТНОШЕНИЕ ще се противопоставим със съпротива. Старите позиции са несигурни и често се налага да се откажем от тях. Необходимо е да се борим докрай срещу противоположни течения и гледни точки и по този начин да стигнем до ново поведение или начин на действие, философията на картата изразява основното търговско правило, според което конкуренцията съживява бизнеса.

В СФЕРАТА НА ЛИЧНИТЕ НИ ОТНОШЕНИЯ се виждаме оплетени в боричкания и противоречия с партньора, които изискват много напрежение, за да обединят противоположните импулси. Топлината, която се отделя при тези търкания, може да избухне или/и да ни свърже с партньора ни по-тясно. Във всеки случай картата съдържа възможност за обновление.

Астрология: Сатурн в знака Лъв.

Дърво на живота: Гебура (Прелом) през огън: противоположната сила или коригиращата мощ.

Идзии: 6 Сун - „Конфликт“, „Съдебен процес“.

Аналогия: Борбата на скараните братя (Каин/Авел, Гилгамеш/Енкиду, Парсивал/файрефис).

Картини: Избухване на вулкан или кавгата като логично освобождаване на натрупано напрежение.

Ключови думи: Честолюбие, високомерие, разрушение; мерене на сили. настървеност, кавга.

ШЕСТИЦА ЖЕЗЛИ
(Победа)
Пламъците на светлината

Склонности	Радост, оптимизъм, победоносна борба.
Цел	Триумф и увенчаване, връхна точка.
Светлина	Душевна топлина, слънчев темперамент.
Сянка	Високомерие, патетичност, култ към личността.
Качество	Вяра в живота, творческа сила.

НА КАРТАТА хармонично са обединени жезлите на лотосовия цвят, на фениксовите глави и на крилатите слънчеви дискове със змиите Уреус. Кръстосани са две тройни групи, а в местата на пресичането им горят девет светещи пламъка като израз на стабилизираната и течаща енергия. Пламъците представляват духа в най-висшата му форма. Божият дух (Асо жезли) е разширен с материална форма и отразява Твореца в проявленията на неговите създания.

НА ЕНЕРГИЙНО НИВО Шестицата жезли означава победа. Картата е изпълнена с чувство на вътрешна сила, която ни помага да извоюваме победа на всички нива. Картата въплъщава хармония и сияен блясък. След взривяването на формата и еволюционната крачка в свободното пространство (Петица жезли) Шестицата отново се е помирила с Бащата (Двойка жезли), Майката (Тройка жезли) и космическата хармония (Четворка жезли) и символизира човека в центъра на Космоса (Кроули говори за *син на Слънцето).*

В СФЕРАТА НА ДУШЕВНИТЕ ПРЕЖИВЯВАНИЯ тази карта ни учи, че останалите в миналото конфликти, спорове и предизвикателства са били необходими, за да може да започне нов възход, който ни дава възможност многократно да надраснем предишната степен на зрелост. Тя показва, че вървим по пътя си с нов оптимизъм и изпълнени с кураж.

В ПРОФЕСИОНАЛНО ОТНОШЕНИЕ Шестицата жезли показва фаза на триумф и обществено признание. Съпротивата, конфликтите и предизвикателствата на предишната карта са преодолени успешно и са отворили нови възможности значително да се подобрят досегашните ни позиции. Смисълът на подобрението се изразява като повишение, по-добро заплащане, интересни задачи, а по този начин и по-дълбоко удовлетворение в професионалното ежедневие.

В СФЕРАТА НА ЛЮБОВТА слънчевият плам на Лъва се свързва с меката светлина на Юпитер, а тяхното сливане открива перспективи за ощастливяващо, силно, пламенно преживяване. Картата показва, че сме се отправили към връхна точка, която може да се развие като великолепен, захранващ ни с енергия и чувства пламенен заряд или като самоунищожаващ ни душевен пожар.

Астрология: Юпитер в знака Лъв.

Дърво на живота: Тиферет (център) през огън: озаряващият всичко връх.

Идзин: 30 Ли - „Огън“;
55 Фън - „Изобилие“.

Аналогия: Влизането в Йерусалим (Евангелие от Марко 11:1-11) или Ника, крилатата богиня на победата.

Картина: Светлината на слънцето.

Ключови думи: Въодушевление, доверие, лоялност.

СЕДМИЦА ЖЕЗЛИ
(Храброст)
Пламъците на смелостта

Склонности	Сърцатост (настъпление от позиция на отбрана).
Цел	Съпротива срещу външния свят.
Светлина	Храброст, смелост, борбеност.
Сянка	Нерешителност, неосведоменост, несъответствие между импулс (смелост) и дух (смисъл).
Качество	Героично проявление на личността (безразсъдна смелост, надрастване на самия себе си, възстановяваща сила).

НА КАРТИНАТА виждаме шест жезъла, два с лотосови цветове, два с глави на феникс и два с крилати слънчеви дискове и змиите Уруес. Кръстосани са три по три. Тяхното въздействие е намаляващо и те образуват фона за една отвесно поставена крива пръчка в средата, която има формата на неокастрен кривак. Този прът е оръжието на героя (Марс в знака на Лъв), който иска да докаже храбростта си. Кроули пише: *В армията се е възцарило безредие и ако победата тепърва трябва да бъде извоювана, това става със силата на индивидуалното геройство - битката на обикновения войник*

НА ЕНЕРГИЙНО НИВО се застъпват храброст и утвърждаване, разложение и упадък. По отношение на Дървото на живота Кроули вижда Седмицата като слабо, земно, женско число и говори за сбогуване с равновесието и загуба на доверие. Дори и подкрепата на Марс (в знака на Лъв) не може да помогне да се противопоставим на загубата на енергията и е необходима огромна харброст, за да се опълчим на Съдбата, на която в крайна сметка ще се подчиним.

ПО ОТНОШЕНИЕ НА СЪЗНАНИЕТО НИ сме изправени пред прозрението, че в живота им ситуации, в които и най-доброто, на което сме способни, не е достатъчно. Вместо да се примирим с положението, картата ни предизвиква на надскачаме самите себе си чрез дързък подвиг и така да осъществим пробива.

В ПРОФЕСИОНАЛНО ОТНОШЕНИЕ тази карта предвещава сблъсък с противоположни сили, с които едва ли ще можем да се справим за по-дълъг период от време. Ще бъдем нападани и първоначално ще се отличим с бързо реагиране, а може би и със свръхреакции, които обаче след време ще доведат до по-нататъшна агресия на външния свят спрямо нас. Шанс за победа предлага единствено авантюристична сърцата маневра.

В ЛИЧНИТЕ НИ ОТНОШЕНИЯ ще настъпят смущения в интимността ни с партньора. Седмицата жезли е правилно да се разбира като фаза на развитие в емоционалното ни израстване, която не се изразява в любов и хармония, а в конфликти - често предизвикани от съперничеството на трети човек. И тук е необходимо да се предприеме смела стъпка напред за търсене на шанс за положително разрешаване или пък загуба.

Астрология: Марс в знака Лъв.

Дърво на живота: Нецах (Разпадане) през огън: безсмислена съпротива.

Идзин: 33 Дун - „Отстъпление“.

Аналогия: Борбата на Давид срещу Голиат; битката на Хектор пред Троя.

Картини: Дуел под слънцето; червена жарава.

Ключови думи: Предизвикателства, трудности и пречки, както и смелостта да се изправим срещу тях.

ОСМИЦА ЖЕЗЛИ
(Бързина)
Пламъците на мислите

Склонности	Идеи, движение и (бърза) комуникация.
Цел	Знание, прогрес, развитие (нови пътища) или довършване, подновяване на стари цели (решаване на проблеми).
Светлина	Подвижност, разгръщане, интелектуална сила.
Сянка	Сприхавост, прибързаност, повърхностност.
Качество	Неочаквани импулси; духовна активност.

КАРТАТА показва, че осемте жезъла са се превърнали в мозъчни вълни. Те произлизат от стремежа към свобода и порива към вникване в истинския ход на нещата, които са присъщи на всичко мислещо. Осемте жезъла символизират преодоляването на трудностите от предходната карта (Седмица жезли). Кроули говори за *превръщане в електрически вълни на енергията в най-фината ѝ форма, а с това и в електричество на превръщащото се в светлина напрежение.* Двуизмерният квадрат като символ на ограничението тук отстъпва на триизмерния осмостен, който символизира средата между земния квадрат (куб) и божествения кръг (кълбо). Най-отгоре на картата сияе слънчевата дъга като знак за одухотворяване на огъня.

В ЕНЕРГИЙНО ОТНОШЕНИЕ Осмицата жезли представлява енергията на скоростта на светлината. Меркурий в знака Стрелец символизира обаче и феномена на мозъчната дейност (формиране на паметта), която има биоелектрично и биохимично естество. Бързият обмен става посредством електрически импулси (химически предаващи елементи) вътре в нервните клетки на мозъка. Кроули свързва тази карта с феномените на езика, светлината и електричеството. Над осемте жезъла властва Меркурий, повелителят на развитието и прогреса.

В СФЕРАТА НА ДУШЕВНИТЕ ПРЕЖИВЯВАНИЯ тази карта показва, че внезапни идеи и остроумни хрумвания могат да взривят досегашните ни мисловни навици и по този начин да стигнем до решения, които е възможно и преди да са се намирали наоколо, но ние не сме ги осъзнавали като подходящи. Така картата символизира време, което трябва да използваме, за да преодолеем ограничението на закостенелите представи и да се отправим към нови духовни хоризонти.

В ПРОФЕСИОНАЛНО ОТНОШЕНИЕ Осмица жезли означава, че само творческото освобождаване на огнения елемент (жезли) посредством силата на мисълта (Меркурий), ще ни вдъхне нови идеи. Тук задачата ни е да ги оформим в систематична, творческа цялост и да ги осъществим, което след време ще доведе до успех (нови задачи) и признание (повишение).

В ЛИЧНИТЕ НИ ОТНОШЕНИЯ Осмицата на огъня е символ на пламъците на страстта, които силно желаят да докоснат с огнените си езици обекта на своя копнеж. Картата изразява мечтателна фантазия, еуфория и възторг в отношенията. Но тя може да бъде и предвестник на решения, с които могат да се преодолеят стари конфликти и консервативни позиции.

Астрология: Меркурий в знака Стрелец.

Дърво на живота: Ход (структура) през огън: електрическото трептене (светлина) като мащаб за времето.

Идзин: 35 Дзин - „Напредък“.

Аналогия: Хермес, Икар, Пегас, Прометей; на историческо ниво Архимед *(Еврика! Открих!).*

Картина: Светкавицата като символ на въодушевяващото хрумване.

Ключови думи: Спонтанност, многостранност, порив за знания, целенасоченост.

ДЕВЕТКА ЖЕЗЛИ
(Мощ)
Пламъците на хармонията

Склонности	Духовна истина (настоятелното търсене на хора от друг вид).
Цел	„Сватба между небето и земята“ (Обединяване на съзнателните и несъзнателните сили).
Светлина	Духовна и душевна хармония.
Сянка	Противоречия, физическо нараняване.
Качество	Космическо свързване (архитектура на езотеричната представа за света).

ДЕВЕТКАТА ЖЕЗЛИ в картината са се превърнали в стрели. Те са проникнали от идеята (Меркурий) през мозъчните вълни (Осмица жезли) в царството на интуицията (Стрелец) и ето че достигат до първоизточниците на женското начало. Виждаме кръстосани четири по четири стрели, чиито остриета са насочени надолу като символ на обвързването с подсъзнателното (Луна). Отвесно поставеното копие в средата, насочено с острието нагоре, е знакът на волята да се развиваме и е заложено в нас да го осъществим на практика. Тъй като Слънцето отразява порива на човека да се реализира с творческата си сила, то се свързва с горния край на копието. Най-съкровените тайни на Слънцето намираме изобразени в долния край на копието, в нощната страна на Луната.

НА ЕНЕРГИЙНО НИВО деветка жезли въплъщава докосването до вътрешните творчески сили. Луната и Слънцето биха искали да разгърнат и двата принципа (женски/мъжки). Тяхната цел е отново да обединят божественото измерение на огнения елемент (ден) с вътрешния копнеж (нощ).

В СФЕРАТА НА ДУШЕВНИТЕ ПРЕЖИВЯВАНИЯ чувстваме хармонията на съзнателното искане (Слънце) и несъзнателния стремеж (Луна), което в психическо отношение предизвиква приповдигната жизнерадост, а във външното обкръжение създава убедително впечатление, чрез което може да се прояви творческото начало.

В ПРОФЕСИОНАЛНО ОТНОШЕНИЕ деветка жезли символизира стабилност чрез промяна, в смисъл на непрекъсната и умишлена промяна на работното място, без по този начин да се влиза в конфликт със съществени принципи. За да се запази това равновесие, е необходимо да се съсредоточим върху вътрешните си силни страни, въз основа на които спокойно да можем да реагираме на външните промени. Тази карта свързва будното внимание с бързото реагиране.

В ЛИЧНИТЕ НИ ОТНОШЕНИЯ в нас се разгръща силата, която възниква от свързването на мъжкото и женското начало. Случващото се може да е сигнал за нова среща с другия пол или да е израз на душевната ни потребност да търсим и намираме връзка с намиращата се в нас противоположност на половете (анимус/анима).

Астрология: Луна в знака Стрелец.

Дърво на живота: Йесод (анализ) през огън: спиритичният огън като знак на душевната пълнота.

Идзин: 61 Джунфу - „Вътрешна истина“.

Аналогия: Пламъците на Светия Дух или Витлеемската звезда като символ на вътрешното водачество.

Картина: Стоплящият огън на камината като израз на вътрешна топлина.

Ключови думи: Енергия и работоспособност, възникваща от връзката между мъжкото и женското начало.

ДЕСЕТКА ЖЕЗЛИ
(Потискане)
Пламъците на самоопределението

Склонности	Стремеж към власт (собствена) справедливост, право и ред (потисната агресия).
Цел	Структуриран растеж.
Светлина	Духовно разделяне на материята; кристализиращо задълбочаване на истината.
Сянка	Догматизъм, закостенялост, проблеми с авторитета (неизяснените въпроси с бащинското отношение).
Качество	Отговорност и самоопределение.

НА КАРТАТА виждаме на преден план два страшни доржа или тибетски ками, с които вече се срещнахме в Двойката жезли и които вече са се удължили и са станали жезли. Но докато предишните бяха свързани помежду си, тези са разделени и образуват предпазно резе. Осемте жезъла на заден план все още са кръстосани и насочват към огромната енергия на огнените енергии, но все пак са блокирани от вертикалните жезли и не могат да разгърнат жизнените си импулси. Затова е разбираемо, че в тема на картата се превръщат преработването на действителността, структурирането на живота и стратегиите за справянето с ежедневието. Дошло е време да се сбогуваме с приятните самозаблуди, със заслепяващите илюзии на чувствата и вместо това да се изправим пред първоначално горчивата за възприемане студенина на кристалния дух.

НА ЕНЕРГИЙНО НИВО десетка жезли насочва към потискане на ограничението. Духовният огън на радостта е угаснал, защото Слънцето отново се е озовало на нивото на материята след противопоставяне със сянката си (Сатурн). Сатурн е въплъщението на старото Аз, което е смачкано между живите сили на подсъзнателното (Луна) и съзнателното (Слънце) и сега представлява като принцип закостенялата сигурност. Но тъй като с това принципът на огъня за налагане не изчезва, просто е притиснат под диктата на земното възпрепятстване (Сатурнов принцип). Енергията се насочва против нас самите и блокира процеса на развитие.

В СФЕРАТА НА ДУШЕВНИТЕ ПРЕЖИВЯВАНИЯ сме потискани от големи грижи, които сякаш идват отвън, без да виждаме зад тях нашите душевни проблеми. В такива времена е необходимо да се погледнем отстрани, за да прозрем тази плетеница и да се научим да я разрешаваме по положителен начин, вместо да се опитваме да ги преодолеем като външни отражения и действия.

В ПРОФЕСИОНАЛНО ОТНОШЕНИЕ тази карта показва борбата за успеха и властта, а впоследствие и стреса и пренатоварването поради твърде големите задължения и отговорности. Надценяваме се повече, отколкото е здравословно и може да ни донесе полза. Превръщаме се в жертва на вътрешната принуда, с която за по-продължителен период от време няма да може да се справим.

В ЛИЧНИТЕ НИ ОТНОШЕНИЯ се развиват вътрешни блокади към осезаемо втвърдяване на ситуацията. Вместо изпитано оживление все по-често се появява наподобяващо сигурност поведение, което може да превърне в безжизнени връзки и най-безупречните отношения. Вместо удоволствие и радост ни чакат сериозност и отговорност в едностранна, пресилена и крайна форма.

Астрология: Сатурн в знака Стрелец.

Дърво на живота: Малкут (начало) през огън: потиснатото вселенско съзнание или бащинският комплекс.

Идзин: 28 Дагоу - „Голямото превъзходство“, „Голям излишък“.

Аналогия: Яхве като строг и наказващ свръхбаща (символ на патриархалната защитна власт на Бога).

Картина: Вкамененият Бог.

Ключови думи: Разграничаване, отхвърляне, съсредоточаване върху Аза, житейски страхове, трудности с контактите, поблеми с нагона.

ПРИНЦЕСА НА ЖЕЗЛИТЕ
Дъщерята на огнените пламъци

Склонности	Страст и сексуално излъчване (интуитивна екстровертност)
Цел	Жизнерадост, любов.
Светлина	Възторг, смелост, красота, сила.
Сянка	Намалена чувствителност и всеотдайност към другите (капризни, надменни и егоцентрични).
Качество	Ентусиазъм и страстна любов.

Анализ и описание

Картината

Женската фигура върху картата характеризира огъня на страстта като израз на бурна, младежка любов. Тя е напълно гола и танцува сред бушуващи пламъци, които по формата си приличат на буквата Йод. Плъмъкът символизира жаравата, от която се възпламеняват мъжките сърца, а нейната разголеност въплъщава готовността за сексуална връзка. Но отдаването на жената има различни проявления. Където и да се появи, създава безпокойство, рови в душите на другите и провокира страстни заплитания, без да се обвързва с чувства. Прекомерно големите пипала на главата й (Кроули говори за *пера на справедливостта, които избуяват като пламъци от вежди*те *и)* символизират вътрешните конфликти и неспособността за истинска размяна на чувства, която се крие зад голямо сексуално желание. Противоречието се изразява и чрез образа на тигъра, който показва страстност и котешка гъвкавост, но същевременно и отделянето на влеченията от чувствата. В психологическо отношение тя въплъщава сексуалното желание. Спонтанния, детски импулс да следва инстинктите, без да се интересува от обвързването им с чувствата. В избора на средствата за постигане на желанията си тя е безогледна и ненаситна. Поведението й предполага наличието на партньор, който не страда от виене на свят. Тя е господарка на бързото разпалване на чувствата, която се възпламенява като пламък при експлозия и обгръща в страстта си обекта на своите желания поне дотогава, докато не се разпали нова любов, при което тя се освобождава от старата по най-бързия начин. Емоционалното й развитие прилича на колебанието на температурна крива. Тя е жрицата на огъня, която разпалва либидото върху златния олтар (овнешки глави) и възпламенява енергиите със слънчев жезъл.

Митове

В тази темпераментна жена виждаме нестабилния, необуздан, интровертен пламък или вътрешния плам на чувствата, които са опустошителни, бездънни и неконтролируеми. Те се олицетворяват от хубавата Елена, образ от гръцката митология, дъщеря на Зевс и Леда, съпруга на Менелай, чието отвличане от Парис става причина за Троянската война. Нейната съблазнителна красота се свързва със силно магнетична еротика, способна да накара всеки, който я види, да се влюби в нея. Но тя изразява повече от обикновен съблазнителен женски чар. Тя въплъщава хипнотичната сила на женските инстинкти, свързани с една вътрешна неспособност за истинско обвързване. Елена е човешкият умален образ на архетипа на Афродита и действа от позата на еротичната себеизява без обвързване и винаги докато гори пламъкът на страстта[1].

Тълкувания

Тази карта може да изразява образа на човек, независимо в кой период от живота му, както и преживяване в която и да е област.

Като личност

Картата разкрива страстна млада жена, която се стреми към признание и външен блясък, макар и вътрешно да е ранима и несигурна. Тя представлява огнената част от Земята, изразявана с танц и движение, и е образ за онази страна в нас, която, обзета от необузано желание за любов, се отдава на първичните инстинкти. Тя въплъщава безгрижие, жизнерадост, радост от секса, необвързаност и освежаваща спонтанност, както и

[1] Кроули пише: Принцесите въплъщават онези първични хора, които разпознаваме по липсата на елементарна отговорност и в чиито морални качества липсва „проникването в дълбините на душата".

понякога впечатление за безогледност и лекомислие.

Общи положения

Картата символизира първичния импулс, който привежда в движение нещо и без който никога нищо не би се случило. Принцесата на жезлите е проява на творчески период, на прелома, на стремителното ново начало, на безгрижното движение напред, което обаче може да носи и белези на безотговорност.

Съзнание

Дъщерята на пламъците съответства на огъня в неговото спонтанно, нетърпеливо начало. Затова тази карта е предвестник на новото начало и олицетворява съзидателната сила на все още невидима воля, преди тя да се е определила в конкретно намерение. С това картата изразява изпълненото с напрежение очакване на нищо определено.

Професия

В професионално отношение цари неясно недоволство от господстващите условия, което рано или късно води до обрат. Аспектът на промяна на тази карта е първият силен порив на вътрешен стремеж да се извадят на бял свят нови идеи и с това да се раздвижи нещо. Но понякога идеите, които ни връхлитат, са твърде много.

Отношения

В сферата на отношенията ни Принцесата често се явява като изкушение и покана за възбуждащо приключение. В това се съдържа, както аспект на обогатяване и освежаване на съществуващото партньорство, така и очарованието на една нова, вълнуваща връзка, при която нещата се развиват много по-бързо, отколкото бихме искали.

Астрология: Венера в огнените астрологични знаци или огнените домове.

Елемент: Земята в елемент огън.

Идзин: 16 Ю „Волност“, „Щастие“.

Личност: Жизнена, пламенна, импулсивна и често влюбена млада жена, която обаче е и непостоянна, своенравна и егоцентрична.

Аналогия: Адонис и Афродита; Амур и Психея; присъдата на Парис.

Място на силата: Алеята на сфинксовете и овнешките глави, която свързва Карнак с Луксор.

Цвят на силата: свежо светлочервено, искрящо оранжево.

Камък на силата: Червен корал.

Благовоние: Мускус (роза сорт Полианта).

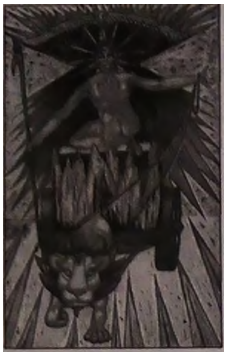

ПРИНЦ НА ЖЕЗЛИТЕ
Синът на силата на волята

Склонности	Активност, необузданост, глад за преживявания.
Цел	Изобилие от преживявания (пътувания и приключения).
Светлина	Привлекателност, откритост, ентусиазираност.
Сянка	Неспокойствие, нетърпение, склонност към разрушение.
Качество	Буря и устрем.

Анализ и описание

Картината

Мъжката (върху картата по-скоро хермафродитна) фигура представлява огъня на волята в спонтанното и нетърпеливо начало. На картината виждаме гол войн, който показва жизненост и воля да се наложи. Принцът, който седи в бойната си колесница с разперени ръце, символизира следващото след идеята за действие (Принцесата жезли) начало на действието. Тук короната от лъчи съответства на силата на волята на сътворението, крилатата лъвска глава на архаичната енергия на нагона, а в двете изображения се съчетава теглещата слънчевата колесница лъвска сила, която нахлува в живота дива и груба (огненият лъв е импулсът на волята, който движи човешката интуиция). Излизането на езиците на пламъците иззад короната на Създателя говорят за появата на съзидателна енергия. Волята за творческа постъпка е двигателят зад процеса на човешкото развитие. Принцът символизира първия признак на бъдещи възможности, онагледявани от жезъла с феникса в дясната му ръка. Той ни казва, че пречистването чрез огъня и повторното възкръсване от пепелта са естествена част от живота.

Мит

Въздушната страна на огъня символизира положителното мъжко начало, чиито елементи са светлината и огънят. Светлината се изразява чрез Феб Аполон, господаря на слънчевата колесница, препускаща през небесния свод. Аполон е синът на Зевс. Той е поривът към светлината, присъщ на всичко живо. Пламъците, които олицетворяват жизнената сила, са страшни само за онзи, който страни от живота или противопоставя личната си воля на по-висшия смисъл на Сътворението. Затова в Принца освен Аполон разпознаваме и Херкулес, друг син на Зевс, който след победата над Немейския лъв носи главата му като шлем. Но това би могъл да бъде и Зигфрид, германският герой, който е трябвало да мине през високи до небето пламъци, за да събуди Брунхилда от магическия сън.

Тълкувания

Тази карта може да изразява конкретен човек, независимо в кой период от живота му се намира, както и преживяване в която и да е област.

Като личност

Принцът на жезлите олицетворява млад герой с пламенен темперамент, който е решителен, предприемчив, обича да рискува, спонтанен, импулсивен и способен да се въодушевява от най-малкия повод. Млад мъж, който знае какво иска и в живота си е изпълнен с оптимизъм и самоувереност. Понякога го виждаме в образа на открит и спонтанен млад мъж, на когото обаче не бива да се доверяваме необмислено, защото той наистина е добър актьор, но е много непостоянен в чувствата си. Ако картата се отнася за жена, описанието се отнася за мъжката част от нейната същност (анимус).

Общи положения

Синът на жезлите олицетворява топла, дори и жарка атмосфера, в която могат да се открият жизнерадост, страст и мечтателен възторг, но също и нетърпение, разгорещеност, импулсивност и невъздържано преувеличаване. Затова и много зависи за кой период от живота се отнася тази карта. Дали можем да се наслаждаваме на топлината ѝ или трябва да се опасяваме от нейното непостоянство. Нетърпението, което тази карта изразява, означава: Ние искаме всичко, и то веднага. Ако това не стане или не го получим, ще реагираме с избухване, гняв и агресия. От друга страна, присъщата на Принца на жезлите топлина е освежаваща и увличаща и може да разтопи

ледовете в закостеняло статукво и да доведе до ново развитие в безизходна ситуация.

Съзнание

В света на вътрешните душевни преживявания тази карта означава, че се намираме във фаза на „буря и устрем“, в която се стремим към идеали или оформяме и застъпваме фундаментални убеждения, без да се интересуваме много от обективното им оправдание или непрекъснато и сериозно да си задаваме въпроси за възможностите за тяхното осъществяване.

Професия

В професионално отношение не ни е трудно да убедим околния свят в способностите си. Не една, а стотици са идеите, които бихме искали да осъществим едновременно. Това ни превръща в истински „предприемачи-гении“, които непрекъснато блестят с нови намерения, много от които обаче ще се окажат неуспешен старт, ако просто заради нетърпението си забравяме да вземем предвид фактора време. Без постоянство и търпение всичко ще бъде само краткотраен, бързо затихващ пламък, а ние приличаме на мошеник, който жонглира със сапунени мехури, но се преструва на свикнал на успехи, издигнал се със собствени сили човек.

Отношения

В сферата на личните ни отношения тази карта може да изразява страстта на любовта и дива страст, а също така и непредвидимо и непостоянно настроение като времето през месец април. Емоционално Принцът жезли въплъщава желанията или детето в нас, което бързо посяга към новата играчка, за да я захвърли мигновено след това в ъгъла. Наистина, в любовта сме отворени и винаги готови за нови контакти, но без да защитаваме в дългосрочен план собствената си дълбока душевна готовност за емоционално споделяне и естествените си чувства от външни повърхностни изкушения.

Астрология: 21° Рак до 20° Лъв.

Елемент: Въздушната страна на огъня.

Идзин 10 Ли - „Настъпване“.

Личност: Способният да се въодушевява, лесно раздразнителен и затова често буен млад мъж.

Аналогия: Язон и златното руно; Кадъм в Тива и посяването зъбите на дракона; Херкулес и Немейския лъв.

Място на силата: Кадмея в Тива.

Цвят на силата: Ярко червено.

Камък на силата: Хематит (кървав камък).

Благовоние: Пиния, кипарис.

КРАЛИЦА НА ЖЕЗЛИТЕ
Майката на любовта и сексуалните инстинкти

Склонности	Промяна и трансформация (изразена сила на волята).
Цел	Осъзнаване; узряла любов и сексуалност.
Светлина	Независимост, привързаност към природата, достойнство и съчувствие (топлина, упоритост, лоялност).
Сянка	Нетолерантност, ревност („властната жена“).
Качество	Магнетично привличане и творческа визия.

Анализ и описание

Картината

Седналата на огнения си трон Кралица символизира обвързването на дълбоките чувства. Тя съответства на зрялата форма на Принцесата, която на спиритуално ниво разпалва „Огъня на змията“ (сравни „Кундалини“, стр. 86) и извлича от „Огъня на влюбеността“ „Пламъка на душевното сливане“, което обаче във вулгарното преживяване раздухва „сексуален пожар“. Леопардът до нея е символ на инстинктите и силата, а нежната й ръка изразява включването на драго сърце на инстинктите в света на чувствата. Короната от лъчи с крилатата лъвска глава олицетворява потентността на силата на Сътворението, която видяхме и в предишната карта (Принц на жезлите). Но за разлика от онази енергия, която се разгръща навън, тук имаме работа с пътуване навътре (това символизират затворените като за медитация очи). Предстои ни изследователска експедиция във вътрешните сфери на душата, на които външният свят е просто едно отражение. Непосредственото осъзнаване на факта, че любовта е връзката с божественото, а сексуалността е израз на волята на Сътворението в нас, ни кара да изпаднем в състояние на мечтателност, което разрушава всички бариери на нашите представи. В огъня на просветлението, когато *душата се изгуби в прекрасен екстаз* („Майстер Екхарт“), ние се усещаме като едно цяло с едната и единствената първична сила. През 1967 г. Бийтълс описват това *като All you need is low*.

Мит

Родена от вълните, виждаме Афродита като майка на любовта, която олицетворява водния сектор от елемента огън. Тя, гръцката богиня на любовта, господства над онази власт, чиято движеща сила е любовта. Митовете ни я описват по най-различни начини. Като неустоимата, на която нито един мъж не може да откаже да изпълни желанието й (Парис), като пламенна, страстна жена, която непрекъснато е мамела мъжа си Хефес с любовниците си Арес и Адонис, като удовлетворяваща копнежа (Пигмалион), но също и като болезнено ревнива карикатура на зла мащеха (Психея). Не е имала власт само над три богини: Атина, Артемида и Хестия. Всички останали богове и богини са били подвластни на нейната привлекателност.

Тълкувания

Тази карта може да изразява конкретен човек, независимо, в кой период от живота му се намира той, но също и преживяване в която и да е област.

Като личност

Като личност богинята на любовта може да ни срещне като темпераментна, енергична, шармантна, но също и като егоистична и безпардонна жена, изпълнена с желание и жажда за живот, чиято пламенност разпалва страстите на нейния партньор. Но по правило тя олицетворява самоуверената и самостоятелна зряла жена.

Общи положения

Докато Принцът и Принцесата на жезлите може да изглеждат повърхностни, непостоянни и детински, кралицата гради много по-надълбоко. Тя представлява женската сила на огнения елемент и е открита, предприемчива, със силна воля. Гордостта й й дава голяма вътрешна сила и мощ, но от друга страна, я прави и чувствителна към критика и отказано признание или възхищение. Тя търси обществен контакт, който й осигурява вълнуващо чувство за жизненост. За разлика от земните и водните знаци кралицата не се стреми толкова към вечна любов, а към импулсивната страст, чрез която може да изживее активния си любовен живот.

Съзнание

Богинята на любовта (майка на страстите) представлява волята (огъня) за налагане в материалния свят, но същевременно тя притежава и визиите (водната сфера на огъня), за да може да се наложи прикрита зад воала на материята. Затова задачата ѝ е да свърже и развие двата субективни елемента огън и вода, което води до един много ограничен личностен светоглед.

Професия

В професионално отношение Кралицата на жезлите е израз на желанието за повече самостоятелност и собствена отговорност. Тя показва, че сме общителни и открити да поемем по-големи задачи, които да изпълним със сила и упование. Тя показва готовността ни да ставаме по-зрели и да се развиваме, за да сме подготвени за нови задачи.

Отношения

Самостоятелността, която изразява тази карта означава, че ставаме пълноправни във връзките си и можем тъпкано да си го върнем на партньорите, които досега са ни превъзхождали. Активната, темпераментна богиня на огъня и магьосница на любовта умее да се наложи, а където е необходимо, и сломявайки съпротивата на юнака, когото тя иска. Ако за Краля на жезлите е вярно противоречието, че търси „равнопоставена“ партньорка, която да се подчинява на желанията му, то Кралицата на жезлите търси „превъзхождащ“ я герой когото тя да подчини на представите си.

Астрология: 21° Риби до 20° Овен.

Елемент: Водната сфера на огъня.

Идзин: 31 Сян - „Привличане“ (възбуждане на чувствата).

Личност: Импулсивно-страстна, доминираща жена.

Аналогия: Раждането на Венера; Господ създава Ева; Шакти, първичната сила.

Място на силата: Наровo червено.

Камъни на силата: Гранат; розов кварц.

Благовоние: Цветове от рози.

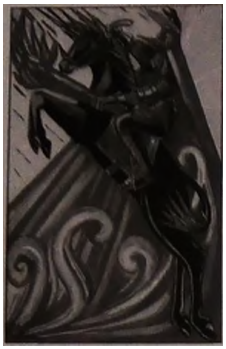

РИЦАР НА ЖЕЗЛИТЕ
Баща на творческата енергия на фантазията

Склонности	Простор и широта (претенция за управление).
Цел	Изчерпване на личния потенциал.
Светлина	Хумани идеали, духовна активност (динамика,въодушевление, сила на волята).
Сянка	Властолюбив, егоизъм, нетолерантност.
Качество	Претенцията на твореца (сливане с вътрешните образи; отъждествяване с Бога).

Анализ и описание

Картината

Рицарят възпъщава огнената сила, умението да изведе от себе си духа на Сътворението и да го разпали в света около себе си. Това ни казва пламтящият факел в лявата му ръка (сравни Асо жезли, стр. 126), символ на желанието, да внася ново разбиране за нещата в света. Главата му (коронна чакра) е украсена с крилат кон, символ на обновлението и на силата да се тръгва към нови цели, докато самият той седи върху издигнал се на задните си крака див черен кон. Крилатият кон в средата на темето се свързва с коня отпред, защото той носи на челото си рога на еднорога, знак на обузданите инстинкти. Конят е символ на нагона, а от своя страна еднорогът може да бъде хванат само ако се приюти в скута на девойка. Червеното наметало обаче което представлява и огнения фон, пред който той язди, показва съзидателната, произлязла от самата себе си форма. Неговата кармична, вплетена във фона на ежедневието структура на личността е тази, която втъкава нишките на неговите действия в килима на Съдбата, върху който той в същия момент се движи („Пътникът и пътят са едно!“). Съдбата не го спохожда, той самият е Съдбата, защото творческата воля на Бога се намира във всяка една от неговите части, или както мистиците и физиците казват в един глас: *Космическото цяло непрекъснато се променя по инициатива на своите части.* По този начин Рицарят на жезлите се превръща в символ на „създадения създател“ или на „създаващото създание“, което е готово да поеме отговорността за своите цели.

Митове

С огромния първичен поток от сила може да се справи само дядо Зевс. Той е символ на онази първична сила, която - никога не забравяйки своята независимост - се стреми към нови брегове, за да преодолее старите граници и да разкрие нови възможности. Зевс лишава от власт олицетворяваната от баща му Кронос стара и станала враждебна за света управленска структура. Преди да роди Атина от главата си, той преживява и изстрадва цял спектър от душевни възможности - от пълно размекване до тотално втвърдяване. Като сила, която сътворява, той обича свободата, за да разпръсне гения си по всички краища на света.

Тълкувания

Като личност

Рицарят жезли характеризира човек с голямо самочувствие и стремеж към идеали. Великодушие и щедрост за него не са празни думи: Дори и понякога в същността му да се виждат белези на самонадценяване, той все пак е въодушевен от стремеж към намирането на подобри решения. Той е зрял човек, горд, силен, умен и почтен, с изключителна сила за мотивация и налагане, накратко: роденият предприемач, организатор, политик или шеф.

Общи положения

Като събитие тази карта представлява мъжката страна на елемента Огън, чиято сила на разгръщане може много добре да се онагледи с образа на Краля Слънце Луи XIV. Той е символ на самоувереност, на жизнеутвърждаване и радостта от богатството и блясъка. Наред с това тя означава и получаването на добра новина, добър съвет, неочакван шанс или велика постъпка. Картата изразява укрепналата самоувереност, куража и категоричното самоопределение.

Съзнание

Образът на проектирания в зримото божествен баща обича да бъде утешителен и полезен, но може и да ни оплете в собствените ни представи, защото вместо към ценности, стоящи над личността, егото предпочита

нарцистично да се стреми към собственото си обожествяване. Едва на спиритично ниво постулатът „Аз искам“ чрез тази карта се свързва с творческото прозрение „То в мен иска“ или “Аз съм желан“. В случая не става дума само за изразяване на представи за идеал или на лична воля, но и с изпитанието да се срещнем със собствената си незначителност. Рицарят на жезлите говори за зрялост, а тя изисква да осъзнаем и признаем онези страни в нас, от които ни е неудобно или се срамуваме.

Професия

В професионално отношение тази карта означава самоуверено, убедително и решително поведение. Тя показва времена, в които става дума за дръзване към нови намерения, но също и проверка на стила на работа и управление за повишаване на собствената мотивация и чрез нея да увлечем в общо начинание околните.

Отношения

Така както Кралицата на жезлите търси „превъзхождащ“ я герой, който да се приспособи към нейните потребности, така Кралят на жезлите търси „равнопоставена“ партньорка, която да се подчини на желанията му. Едва когато съумеем да преодолеем тази слабост, в нас, с нас и през нас ще премине магията на любовта. Тогава ще разберем, че тази карта същевременно е и израз на топлина, великодушие и искрена обвързаност.

Астрология: 21° Скорпион до 20° Стрелец.

Елемент: Огън на огъня.

Идзин: 1 Цян - „Творчество“.

Личност: Активният, стремящ се към развитие, но и зрял, доброжелателен човек.

Аналогия: Зевс и всички въплъщения на повисшето Аз (дядо).

Място на силата: Олимп, седалището на Боговете; Хеликон, планината на музите при древните гърци.

Камък на силата: Рубин; диамант.

Благовоние: Нероли, портокал („слънце на сърцето“) или олибан (тамян).

АСО ЧАШИ
Извор на душата

Склонности	Копнеж за обединение (благосклонност).
Цел	Сливане (всеотдайност, която докосва „тайната на любовта“).
Светлина	Предразположение, всеотдайност, хармония.
Сянка	Разсеяност, нерационалност, истерия.
Качество	„Мистерията на любовта“ (мистично сливане, изпитване на благоволение, вяра, промяна, просветление, завършване).

КАРТАТА показва прекрасна чаша (чашата на Йони) като символ на любовта и предразположението. Това я превръща в женското изображение на Асото жезли и на елемента вода в женската му форма като способността за отдаване. Така както огънят представя творческата сила, която „се създава от самата себе си“, така водата символизира чувството на сърцето, което „се излива във вечното“. Чашата, като израз на нежната откровеност, израства от един бял лотос, който от своя страна извира от дълбините и изпълва чашата отвътре с жива вода. Обратно, спускащият се отгоре вертикален светлинен лъч символизира потопяването на Духа на сътворението в „извора на любовта“, където той се свързва с издигащите се сфери на дълбините към онази напираща сила (заден план), която извира от колективното подсъзнание и изобразява горещото желание на любовта за отдаване и сливане с Бога. Кроули отъждествява чашата със свещения Граал, символ на най-висшето достижимо за човека благо. Според преданието тази чаша има мистичен произход. Исус и неговите апостоли са пили от нея по време на последната си вечеря. Йосиф от Ариматея събирал в нея кръвта, капеща от раните на Исус след разпъването му, и донесъл тази реликва в Европа, където тя оттогава се съхранява в легендарната стъклена кула (Монсалват или Авалон). Чудотворната сила на чашата всяка година се подновява на Великден, когато Божият дух се спуска като гълъб и освещава Граала.

НА ЕНЕРГИЙНО НИВО Асото чаши представлява „Божия Дух“, „Мистерията на любовта“ или „потокът на чувствата“, който извира от „извора на всичко живо“ и се стреми към сливане с другите. От четирите кабалистични свята тя се свързва с „Бриах“, областта на истинското чувстване, която не засяга само тялото, но включва също и душата и духа.

В СФЕРАТА НА ДУШЕВНИТЕ НИ ПРЕЖИВЯВАНИЯ тази карта означава, че прониквaме в дълбините на душата и там можем да намерим първичното доверие, правярата и първичната защитеност, които са пример за ежедневните форми на любовта: любов към ближния, родителска любов, чувствено-еротична любов, себелюбие и любов към Бога. Освен това Асото чаши ни учи, че красивото и грозното са два взаимно свързани полюса: лотосът израства и разцъфва от тиня и кал.

В ПРОФЕСИОНАЛНО ОТНОШЕНИЕ Асото чаши показва може би единствения шанс да свържем в хармонично единство сферата на житейските нужди с удовлетворението от цялостната реализация и така да поемем по пътя на истинското си призвание. Тъй като това преживяване е отвъд външните ценности, значението на картата се състои в изпълненото със смисъл действие и произтичащото от него дълбоко задоволство.

В ЛИЧНИТЕ НИ ОТНОШЕНИЯ сме готови за голямата любов (картата описва пътуването към сърцето). Шансът, който ни се предоставя, се простира от чувството на спонтанното влюбване до най-истинското щастие на зрялата любов и изпълнена с упование сигурност и защитеност при другия.

Астрология: Водните знаци.

Дърво на живота: Кетер (начало) през вода: изворът на живота (Бриах) като майка на любовта и на душевната всеотдайност.

Идзин: 2 Кун - „Възприемчивост“.

Аналогия: Зачеващата Ева, градината Еден, Островът на блажените, Свещеният Граал.

Картина: Морето на любовта.

Ключови думи: Безграничност, свобода, блаженство, светлина (пътят на сърцето възприеман като на най-висше дело).

ДВОЙКА ЧАШИ
(Любов)
Водата на привличането

Склонности	Свързване на мъжа и жената.
Цел	Душевен и физическиобмен.
Светлина	Подчертаване на хармоничните чувства.
Сянка	Отрезвяване, раздяла, конфликт на интереси.
Качество	Щастие в любовта (уравновесяване на крайностите).

КАРТИНАТА поставя на преден план преливащи чаши. За разлика от предишната карта (Асо чаши) те не се пълнят отвътре, а отвън, което изразява първото канализиране (Хохма) на течащата без посока първична енергия (Кетер). Безцелната любов, която при асото все още се осъществява безпрепятствено, в тази карта вече се е разполовила. Чашите се пълнят от „разцепения лотос“, от който израства още един лотос, около чието стебло се извиват два делфина (Кроули говори за делфини, макар че на картината те изглеждат по-скоро като шарани). Символиката на делфина е многообразна, но в тази карта на преден план излиза изразът на любовта. Още египтяните са гледали на делфина като на животно на Изида, а гърците го свързвали с тяхната богиня на любовта Афродита, защото на гръцки думите delphis (делфин) и delphys (утроба) звучат еднакво.

НА ЕНЕРГИЙНО НИВО двойката чаши показва поляризирането на неоформените първични потоци на асата. В сферата на чувствата (чаши) става дума за силата на привличане между мъжа и жената. Хермафродитната душа (Ас) се е разцепила във външния свят и двете части отново се стремят към обединяване. Затова еротичното привличане е не само сексуално, но и душевно, защото съдържа търсенето на изгубената част.

В ДИАЛОГА С ВЪТРЕШНОТО НИВО разбираме (в съответствие с казаното преди), че основният алхимичен принцип „разделяй и събирай“ е елементарната предпоставка за всяко по-нататъшно развитие. Затова тази карта поставя ударението върху свързването. Тя показва, че ни занимават мисли за любовта и хармонията. В телесната близост с любимия човек се свързват подсъзнателните копнежи със съзнателната любов на душата, а във връзката с партньора на сърцето текат потоците на безсмъртието.

В ПРОФЕСИОНАЛНО ОТНОШЕНИЕ двойката чаши би могла да бъде предвестник на важно, положително начало. Във всеки случай тя означава хармония, радост и взаимно доверие, приятна атмосфера, добро сътрудничество и сърдечен работен климат.

В СФЕРАТА НА ЛИЧНИТЕ НИ ОТНОШЕНИЯ вечерницата (Венера) изгрява в знака на Луната (Рак) и двете благоприятстват със светлината си силите на любовта. Картата изразява фаза на влюбеност, на флирт, но много често и появата на нов, симпатичен човек, който изведнъж излиза на сцената на нашия живот.

Астрология: Венера в знака Рак.

Дърво на живота: Хохма (енергия) през вода: поляризация на чувствата и свързания с това принцип на привличането.

Идзин: 31 Сян - „Привличане“.

Аналогия: Шива и Шакти, съвършената любовна двойка (силата на зачатието и Сътворението, от която произлизат боговете и космосът).

Картина: Градина на любовта (стрелата на Амур).

Ключови думи: Любов, чувственост, хармония.

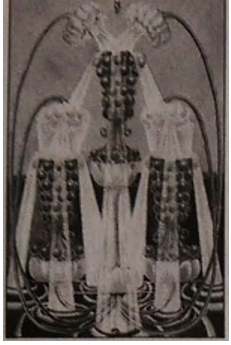

ТРОЙКА ЧАШИ (Изобилие) Водата на зачатието

Склонности Създаване и зачатие (приемане и отвръщане на чувствата, „да бъдеш обичан от друг човек“).
Цел Вътрешен растеж и реализация.
Светлина Щастие (в любовта), радост и хармония.
Сянка Похот, търсене на удоволствия, груба сетивност.
Качество Осъществяване на любовта.

НА КАРТАТА виждаме три пълни догоре чаши, направени от нарове, във формата на насочен нагоре триъгълник. Те са обвити два пъти от лотос с четири цвята; по един цвят се е навел от всяка страна над издигнатата чаша, два изливат водата си в долните чаши. При това горната чаша като израз на изпълващата любов се изсипва в долните две, а долните две се изливат в *тъмното, спокойно езеро на Бина* (Кроули), спиритичния първоизвор на плодородието. Останалите четири цвята служат за основа на чашите, а именно по един за двете странични и един, който израства от другия като подложка на средната чаша.

НА ЕНЕРГИЙНО НИВО Тройката чаши символизира божествената сила за растеж и показва, че появилата се любов (двойка) тук достига третото измерение: *Идеята на любовта е плодородна и се е превърнала в удоволствие* (Кроули). Кроули свързва тази карта с мита за Персефона: *Нарът е онзи плод, който Персефона изяла в царството на Плутон, дал му възможност да я задържи в подземното царство.* Тук се съдържа загатване за разнопосочността на Венерините радости, изразени чрез двойнствената символика на нара (сравни „петоъгълници“, стр. 43).

В СФЕРАТА НА ДУШЕВНИТЕ НИ ПРЕЖИВЯВАНИЯ тази карта често показва, че сме били дълбоко развълнувани, че се отваряме към живота и цялата му пълнота с благодарност и изпълнени с радост и вероятно същевременно ще изживеем висше блаженство и истинско удовлетворение.

В ПРОФЕСИОНАЛНО ОТНОШЕНИЕ вътрешни течения ни издигат на върха на изключителен успех. Важното, което трябва да бъде постигнато, вече се забелязва. Бизнесът се развива благоприятно, а с нашите планове и проекти се разпорежда смеещата се фортуна, която гарантира успеха им в това време на голяма щедрост.

В ЛИЧНИТЕ НИ ОТНОШЕНИЯ тройката чаши ни обещава добро здраве и намеква, че наближава време на извисяване (сватба), когато ще се отдадем на нежно и хармонично партньорство. Картата показва благодарността, с която ние самите изживяваме тази връзка или с която ще приветстваме „ново попълнение“.

Астрология: Меркурий в знака Рак.

Дърво на живота: Бина (форма) през вода: вътрешен растеж.

Идзин: 58 Дуй - „Радост“.

Аналогия: Музите или трите грации като светлата страна на трите кръстници (норни). които определят Съдбата на човека при раждането му.

Картина: Празник на радостта (зачеването като израз на любовното щастие).

Ключови думи: Веселост, блаженство и преливащо щастие.

ЧЕТВОРКА ЧАШИ (Изобилие)
Водите на разгърналата се женственост

Склонности	Инстинкти за съхранение, емоционална сила, грижовно майчинство.
Цел	Семейни идеали (сигурност, благополучие, емоционално богатство).
Светлина	Любов, чувства (благоприятна основа).
Сянка	Склонност към обсебване (обсебване на другите чрез прекалено внимание).
Качество	Стабилност на чувствата и доминантност на душата (майчинство).

НА КАРТИНАТА енергиите са се стабилизирали. Това се вижда от уравновесеността при подреждането на чашите, но същевременно те са се отделили от първоизвора, защото „водите на живота“ от долните две чаши вече не се изливат обратно в морето. Лотосът, който избуява от водата, е с разделено на четири части стебло, завършващо с огромен цвят. Цветът символизира сгъстяването на времето, което завършва при Четворката, но същевременно показва и ограничението, защото тази стабилност не дава възможност за по-нататъшно развитие. Морето е неспокойно, защото кръговратът тук е стигнал крайната си точка, но равновесието е постигнато (все още) посредством стабилността на чашите.

НА ЕНЕРГИЙНО НИВО четворката чаши характеризира душата на майката, изразява вътрешната основа на растежа. Идеята на плодородието е на път да се осъществи и ние се намираме в царството на оформящата се нежност (сравни „Царството на живота, стр. 34). Това е време на спокойно сливане, нежно внимание и голямо преобразяване. Но това е и период на склонност към обсебване (детето расте в корема на майката), защото в „стабилността на Четворката“ вече дебне „блокадата на Петицата“, пресъхването на извора на живота. В мита Деметра (майката Земя) заплашва с разрушение (ще направи земята неплодородна), ако Персефона, изгубеното ѝ дете, не се върне (Петица чаши).

В СФЕРАТА НА ДУШЕВНИТЕ НИ ПРЕЖИВЯВАНИЯ картата може да показва, че нашето желание за стабилни чувства, емоционална сигурност и любов без риск ни подвежда да живеем посредствено, вместо да изпитваме силни чувства. Склонността на разума да се намесва, контролирайки света на чувствата ни, може в някои случаи и да е оправдана, но по правило подобно поведение бързо води до нежелание за истинско съчувствие, до „разреждане на любовта“ и в крайна сметка до зееща празнота.

В ПРОФЕСИОНАЛНО ОТНОШЕНИЕ вече сме преминали връхната точка на едно развитие. Наистина все още се радваме на повишено самочувствие, но трябва да прозрем, че всъщност става дума за „доизконсумиране“ (т.е. „изразходване на стар запас“) в истинския смисъл на думата. Ако не искаме да се превърнем в роби на безрадостната рутина, скоро ще се наложи да обмислим нови идеи и да започнем нови задачи и проекти, които да ни стимулират и възродят за предстоящо професионално развитие.

В ЛИЧНИТЕ НИ ОТНОШЕНИЯ тази карта означава дом, който въпреки целия си уют вече показва тенденция да стане прекалено тесен. Дълбокият смисъл на четворката чаши се състои в това да умеем да ценим и се наслаждаваме на душевната си хармония, но същевременно и да разберем, че ситостта може да стане опасна и затова са необходими нови процеси на растеж, които носят със себе си несигурност, защото в противен случай неподвижната вода (чувствата) бързо ще се превърне в застояла, мъртва вода.

Астрология: Луна в знака Рак.

Дърво на живота: Хесед (сгъстяване) през вода: Изворът на живота като символ на раждането.

Идзин: 8 Би - „Единение“; 48 Дзин - „Кладенец“.

Аналогия: Великата майка.

Картини: Буйно клокочещ извор, плътната зеленина на сочните ливади, дърво, обсипано със зрели плодове, или цъфтяща пшенична нива край водата.

Ключови думи: Грижа, внимание, насищане, емоционална стабилност.

ПЕТИЦА ЧАШИ (Разочарование) Вода на застоя

Склонности	Разочарование и болка.
Цел	Сбогуване, сълзи, нова надежда.
Светлина	Раздяла, отрезвяване, големи промени.
Сянка	Огорчение, пустота, застиване в кризата.
Качество	(Болезнени) прозрения, ново начало.

НА КАРТАТА първичният извор е секнал, езерото е пресъхнало, а кристалните чаши са празни. Съкрушени сме. Картината отразява мрачно чувство на разочарование и самота. Отнесеният към тази карта скорпион загатва *носещата разложение в най-лошата му форма, сила на водата* (Кроули), а с това и алхимичния процес на ферментираща промяна, от която някога отново ще покълне нов живот (корените на лотоса образуват формата на пеперуда, символ на промяната в по-висши форми). Наистина на първо време тази карта обозначава началото на упадъка. Петте чаши са подредени във формата на обърнат обратно пентаграм, знак за черна магия или на победата на материята над духа.

НА ЕНЕРГИЙНО НИВО връзката с първичното женско начало е изгубена. Плодородната някога женска сила е станала безплодна. Пресъхналият извор показва втвърдяване на вътрешния свят на чувствата, а попилата в почвата вода - упадък.

В СФЕРАТА НА ДУШЕВНИТЕ НИ ПРЕЖИВЯВАНИЯ тази карта може да бъде тълкувана като изпълняване на несъзнателни негативни желания. Защото колкото и да е ужасно едно разрушение, то никога не е безсмислено, тъй като винаги следва логичността на един процес, който в крайна сметка води до ново изграждане върху по-стабилни структури. Но е възможно картата да ни показва и друго - там, където усетът ни е нарушен до такава степен, че изцяло сме го заменили с контролиращия се разум, водата на живота пресъхва, а пищните някога цветове изсъхват и се превръщат в прах.

В ПРОФЕСИОНАЛНО ОТНОШЕНИЕ картата изразява разочарование и болка по отношение на провалил се проект. Може да означава също и че няма да издържим изпити, молбите ни ще бъдат отхвърлени или че сделки, на които много сме залагали, ще завършат със загуба. В тази връзка Петицата чаши може да бъде и предизвикателството да проверим дали нашите цели и поведение са били в синхрон с принципите ни, дали не са остарели, а може би са станали непочтени и съмнителни.

В ЛЮБОВТА картата говори за разочарование, съкрушеност и отчаяние. Старите рани се отварят. Душевни рани, които често могат да се коренят и в детството. Събуждат се стари модели на страдание, за които сме били убедени, че отдавна са преодолени. Изворите пресъхват и чувствата се разбиват, но в подсъзнанието покълва нова надежда, защото в коренището на увяхващия лотос вече се оформя пеперуда, символът на промяната и обновлението.

Астрология: Марс в знака Скорпион.

Дърво на живота: Гебура (прелом) през вода: ферментиращата гнилост.

Идзин: 12 Пи - „Застой“.

Аналогия: Плутон откраднва Персефона, а Деметра прави земята неплодородна.

Картина: Опустяла земя.

Ключови думи: Скръб, отчаяние, съкрушеност.

ШЕСТИЦА ЧАШИ
(Наслада) Водата на радостта от живота и вътрешната хармония

Склонности	Богатство на чувствата (дълбоки и тесни връзки на чувствата).
Цел	Душевна воля и творческа сила (баланс и хармония чрез връщане към вътрешните извори).
Светлина	Кармично обвързване, емоционална (сексуална) сила, силно интуитивно излъчване.
Сянка	Завладяна душевност (детство) или бягство от действителността чрез разбиване на отрицателни модели от миналото.
Качество	Духовната същност като извор на душевна сила.

КАРТИНАТА показва подредени в стил барок клонки с шест лотосови цвята (Кроули говори за танцово движение), като всяка от тях се навежда над една от шестте чаши. Във великолепно извитата им форма виждаме разгръщащото се в светлината на слънцето движение на пеперуда (при Петицата все още изобразено в корените), новия живот, който покълва от разложението. Чувствата не са изобразени като при Тройката или Деветката под формата на преливащо изобилие, защото чашите не са препълнени, но за разлика от предишната карта водите отново се движат, с което равновесието е възстановено.

НА ЕНЕРГИЙНО НИВО Шестицата на изворите изобразява циклите на живота, промените на света, които са толкова вечни, колкото и всичко в дълбините на подсъзнанието. Водите на живота са тези, които, пропити от слънцето, освобождават намиращите се в тях сили.

В ДЪЛБОЧИНАТА НА ДУШЕВНИТЕ НИ ПРЕЖИВЯВАНИЯ тази карта е повече от описание на еротично удовлетворение (наслада). Тя олицетворява срещата с първичното женско начало. „Изворът на майката“ е този, който търси жената и е накарал Гьоте да възкликне: *Вечното женско начало ни привлича!* Проникването на Светлината (Слънцето) през тайнствените води (Скорпион) е символ на опложданото на подсъзнателното, а то подтиква душевните ни извори отново да потекат. Но това не изчерпва заложеното в картата поле на душевността. Шестица чаши насочва вниманието към зачеването на дете (Тройка чаши), а също и към колективното значение на онази сексуална сила, която е озарена от женствеността и привлича всичко мъжко, за да не пресъхне никога изворът (либидото), в чиито потоци се проявява идеята за Сътворението.

В ПРОФЕСИОНАЛНО ОТНОШЕНИЕ Шестицата чаши символизира фазите на доставящото радост творчество и преживяването на дълбоко задоволство. Тя може да показва, че нашите задачи ни доставят удоволствие, или да е знак, че ни предстоят добри времена в професионален план. Не е изключено важна предпоставка, за да доживеем този щастлив миг, да бъде някоя необходима промяна в работното ни ежедневие или в професионалния ни план в полза на една по-мащабна цел.

В СФЕРАТА НА ЧУВСТВАТА тази карта говори за удовлетворение, радост и задоволство. Без съмнение се има предвид и плътската наслада, но много по-важно е свързаното с вътрешната ни духовност преживяване да стигнем до съкровените чувства на сигурност, истинска радост и искрена благодарност. След фази на критични сблъсъци тази карта показва шанса за коренна промяна и истинско ново начало.

Астрология: Слънце в знака Скорпион.

Дърво на живота: Тиферет (център) през вода: духовна същност.

Идзин: 11 Таи - „Спокойствие“;
42 И - „Нарастване“.

Аналогия: Златната епоха като райското начало.

Картини: Венериният хълм като символ на майчиното тяло или на тайнствения кладенец на богинята на Луната (госпожа Холе), който води към вътрешния свят на сънищата.

Ключови думи: Радост, удовлетворение и емоционално обновление (също желания, спомени и носталгия).

СЕДМИЦА ЧАШИ
(Гибел)
Води на измамата

Склонности Опиянение, копнеж, бягане от действителността.
Цел Разпадане, зашеметяване („Търсене на гърнето със злато в края на дъждовната дъга“).
Светлина Предупреждение от измамни надежди и фалшиви обещания.
Сянка Сласт, пристрастяване (хлъзване в блатото на измамното удоволствие), лъжа и заблуда.
Качество Примамливата сладост на преходната радост.

В КАРТАТА цветовете на лотоса (Шестица чаши) са се превърнали в тигрови лилии и заразяват морето с отровния си нектар (Кроули говори за *заразено с малария мочурище).* С това Седмицата изобразява слабостта заради липса на равновесие, която предизвиква разлагаща, разпространяваща се отвътре навън гибел, което Кроули нарича *външен блясък и вътрешно разложение.* Той пише: *Тази карта олицетворява лудостта на делириум тременс и на зависимостта от наркотици, тя представлява потъването в калта на излишните радости. Тя е особено лоша, защото не дава нищо, за да има равновесие.*

НА ЕНЕРГИЙНО НИВО Седмица чаши въплъщава подсъзнателния копнеж на човека отново да се превърне в кърмаче или инфантилния стремеж към потапяне в дълбоките блата, опасните пристрастявания. Стремежът на човека към първичните дълбини съответства на копнежа към безгранично блаженство, както го усеща новороденото в прегръдката на майката. Ако този копнеж, вместо да подтиква към по-нататъшно развитие, води към връщане на детското поведение и представи, можем да го оприличим на отровените води, които заплашват да погълнат всичко, което не е истински здраво земно.

В СФЕРАТА НА ДУШЕВНИТЕ НИ ПРЕЖИВЯВАНИЯ тази карта ни представя опасности, които дебнат в лекомисленото или погрешно разбрано занимание със силите на подсъзнателното. Така нареченото разширяващо съзнанието опиянение често не е нищо повече от страхливо, пренебрегващо живота бягство от света, а така нареченото търсене на трансцендентално преживяване или проникване в дълбините на нашите сънища е само чуждо на действителността бягство в един измамен илюзорен свят.

В ПРОФЕСИОНАЛНО ОТНОШЕНИЕ тази Седмица ни показва, че градим въздушни кули. Тичаме след илюзии и попадаме в опасната фаза на мечтателната заблуда и безкритичното изкушение, ако не започнем да виждаме нещата такива, каквито са, не отрезвим очакванията си и не се ограничим върху възможното. Картата е израз на измамни сделки, лъжливи цели, а в някои случаи и предупреждение за нечисти машинации и непочтено поведение.

В СфЕРАТА НА ЛЮБОВТА тя показва измамни чувства, блянове и оплитания на страсти, чието разплитане е болезнен, отрезвителен процес. Тя не казва, че характеризираната от нея връзка е обречена на провал още в самото начало, но със сигурност, че е крайно време, да напуснем една отровена атмосфера, да се върнем към откровеността и да създадем стабилна емоционална основа.

Астрология: Венера в знака Скорпион.

Дърво на живота: Нецах (разлагане) през вода: „Делириум тременс“ или разтапящата се действителност.

Идзин: 29 Кан - „Още една опасност“.

Аналогия: Цирцея, сирени, Лорелай или кутията на Пандора.

Картини: Отровената ябълка, вълшебната градина на Клингсор, блуждаещият огън или злата фея.

Ключови думи: Сънища наяве, въз* душни кули, бягство от света.

ОСМИЦА ЧАШИ
(Леност)
Водите на примирението

Склонности	Примирение, отказ, примиряване със Съдбата.
Цел	Търсене на смисъл и значение в дълбините на самотата (уединението).
Светлина	Отказ от контрола („Отърване!“), трансформация.
Сянка	Депресия, самоубийство, самосъжаление.
Качество	Отказ от ценностите; разрушаване на формата.

ЛЕНИВАТА ОСМИЦА като резултат от отровната седмица („заразеното с малария мочурище“) показва блатясало езеро, чиято последна вода изтича в кални дупки. Из въздуха се носи миризмата на зловонни блата, в които дебнат заразни вируси. Към небето се издигат отровни изпарения, а на хоризонта проблясва бледа светлина с цвят на сяра. Лотосът е повяхнал, виждат се само два цвята, които са се навели над чашите, чиито ръбове са пукнати и дръжките им са счупени. Наистина в чашите все още струи вода и оттам потича надолу, но нивата отдавна се е превърнала в клоака и тресавището поглъща прясната вода.

НА ЕНЕРГИЙНО НИВО се намираме в тъмната нощ на душата, в която няма ни най-малък знак, който да показва, че някога отново ще настъпи ново утро. Състоянието съответства на безизходицата на положението в края на една изтощителна битка, когато се предаваме пред надмощието на другите. Кризата е истинският персонаж на тази карта, насочена към пълен провал. Едва след провала от него може да съзрее прозрението, че личното его трябва да се оттегли и отново да успеем да се преоткрием във ведростта на „умението да оставиш нещата да се случат“.

В ДУШЕВНО ОТНОШЕНИЕ картината ни предупреждава за вонящите блата, към които се приближаваме или в които вече сме затънали. Тя ни показва, че виждането ни за света, нагласата ни към живота са гнили и спешно се нуждаят от нова вода. Или че сме заплашени да се погубим от самодоволната си леност или упорито сме се заплели в опасно сектантство: Задължително е незабавното връщане към здравата почва или действителността.

В ПРОФЕСИОНАЛНО ОТНОШЕНИЕ Осмицата показва, че сме затънали в блато, което може да се намира както в нас, така и отвън. Или работим нещо вече провалено или е погрешно разбирането ни за това, което правим. В този план Осмицата често е предвестник на необходима професионална промяна или предупреждава за напускане на работното място. Разбира се, Осмицата чаши може и да показва не чак толкова мащабни промени, но във всеки случай означава, че спешно е необходим свеж вятър, който да отвее отровения въздух, професионалната безпътица, деградация или застой.

В ЛИЧНИТЕ НИ ОТНОШЕНИЯ тази карта предупреждава, че може да се задушим в тресавището на покварени, лицемерни и станали отровни чувства. Тя показва, че вероятно една, в началото жизнена връзка, се е превърнала в застояла клоака, или ни предупреждава за такъв упадък. Затова Осмицата чаши ни приканва към действие, като ни напомня колко спешно и необходимо е да се преодолее убийствената рутина и вътрешната леност, за да получи връзката ни нов подем.

Астрология: Сатурн в знака Риби.

Дърво на живота: Ход (Структура) през вода: разбиването на надеждите (фаза на упадък).

Идзин: 36 Мини - „Затулване на светлината“.

Аналогия: Гибелта на Содом и Гомор.

Картини: Газовите камери в концентрационните лагери или атомната бомбардировка над Хирошима.

Ключови думи: Меланхолия и униние, заразяване, блато, задръстване или изтезание.

ДЕВЕТКА ЧАШИ
(Радост)
Водите на вярата и любовта към Бога

Склонности Отварящата всичко любов: оптимизъм и доверие в бъдещето; търсене на удовлетворение в по-висш смисъл на живота.

Цел Идеалът на безкористността; просветление за истинската природа, избавление (Граал) или единение с Бога.

Светлина Благотворителност, вътрешно и външно щастие.

Сянка Самодоволство, суетност, високомерие.

Качество Вътрешното изповядване на любовта; задоволство и голяма жизнерадост.

НА КАРТИНАТА виждаме девет чаши, всички напълнени до преливане. Над всяка чаша е надвесен по един цвят, от който в чашата се излива вода. Деветата карта, която съответства на Йесод във вода, отново възстановява изгубената стабилност в седмата (Нецах) и осмата карта (Ход). Чашите са подредени равномерно в четириъгълник, а Юпитер в знака Риби е израз на мистичната любов и мъжка отдаденост на женските чувства. Кроули пише: *Тук става дума за най-съвършената и благотворна форма на проява на силата на водата. Виното е сипано от самия Ганимед, неограничено количество вино от истинския нектар на боговете, препълнено и преливащо, един добре устроен празник на радостта, самоизпълваща се истинска мъдрост в съвършено блаженство.*

НА ЕНЕРГИЙНО НИВО Деветка чаши е най-висшата любов, любовта към Бога и най-висшата изразна форма на безгранична и непоклатима вяра в Сътворението. Морето, в което се обединяват всички форми и отново се разделят, в което всички цветове се разтопяват и всичко е неясно и размито, символизира тайнствените дълбини на желанието и копнежа, които плахо се появяват в сънищата, докато бавно проникнат в съзнанието и тласкат вътрешните извори да преливат.

В СФЕРАТА НА ДУШЕВНИТЕ НИ ПРЕЖИВЯВАНИЯ картата символизира човека, който насочва най-съкровеното си желание към една по-висша цел. Вместо да се вживява прекалено много в нереалистични желания и буйни чувства или страхливо да се оттегли в отшелничество, тази карта изразява истинския мистик, който настойчиво се бори за избавлението си и като Яков казва: *Няма да те оставя, защото Ти ме благославяш.*

В ПРОФЕСИОНАЛНО ОТНОШЕНИЕ Деветка чаши изразява време на голямо задоволство, когато понякога нещата изглеждат така, сякаш фортуна всеки ден излива върху нас рога на изобилието. Работата доставя удоволствие и навсякъде, където трябва да се създават познанства или поддържат отношения, срещаме симпатия, топъл отклик и успех.

В ЛИЧНИТЕ НИ ОТНОШЕНИЯ картата насочва към щастливо време на дълбока наслада. В изобилие и пълнота усещаме как над съществуващите връзки се излива нова вълна топли чувства, но пред нас могат да се отворят и възможности за нови контакти и така да изживеем едно време, което най-съкровено да ни удовлетвори в чувствено и духовно отношение. На най-висше ниво тази карта означава, че в една изпълнена с любов среща (като между Амур и Психея) се намира пътят към божествената същност.

Астрология: Юпитер в знака Риби.

Дърво на живота: Йесод (анализ) през вода: душевната дълбочина или вътрешната светлина.

Идзин: 55 фън - „Изобилие“.

Аналогия: Амур показва Психея като абсолютната красота.

Картина: Евхаристия[1] (Свето Причастие).

Ключови думи: Любов, радост, щастие и сбъдване.

[1] Евхаристията или Светото Причастие наред с Кръщението е главното тайнство в християнската Църква. Според традицията, то е установено от самия Иисус Христос по време на Тайната вечеря (Мат. 26:26-28), (Лук. 22:19).

ДЕСЕТКА ЧАШИ (Ситост) Водите на съвършенството и вътрешната реализация

Склонности Търсене на пътя към вътрешното съвършенство.
Цел Душевна реализация в духовни идеали.
Светлина Оптимизъм, самоувереност, сърдечна топлота.
Сянка Сантименталност, патос, вътрешна празнота.
Качество Копнеж по вечното и бавното просветляване на края; силата да се насладим на връхната точка и да се отпуснем.

ДЕСЕТТЕ ЧАШИ са подредени върху картата под формата на Дърво на живота. Силата на Деветката не е изчезнала, а Дървото на живота (растението лотос), по което чашите висят като топки на коледно дърво, зачева от вкоренения в живота дух, от вътрешната реализация или от мекото смрачаване на залеза. В Десетката работата на душата е завършена, постигнато е най-доброто от възможностите на силата на чувствата (Асо чаши). И ето че постигнатите граници отново се отварят към непонятното (това се вижда от нестабилността на чашите), а от втвърдяващата се земя (Малкут) чувствата отново потичат обратно към безграничния „океан на любовта“ (Кетер).

НА ЕНЕРГИЙНО НИВО Десетка чаши представлява края и осъществяването на душевното развитие, което е започнало в импулсивния, ориентиран към Аза Овен (Марс) и намира своята кулминация във „воала на познанието“ (Риби). Тъй като обаче архетипът Риби при окончателното си осъзнаване се превръща в благоприятната почва за един нов цикъл, краят (Риби) същевременно е и ираначалото (Марс в знака Риби), отделен само от едно стъпало в спиралата на вечното. Безадресната радост или неразбиране без връзка - върху скалата на живота са едно!

В СФЕРАТА НА ДУШЕВНИТЕ НИ ПРЕЖИВЯВАНИЯ нашето внимание и мисъл са обсебени от копнежа по безкрайността, сливането с Бога и търсенето на вътрешната истина. Ловът на обществени блага и ценности не ни удовлетворява за дълго време, защото съзнаваме, че искаме онова, което не можем да получим, и че не сме щастливи с това, което можем да получим. Когато разберем, че най-съкровеният ни копнеж не може да се изпълни на Земята, пред нас проблясва прозрението, че в този копнеж се крие силата, която води към божественото през нас самите. Но най-напред е необходимо да направим по-силно Аз-съзнанието. Защото ако се открием за несъзнателното (Риби), без преди това да сме предпазили устойчиво егото си (Марс) чрез определяне на ясни граници (Сатурн) от безграничното, се излагаме на опасността да бъдем погълнати от хаоса на душевната ни безпътица.

В ПРОФЕСИОНАЛНО ОТНОШЕНИЕ тази карта означава, че преживяваме добър период, но и че връхната му точка вече е прекрачена. Развитието ни не допуска повече растеж. Така картата се превръща в първа подкана вътрешно да започнем да се настройваме за предстоящото сбогуване с всички чувства на благодарност и постепенно да се отваряме за нови задачи в делови план.

В СфЕРАТА НА ЛЮБОВТА Десетката чаши показва, че на фона на целия привиден външен мир се създава особена вътрешна сила, която освобождава енергия за нещо ново. Кроули пише: *Водният знак (Риби) е потънал в безпътен блян, но в него се мъти избухливото качество на Марс, за да го подтикне към разложение.* От тази дисхармония може да се получи както усещане за безпокойство, така и нов импулс в съществуващата връзка или бягство от станало скучно и незначително партньорство. Във всеки случай тази карта показва край на съня на Спящата красавица.

Астрология: Мрас в знака Риби.

Дърво на живота: Малкут (бездна) през вода: Плодът на любовта или непрекъснато поникващите посеви.

Идзин: 63 Дзидзи - „Това вече е краят“.

Аналогия: Разцветът на Атлантида с приближаващия се упадък.

Картини: Слънцето преминало през зенита. Или: отново изчезващият, вечно светещ, но недостижим в живота Граал.

Ключови думи: Осъществяване, завършване, (отслабващи) възвишени чувства.

ПРИНЦЕСА НА ЧАШИТЕ
Дъщерята на приливите

Склонности	Копнеж за обединение с Космоса (божествено обединение с другите; потискане на сексуалните пориви).
Цел	Отваряне на вътрешните светове; безстрашно потапяне в дълбините на душата.
Светлина	Естетика, фантазия, интуиция, ясновидство, поезия, нежност, чувствителност.
Сянка	Злоупотреба с любов, измама, магията на съблазняването, сапунени мехури.
Качество	Тайнствената, загадъчна дълбочина и окрилящият копнеж на нашия свят на чувствата и мечтите.

Анализ и описание

Картината

Пред очите ни, сред много прозрачна и хладна светлина се появява пленителна, танцуваща фигура. Тя се е издигнала от дълбините на приливите, за да донесе на бял свят архетипа на най-съкровения копнеж, който се отразява в покоряващия чар на красотата й, но същевременно и в меланхолията на нейната непостижимост (сравни Мит). Виждаме принцесата, облечена във феерична, развяваща се одежда, в чиито краища се образуват кристали. Тя е дъщерята на вътрешния свят, която е мостът към външното материализиране (Земя в елемента вода). Жената танцува върху разпененото море на чувствата и възприятията, в което си играе един делфин като осимвол на нашия свят на възприятия и чувства, а над главата (корона) й се издига лебед с разперени криле като знак на тайнствените й сили. Костенурката от дясната й страна е въплъщение на защитения вътрешен свят, който възнамерява предпазливо да се отвори навън. Принцесата олицетварява отварянето на вътрешните образи и на дълбокото потапяне в несъзнателните сфери на Аза. Изглежда така, сякаш тя самата се е превърнала в извор, в чието отражение всички хора виждат образа на душата си, но в същото време в духовната си същност тя е мимолетна и недостижима. Тя е изкушението и същевременно силата, която устоява на изкушението. Същото се онагледява и от лотосовия цвят в лявата й ръка, защото той не е символ на плътската любов, а на божественото обединяване с Аза, където плътският копнеж се слива с радостта от изживяването на истинско разведряване и яснотата за света на съзнанието.

Мит

В Принцесата чаши се срещаме с Ундина, водния женски дух, която получава безсмъртната си душа едва когато е намерила сред хората жертва (съпруг). В сферата на алегориите тя съответства на нежната съблазнителна, която обаче не олицетворява толкова любовта, колкото несбъднатите копнежи вътре в нас и отново иска да ни повлече обратно към първичните ни извори. Психологически погледнато, Принцесата въплъщава детето, което не бива да бъде докосвано, но примамва мъжете (към бездната) не защото иска да им навреди, а защото заради вътрешното си простодушие не вижда какви чувства предизвиква в другите. Принцесата въплъщава архетипа на девицата, която се открива пред всички, но и се противопоставя на всички.

Тълкувания

Тази карта може да изразява образа на човек независимо в кой период от неговия живот, но също и преживяване в която и да е област.

Като личност

Картата ни представя чувствителна, непостоянна млада жена, която ни трогва емоционално; женствен мъж, който разпалва чувствата ни; същество със способности на медиум, с душевна чистота и впечатляващо умение да се поставя на мястото на другите, което ни ентусиазира; или мило, чувствително дете, което ни трогва и кара вътрешните потоци на сърцето ни отново да потекат като пролетни води след студената зима.

Общи положения

Дъщерята на приливите представлява образа на душата, която, пропъдена от браговете на ежедневието, мечтае във водите на несъзнателното. Тя не е готова да приеме ежедневието просто така, понеже не би могла да определи мечтите си като наивни и екзотични, защото усеща в тях вечната истина, която се издига от скритите пластове на подсъзнателното. Затова картата означава фаза на романтични мечти.

на безграничен копнеж и дълбоки чувства, но също и на времена, в които можем да открием и развием дарба за някакво изкуство.

Съзнание

Наистина картата може по негативен начин да изрази това, което описваме с бягство от живота, отнесеност и самозалъгване, но от друга страна, дори и тези негативни проявления са знак, че човек започва да притъпява стремежа си към материалните неща и да се вслушва във вътрешните си вълнения, макар в повечето случаи все още да ги тълкува неправилно. В светлата си страна девойката с лебеда изразява времена на чудесни предчувствия, в които предусещаме нещо от бъдещето.

Професия

Тайнствената нимфа показва разширяването на душевното ни възприятие, което носи нови перспективи в света на нашата професионална заетост. „Лотосът на двореца на приливите“ е нещо като сеизмограф, който регистрира първия порив на промяната дълго преди тя да се отрази в живота. В лично отношение тази карта означава, че ще получим нови импулси, които ще ни помогнат в ситуацията. В смисъла на символизирания от чашите елемент може да става и дума за мъдър съвет или медиумно послание.

Отношения

В партньорските ни отношения Принцесата е знак, че скоро на ниво чувства ще се появи нещо ново. Това може да е първият топъл бриз след време на кавга и студенина или импулс, който ще даде на сърцето ни да разбере, че отново е време да преоткрием любовта.

Астрология: Венера във водните знаци или водните домове.

Елемент: Земя в елемента Вода.

Идзин: 44 Гоу - „Среща“ (противопоставяне); 57 Сун - „Проникване“.

Личност: Очарователна, блестяща, непрекъснато убягваща, душевно недосегаема млада жена.

Аналогия: Речни русалки, изворни нимфи, нереиди, души на мъртви.

Място на силата: „Седемте девици“, кварцови рифове в Рейн (срещу Лорелай), могат да се видят само при ниско ниво на водата.

Цвят на силата: Водораслово зелено, бяло като морска пяна.

Камък на силата: Аквамарин.

Благовоние: Бензое; Huele de Noche (Мексико).

ПРИНЦ НА ЧАШИТЕ
Синът на трансформацията

Склонности	Саможертва и всеотдайност.
Цел	Връзка с по-висшето Аз (Разпъване на кръст = „Връщане към отеца“).
Светлина	Любов, съчувствие, сърдечност, топлина.
Сянка	Себелюбие, безчувственост, наивност.
Качество	Мост между чувство и дух.

Анализ и описание

Картината

Виждаме гол войн, с шлем с крила, който седи в теглена от орел колесница. Орелът, който представя издигането над неподвижното състояние на материята, е поставен тук вместо представящия елемент Вода Скорпион (избавеният скорпион се издига като орел над всичко земно). Според Кроули тази карта разяснява идеята на гниенето (разлагаща ферментация), която се изобразява на картината косвено чрез стилизираната вода на едно езеро, в което пада проливен дъжд. Орелът е символ на по-висшата воля или на онази незрима инстанция, която познава нашата цел. Той е достигащата до безцелността част от нас, който ни води подсъзнателно. Хвърляйки мост между майката (вода) и бащата (небе), Принцът е потокът, който може да превърне в свое предимство всмукващото обратно течение, излизащо от дълбините. Като трансформира регресивното кръвосмешение (пожелаването на майката) в акт на преобразяване и обновяване (змия), той повторно може да свърже първичната енергия (Адам и Ева). Лотосът, който виси с главата надолу, показва, че тази стъпка все още не е извършена. Ако беше разцъфнал в пълното си великолепие, обърнат нагоре, щеше да въплъщава силата, която свързва тъмните, кални дълбини с красотата на светлите висини. Принцът все още не се е помирил с женското начало (в себе си). Той все още е обладан от сексуалните примамливи призиви на сирените (Принцеса на чашите), които олицетворяват несъбднатите копнежи и искат да го върнат обратно към първичните извори. Същевременно той вече е на път към Великия дух, защото „по висшата воля“ изтегля колесницата във формата на мида от „водите на подсъзнателното“ към „небето на познанието“ (въздух във връзка с вода).

Мит

Принцът на чашите ни показва не съвършеният, а страдащият, жертващ се мъж, който чрез жертвата си се превръща в (не)знаещ спасител. Това съответства на мита за рицаря Лоенгрин, син на Парсифал. Той се бие за Елза фон Брабант, но след сватбата трябва да я напусне, защото въпреки безкомпромисните условия, поставени от рицаря, тя продължава да пита за произхода му. Лоенгрин е пратеник на Гралсбург, чиито рицари винаги се притичали на помощ, обаче можели да завършат делото си докрай само ако останели анонимни. На най-висшето ниво на Скорпиона ситуацията съответства на „единствено избавящото отричане на егото“. Картата говори, че е е време за преодоляването на своенравния авторитет на Аза и на готовността да се оставим да ни води по-висша сила. Крайното развитие на характера на Принца, което намира своята върхна точка в спасението, е целта на символизираната от Скорпиона сила на трансформацията[1].

Тълкувания

Тази карта може да изразява образа на човек, независимо в кой период от оживота му се намира, а също и преживяване в която и да е област.

Като личност

Тук срещаме рицаря на сърцето, романтичния дух, състрадателния герой, защитника на любовта и пазителя на висши идеали, както и хитруващия мошеник и измамния съблазнител, накратко казано: съчувстващия, сърдечния, нежния, но вероятно и неискрения и вероломен млад мъж. Ако тази карта въплъ-

[1] Виж също и Рицар на чашите на стр. 160, където Парсифал чрез отказа си от любовта си връща свещеното копие като символ на изгубеното либидо и го свързва в акта на вярата и силата на духа.

щава жена, това описание ще съответства на описанието на мъжката част от нейната същност (анимус).

Общи положения

Крилатият принц, който стои в теглена от орел колесница във формата на мида, чиято емблема увенчава и шлема му, представлява въздушната сфера на водата, накъдето се издига и духът му, за да свърже чувствата на съкровеното с висините на познанието. Така разглеждан, той показва фаза на развитие, в която се изправяме пред предизвикателствата на живота (никакво обратно потапяне във водните дълбини), но въпреки това оставаме подвластни на нашите чувства (а не просто да предприемат възвисени интелектуални полети).

Съзнание

Времената, характеризирани от картата, изискват да опознаем дълбоките си чувства (вода), да ги формулираме и да ги изразим с думи (въздух). По този начин може да се покаже както най-съкровеното ни търсене, така и израза на нашите чувства в стихотворение, писмо или просто с една дума.

Професия

В професионално отношение тази карта олицетворява личност, която успешно съчетава интуицията (вода) и познанието (въздух) и по този начин не само създава нови възможности, но и разполага със знание и умение, за да ги осъществи. Тя може да описва и човек, който е готов за социална дейност.

Отношения

Принцът на чашите дарява безгранична фантазия, която намира своето отражение във всички сфери на емоционално обвързване. Под негово влияние ние реагираме изявено чувствено, силно емоционално и сме склонни към мечтателен екстаз. Картата казва, че предстоят романтични времена. Ще се къпем в топли чувства, които можем да облечем в образ чрез фантазията си: посредством мил жест, тайнствено писмо, необикновена покана или много личен подарък.

Астрология: 21° Везни до 20° Скорпион.

Елемент: Въздушната страна на водата.

Идзин: 49 Гъ - „Прелом“ (Промяна);
61 Джунфу - „Вътрешна истина“.

Личност: Шармантен, непроницаем и дълбокомислен млад мъж.

Аналогия: Рицарят на Граала или други Спасители; Избавлението на Психея от Амур и приемането и на Олимп.

Място на силата: Асизи на Свети Франциск.

Цвят на силата: Синьо-виолетово.

Камък на силата: Лазурен камък; аметист.

Благовоние: Лотос.

КРАЛИЦА НА ЧАШИТЕ
Майка на изворите и съкровените мистерии

Склонности	Разграничаване между мечта и действителност (стремеж към прекачване на границите и тяхното премахване)
Цел	Медиумно знание, вътрешна мъдрост („разтваряне в нищото“).
Светлина	Способност да се поставим на мястото на другите, дълбочина на преживяванията (пророческо виждане, вътрешна светлина).
Сянка	Неяснота, чудноватост, ирационалност.
Качество	Мъдростта на женското начало (океанът на колективното подсъзнание).

Анализ и описание

Картината

Върху картата виждаме тайнствена фигура, седяща върху вода, потопена в сферична синя светлина, издигаща се от прапочалото в елипсовидни дъги, която се сгъстява спираловидно в центъра над темето и спрямо пропорциите на цялото изображение главата изглежда странно малка. Зад астралните воали тя се вижда като през мъгла. Би трябвало да се опитваме не толкова да я изследваме с поглед отвън, а по-скоро да я почувстваме с вътрешното си око, защото тя е поставена в онези мистерии, които се крият зад проявленията на външния свят. Спокойното езеро е символ на подсъзнателното и в огледалото на водната повърхност разпознаваме не само колективните сънища, които се издигат от подсъзнателното, но и отразеното силово поле около главата на жената. Тя е феята-оракул, която живее в непрекъсната връзка с вътрешните образи, за да може да се вдъхновява и ръководи от дълбините на собствената си същност. Чаплата от дясната й страна е символ на бдителността и разсъдливостта. Подобно на щъркела и жерава тя се причислява към слънчевото начало, но тъй като нейният дом е светът на водата, тя същевременно е представител и на лунното начало. Обединявайки в себе си деня и нощта, чаплата се превръща в олицетворение на прераждането. Мидата и чашата - тук мидена чаша - въплъщават женското, влажното начало, хранителната почва на майката. Мидените чаши са били предпочитани погребални дарове още по времето на келтите, защото приликата им с вулвата ги превръща в знак на прераждането. Ракът, които излиза от тази мидена чаша, астрологично е подчинен на Луната и така от своя страна става израз на първично женското, майчинско начало. Лотосовите цветове тук отново са символи на красотата, която изниква от тинестото прапочало и се отваря пред светлината.

Мит

Така както в дъщерята на чашите Ундина виждаме индивидуалната, недостижима анима на мъжа, в Кралицата или майката разпознаваме „anima mundi“, душата (анима) на света. Тя е владетелката на несъзнателните ни душевни сили, добрата фея и мъдрата вълшебница в нас, проницателната тълкувателка на нашите сънища и виждащата през мъглата на битието ясновидка. В мита Кралицата се описва също и като Ерда, прамайката или Ур-вала, макар ударението тук да пада не толкова върху майчинството на природата (Земя), колкото върху инстинктивната вътрешна мъдрост (вода). Тя се описва като тъмна и тайнствена, защото изворите на нейната мъдрост текат скрито и постоянно се измъкват от вмешателството на анализиращия разум. Тя е вечно загадъчната, която открива знанието си само в тъмни образи и оракулски заклинания, като се започне от Сфинкса, пророчицата Касандра, Пития и Сибилите и се стигне до трите вещици в „Макбет“.

Тълкувания

Тази карта може да изразява образа на човек независимо в кой период от живота му, но също и преживяване в която и да е област.

Като личност

Личността, която характеризира тази карта, е ласкава спътница в живота, добродушната жена, жената творец, медиум, лечителката, емоционалната майка или загадъчната, хипнотична магьосница, която влиза в живота ни като прелъстителката Цирцея и разкрива в чувствата ни скрити дълбини, които в еднаква степен ни очароват, но и объркват нашата душа.

Общи положения

Майката на чашите въплъщава женската

страна на елемента вода и олицетворява деликатност, поливане грижите и проблемите на околните, интуитивност и готовност за безгранична всеотдайност. Тя е израз на полезните, лечебни сили, както и на вътрешния поглед и показва, че се отваряме за образите на подсъзнателното, че следваме нашите желания и предчувствия, но също и нашите кошмари и страхове. Кралицата ни помага да разкрием своята душевност и означава дълбоки чувства и пророчески преживявания. Тя може да бъде източник на непрекъснато вдъхновение, което се превръща в благословия преди всичко за художественото ни творчество и ни пренася в други светове. Но картата може и да е сигнал, че по пътя към сливането се приближаваме към изява на нашата тъмна страна или следваме указание от мрачните дълбини на нашето подсъзнание, без да знаем причината.

Съзнание

Кралицата чаши е картата на водната фея, която, от една страна, може да описва замайване и объркване, от друга страна, показва пътя към корените, който води към духовете на бездната и изворите на сънищата под праговете на подсъзнанието. Преминаването през тези води пречиства и усъвършенства душата и така насърчава медиумните способности, инстинктивната сигурност и тънкия усет във всяка житейска ситуация.

Професия

В реалния живот тази карта означава, че се намираме в спокойна фаза на изчакване, в която се вслушваме в себе си, за да получим яснота за по-нататъшните ни професионални желания и планове. Или че ще превърнем в професия медиумните си способности в сферите на езотериката, окултизма, помощта и лечението чрез незримия свят.

Отношения

В сферата на любовта и партньорските отношения майката и Кралицата на чашите означава време на деликатна и изпълнена с любов близост, готовност за нежна отдаденост и взаимна обвързаност. Хората под нейния знак се чувстват силно привлечени от всичко мистериозно и изпитват почти неутолим копнеж към сливане и обединяване с другия. Тук су крие и опасността да се изгубим в нереалистичните мечти. Тогава вместо душевно, основано на законите на незримия свят, израстване ще се сдобием с нови страдания, защото всеки (!) партньор в крайна сметка ще се провали заради свръхчовешки очаквания от него.

Астрология: 21° Близнаци до 20° Рак.

Елемент: Водата.

Идзин: 2 Кун - „Възприемчивост“.

Личност: Чувствена и загадъчна, понякога и объркваща жена.

Аналогия: Мъдрите жени от Средновековието (мойрите, парките, норните) или архетипа на Девата майка от Средновековието.

Място на силата: Авалон като спиритически център на мъдрите жени или местата на появяване на Светата Дева, Лурд и Фатима.

Цвят на силата: Млечно зелено, воално синьо.

Камък на силата: Нефрит, смарагд и воден опал.

Благовоние: Амбра, опиум.

РИЦАР НА ЧАШИТЕ
Бащата на благоволението и вътрешното просветление

Склонности	Саможертва или отказ от влеченията (откъсване от майката, копнеж за избавление заради страх от оплитане в еротичен грях).
Цел	Освобождаване на Аза чрез лишение.
Светлина	Емпатия, съчувствие, отзивчивост, грижовност, мъдрост.
Сянка	Поддаване на изкушение, лицемерие, неустойчивост, синдром на помощника.
Качество	„Unio Mystica“ (тайнственото обединяване на душата с Бога).

Анализ и описание

Картината

Рицарят на чашите като огнен сектор на водата въплъщава нашето търсене на трансценденталното преживяване, избавлението и мистичното сливане с праначалото, с Божественото или както и да се опитва езикът ни да опише онова, което не може да бъде назовано. На пръв поглед тази връзка е парадоксална, защото водата, която олицетворява женската сфера на чувствата, не винаги се погажда добре с огнената енергия на Краля. Но ако огънят се движи на по-високо ниво (рицарят се издига нагоре посредством мощните криле на духа си) и със своята вечна мъжественост влезе във вечно женското (когато излее подлежащото на промяна его в потока на по-висшето Аз), тогава от сливането на водата с пламъците в ръката му ще заблестят лъчите на Граала. От чашата на Граала излиза рак, кардиналният знак на водата и символ на вглъбяването в себе си, който пристъпва навън, т.е. към съзнанието. Като морско същество той носи женско-сексуалното изражение, както и рибата (израз на даряващата и поддържащата живота сила), но същевременно движението му заднишком и начинът му на живот скритом говорят за тъмни, съкровени мистерии. Чашата е женският съд на промяната. Паунът в десния долен ъгъл на картата, който Кроули тълкува като *насочване към феномена на флуоресцирането на блещукащата вода,* е препратка към „вълшебната градина на Клингзор, където Кундри прави Амфортас безволев и затова после е победен от Клингзор със собственото му оръжие“ (Парсифал). Той насочва вниманието върху сексуално поведение, което не служи толкова на единението на душата с духа, колкото на задоволяването на егото и нарцисизма.

Мит

Бащата на чашите показва, че сме осъзнали нашите медиумни способности и ги усъвършенстваме. Картата говори за сериозни занимания в сферата на спиритизма. На митологично ниво можем да сравним Рицаря на чашите с Парсифал, героя от легендата за Артур, който става крал на Граала, съзрял за този пост след дългогодишни изпити. Най-важният му изпит бил отказът от любовта: Той устоява на опита да бъде прелъстен и така си връща обратно свещеното копие (либидо), което затваря раната, която получил Амфортас, краля на Граала, ставайки жертва на прелъстителското изкуство на Кундри. Така между другото легендата за Парсифал описва освобождаването от душевното обвързване с майката, което се преодолява само с акт на отказване. Като тук не става дума за сексуалността като такава, а за принудителната зависимост от сексуалността, която трябва да бъде преодоляна като жажда за задоволяване и заместител на майката. Парсифал, Кралят на чашите, е раненият лечител, „невинният глупак“, който е станал знаещ „чрез състрадание“. Копието в неговата ръка докосва и излекува раната на Амфортас, защото той едва сега разбира, че това всъщност е неговото собствено нараняване.

Тълкувания

Тази карта може да изразява образа на човек, независимо от това в кой период от живота му се намира, но също и преживяване в която и да е област.

Като личност

Рицарят на чашите олицетворява мъдрия съветник и лечител, който се оставя да бъде воден от изявената си интуиция. В ролята на „ранения лечител“ често го срещаме като лекар, терапевт или човек, грижещ се за спасението на душата ни, който или крие сам от себе си собствените си наранявания и за

компенсация „лекува“ другите, или е открил мъдростта чрез собствено страдание и се е превърнал в истински лечител.

Общи положения

Тази карта показва волята да предоставим повече пространство на нашите чувства и медиумните си способности, като придадем форма на трептенията, които улавяме. Това ни умение може да се изрази като музика, поезия или други изкуства и не на последно място на изкуството на лечението. Но там, където към тези сили се подхожда дилетантски или просто необмислено, се получава изкривеният образ на смешния некадърник, на наивния фантазьор и на изключително неблагонадеждния, често и неискрен човек. Картата ни предупреждава да не се превръщаме в играчка на чужди интереси и по възможност да се предпазваме от неподходящи отношения или интриги заради недостатъчната ни способност за анализи.

Съзнание

Огънят (Кралят) на водата (чаши) описва човек, чиято задача сега е да осъществи най-трудното обединение на противоположните елементи огън и вода и така да намери уравновесяването между стремежа на волята към идеалното (огън) и инстинктивните вътрешни пориви (вода). Картата показва също, че целенасочено трябва да се вгледаме в своята душевност и да опознаем и разгърнем силите на подсъзнателното. Тя може да е знак, че се отваряме към образния свят на душата, като се посвещаваме на собствените си мечти или на митовете и фантазиите на космическото подсъзнание.

Професия

В обществения си живот се намираме във фаза, в която искаме да дадем по-голям израз на душевните ни сили. Усилено се опитваме да изживяваме чувства в работното си ежедневие, като преминаваме бариери и допускаме в действията си спонтанни идеи и желания. Това означава също, че просто подхождаме към задачите си с по-голяма отдаденост. Но Рицарят може и да означава, че сме изправени пред избор на професия или пред ново начало, където искаме да изпълняваме задачи, в които да изразим по-добре нашите душевни сили. Картата говори преди всичко за творчески, социални професии и такива, свързани с терапии.

Отношения

Рицарят на чашите показва време на подчертани чувства, когато можем да се вживеем повече от всякога в желанията, копнежите, но също и в страховете на нашия партньор. В същото време тя насочва и към връзка, в която показваме чувствата си и сме готови за нови преживявания. Но във високите ни идеали дебне опасност: Искаме да живеем в свят, който би трябвало да е по-идеален, отколкото допуска реалността. Това противоречие може да доведе до големи разочарования въпреки нашата отзивчивост, особено ако се чувстваме неразбрани и неприети от другите.

Астрология: 21°Водолей до 20° Риби.

Елемент: Огънят на водата.

Идзин: 18 Гу - „Изчистване“ (работа след провал).

Личност: Чувствителен, състрадателен, често душевно наранен и затова станал позадълбочен мъж (творец, човек, грижещ се за спасението на душата ни, терапевт).

Аналогия: Възкръсналият от мъртвите Лазар, раненият Хирон и всички светци и пазители на тайни (Граал).

Място на силата: Шартр, Нойшванщайн или на символично ниво крепостта на Граала.

Цвят на силата: Отразената светлина на газовете (шлейфът от сяра на кометите) или отражението на слънчевата светлина.

Камък на силата: Александрит; брилянт,

Благовоние: Хвойна, пелин.

АСО МЕЧОВЕ
Корените на съзнанието

Склонности	Духовна активност (подпомогнати отчувствата мисли като корени на мисленето, различаването, разделянето и организирането).
Цел	Познание, яснота, духовна промяна.
Светлина	Обективност.
Сянка	Безпокойство, прибързано и субективно мислене, войнственост, закоравялост, слаба воля.
Качество	Способността на духа да формира и формулира идеи и убеждения.

КАРТАТА ни показва огромен, сочещ нагоре меч, пробиващ корона. Картината символизира духа, който иска да проникне през модела на мисленето и достигане до вечната истина. Около дръжката на меча се е увила змия, ограничена от два полумесеца, които показват, че духът е повече от абстрактен разум. Той е посредник на чувствата. Върху острието е гравирана магическата дума воля θέλημα (Телема), чрез която се отваря небето в задния план на картата и златото на небето се появява като огън. Тъй като мечът олицетворява човешкия разум, слънцето - божествения дух, а златната корона с двадесет и двата слънчеви лъча - Кетер, най-висшето начало в кабалистичното дърво на живота, тази картина ни казва, че подхранената от дълбините на чувствата (Луна) сила на разума може да проникне до най-висшето познание (короната).

НА ЕНЕРГИЙНО НИВО картата представя основите на мисленето или произхода на мислите. Това, което описваме като „Божи дух“, в религиозната философия или с думите на Платон като „идея на света“, характеризира формалния свят, света на структурите зад материята: „Йецира“. Тя изразява историята на човешкото развитие, което започва с раждането на интелекта при Асото и завършва в Десетка мечове, картата на „залеза“.

В СФЕРАТА НА ДУШЕВНИТЕ НИ ПРЕЖИВЯВАНИЯ Аso мечове е символ на разкриващата сила, която отделя от необозримото море на несъзнателното един отрязък на видимото, който ние съзнателно измерваме и можем да изучим с разума си. Без това мисловно разкрояване, което ни дава възможност да задържим образите - така да се каже, изтегля на сушата съкровищата от морето на подсъзнателното - всяко натрупване на опит би било невъзможно, защото веднага щеше отново да се потопи в непонятната действителност. Аso мечове ни казва, че без познание на непознатото, без логично свързване на преживяванията, които сравняваме едно с друго, не би било мислимо никакво развитие на човека.

В ПРОФЕСИОНАЛНО ОТНОШЕНИЕ картата означава, че ще се развие нова творческа посока, различна съзидателна идея. Възможно е това да се случи заради конфликтна ситуация. Асото мечове съответства на принципа на повисшия разум, който тук, в смисъла на сила на опознаването, води до яснота, еднозначност и решителност. Може да става дума за вникване в някакъв проблем, неговия анализ и извеждане на категорични изводи, без при това да се изгубва погледът за цялото. Във всеки случай тази карта показва действието на разума по един до голяма степен разясняващ, просветляващ и освобождаващ начин.

В ЛИЧНИТЕ НИ ОТНОШЕНИЯ Асото мечове може да показва много благодатен, но също и прям разговор или пък решаването и преодоляването на дълбоки междуличностни проблеми. То разделя нещата, разделя небето и земята, мъжкото от женското, духа и природата и спомага за изясняването на нещо и за по-доброто му разбиране. Наистина понякога с тази карта се свързва и раздялата с илюзиите (потисната истина), която може да доведе до решения във всякакъв аспект.

Астрология: Въздушните знаци.

Дърво на живота: Кетер (произход) през въздух: формалната сфера (Йецира) или основата на мисленето.

Идзин: 46 Шън - „Подем“.

Аналогия: Мечът (разкриващата сила), с която Александър разсича Гордиевия възел (душевното оплитане).

Картина: „... и стана светлина!“ като израз на осъзналото се творение.

Ключови думи: Откритост, стремеж към знание, целенасочено мислене, сила за вземане на решения.

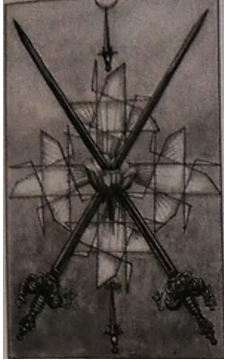

ДВОЙКА МЕЧОВЕ
(Мир)
Духът на равновесието

Склонности	Стремеж към дуалистично познание.
Цел	Изразяване чрез намиране на познанието.
Светлина	Изглаждане на различията.
Сянка	Нерешени състояния на напрежение (тъй като има равновесие на силите, напрежението не може да бъде премахнато).
Качество	Възмездяваща справедливост.

НА КАРТИНАТА виждаме два кръстосани меча, които пронизват роза. Докато първото откровение на мисленето от бликащите извори на праобразите (Асо) се влива в придаващите форма разграничения на крайностите (двойка), тази карта въплъщава затишието пред буря (тройка). Но все още остава недокосната от външните влияния благодарение на баланса на нейните вътрешни противоположности. Върху два малки меча са поставени Луната, знак за чувствата, и символът на везната, знак за изравняване. Двата големи меча се срещат в центъра на синята роза (синьо цвете), която символично изразява недостижимото. Избликващите от тази роза бели фигури с еднаква форма показват как - въпреки цялата привидна невъзможност - дуалистичният разум може да създаде и съхрани равновесие и хармония.

НА ЕНЕРГИЙНО НИВО двойката мечове характеризира мисленето, което поляризира света, за да го разбере. Тази представа за действителността вече се е наложила като непоклатим принцип, който иска да структурира, съответстващи на всички образци на мислене. И така търсещият се опитва да измери открития от него свят и да сведе всичко до първичната формула Ин/Ян.

В СФЕРАТА НА ДУШЕВНИТЕ НИ ПРЕЖИВЯВАНИЯ тази карта показва, че опознаваме благотворната сила на разума, посредством която откриваме същността на проблема. Също така и умението в привидно безизходни ситуации да се намерят обяснения и решения, които са добре премерени и така могат да доведат до мирно разрешаване на спорни въпроси и хармонизиране след фаза на разединение.

В ПРОФЕСИОНАЛНО ОТНОШЕНИЕ поляризирането на мисленето (Двойка мечове) носи напредък благодарение на разумните, премерени стратегии. Картата може да означава изясняване на спорни и противоречиви досега позиции, разрешаване на конфликт или обмислено и добре преценено планиране на ново начинание. Тя показва, че можем да разчитаме на справедлива преценка или че сме предизвикани да се отнасяме така или да преценяваме по този начин други хора.

В ЛИЧНИТЕ НИ ОТНОШЕНИЯ двойката мечове означава, че различаващите се и спорни досега гледни точки могат да бъдат обединени, като се потърси средата между двете крайности. Тя изразява добре обмислен модел на отношения, който можем да оприличим на висящо украшение за стая, което има добри шансове да наживее и големи бури.

Астрология: Луна в знака Везни.

Дърво на живота Хохма (Енергия) през въздух: Контролираният мир.

Идзин: 19 Лин - „Подход“.

Аналогия: Хермес като символ на целостта и парадоксалността на Аза.

Картина: Обединяващата противоположностите природа, която обхваща светлото и тъмното, женското и мъжкото, духовното и плътското.

Ключови думи: Баланс, справедливост, невземане на страна.

ТРОЙКА МЕЧОВЕ
(Тъга)
Духът на унинието

Склонности	Скръб, сълзи, безпомощност, слабост, примирение със съдбата.
Цел	Умни, макар и болезнени прозрения.
Светлина	Прозрение, смисъл на живота, цялост и настояще чрез лишаване.
Сянка	Разруха, раздяла, отчуждаване и самозаблуда.
Качество	Отрезвяване, освобождаване от разочарованието.

ТРОЙКАТА МЕЧОВЕ е мрачна карта, защото се развихря бурята и разрушава равновесието. Но тъй като в крайна сметка бурята идва отвътре, от нейната душевност и ни принуждава да надраснем себе си, тази картина показва, колкото и болезнено да е това, освобождаване на енергия, която може да бъде правилна (в последователността си) в процеса на нашето развитие[1]. Зеленият меч е магическият меч от първата карта на колодата (Асо мечове). Тук той, заедно с двата криви меча, с мощен удар посича златната роза - символ на съвършенството. Листата и окапват, а на заден план се задава страшна буря.

НА ЕНЕРГИЙНО НИВО тройката мечове символизира следващите след модела на мислене (Двойка мечове) модели на действие. Можем да се движим в света само ако действаме, но можем да действаме съзнателно само в рамките на образите, които сме си създали за света. Всеки излизащ извън рамките на познанието и действието стремеж има разрушително и понякога катастрофално действие.

В СФЕРАТА НА ДУШЕВНИТЕ НИ ПРЕЖИВЯВАНИЯ Тройката мечове показва, че се намираме в избавящ ни от илюзиите, болезнен процес на познание и е дошло време да се освободим от оковите на познатите досега житейски модели или навици и да преодолеем вътрешната си леност. Но в същото време картата ни предупреждава за злоупотреба на (мъжка) силата на разума, която иска да поникне със сила в (женска) розата, за да й отнеме мистериите на живота. Накрая розата е разрушена, тайната продължава да е скрита, но природните сили се обединяват заплашително против насилственото проникване в мистериите.

В ПРОФЕСИОНАЛНО ОТНОШЕНИЕ това може да означава, че сме оскърбени или наранени и имаме болезнени преживявания, които могат да се простират от неуспех до уволнение. Едва ли би могло да се промени нещо в тази ситуация. Единственото, което можем да направим, е да разберем какво ни е довело до това потискащо преживяване, за да избегнем ненужно повторение. Най-честата причина е твърде хладен, разсъдлив и едностранчиво използван разум.

В ЛЮБОВТА тази карта показва разочарования, оскърбления, наранявания, а не рядко и края на една връзка. Но в това отношение тя може да има и положително значение: решителността, с която, въпреки всички болки, се освобождаваме от една влияла ни отрицателно и даже поболявала ни връзка.

Астрология: Сатурн в знака Везни.

Дърво на живота: Бина (форма) през въздух: Хермафродитната депресия.

Идзин: 23 Бо - „Разпадане“.

Аналогия: Слепият Едип.

Картина: Капки пелин (чашата с отровата).

Ключови думи: Скръб, мъка, страдание, печал, огорчение, беда, тревога и болка.

[1] В аналитичната психология на К. Г. Юнг това би съответствало на преживяването на процеса на индивидуализиране, при който човекът чрез болезненото признаване на собствената си безпомощност и слабост се отваря към съзидателните и обединяващите противоположностите импулси на по-висшето Аз.

ЧЕТВОРКА МЕЧОВЕ
(Временно преустановяване на военните действия)
Духът на съзерцанието

Склонности	Затвърдяване и успокояване.
Цел	Спокойствие и мир (Себепознание и обновление чрез страдание).
Светлина	Социална справедливост, толерантност.
Сянка	Принудително оттегляне (болест), изолация.
Качество	Примирие с изгледи за мир.

В КАРТАТА върховете на четири меча се допират в сърцето на цвят от роза и дръжките им образуват ъглите на напречния Андреевски кръст, въплъщението на страданията на мъчениците. По този начин те създават магическа, доминираща пространствена форма, защитено пространство, в което енергиите могат да се възстановят. Четворката мечове е карта на изпълнената със сила неизбежност. Тя дава зелен светофар на тъгата (Тройка мечове), но в същото време води до себепознание и разбиране за смисъла на страданието извън него. Това е време на болезнено избавление с последващо излекуване, защото силата се обвързва, центрира и чрез разположението на четирите меча (техните върхове подпират състоящото се от четиридесет и девет листенца от рози небе) се утвърждава като духовен купол на „обърналия се към себе си Аз“. Познанието показва, че непотиснатата тъга е верният път към собственото ни излекуване. Същността на тази карта изразява вътрешната концентрация, свързана с готовността да се премине през болезнени преживявания, водещи до душевно израстване.

НА ЕНЕРГИЙНО НИВО стабилизиращата четворка означава пауза, в която нищо не се променя от само себе си, а проблемите трябва да бъдат понесени. Преустановяването на военните действия все още не означава мир. Решения има само ако паузата бъде използвана разумно за придобиване на нови познания, иначе проблемите просто се отлагат. Но от гледна точка на Меркурий стабилизиращата Четворка мечове въплъщава и причинно-следствения принцип на мисленето („Едни и същи причини имат едни и същи последствия“), който съдържа цялостната закономерност на причинно-следствената представа за света. Непонятното космическо съзнание се фокусира в личностен център. От тази индивидуална перспектива всяко нещо изглежда като отделна единица, която съществува в самата себе си и извън всяка друга единица. По този начин се оказваме уловени в рамката пространство-време, която сме нахлузили на действителността с очакването да бъде преодоляна, „от само себе си“.

В СФЕРАТА НА ДУШЕВНИТЕ НИ ПРЕЖИВЯВАНИЯ картата отразява потребността за самовглъбяване и от защита от външния свят. Тъй като Азът все още не осъзнава, че истинските пречки идват отвътре, а външните обстоятелства са само повод, той се залоства и затваря в себе си, за да предотврати поражението. Образуваният от четирите меча Андреевски кръст е символ на привидната здравина, но на по-дълбоко ниво означава, че се учим от страданието, докато бъдем избавени от него.

В ПРОФЕСИОНАЛНО ОТНОШЕНИЕ картата показва момент на спокойствие и привиден мир след времена на голяма съпротива. Но би било твърде подвеждащо да се вярва, че трудностите от миналото вече са преодолени. Те биха могли да се появят отново във всеки момент и е добре да се използва тази пауза, за да се създадат нови стратегии.

В ЕМОЦИОНАЛНИТЕ НИ ОТНОШЕНИЯ времено се оттегляме, за да подредим любовния си живот - вероятно с помощта на терапевт - от защитено ъгълче в нещо съвсем ново. Ако при това успеем да почистим полето на отношенията си от досегашните стърнища на несъзнателното и взаимно разчистим място, за да си изясним чувствата на другия, тази фаза на опомняне може да премине в мирно съвместно съществуване.

Астрология: Юпитер в знака Везни.

Дърво на живота: Хесед (Затвърдяване) през въздух: Вътрешното познание (духовното пространство).

Идзин: 9 Сяочу - „Укротяване на малките сили“.

Аналогия: Магическият сън на Барбароса в Кифхойзер.

Картина: Вътрешността на храма.

Ключови думи: Болезненото вмешателство с последващ отдих, оздравяване и познание.

ПЕТИЦА МЕЧОВЕ
(Поражение)
Духът на смирението

Склонности Пасивно понасяне на болката от негативно преживяване.
Цел Откриване на собствените граници.
Светлина Погледът върху взаимовръзките води до намерение за промяна.
Сянка Беда, злоба, обрат към лошото.
Качество Разбиране за необходимото, на агресивните пориви своевременно да се даде съответният израз.

ПЕТТЕ МЕЧА образуват върху картата обърнат пентаграм, гибелния знак на черната магия. Розата от предишната карта (Четворка мечове) е изчезнала напълно, а нейните четиридесет и девет листенца очертават свързващите линии между върховете на петолъчката (дръжките на мечовете). Този обърнат пентаграм означава изостren конфликт, разправии, удари под кръста, подлост, бягство, агресивна фаза на разрушително мислене или необясними неща, които разумът не може да дешифрира, защото произлизат от първичните ни страхове: страха от загуба, изоставяне, от безпомощно примирение или заплаха от смърт. Действителност и лудост се преплитат, а доверието в действителността все повече се разрушава. Но изпълващата пентаграма бяла светлина загатва за способността на духа да поема уплахата и да превръща в плодотворни процеси на усвоена житейска опитност дори и трагедиите на живота.

НА ЕНЕРГИЙНО НИВО, в по-дълбок смисъл Петица мечове казва, че поражението води до познание. Ние страдаме не заради желанието да страдаме, а се нуждаем от страдание и провал като необходим опит, за да израснем чрез неговото преодоляване. Желанието за знание е желание за избавление. Кроули вижда тази карта като *последица от една твърде миролюбива нагласа*, макар поражението да е било цената за твърде дългото избягване на конфликта. Той пише: *Интелектът е бил обезсилен от прекалена чувствителност. Вина за поражението има пацифистката нагласа. Възможно е да е намесено и предателство.*

В СФЕРАТА НА ДУШЕВНИТЕ НИ ПРЕЖИВЯВАНИЯ това е картата, която носи в себе си провала и ключа за среща с нашата Съдба, Тя представлява рухването на старата представа за света по пътя към вътрешното познание, провала като необходима предпоставка за достигането до една по-всеобхватна истина. Тя е наградата, която се съдържа единствено в поражението.

В ПРОФЕСИОНАЛНО ОТНОШЕНИЕ Петицата мечове показва, че се намираме в много трудна фаза, в която ще станем жертва на клевети, злоба или подли унижения. Това е време, в което е най-добре да „се облечем топло“, защото ще трябва да се премине през ледено студена долина от смразяваща враждебност.

В ЛИЧНИТЕ НИ ОТНОШЕНИЯ става дума за връзка, която или вече се е провалила, или е на прага на крушението. Картата илюстрира едно състояние на безсърдечие, омраза, огорчение и жажда за власт. Партньорите са агресивни един спрямо друг и си нанасят тежки рани. Нерядко ставаме жертва на страхливото избягване на конфликта, което сега иска високата си цена, като изведнъж взривява цялата подсъзнателно трупана агресия.

Астрология: Венера в знака Водолей.
Дърво на живота: Гебура (прелом) през въздух: Страхът от страха (изостреният конфликт).
Идзин: 49 Гъ - „Промяна“.
Аналогия: Религиозна музика (Смъртният страх на Исус и залавянето му).
Картина: Трънен венец.
Ключови думи: Загуба, страх, позор, предателство.

ШЕСТИЦА МЕЧОВЕ
(Наука)
Духът на знанието

Склонности Търсене на истината (потегляне към нови брегове и надникване в тайните на света).

Цел Изравняване между дух и природа.

Светлина Обективно познание, справедливост, разбиране, обширен поглед върху нещата.

Сянка Недоверие, скептичност, предразсъдъци (напр. отричане на спиритизма).

Качество Цялостно (обединяващо) мислене; приближаване до видимите въздействия на непонятното.

НА КАРТИНАТА шестте меча са свързани в хексаграм (шестолъчна звезда от два вмъкнати един в друг триъгълника), символ на проникването на видимия в невидимия свят[1]. Върховете им се допират в сърцевината на червена роза, която се намира в центъра на състоящ се от шест квадрата златен кръст. Кръстът е символ на хармонията и олицетворение на стремежа да се достигне до вътрешни прозрения чрез външни наблюдения. Този външен стремеж (квадрат) към вътрешна истина (кръг) произтича от порива към свобода, присъща на всичко мислещо: копнежът за освобождение чрез познание за вътрешните закони на природата. Шестицата мечове въплъщава научния стремеж, съхранил респекта към мистериите на живота.

НА ЕНЕРГИЙНО НИВО Меркурий във Водолей (Шестица мечове) насочва посредством принципа на причинната зависимост към стаблизиращата Четворка (Четворка мечове): „Каквото е горе, това е и долу“ означава, че освен причини и следствия има и аналогичен ход на процесите. Това съответства на ученията за разумната „случайност“ и смисленатa едновременност, синхронизираност (К. Г. Юнг), и на спиритично ниво означава обединяването на цялото битие. Така че ние сме част от цялото и същевременно по някакъв начин самото цяло. Махмуд Шабистари веднъж казал: *Онези, на които е разкрито единството, виждат абсолютното цяло в частите. Гледай на света като на съдържащ се изцяло в теб!*

В ДЪЛБИНИТЕ НА ДУШЕВНИТЕ НИ ПРЕЖИВЯВАНИЯ това прозрение води до всеобхватен и цялостен начин на мислене, чрез който могат да бъдат помирени и привидно несъвместими противоположности, и гледни точки. Чувстваме се като вестители на духа на времето, като куриери на нова епоха, като носители на един по-висш ред и усещаме силата на порива да накараме и други да вземат участие в това знание.

В ПРОФЕСИОНАЛНО ОТНОШЕНИЕ е изявена способността за посредничене и общуване и свързаното с тях умение да се успокояват конфликтни ситуации на работното място. Новите прозрения помагат да се преодолеят стари противоречия и често водят до нетрадиционни решения на изглеждащите досега нерешими проблеми.

В СФЕРАТА НА ЛИЧНИТЕ НИ ОТНОШЕНИЯ тази карта насочва към период на оптимално уравновесяване между емоционалните потребности и представите на разума. Времето е благоприятно за приключване на стари недоразумения и на възможност да се изгради или разшири хармонична връзка.

Астрология: Меркурий в знака Водолей.

Дърво на живота: Тиферет (център) през въздух: духовно равновесие.

Идзин: 35 Дзин - „Напредък“;
46 Шън - „Подем“ (изкачване).

Аналогия: „Табула смарагдина“, приказните изумрудни скрижали с мъдрите учения на Хермес Трисмегист.

Картина: Камъкът на мъдреците.

Ключови думи: Анализ, обективност, всеобхватно мислене, творческа интелигентност.

[1] Както и пентаграмът (Петица мечове), така и хексаграмът е широко разпространен магически символ, който например в алхимията символизира обединяването на огъня и водата, а при теософите - вплетеното триединство на духа и материята.

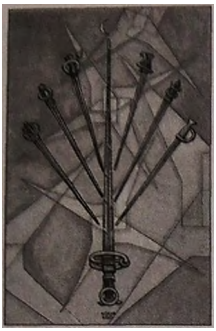

СЕДМИЦА МЕЧОВЕ
(Безполезност)
Духът на колебанието

Склонности	Хитрост или другата крайност - наивност и глупаво доверие.
Цел	Саморазобличаване, респективно разобличаване на другите.
Светлина	Рафинираност, хитрост, остроумна изненада.
Сянка	Лукавство, интриги, неискреност.
Качество	Хитрост (дипломация), съблазън, вълшебство или „меркурианска“ безнравственост на духа.

НА КАРТАТА виждаме шест меча, чиито дръжки са украсени със символите на планетите. Те са насочени заплашително към един поголям, сочещ нагоре меч, който носи символа на Слънцето. Неговият издигащ се нагоре връх е символ на проникващия разум. Острието му е израз на остротата на интелекта да разделя и съединява и по този начин да изяви недвусмислено действие. Малките мечове са подсъзнателната сянка на тази сила (хитруване, интриги, рафинираност, нечестност, лъжливост и предателство), които, откъснати от цялото, се обръщат срещу собствената цел. Кроули нарича това *борбата на многото слабаци срещу един силен.* В действителност тази карта въплъщава нашата склонност да предпочитаме по-лесни привидни решения пред по-трудните решителни стъпки и да заблуждаваме и себе си и останалите.

НА ЕНЕРГИЙНО НИВО Седмицата мечове характеризира провалящото се заради собствените ни чувства мислене. Безсилието на разума срещу подсъзнателните възпрепятстващи механизми на душата и произтичащото от тях самосъжаление (Луна в знака Водолей). Който му се поддаде и се опитва насила да постига целите, които упорито му се изплъзват, не постига нищо. Но който съумее да приеме в някаква степен нежеланото разочарование като необходимо, на него картата ще вдъхне смелост, хитрост, остроумна и бърза реакция по отношение на околния свят, както и превъзходство чрез изненадващи действия.

В СФЕРАТА НА ДУШЕВНИТЕ НИ ПРЕЖИВЯВАНИЯ тази карта показва, че не искаме да признаем определени прозрения и се страхуваме да ги проверим в живота. В подобна ситуация се опитваме да ощетим или „изиграем“ някого, но обикновено тази неискреност се насочва срещу нас самите и или пречи на важните ни житейски прозрения или се превръща в очебийна лъжа.

В ПРОФЕСИОНАЛНО ОТНОШЕНИЕ Седмицата означава, че се излагаме на опасността да бъдем излъгани или измамени или ние самите да се опитаме да правим сделки по нечестен начин и да извлечем изгода. Тук тон дават съмнителното изкуство на лицемерието, лукавството и рафинираността или казано по друг начин: тази карта показва дозираното и дипломатично използване на хитрост, рафинираност и шмекерии, които понякога ни се струват необходими за постигането на определени цели.

В СФЕРАТА НА ЧУВСТВАТА НИ спектърът на тази карта се простира от подмамваща хитрост до пасивно поведение на жертва, от малки подлости като злорадство и лицемерие до груби лъжи и подла измама. Може да бъде също и предупреждение, че вместо да решаваме проблеми, ние се въртим като котка около гореща каша и така се излагаме на опасността да се отклоним от предначертания прав път.

Астрология: Луна в знака Водолей.

Дърво на живота: Нецах (разрушение) през въздух: постоянната промяна.

Идзин: 44 Гоу - „Срещи“ (противопоставяне).

Аналогия: Хитростите на Одисей, отричанията на Петър или предателството на Юда.

Картина: Троянският кон.

Ключови думи: Вътрешно съмнение и нерешителност (текучество).

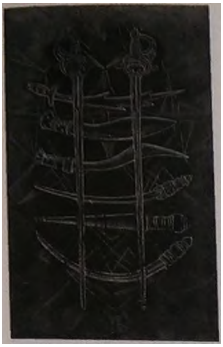

ОСМИЦА МЕЧОВЕ (Намеса) Духът на неспокойствието

Склонности	Нервно безпокойство и вътрешно напрежение (преувеличени мисли).
Цел	Вникване в цялостните взаимовръзки (относителност на време и пространство).
Светлина	Многообразие на интереси, диалектическа сръчност и способност за бързо схващане.
Сянка	Обърканост и духовни блокади (хаотично субективно или неорганично закостеняло мислене).
Качество	Структуриране на съзнание и памет.

ОСМИЦАТА представлява два паралелно изправени меча, насочени надолу, кръстосани от шест по-малки криви саби, по три от всяка страна. Изображението означава, че праволинейността на двата основни меча е нарушена от досадни пречки като безпокойство и обърканост на мислите (Близнаци), които непрекъснато отклоняват човека от по-висшите цели (Юпитер). Но тук наистина става дума само за смущения, които нарушават развитието на нещата и го забавят, но в крайна сметка не могат да препречат необратимо пътя.

НА ЕНЕРГИЙНО НИВО тази карта въплъщава смущаващи полета и спънки. Ако двата основни меча изразяват две съюзили се сили (напр. познание и воля), които искат да постигнат праволинейно някаква цел (магическите), по-малките мечове са смущаващи полета и пакостници по този път. Но тъй като широкият поток на развитието не може да бъде спрян от стеснения, ограничения и всякакви други форми на препятствия, в Осмицата мечове разпознаваме и духа на една по-висша, по-високо стояща и обогатяваща съзнанието структура, която наистина забавя развитието, без обаче да поставя под съмнение основната посока и постигането на нашите цели.

В СФЕРАТА НА ДУШЕВНИТЕ НИ ПРЕЖИВЯВАНИЯ тази карта означава, че сме неспокойни и разсеяни и непрекъснато се отклоняваме (с охота) от някакво намерение или важна стъпка към познанието. Така някои прозрения временно се оказват в застой. Но осмицата мечове може да означава също, че сме под ударите на постоянна критика. В такъв случай задачата ни е да заострим волята и убеждението си за отпор на този смущаващ фактор.

В ПРОФЕСИОНАЛНО ОТНОШЕНИЕ Осмицата мечове показва, че ни се създават трудности и едно по принцип перспективно намерение попада върху неравен път с недвижими опасности. Нерядко изведнъж се озоваваме в ситуация, когато иначе добронамерени към нас хора за наша изненада се чувстват призвани да се месят в неща, които наистина не ги засягат. Но за щастие тези смущаващи маневри няма да успеят трайно да провалят някое намерение.

В ЛИЧНИТЕ НИ ОТНОШЕНИЯ сме блокирани и ни е трудно да постигнем целите си или да осъществим някакъв план. Било че тези спънки ни пречат да потърсим контакт един с друг, било че някое намерение, което искаме да осъществим или постигнем заедно с партньора, се оказва в застой. Във всеки случай тези източници на смущения трябва и могат да бъдат преодолени и да се запази първоначалната посока.

Астрология: Юпитер в знака Близнаци.

Дърво на живота: Ход (Закон) през въздух: ограничаващата структура.

Идзин 39 Дзян - „Пречка*'.

Аналогия: Великите, вечно търсещи и неспокойни хора: Одисей, Летящия холандец или Ахасфер, вечният евреин.

Картина: Лабиринт.

Ключови думи: Раздробяване, суматоха, припряност, мъка или избор.

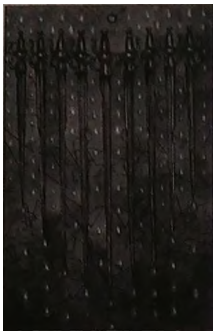

ДЕВЕТКА МЕЧОВЕ
(Жестокост)
Духът на инквизицията

Склонности	Агресивна склонност към разрушение и унищожение.
Цел	Отчаяние, безутешност и страдание.
Светлина	Страхът като указателна табела по пътя към зрелостта.
Сянка	Срам, вина, уплаха, позор, нищета, омраза.
Качество	Среща със сянката; мъченичество; терорът на инквизицията.

ВЪРХУ КАРТАТА ни очакват девет нащърбени меча, като всичките са обърнати с върха надолу. Стичащите се по остриетата им кръв и отрова правят по-ясни болката и опасността, намиращи се в съответната ситуация. Картата показва както мъчителни страхове, грижи или чувства на вина, нахлуващи в съзнанието ни и превръщащи се в кошмар, така и реални, идващи от външния свят заплахи. Кроули пише: *Съзнанието е потънало в неосветен от разума сектор. Това е светът на подсъзнателните примитивни инстинкти, на психопатите и фанатиците.*

НА ЕНЕРГИЙНО НИВО Деветката мечове илюстрира класическите „отбранителни механизми“, а именно потискане, проектиране (прогонване на зли духове), агресия (изразяване на душевните наранявания чрез обществено поведение), регресия (връщане към предишни, детски нива на преживявания) или все едно, че нещо не се е случило, или другата крайност - да бъде поправено (стремеж към наказание) чрез изкупителна жертва и всеотдайност, което Кроули окачестявва като *приемане на мъченичеството* или *пътя на пасивната съпротива.*

В СФЕРАТА НА ДУШЕВНИТЕ НИ ПРЕЖИВЯВАНИЯ сме измъчвани от демони, които са персонификация на заплашваща разруха, която всъщност може и да не настъпи като конкретно събитие, а да се изрази в опасения, чувство за вина или изпадане в безсъзнание. Само осъзнаването и разбирането могат да пробият омагьосания кръг на преживяванията на провали, страх за съществуването и вътрешна агресия. Пътят натам води през болката право в центъра на страха. Всеки опит за бягство влошава състоянието още повече.

В ПРОФЕСИОНАЛНО ОТНОШЕНИЕ тази карта показва, че обстоятелствата ни измъчват. Обезкуражени сме и настроени негативно, страдаме от поставените ни задачи, от началника си или от работния климат. Тя може и да изразява страх от провали заради прекомерно натоварване със задачи, свързани с необичаен риск, както и страх от изпити или сценична треска преди публични изяви. Във всеки случай на тези мъки трябва да бъде сложен край. Или като се освободим от ситуацията и си тръгнем, но по-добре е да ги оставим зад себе си, като смело се изправим срещу вдъхващата ни страх ситуация.

В ЛИЧНИТЕ НИ ОТНОШЕНИЯ тази песимистична карта изразява преди всичко страха да не бъдем изоставени и болка от раздяла. Това може да бъде както потиснатостта от самотата, така и страхът и свързаните с него чувства и страдания от съмненията в самия себе си, да не изгубим любимия партньор. Но картата може да означава и наранена заради външен фактор връзка, в която атмосферата е отровена и съществува като такава преди всичко защото взаимно си причиняваме болка. Така картата се превръща в подкана да се събудим и да сложим край на кошмара.

Астрология: Марс в знака Близнаци.

Дърво на живота: Йесод (анализ през въздух: деструктивната травма (душевният шок).

Идзин: 47 Кун - „Потиснатост“, („Изтощение“).

Аналогия: Персонифицираните като угризения на съвестта Еринии /Фурии: Алекто (неумолимата), Тисифона (отмъщаващата за убийството) и Мегера (завистливата).

Картини: Кошмарът, бягството, инквизицията.

Ключови думи: Чувство за вина. страхове, „демоните на нощта“.

ДЕСЕТКА МЕЧОВЕ
(Залез)
Духът на отрицанието на волята за живот.

Склонности	Раздяла, промяна, прекъсване.
Цел	Теглене на чертата.
Светлина	Отказване и раздяла като акт на освобождение.
Сянка	Противен (преднамерен) край, развалина, катастрофа, насилие.
Качество	Приключване; край на един цикъл.

НА КАРТАТА в подредбата на десетте меча можем да разпознаем формата на Дървото на живота. Дръжките заемат местата на деветте външни точки (сефири), а върховете пробождат центъра (Тиферет). Десетият меч в центъра на фигурата с прикрепен към дръжката му символ на сърцето е прекършен от другите мечове. Тъй като счупването е в центъра, посредством което се символизира наличието или отсъствието на връзка между горе и долу (на духовния и на материалния свят), тази карта олицетворява залеза, или както Кроули казва: *Тя онагледява разпръскването и разсипването на хармонията и уравновесена енергия.*

НА ЕНЕРГИЙНО НИВО Десетката мечове представлява приключване и както картите Смърт (XIII) и Кула (XV) изразява или голямото отърсване или както в Аеон (XX) обновление и апокалиптични визии, които водят към ново начало или към съживяване на старите ценности. Един коментар по този въпрос казва: *Отрезвяването е окончателно. Но тъй като вече няма какво да се губи, може да се осмелим да направим крачката към ново начало.* Така картата „Залез“ характеризира необходимото приключване на един процес, който е започнал при Асото и е показвал интелектуалното развитие на различните нива в десетте карти, които чрез преживяванията си искат да бъдат забелязани и изтъкнати.

В СФЕРАТА НА ДУШЕВНИТЕ НИ ПРЕЖИВЯВАНИЯ в тази карта срещаме духовния авторитет, който насилствено приключва развитието. Това е духът на *отрицанието на волята за живот* (Шопенхауер). За разлика от естествения край на развитието, показван от картата Смърт, тук винаги става дума за преднамерен край. Но това знание не е достатъчно нито да се каже дали тази стъпка е правилна или не, нито пък дали води до болезнен или дълго желан, освобождаващ край. Картата оставя отворен въпроса дали активно или пасивно ще приемем нейната тема.

Подканени сме да прекратим насилствено своето намерение и да го проверим. Резултатът напълно би могъл и да потвърди нашия опит.

В ПРОФЕСИОНАЛНО ОТНОШЕНИЕ тази карта показва желание да напуснем или най-малкото да теглим чертата под проект, намерение или период от време. Разбира се, нерядко с това са свързани и чувства на болка (преждевременно) да се откажем от нещо. Все пак може да става дума за необходима стъпка. Имайки предвид, че това е неотменим процес, както и факта, че всеки преднамерен край предхожда естествения край, никога не трябва да забравяме тази последователност и да я да вземаме под внимание като аварийна спирачка само след грижливо обмисляне. Тези размишления са напълно излишни там, където картата не ни изправя пред избор, а ни показва нещо, което ще ни сполети съдбоносно.

В ЛИЧНИТЕ НИ ОТНОШЕНИЯ картата означава преди всичко това, което в разговорния език се нарича „скъсване“. Но дали става дума за болезнено прекъсване на ценна връзка или за приключване на душевна безпътица тази карта не може да каже. Особено в последния случай това преживяване прилича на необходимата хирургическа намеса, която едновременно е болезнена и лечебна и нейните благотворни последици ще стават все по-ясни с течение на времето.

Астрология: Слънце в знака Близнаци.

Дърво на живота: Малкут (първопричина) през въздух: логичният срив (предвиденият изход).

Идзин: 51 Джън - „Гръмотевица“;
40 Дзие - „Освобождаване“.

Аналогия: Потопът, потъналата Атлантида или гибелта на Помпей.

Картини: Слънчево затъмнение, краят на света.

Ключови думи: Унищожение, изоставеност, потиснатост.

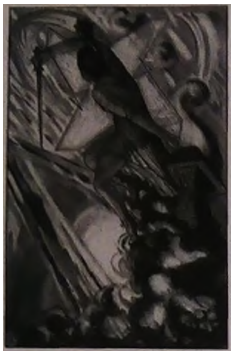

ПРИНЦЕСА НА МЕЧОВЕТЕ
Дъщерята на въздушните олтари

Склонности	Импулсивност, стремителност, привързаност („намерението за действие“ във вихрушка от мисли).
Цел	Себереализация („стабилизиране на мимолетното“).
Светлина	Ясно разбиране, прозрение, обективност.
Сянка	Агресивност, раздробяване, разрушителност.
Качество	Бунт, революция, (мисловно) обновление.

Анализ и описание

Картината

Принцесата на мечовете въплъщава ирационалната целенасоченост на женската сила и представлява сектора на Земята в елемент Въздух, *сгъстяване или застопоряване на мимолетното* (Кроули). Тази млада и покоряваща жизнена енергия, която се проявява в енергичното движение на ръката, е безцеремонна и припряна, а в същото време и наивна и невинна. Можем да я сравним с детската същност, която все още не съответства на съзнателната воля, а повече на несъзнателните желания, все още обхванали една по-голяма част от действителните цели, отколкото рационалния разум. Кроули пише: *Тя стои пред един празен олтар, сякаш има намерение да си отмъсти за оскверняването му и нанася с меча си удар надолу.* Това външно поведение е в известно противоречие със самия олтар, който все пак е символ на духовност, размисъл и вътрешно съзряване и най-общо насочва към задълбочено личностно развитие далеч от всякаква жажда за отмъщение. Бойната ѝ поза прилича на тази на амазонка (дъщеря на бойните полета). Небето и облаците са изпълнени с гняв, а на главата си носи шлем, увенчан от носещата змии вместо коси Медуза. Това я превръща в символ на поривиста импулсивност и изразява спонтанната реакция, която се привнася непосредствено в света, „детето вътре в нас“, което възприема света с дясното (подсъзнателно) полукълбо на мозъка си. Този импулс задейства вроденото знание не само да се реагира на обкръжението, но и пряко да се въздейства върху него. Както пише един модерен мистик: *Пробивът на познанието е този, който води съществото ни към развитие. Чувстваме, че съществото ни отдавна е подготвено за този момент на разгръщане. Може би има дълъг инкубационен период, в който сме недоволни от себе си, защото подсъзнателно чувстваме в себе си изобилието от възможности, които наистина са налице, но не се проявяват. И след това си пробиват път с един удар.* (Пир Вилаят)

Мит

Принцесата символизира идеята, която иска да се превърне в дело или да се оформи като действителност. Тя въплъщава чистото и първоначално намерение за действие. В гръцките митове намираме тази енергия, персонифицирана в амазонките, чиято кралица Пентесилея, дъщерята на Арес и Отрера, пада поразена от ръката на Ахилес. В северната митология това са валкирии, германски жени воини, участвали във войните, разпределяли победите и избирали кои воини да умрат.

Тълкувания

Тази карта може да изразява човек независимо в кой период от живота му, но също и преживяване в която и да е област.

Като личност

Като личност принцесата на мечовете разкрива млада жена, която знае как постоянно да продължава да развива разума (и езика) си. Като при това може да блесне с остроумие, чар и впечатляваща логика или в пресилената форма да въплъщава типа на обсебената от анимус жена, както го описва К. Г. Юнг. Това е жената, която оповестява с метален тембър на гласа отчасти напълно несъстоятелни мнения (в повечето случаи по няколко наведнъж) с единствената цел да затвори устата на събеседника си. В това отношение тази карта показва крайно заядлива личност.

Общи положения

Както всички принцеси, така и Дъщерята на въздуха (буреносни облаци) насочва към излишък от чиста енергия, който може да се отрази както отрицателно, така и положително. Тя подсказва назряваща свада, задаващ се

конфликт или обратното - показва шанс да се изглади съществуващ конфликт чрез изясняващ разговор, при който обективността и аналитичният ум на другия ще помогнат да внесем яснота в собствената си обърканост.

Съзнание

По отношение на съзнанието сме склонни към привързаност и безпокойство, провокация и нервна агресия. Затягат се конфликтни ситуации, в които биваме нападани и изпадаме в затруднения заради досегашните ни навици на мислене и начин на възприемане. Какъв ще е резултатът, положителен или отрицателен, поражение или обогатяващо познание е въпрос на нашата зрелост, на нашата готовност да учим и да променяме начина си на мислене.

Професия

В професионалния ни живот тази карта означава, че се налага да се настроим за конфликти, враждебност, разногласия, а вероятно и за полемични нападки. Случващото се може да е началото на края на досегашната ни дейност, но да означава и свеж, може би бръснещ вятър, който разведрява напрегнатата атмосфера и носи със себе си изясняване на работното ни обкръжение.

Отношения

В сферата на личните ни връзки се намираме в момент на конфликт, който или произлиза от единия от партньорите, или се схваща като заплаха за самата връзка. Твърде често забравяме за тактичността в общуването с другия пол и му налагаме нашите неврози. В това отношение картата може да показва изясняващо обяснение, но много по-често става дума за ненадейно предизвикан спор, който не води нито до нови гледни точки, нито до разбиране.

Астрология: Венера във въздушните знаци или въздушните домове.

Елемент: Земята в елемент Въздух.

Идзин: 3 Джуан - „Начално затруднение“.

Личност: Младата бунтовничка.

Аналогия: Амазонки, валкирии, силфиди или жриците на Атина.

Място на силата: Ерехтейон; Залата с кариатидите (Акрополът).

Цвят на силата: Сярно жълто, ледено синьо-зелено.

Камък на силата: Тюркоаз.

Благовоние: Лавандула.

ПРИНЦ НА МЕЧОВЕТЕ
Синът на конския скок

Склонности	Скокообразни промени.
Цел	Търсене на познания и решения.
Светлина	Срязване на окови, преодоляванепрепятствия.
Сянка	Привързаност, късогледство, склонност към разграждане.
Качество	Откривателски дух (бликащи идеи и мисли).

Анализ и описание

Картината

В Принца на мечовете срещаме все още разпиляната сила на принципа на мисленето, неговите лишени от план и променливи съставки, които непрекъснато се движат напред-назад между целите, без да стигнат до ясно становище. Тази турбулентност в духа (въздушният сектор във въздуха!) се характеризира от бойната колесница, чиято предна страна представлява двойна пирамида, която като геометричен модел е израз на аналитичното възприятие и по този начин се превръща в символ на лявото (рационално) полукълбо на мозъка. Но Принцът е неспособен да държи мислите си в неотклонна посока. Тази негова особеност се изобразява от крилатите фигури, които теглят колесницата, но не се подчиняват на юздите, а се прескачат във всички небесни посоки. Така и той скача от едно нещо на друго и не помни какво е искал само миг по-рано. Същевременно обаче в тази карта се изразяват и изходни тези по нови парадигми (скок в епохата на Водолея). Теорията за дисипативните структури (механизъм на привидно хаотично протичащите процеси), за която биохимикът Иля Пригожин получи Нобелова награда, се числи към най-важните модерни научни познания. Той пише: *В действителност целият наш свят представлява система на неравновесие. Едно-единствено течение, обединило силата си с другите течения, може да бъде достатъчно силно, за да промени целия модел. Пътят, който то ще избере в това нестабилно състояние, е непредсказуем, спонтанен, вероятно създателен. Тук детерминистичните закони рухват. Това е „solve et coagula“ (разделяй и събирай) на алхимията.*

Мит

В митовете този тип е представен чрез божествата на пролетта като вечен младеж, носителя на спасението на човечеството, вестителя на пътя за избавление от страданията. Той е геният, детето на боговете, чиято съдба обаче винаги е да умре рано, за да му бъде спестено разочарованието, че и неговата радостна вест с течение на времето се превръща в закостеняла догма, защото и той е подвластен на процеса на стареене и неговото послание губи сила, когато съвпадне с период на страдание. Принцът на мечовете въплъщава по-скоро незрялата форма на този архетип, многознайкото, вятърничавия човек, чиито смайващи твърдения наистина е много интересно да бъдат чути, но те никога не устояват на практическите изпитания на живота. Кроули пише: *Въздействията на логичния му ментален процес съдържат въздуха, който е негов елемент, превърнат в много и най-различни геометрични модели, но в основата им няма истински план. Това са прояви на силите на духа без определена цел. В дясната си ръка държи вдигнат меч, с който може да създава, но в лявата му ръка има сърп, с който той в същия момент унищожава своето творение.*

Тълкувания

Тази карта може да изразява образа на човек, независимо в кой период от живота се намира, но също и преживяване в която и да е област.

Като личност

Принцът на мечовете олицетворява млад мъж с ясен и остър ум, *способен да поддържа и изложи всеки възможен аргумент. Неподатлив на съжаления или угризения на съвестта, Словоохотлив при „цитиране от писанията“ Способен ловко и хитро да подкрепи всяка хрумнала му теза. Безразличен към съдбата на споменат преди две минути противоречив аргумент. Принцът на мечовете е невъзможно да бъде победен, защото всяка гледна точка е толкова добра, колкото и всяка друга и винаги*

готов да се свърже с намиращия се най-близо елемент (Кроули).

Общи положения

Синът на „Въздушните скокове“ е обикновен млад човек в нашето необикновено време, в което параноята вече не е болест, а безумно нормално състояние. В неговата история се разказва за въздействието на агресивното, експлоататорско, мъжко-технократско мислене в неговите клоунски маскировки. Наистина, техническият прогрес, който той показва, може и до някаква степен да носи със себе си яснота и по-трезво познание, но обикновено Принцът на мечовете представлява негативната страна на мисленето. Дали в ролята на леденостуден технократ, присмехулник, клеветник или нахален всезнайко, той винаги е жертва на разрушената плоскост на чувствата си. Но въпреки това той служи и на една положителна цел, защото с емоционалните връзки, които разрушава, Принцът изтръгва хората от старата им закостенялост и ги кара да се отправят към нови пространства. Създаденото по такъв начин движение в крайна сметка и не на последно място е предпоставка за растеж и достъп до нови измерения на душата.

Съзнание

По отношение на мисловното начало тази карта показва период на лекота, в който се възхищаваме на теоретични решения, и в тази връзка построяваме цял куп въздушни кули. Ако към тази склонност се подходи като към игра, тя може да се окаже много обогатяваща, защото е възможно да се появят и полезни прозрения. Но който сметне всички идеи и познания от това време за гениални, по-късно ще се разкайва за своята непростима наивност.

Професия

В професионалния си живот сме в ситуация, която изисква бързи решения. Въпреки това картата ни предупреждава, че може да затънем в привидни решения. Тя показва, че нашите планове и концепции често са само дим без огън и че е добре да ги преценим критично и да ги променим в година за осъществяване степен.

Отношения

Зад този многознайко се крие желанието за лична независимост. За да може да се откликне на този порив, в този период обикновено се прибягва до оформяне модела на връзката. И тогава много често се казва, че би трябвало още веднъж да поговорим за „правилата на играта“. Без съмнение Въздушният принц би могъл по този начин да докара свеж вятър в една остаряла връзка. Много често обаче се налага да разберем, че подобни решения действат само на теория, на практика обаче се провалят и причиняват болезнени рани, защото е пропуснато съществено (най-често чувствата).

Астрология: 21° Козирог до 20° Водолей.

Елемент: Въздушната страна на въздуха.

Идзин: 4 Мън - „Младост“, („Недоразвитост“).

Личност: Изобретателните и хората многознайковци.

Аналогия: Полетът на Икар.

Място на силата: Олимпийон, Атина.

Цветове: Пулсиращи цветове.

Камък на силата: Пирит (железен сулфид).

Благовоние: Чубрица.

КРАЛИЦА НА МЕЧОВЕТЕ
Майка на светлината и божественото знание

Склонности	Стремеж към свобода, самоопределение.
Цел	Независимост.
Светлина	Изобилие от идеи и способност за бързо схващане на нещата.
Сянка	Хладна пресметливост, непреодолима дистанция (ледената жена и лицемерната).
Качество	Интелигентност, мъдрост, богатство на идеи.

Анализ и описание

Картината

Кралицата на мечовете символизира чистата, всеобхватна яснота на мислите и представлява водната сфера на въздуха, *еластичността на този елемент и неговата сила да предава.* (Кроули). Виждаме седнала върху планина от облаци жена със строг поглед. Облите й гърди са обвити с прозрачна копринена тъкан, а от кръста надолу е облечена със семпла елегантна пола. В едната си ръка държи сребърен меч, а в другата голяма, брадата мъжка глава. В изображението, от една страна, може да се види акт на освобождение, чрез който тя се отърсва от попечителството и настойничеството. От друга страна обаче, тя е описаната от Ерих Нойман жена, *която кастрира горната мъжественост на мъжа,* тоест отнема му възможността да говори (кастрацията на мъжествеността в долната част би означавала, че му забранява достъпа до себе си). Кристалите зад главата й олицетворяват вливането на идеята във формата. Кроули говори за *небесна роса, от която излизат проникващи лъчи светлина.* Суфите я наричат *светлината на чистата интелигентност* а физикът Дейвид Бом *потенциалът на всички неща* или *фундаменталната активност, на която се основава съществуването.* Отгоре (като украса на шлема) виждаме главата на дете като символ на спомена и съзидателната жизнена сила. В него виждаме духа на бащата, който чрез невинността на детето се освобождава като истинска вътрешна мъдрост.

Мит

Всяка кралица е символ на зрялата, експресивна жена в живота или „женското начало“ в мъжа. Кралицата на мечовете не е пряк израз на образа на майката (не е архетип, който докосва вътрешната проекция на майчинския образ). Тук тя е видяна по-скоро през очите на мъжа като аспект на мъжкото - и по-малко на женското - преживяване на вечно женското начало. Тези качества - душевната заложба на мъжкото в жената - намираме обединени в Хера, пазителката на реда (брака) и древната главна богиня на Аргос, а после и сестра й съпруга на Зевс. Като представителка на критичния разум наистина тя има ясен ум, но по отношение на чувствата си е раздвоена, защото нейната женственост (вода) не се понася във всички части с изразения мъжки елемент на въздуха. Друга богиня с изразителна глава, която също въплъщава независимостта, е Атина, родената от главата. Зевс я заченал с древната богиня на мъдростта Метида. От страх да не се роди някой твърде могъщ син, той глътнал Метида и след девет месеца от главата му изскочила Атина, облечена с доспехи. Тя е откривателката на азбуката и много други ценни завоевания. Атина е богинята на мира и войната.

Тълкувания

Тази карта може да изразява образа на човек, независимо в кой период от живота му се намира, но също и преживяване в която и да е област.

Като личност

Красноречивата кралица на разума, на хладния, ясен поглед за нещата и на силния интелект е горда и достолепна, но заради големите си претенции и изолирана фигура лишена от чувства. Тя е разумна, критична и с подчертан интелект и в положителния случай притежава рационалните, методични способности на генерал. В отрицателния случай въплъщава подправена логика, груба надменност и педантично твърдоглавие. За разлика от разбирането на тази карта в по-старите колоди таро, където в кралицата на мечовете с била виждана само злата жена, в най-добрия случай вдовицата, новата картина ни показва, че тук става дума за една жена, която е освободила

силата на разума си от нечие попечителство. С това действие тя съответства на журналистката, мениджърката и самостоятелната предприемачка, адвокатка, тоест жената, която си е създала име в така наречените мъжки професии, а също и разбира се, на независимата, свободна жена.

Общи положения

На душевно ниво тази карта характеризира намерението да се занимаваме с онези сфери в себе си, които изразяват женската форма на елемента Въздух и въплъщават интелигентността, бдителността, независимостта, богатството на идеи и способността за бързо схващане на нещата. Тя е израз на нашето умение да решаваме проблеми с помощта на разума и да достигаме до прозрения, без да се разпиляваме и губим в изобилието от идеи. Така богатството на идеи ни дава възможността да решаваме и по-сложни проблеми.

Съзнание

В сферата на съзнанието тази карта изразява силата на ясното познание, с което осъзнаваме обвързаността си и зависимостите си, за да можем да се избавим и освободим от тях. Чрез чистата сила на познанието постепенно ще ни се удава приближаването към неосезаемата сфера на нашите чувства, където чувстване и мислене вече не се изключват и възпрепятстват взаимно. Така Кралицата на мечовете може да показва важен процес на израстване или себепознание.

Професия

По отношение на професионалния ни живот Кралицата на мечовете означава, че проявяваме голяма готовност за учене, възприемаме всичко около себе си с широко отворени очи, реагираме разумно и навременно и по време на разговори и преговори сме открити, недвусмислени и гъвкави. Картата показва също и стремеж към перфекционизъм, заради който можем да изложим на опасност чувствата си и да бъдем пренебрегнати.

Отношения

В сферата на партньорските ни отношения интелектуалната дистанцираност на тази карта показва връзка, която участващите в нея обичат да квалифицират като „зряла“. Това би трябвало да означава, че всеки се опитва да предпазва връзката както от низостта на чувствата на ревност, така и от извращенията на попечителството и потисничеството. В някои случаи опитът може и да успее. Но обикновено става дума за силно „разредена“ любов във връзка, подчинена на хладния разум или на сметката. Ако чрез тази карта партньорката се изобразява като „кастриращата жена“ (виж „личност“), връзката ще се превърне в театър на военните действия.

Астрология: 21°Дева до 20° Везна.

Елемент: Водният сектор на въздуха.

Идзин: 22 Би - „Благосклонност“ („Накит“).

Личност: Хладната, отдадена на интелекта жена.

Аналогия: Атина/Минерва (Богиня на мъдростта), Ирида (богиня на дъждовната дъга) или Астарта (равна на звездите).

Място на силата: Храмът на Атина (Пантеонът).

Цвят на силата: Водата на елемента въздух (цветовете на дъгата).

Камък на силата: Шлифован кристал (божествената светлина).

Благовоние: Риган (антиафродизиак).

РИЦАР НА МЕЧОВЕТЕ
Бащата на познанието

Склонности	Активност, проницателност, разсъдливост, стремеж към познание, „Духът на вихрушката“.
Цел	Интелектуални стратегии, острота на мисълта, която осъзнава нещата и ги променя.
Светлина	Просветление, научна методика, подвижност на духа, добър търговски усет, красноречие, анализаторска способност.
Сянка	Прекомерна интелектуалност, студенина на чувствата, хаплива, цинична критика, двусмисленост, непостоянство, клопката на мисленето.
Качество	Сила на духа (интелект, интелигентност, абстрактно мислене).

Анализ и описание

Картината

Рицарят на мечовете е този, който *взривява границите на духа* (Кроули), който олицетворява динамичното, богато на идеи, обективно измерение на въздуха, който изпълва цялото пространство. С меч в едната ръка и с кама в другата, той се движи по небето, яхнал бясно препускащ боен кон. Движението е толкова бързо, че се слива с духа на вихрушката и изобразява *разпространяващия се пламък на духа* (Кроули). Рицарят на мечовете олицетворява космическото съзнание, което свързва всичко принадлежащо си. За окото остават видими единствено проблясващи и отново изчезващи мимолетни форми. Този дух на въздуха представлява материала, от който се оформят образите, а същевременно и онова измерение на зрението, което е способно да обхване реалността скрита зад проекциите на творенията на видимия свят. Вместо обаче да търси истината, която се крие зад проекциите (защото зад всяка проекция се крйе част от съзнанието на това, на което е проекция), Рицарят на мечовете често се стреми да открие истината чрез анализа и мисълта. Опитва се да преодолее чувствата като проекция на инстинктите посредством съзнателно опознаване. Това противоречие се вижда изобразено в перката върху шлема му (символ на високия полет), която пренася героя заедно с коня (животинска задвижваща сила) над „океана на всеотдайността“. Трите лястовици символизират способността на духа да се издигне *високо във* въздуха (познанието), но тъй като се носят плътно над водата (чувства), те са знак, че посоката се определя от инстинктивната природа.

Мит

Рицарят на мечовете (Крал на въздушното пространство) олицетворява способността да се издигнем до най-високите и самотни върхове на духовното познание и да живеем в хладината и самотата на този свят на върховете. Неговите възможности се изразяват, след като е потиснал чувствата си, поради което този Рицар на разума същевременно може да изглежда и като хитруващ и притворен. В митовете той е изобразен в множеството образи на Хермес/Меркурий, като Локи, германския бог на лъжата и пазител на крадците, за когото в Еда пише: *Като първи баща на лицемерието той имаше хитрини за всякакви случаи. Той непрекъснато вкарваше божествата във всевъзможни лоши превратни ситуации и след това ги освобождаваше, давайки им хитър съвет.* Като Хермес (Меркурий) Рицарят на мечовете е водач на душите и пратеник на боговете, който се явява в изображенията на алхимиците като небесна роса, дъжд на милостта или огън на Светия Дух.

Тълкувания

Тази карта може да изразява образа на човек, независимо в кой период от живота му се намира, но също и преживяване в която и да е област.

Като личност

В лицето на Рицаря на мечовете огънят на елемента Въздух се проявавя като смесица между човека на разума, владеещ способностите на човешкия дух като никой друг (философ, математик, литератор) и неблагонадеждния човек, който непрекъснато сменя гледната си точка, чийто буден дух не приема никаква истина, а напротив, използвайки майсторска, понякога брилянтна игра на думи, с такова чувство на превъзходство я преобръща, че накрая от първоначалното познание в най-добрия случай са останали само фрагменти (репортер, юрист, оратор, критик, дипломат). В този смисъл рицарят е сроден с митологичната фигура на Одисей, който нарушава принципите, когато е убеден, че е необходимо за постигането на неговите цели.

Общи положения

Одисей е символът на силата на благоразумния, бърз, хитроумен разсъдък, която тук е изобразена в нейния идеен, духовит, многообразен, напълно противоречив, но и в същото време лукав, ироничен и измъкващ се с лекота от трудностите вид. Когато се появи тази карта, е време да използваме и развием многообразна дарба на силата на нашия разум. Тя ще ни помогне да разбираме, да разпознаваме и да постигнем яснота. Но злоупотребата с нея води до студенина, убити чувства, безсърдечни, коварни ходове и всички отрицателни въздействия на тиранията на разума.

Съзнание

В античността Хермес/Меркурий е бил изобразяван не само като бог на крадците и търговците или занимаващите се с търговия, а и като посредник между света на Олимп и земния свят. В неговата природа са бързото мислене, светкавичното схващане на взаимовръзките. Той се чувства добре сред противоречия, защото и бездруго всяка реалност за него е резултат от мислена представа и никой не знае по-добре от него, че противоречията съществуват само в главите ни. Освен това той е строителят на стълбите към познанието, който ни помага в търсенето на формулата, стояща зад всички неща. На нивото на съзнанието картата казва, че е време да развиваме аналитичните си способности, с чиято помощ можем да разбираме по-добре нашите проблеми, нас самите и света около нас.

Професия

В професионално отношение тази карта олицетворява подвижност на духа, интелигентност, готовност за контакти и добър търговски нюх. Тя показва, че решаваме задачите си ловко, гъвкаво и тактически правилно. По отношение на общуването ни с колеги, началници, бизнеспартньори и клиенти картата изразява ораторско умение, присъствие на духа и чар. Но Рицарят на мечовете може и да означава предупреждение от прекаляване, от леденостудена изтънченост, пресметливост и безскрупулност.

Отношения

В личните си отношения изпитваме нужда от вълнуващ ни партньор или партньорка, които трябва да ни привличат не толкова душевно, колкото с външността си. В това отношение особено добре се чувстваме сред „райските птички“. Това са блестящи с външността си личности, които обаче - както и тези птички - линеят и накрая умират, ако бъдат затворени и изолирани от обществото. Фазите от живота, които Рицарят на мечовете предвещава, се характеризират по-скоро с безпокойство и разнообразие. В този период дълбоките чувства, всеотдайността и сливането на душите трябва да останат на по-заден план вероятно заради подсъзнателния страх, че ще се влюбим и изгубим в другия. Там, където се намираме в отношения на стари зависимости или в изглеждащи неразрешимо оплетени отношения, пределът на познавателния разум може да бъде или благотворен, или болезнен според тази карта. Но там, където чувствата се превръщат в предмет на любопитството от дисекцията, на мястото на топлата добросърдечност се появява мъдруването и студеният анализ.

Астрология: 21° Телец до 20° Близнаци.

Елемент: Огън в елемента въздух.

Идзин: 56 Лю - „Странстване“ (Пътешественикът).

Личност: Непостоянен мъж с богато въображение.

Аналогия: Хермес, мошеникът и неговите „синове“: Одисей, Сизиф и Икар.

Място на силата: Хермополис Магна, средището на Хермес; модерното съответствие на базата за изстрелване на ракети Нос Кенеди.

Цвят на силата: Прозрачното синьо на ефира.

Камък на силата: Тектит (отпадъчен продукт от падане на метеорит, но също намиран и на местата, където са правени опити с атомни бомби).

Благовоние: Ментолов камфор.

АСО ДИСКОВЕ
Произход на материята

Склонности	Напиращата към реализиране енергия.
Цел	Голямото щастие (идеята във физическа форма).
Светлина	Вътрешен и външен блясък.
Сянка	Материализъм и скъперничество като лошата страна на богатството.
Качество	Благосъстояние и власт (корените на материята като явна, осезаема форма на енергията).

ВЪРХУ КАРТАТА в центъра на раздвижена сфера - една система от въртящи се криле и дискове - виждаме златна монета, върху която са издълбани тайнствени знаци. Най-вътрешният център на монетата е създаден от три кръга, които символизират закона на живота. Според него само от обединяването на противоположностите (1+2) възниква нов живот (3). Вътре намираме „1“ като символ на битието на единицата, на единството, на света на първообразите, на душата на света, на най-висшата мъдрост или на извора на целия живот (Асо) и тайнственото и необяснимо „666“, характеризирано от мнозина като белег на Дявола, а от Кроули наричано „Числото на заслепението“. Трите кръга са обградени от хептаграм (седмоъгълник), а той е обрамчен от два вплетени един в друг пентаграма, от чиито върхове се образува колело със седем радиални оси, чийто край е един десетоъгълник. Тук става дума за свещения печат на ордена A .·. A .·. (Astram Argentum - Сребърната звезда), основан от Кроули. Числото 666 в средата се отнася за голямото животно на Апокалипсиса, което се отъждествява с Антихриста, с който Кроули се идентифицира през целия си живот. Гръцкият надпис ΤΟ ΜΕΓΑ ΘΗΡΙΟΝ (To Mega Therion) означава „Голямото диво животно“ и е бил една от многото титли, които Кроули е обичал да носи. Ако се съберат числовите стойности на гръцките букви, се получава сборът 666. Ако към 666 се прибави поставеното отгоре 1, според Кроули се получава числото на пурпурната жена, яздеща голямото животно (виж Ату XI Сласт).

НА ЕНЕРГИЙНО НИВО дисковете символизират елемент Земя. Това е светът на материята, на сферата „асиах“ на кабалистите, която се появява зад златната монета. Златото или парите не само са средство, за да се сдобием във външния свят с власт и господство, но са и материализираното либидо или жизнена сила. Едностранчиво материално погледнато, златото може да действа като смърт за любовта, защото зад изказването, че желанието за злато и власт е коренът на цялото зло, се крие прозрението, че всички домогвания до властта отравят любовта. На спиритично ниво обаче златото е израз на най-възвишеното постижимо добро.

В СФЕРАТА НА ДУШЕВНИТЕ НИ ПРЕЖИВЯВАНИЯ тази карта показва, че се занимаваме с въпроса какво означава за нас елемент Земя и как боравим с темите да живеем с действителността, сигурност, стабилност, издръжливост и способност. Може би ще разпознаем слънчевата природа на обременената с всичко негативно (земно) в патриархалното време Майка Земя. Или поне това е връзката, която прави Кроули с тази карта.

В ПРОФЕСИОНАЛНО ОТНОШЕНИЕ Асо дискове насочва към факта, че се занимаваме с ценността на нашите действия, чрез което и при което се откриват добри възможности да се придвижваме напред в желаната посока. Дали ще заложим повече на външните или вътрешните ценности, зависи изцяло то нас. Картата съдържа и двете възможности.

В ЛИЧНИТЕ НИ ОТНОШЕНИЯ асото изразява шанса да придобием ценен опит и връзки. Този шанс може да се изразява както в нова среща, така и в задълбочаване на съществуваща връзка. На фона, който Кроули вкарва в картата с числата 666 и 667, по отношение на страстите връзката претърпява впечатляващо ускоряване и развитие (голямото животно и пурпурната жена).

Астрология: Знакът на Земята.

Дърво на живота: Кетер (Началото) през Земя: сферата на видимата форма (Асиах).

Идзин: 34 Даджуан - „Велика мощ“.

Аналогия: Великият еликсир, Рейнско злато *(Само който се откаже от властта на любовта, може да се сдобие със златото..,).*

Картина: „Сезам, отвори се)“

Ключови думи: Власт, успех, магията на парите.

ДВОЙКА ДИСКОВЕ
(Смяна)
Силата на противоположностите

Склонности	Промяна.
Цел	Обрат.
Светлина	Гъвкавостта като положителна страна на промяната.
Сянка	Непостоянство.
Качество	Поляризация (на по-високо ниво всичкипротивоположности са само илюзия. Те са изражение на един и същи енергиен поток с различни форми).

НА КАРТИНАТА се вижда голяма фалическа змия под формата на осмица, захапала опашката си и образуваща с тялото си знака на безкрайността. Така тази фигура изразява вечния обмен между две различни, но свързани помежду си области. Подобно на полярността на змията на живота и смъртта при Кадуцей (сравни „Змийски жезъл“, стр. 25) този Уроборос е демонично-божествено създание, свързващо живот и смърт, животинско и духовно и насочва към духовно-душевното развитие, промяна, смърт и прераждане. Двата диска символизират първичната полярност, основния образец на първичните сили: Ин и Ян (женско и мъжко). Разширяващата се и свиваща се сила, непрекъснато противопоставящите се начала, които обаче, обединени заедно, образуват едно цяло, тук са изобразени като въртящи се в противоположни посоки колела. Те показват заложената в основата на цялото съществуване истина, че животът непрекъснато се променя по установени закони и че единственото понятно нещо е самата промяна.

НА ЕНЕРГИЙНО НИВО извитата под формата на осморка змия описва вечното редуване на противоположностите, а с това и едно състояние на постоянно текучество и промяна. В двойката се е поляризирала все още несподелената първична сила на асото. Двата диска означават поврат, промяна, обрат, прелом, преустройство, разнообразие и многообразие. Асото показва материята като „сгъстена форма на чувствата“, която се появява в символа на златото. В двойката това първично чувство е разделено, от което се пораждат промяната и редуването. Към същата идея насочва и емблемата на даоизма (Ин/Ян): противоположностите просто са проявяващи се изражения (Юпитер) на една-единствена и непроменяща се първична форма (Сатурн).

В СФЕРАТА НА ДУШЕВНИТЕ НИ ПРЕЖИВЯВАНИЯ тази карта означава разбиране и осъзнаване на народната мъдрост, според която всички неща имат две страни. В случая картата казва, че е дошло време да се освободим от едностранчивостта и да проникнем в необходимата за играта на силите друга страна. Едва разширеното по този начин полезрение, което вижда в деня и нощта двата (необходими) полюса на едно единство, води по пътя към цялостното преживяване.

В ПРОФЕСИОНАЛНО ОТНОШЕНИЕ „Двойката на противоположностите“ изразява промените, които стават сякаш от само себе си. Който не държи едностранчиво на привидно „доказаното“ или най-малкото на познатото, ще възприеме тази фаза като обогатяваща или най-малкото, обръщайки се назад, ще разбере каква печалба му е донесла. Най-добрите предпоставки да изживеем приятно тази фаза са голяма гъвкавост и добра порция безгрижие.

В ЛЮБОВТА картата „промяна“ може да означава както смяна на връзката, така, разбира се, и разнообразие във връзката. Последното може да се простре от повърхностно преживяване (свеж полъх) до истинска смяна на ролите между двама свикнали един с друг партньори. Хора с големи претенции по отношение на емоционалната сигурност може да изживеят тази фаза като изпълнена със заплахи. Но който е отворен за нов импулс, ще разбере как да оцени времето и шанса, разкривани от тази карта.

Астрология: Юпитер в знака Козирог.

Дърво на живота: Хохма (енергия) през Земя: поляризиращо вибриране.

Идзин: 38 Куй - „Противопоставяне“

Аналогия: Уроборос, захапваща опашката си и самооплождаща се змия като символ на вечността.

Картини: Небе и ад, ден и нощ (Ин и Ян),

Ключови думи: Нови цели, нови посоки, вечният кръговрат, постоянно непостоянното.

ТРОЙКА ДИСКОВЕ
(Работа)
Силата на укрепването

Склонности	Разкриване чрез работа; изграждане, осъществяване, самозадължаване.
Цел	Разгръщане, признание, себереализация.
Светлина	(Икономически) растеж.
Сянка	Безсмислено усърдие; без посока.
Качество	Увеличаване на материята (Кристализация на силите).

В ЦЕНТЪРА НА КАРТАТА има светлинна пирамида, стъпила върху трите колела на триединството тяло, душа и дух (алхимичните сяра, сол и живак). Тук първичната полярност (Двойка дискове) се превръща в трите измерения на нашата действителност, която пък от своя страна съответства на числото четири (това символизира състоящата се от триъгълници пирамида с четири ъгъла). Тази пирамида се намира *в голямото море на Бина в нощта на времето* (Кроули), в океана на вечното битие, от което възникват видимите форми, изобразяващи нашата действителност, но все пак без да са всеобхватната действителност. Трите колела съответстват на трите кръга в центъра на Асото дискове, които тук разгръщат силата си и от неизчерпаемия потенциал на първопричината изкристализират формите на действителността.

НА ЕНЕРГИЙНО НИВО тази карта въплъщава връзката между материалното намерение на Двойката и завършената материализация на Четворката дискове. Картата изразява „първото станало видимо вплътняване на материята в пространството“. Тройката дискове изобразява покълващото начало на реалността, напиращите сили на растежа или показния стремеж към постижение (работа), който започва да издига зидовете, зад които се окопава Азът в следващата карта, Четворка дискове.

В СФЕРАТА НА НАШЕТО СЪЗНАНИЕ тази карта ни разкрива ограничеността на нашите земни перспективи. Стотици години след прозрението, че Земята се върти около Слънцето, все още продължаваме да приемаме в ежедневието си, че Слънцето се върти около Земята. Поради тази причина е още по-трудно наистина да разберем, че действащите в нашия свят закони за пространство и време изгубват валидността си извън нашата планетна система и че там, в Космоса, могат да се пресичат например паралелни светове.

В ПРОФЕСИОНАЛНО ОТНОШЕНИЕ картата изразява съзидателните сили, благодарение на които ни се удава, от изобилието от възможности да изберем онези, които в настоящия миг могат да намерят най-полезната за нас практическа реализация. Затова Тройката дискове показва, че или се захващаме с ново начинание, или с добра работа ще отбележим значителен напредък в текущ проект. Във всеки случай тя означава, че преодоляваме предишно ниво и достигаме до ново по-високо при по-добри условия.

В СФЕРАТА НА ЛИЧНИТЕ НИ ОТНОШЕНИЯ тази карта казва, че пред нас е време на стабилизация, в което си струва да работим върху осъществяването на отдавна лелеяно желание. Както океанът в картината олицетворява неограничения брой възможности, трите колела изобразяват силите на тялото, душата и духа, които с общото си действие изграждат от бездната на възможностите ясна и хармонична структура. Тройка дискове означава съзидателна фаза в партньорските ни отношения и изграждането на нови структури във връзката.

Астрология: Марс в знака Козирог.

Дърво на живота: Бина (форма) през Земя: Сгъстеното трептене (материализирана вибрация).

Идзин: 53 Дзян - „Течение“ (постепенно развитие).

Аналогия: Притчата за ссяча (Матей, 13:1-9).

Картина: Растящо дърво.

Ключови думи: Растеж, прогрес, постепенно развитие.

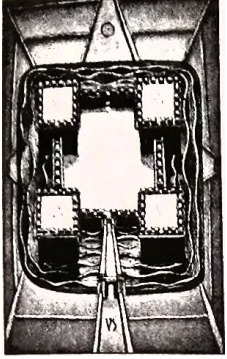

ЧЕТВОРКА ДИСКОВЕ
(Власт)
Силата на стабилността

Склонности	Сигурност, фиксиране, стабилност.
Цел	Завършване на земната власт чрез сгъстяване на силата.
Светлина	Непоколебимост.
Сянка	Принуждение, твърдоглавие, застой.
Качество	Укрепващата и владееща всичко сила.

НА КАРТИНАТА дисковете са изобразени като четири ъглови кули на една крепост (гледано отгоре). Самите дискове са квадратни и с това въплъщават четириединството като символ на стабилността и земната действителност. Те представляват закон и ред, правило и система. Тъй като става дума за жива система, знаците в четирите кули изобразяват символите на четирите елемента: ▽ вода, △ огън, △ въздух и ▽ земя. Мотивът показва основната структура на един земен град (жизненото пространство на човека), който е построен по подобие на божествения град „небесния Йерусалим“.

НА ЕНЕРГИЙНО НИВО„крепостта“ символизира закотвената („сгъстена“) във форма материална енергия. Властта на Четворката обаче не се намира в материята, а в начина, по който ние й придаваме структура и значение и я поставяме в центъра на нашите размишления. В отрицателната си страна тя представлява опита й да конструира вътре във въздействията на вечното своя собствена действителност и да я обожестви. В положителната си страна тя съответства на „по-висшето“ прозрение, че подобни модели на мислене и действителност наистина биха могли да бъдат полезни, но никога не бива да претендират да бъдат абсолютната истина, а винаги да си остават само помощни модели.

В СФЕРАТА НА ДУШЕВНИТЕ НИ ПРЕЖИВЯВАНИЯ тази карта ни представя целостта на сътворението и задачата на човека е да открие неговия скрит смисъл. Разпределението под формата на Мандала в четворна структура винаги е израз на цялото, а с това е подбуда за наблюдателя да се подложи на изпитание, доколко са се издигнали четирите кули на неговата същност, къде е направил повече от необходимото добро и коя страна е останала пренебрегната.

В ПРОФЕСИОНАЛНО ОТНОШЕНИЕ Четворка дискове изразява стабилност, структура, яснота, ред и последователност. Нейното присъствие насочва към фаза на стабилизиране, в която постигнатото трябва да бъде затвърдено. В същото време и към успешни творчески периоди, в които могат да бъдат осъществени планове и да бъдат разширени позициите.

И В СФЕРАТА НА ЧУВСТВАТА НИ тя показва стабилност и с това насочва към възможността да стигнем до постоянна, продължителна връзка, да изясним обърканите отношения или да укрепим съществуващата връзка. В същото време с тази карта е свързано и предупреждението да се въздържаме от прекомерни искания и доказателства за сигурността на отношенията заради опасността подобна емоционална крайност да смаже една жизнена връзка.

Астрология: Слънце в Козирог.

Дърво на живота: Хесед (сгъстяване) през земя: Видимата форма.

Идзин: 32 Хън - „Постоянство“.

Аналогия: Дедал, родоначалникът на гръцките скулптори и архитекти (построил лабиринта за цар Минос).

Картина: Крепостта.

Ключови думи: Статус, господство, власт на земята.

ПЕТИЦА ДИСКОВЕ
(Мъчение)
Силата на угнетеността

Склонности	Воля за промяна.
Цел	Криза.
Светлина	Прелом, промяна, тест за издръжливост.
Сянка	Провал, срив, отчаяние.
Качество	Увеличаване на опита от кризата в растежа.

КАРТАТА ни представя пет вплетени един в друг дискове, свързани с предавателен ремък. В центъра на кръга са изобразени петте таттви (триъгълник, шестоъгълник, кръг, луна, елипса), които в индийското мислене характеризират всички елементи, на чиито трептения са изложени природата и човекът. Тези сили, разположени под формата на поставен върху върха си пентаграм, са прикрепени към един кошмар, който събужда спящите страхове и издига на повърхността чувството на безсмисленост. Нищо не действа така стресиращо, както безутешността, с която се срещаме чрез тази карта. Петицата дискове говори за душевни страхове, за които няма решения отвън. Затова тя може да означава по-дълги фази на несигурност и кризи.

НА ЕНЕРГИЙНО НИВО Петицата означава унищожаване на реда и стабилността, което беше заложено още в Четворката. В негативен план това е разрушението на „крепостта“. Позитивното му изражение носи изравняване и противопоставяне на пресищането и разгръщането на властта на Четворката. Петицата дискове е картата на кризата и тези ситуации в живота, в които се чувстваме жалки, изоставени, а понякога и наистина окаяни. Картата изразява също и трудностите във всяка криза на растежа, понеже се отказваме от стабилността, с която сме свикнали, и се обръщаме към нови, по-големи предизвикателства, но и към свързаните с тях рискове.

В СФЕРАТА НА ДУШЕВНИТЕ НИ ПРЕЖИВЯВАНИЯ в този период става дума за схващане на смисъла за преходността, който е присъщ на всички неща. Без този уравновесяващ фактор развитието отдавна щеше да е попаднало в задънена улица и потънало в блатото на застоя. Единствено благодарение на факта, че един освобождаващ, разрушителен принцип преодолява постигнатото, като го разгражда, може да се стигне до новото и продължаващото развитие, водещо до нов (личен) растеж.

В ПРОФЕСИОНАЛНО ОТНОШЕНИЕ тази карта показва малко хубави неща. Предполагаемо сигурни позиции започват да се разклащат и са изложени на рискове, които са били поети с предприемчивост, но се оказват проблематични и ги усещаме като камък в стомаха. Това, което до вчера е блестяло, днес е мрачно. Колко дълго ще се задържи тази трудност и накъде ще отведе в този момент не може да се каже. Сигурно е само, че се намираме върху несигурна почва и ни очаква време на лишения. Все пак картата не казва, че нещо наистина ще се провали, а само, че оценяваме перспективите песимистично и се страхуваме или най-малкото се чувстваме несигурни.

В ЛИЧНИТЕ НИ ОТНОШЕНИЯ тази карта е израз на нестабилната основа, върху която се намира връзката ни. В случай че живеем без партньор, тя означава, че сме нещастни от самотния си живот. Така спектърът на Петицата се простира от болезнените преживявания, защото не сме обичани и невъзможността да обичаме до най-тежките терзания в една връзка. И тук преживяването често създава впечатлението за безсмислено страдание, но в същото време води и до необходими и в крайна сметка ценни прозрения и промени.

Астрология: Меркурий в знака Телец.

Дърво на живота: Гебура (прелом) през Земя: Разрушаване на формата.

Идзин: 41 Сун - „Спадане“ („Загуба“); 47 Кун - „Потиснатост“ („Изтощение“).

Аналогия: Кризите на Йов, бедните години на Египет или нашествието на скакалците като повод за покаяние (Илия 1:2-20).

Картина: Атомна заплаха и бавно настъпващото разрушение на околната среда.

Ключови думи: Нищета, лишение, затруднение, банкрут.

ШЕСТИЦА ДИСКОВЕ
(Успех)
Силата на изобилието

Склонности	Преодоляване на кризи, материална печалба.
Цел	Хармония и изобилие (Царството на ленивците).
Светлина	Милосърдие, любов към ближния, благодетелност.
Сянка	Разхищение (Златната кокошка в приказката).
Качество	Щастие и благоденствие (райско положение).

НА КАРТИНАТА виждаме шест диска, групирани във формата на хексаграм около светлинен кръг. Шестолъчката и шестоъгълникът са символи на взаимно проникване и неразрушимо единство. Тук шестте кръга носят символите на шестте планети Луна, Меркурий, Венера, Марс, Юпитер и Сатурн, които се осветяват от Слънцето в центъра. С това картата показва хармонично уравновесеното взаимодействие на тези принципи. Цялата вътрешна част е светла, защото изобразеното като розов кръст Слънце облъчва аурата и просветлява духа. По правило до такова състояние се достига чрез медитация и съзерцание, посредством които духът ни е насочен изцяло навътре към по-висшето Аз. Затова Шестицата дискове е картата на вътрешното слънце, което се издига, изпълнено със сили във вътрешния изток, в зората на събуждането на Аза, защото в центъра на картината цъфти червеникавото сияние на разсъмването.

НА ЕНЕРГИЙНО НИВО тази карта отговаря на създаването на атмосферна хармония между душа и тяло (Луна и Телец). След катастрофата на Петицата, която описва разрушаването на реда, чрез оптимистичната си нагласа Шестицата носи светлина в центъра на сърцето, а чрез стремежа към материална сигурност - и пълнота и изобилие.

В СФЕРАТА НА ДУШЕВНИТЕ НИ ПРЕЖИВЯВАНИЯ Шестица дискове показва необходимостта да осъзнаем, че напред ни води единствено отношението на уравновесеност между противоположните принципи (война и мир = Марс - Венера, изобилие и лишение = Меркурий - Юпитер и т.н.). Който и принцип да се опитаме да пренебрегнем, подценим или потиснем, ще навредим, тъй като цялата структура ще загуби равновесие и ще се затрудни естественият процес на развитие.

В ПРОФЕСИОНАЛНО ОТНОШЕНИЕ образуващите хексаграм шест диска означават, че хармоничното вплитане един в друг на противоположните фактори се грижат за нас да настъпи време на успехи, което носи със себе си решаване на стари проблеми и благоприятни възможности за всякакъв вид нови начинания.

В ЛИЧНИТЕ НИ ОТНОШЕНИЯ картата означава приятни фази на растеж, в които се сбъдват някои желания. Тя може да показва и началото на нова, постоянна връзка, както и по-нататъшно подобряване и задълбочаване на старо интимно партньорство.

Астрология: Луна в знака Телец.

Дърво на живота: Тиферет (център) през Земя: материалното щастие.

Идзин: 42 И - „Нарастване“;
55 фън - „Изобилие“ („Величие“).

Аналогия: Приказното богатство на цар Соломон; седемте плодородни години на Египет (Сънят на фараона за седемте мършави и седемте дебели крави, сътворението на света Битие 41:1-36).

Картина: Сладката каша.

Ключови думи: Великодушие, разбиране, толерантност.

СЕДМИЦА ДИСКОВЕ
(Несполучлив удар)
Силата на разпадането

Склонности Вътрешна празнота; примирение.
Цел *Тук няма никакво усилие,... участието е заложено и изгубено. Това е всичко* (Кроули).
Светлина Противопоставяне на колективните първични страхове.
Сянка Дълбоко заложени блокади.
Качество Изчакване (времето на реколтата все още не е дошло).

КАРТАТА отразява състояние на разпадане. След утринната зора на Шестицата дискове сега фонът на Седмицата е деградирал и се е превърнал в развъдник на разрухата. Кроули пише: *Дисковете са подредени под формата на геомантичната фигура Рубеус, най-съдбоносният и застрашителен от всички знаци. Той е толкова лоша поличба, че определени школи на геомантията разрушават фигурата и отлагат въпроса за няколко часа или по-дълго време, когато Рубеус (Марс в знака Скорпион) се появи в асцендента.* Различаваме синьо-виолетов, откъснат от растежа и вегетацията свят на сенките, в който черни скелети на растения вместо плодове раждат седемте оловни смъртоносни диска на Сатурн, символа на гибелта без край или нещастния край, който не носи избавление.

НА ЕНЕРГИЙНО НИВО можем да обрисуваме моментното състояние като опожарена или изсъхнала земя и означава груб материализъм и бездуховност, провала на обществото или разболяването на материята, накратко: експлоатация на материята без душевна връзка със земята. Животът пресъхва, когато емоционално се отдалечим твърде много от природата, истински живот без любов към природата е невъзможен. Сатурн е принцът на мрака, а седемте тъмни диска се тълкуват като опустялото царство на немощ и разложение. Същевременно ни принуждава да видим неприятните си сенчести страни, в които срещаме последиците от нашите собствени действия заедно с пропуските - например под формата на настоящите проблеми с околната среда.

В ДИАЛОГА С НАШЕТО ВЪТРЕШНО АЗ е дошло време да се заемем с въпросите на преходността и на отрицателната страна на живота. Тук Сатурн като определящ пределите знак яростно се противопоставя на въплъщаващия принципа на сигурността, плодородието и постоянството знак на Телеца. Задачата, която се свързва с тази карта, е необходимостта от осъзнаването на тази друга - по правило неприятна - страна.

В ПРОФЕСИОНАЛНО ОТНОШЕНИЕ във времето, белязано от тази карта, са възможни погрешни стъпки. В някои случаи картата може да бъде своевременно предупреждение и да ни разубеди да не осъществяваме планирани намерения. Но там, където някоя настояща ситуация е белязана от Седмицата дискове, няма място за оптимистични надежди и най-подходящото поведение е трезва, съвпадаща с действителността реакция, свързана с готовността да се понесат болезнените изпитания.

В СФЕРАТА НА ЧУВСТВАТА НИ тази карта е особено болезнена, защото може да означава рухването на една надежда, както и краят на една връзка. Това я превръща в предвестник на лоши времена, когато с чувството на тягостно безсилие сме принудени да наблюдаваме как изчезват надеждите и многообещаващите наченки и развития се сриват. В някои случаи Седмица дискове все пак се оказва навременно предупреждение, което може да ни възпре да направим опасна, болезнена крачка към нищото.

Астрология: Сатурн в знака Телеца.
Дърво на живота: Нецах (разрушение) през Земя: изсъхнала земя.
Идзин: 5 Сю - „Изчакване“;
12 Пи - „Застой“ („Упадък“).
Аналогия: Загиналите, защото са се отрекли от Бога, градове Тир, Самария, Ниневия и Вавилон.
Картина Атомно разрушение.
Ключови думи Епидемия, опустошение, упадък.

ОСМИЦА ДИСКОВЕ
(Благоразумие)
Силата на цялостната представа.

Склонности	Добросъвестност и цялостна представа (чрез подреждане на нещата).
Цел	Откриване на детайлните взаимовръзки.
Светлина	Самодисциплина и степенуване на детайлите по важност (научна методика).
Сянка	Закостенялост и формализъм (Губя се в подробностите и изпускам главното).
Качество	Приспособяване към изискванията на времето (обективна неутралност).

В ОСМИЦАТА редът се възстановява отново, защото дисковете са в равновесие като цветове или плодове на едно голямо дърво, чиито корени са в плодородна почва. Хаосът на Седмицата изглежда преодолян, защото плодовете са подредени под формата на геоматичната фигура Популус, „Действие в бездействието“, „Спечелване чрез оттегляне“ или както Кроули отбелязва, „Чакането на реколтата от сеяча“ - шаманите определят това състояние като „Сила в бездействието“. Кроули коментира: *Девата олицетворява скрития кълн на живота или девствената земя, очакваща фалическия плуг, а Популус, оттеглянето на енергията в неразораната почва.*

НА ЕНЕРГИЙНО НИВО Осмица дискове олицетворява самодисциплината, степенуването на детайлите по важност, добросъвестността и спиритичното знание за закономерността зад всички завеси в природата, както и зад всички човешки действия. Високите изисквания за възстановяване на равновесието със съзидателната природа изисква не само чисти подбуди и безкористен стремеж към мъдрост, но и душевния усет, че хаосът и редът, разрушението и изграждането, съзидателната интелигентност и емоционалната мотивация не си противоречат, а напротив взаимно се обуславят.

В СФЕРАТА НА ДУШЕВНИТЕ НИ ПРЕЖИВЯВАНИЯ тази карта означава, че придобиваме поглед върху естествените процеси на растежа, които са във взаимодействие с първоначалните противоположности. Колкото и скъпоценна да е розовата вода, би било погрешно да подхранваме розите с нея. За целта е необходим хумус или тор, който често е резултат от процесите на разложение в предишната карта (Седмица дискове).

В ПРОФЕСИОНАЛНО ОТНОШЕНИЕ Осмицата изразява умел начин на действие, при който с изразен тънък усет за необходимото, целесъобразното и тактически най-умното могат да бъдат предприети нови стъпки, водещи до успешно развитие. Така картата може да представлява добре обмислено и разумно планирано ново начало, както и внимателен и умерен растеж в по-всеобхватни сфери от задачи.

В ЛИЧНИТЕ НИ ОТНОШЕНИЯ Осмицата дискове показва, че предпазливо се подготвяме за нова стъпка. Било защото сме се затворили в себе си след нараняваща, болезнена фаза и сега започваме предпазливо да се отваряме отново, или защото сме се решили на нови мащабни стъпки, които засягат съществуваща връзка. Затова тази карта нерядко изразява план за женитба и раждане на деца. Във всеки случай насочва към радостно развитие на нещата.

Астрология: Слънце в знака Дева.

Дърво на живота: Ход (Структура) през Земя: подреждане чрез събиране.

Идзин: 17 Суй - „Следване“ (приемственост); 27 И - „Хранене“.

Аналогия: Сравнението с плевелите в пшеницата (Матей 13:24-30).

Картина: Касета за подреждане на монети.

Ключови думи: Диференциране, ред, самокритика.

ДЕВЕТКА ДИСКОВЕ
(Печалба)
Силата на растежа и външното увеличаване

Склонности	Материална реализация, благополучие.
Цел	Увеличаване на благосъстоянието (Прирастът като символ за материална сполука).
Светлина	Радост, печалба, финансов късмет.
Сянка	Жажда за печалба, заблуда, безсмислени планове.
Качество	Задоволство, сигурност, материална реализация.

ВЪРХУ КАРТАТА откриваме деветте диска, разпределени в три групи по тройки, като горната и долната показват съответната символика на знаците на шестте планети от картата Шестица дискове. Докато горният триъгълник, който е насочен с върха нагоре, съответства на елемент Огън и с това на стремежа към идеала, то насоченият с върха надолу триъгълник на водата показва дълбочината на душевните преживявания и доверието в инстинктите. Ако фонът на картата изразява цветовете на земята, то в обединяващите се кръгове в средата се отразяват вода (зелено) и въздух (синьо), осветени от слънчевия диск (огън).

НА ЕНЕРГИЙНО НИВО Деветка дискове символизира плодородието и растежа. Енергията на Венера излъчва хармония и свързващо противоположностите чувство. Вътрешният й израз е пропит с дълбока любов към света. Йесод (отразяването на Луната) води до оплождане на материята и илюстрира цикличното обновление на Земята (Дева), силата на растежа или развитието, което се осъществява в материалната сфера.

В СФЕРАТА НА ДУШЕВНИТЕ НИ ПРЕЖИВЯВАНИЯ картата „растеж“ въплъщава внезапното откриване на вътрешното, а понякога и на външното богатство. Тя може да разкрива ситуации, в които чрез някакъв изненадващ обрат в ежедневието или среща от решаващо значение неочаквано стигаме до прозрения, отварящи ни очите за величината на способностите, спотаени в нас, и знание за възможностите за растеж и разгръщане, съдържащи се в тях. Деветка дискове може да показва също, че преживяваме решителна промяна в съзнанието. Настъпил е пробивът от едно изпълнено със страх и несигурност състояние към осъзнаването на истинското ни богатство.

В ПРОФЕСИОНАЛНО ОТНОШЕНИЕ картата на Деветка дискове показва, че ни предстои успешна сделка, а може би и сензационна печалба. Тя може да означава също, че пред нас се открива желана и многообещаваща позиция, че кандидатстването ни за работа се увенчава с неочакван успех и че неочаквано добре се справяме с изпитите. На този фон картата описва също, че сме удовлетворени от професионалните си задачи и се чувстваме вътрешно ощастливени и обогатени.

В ЛИЧНИТЕ И ПАРТНЬОРСКИТЕ НИ ОТНОШЕНИЯ Деветката дискове означава, че сме хванали „голямата риба“, каквото и да означава това за всеки отделен човек: да намери „добра партия“ за женитба, приятеля за цял живот или среща, която да му донесе истинско щастие. Картата обаче не показва само нови контакти. В утвърдили се връзки тя означава щастливи времена, в които откриваме и се наслаждаваме на богатството на връзката. Ситуацията вероятно най-добре може да се изрази с картината на една безгрижна, прекарана в приятелска обстановка отпуска.

Астрология: Венера в знака Дева.

Дърво на живота: Йесод (Анализ) през Земя: Силата на развитието (Принципът на живота).

Идзин: 42 И - „Нарастване“;
48 Дзин - „Извор“ (Кладенец).

Аналогия: Загадъчното увеличаване на рибата и хляба (Лука 9:10-17).

Картини: Вълшебната покривка от приказките.

Ключови думи: Любов, сбъдване, обогатяване, щастие.

ДЕСЯТКА ДИСКОВЕ (Богатство) Силата на благосъстоянието

Склонности Стремеж към печалба, богатство и сигурност.
Цел Солидна основа, естествени отношения.
Светлина Успех и благоденствие (здрава почва под краката).
Сянка Алчност, сребролюбие.
Качество Постигане на човешките цели или върха на земното щастие. Тази карта е връхната точка в боята на Дисковете и на Малките Аркани.

КАРТАТА показва десетте диска под формата на монети, подредени в структурата на Дървото на живота, с което изразяват, че са част от по-голямо организирано творение. Като последна от всички карти на Малките Аркани тази карта е завършеното творение на непрекъснатото развитие *на проявяващата се в материята енергия на божественото* (Кроули) (сравни стр. 124). Този процес започва с Асо жезли, чиито десет пламъка също са подредени във формата на Дървото на живота. Символите върху монетите са магически знаци, които отговарят на съответното качество на десетте първични принципа, съставляващи Дървото на живота.

НА ЕНЕРГИЙНО НИВО картата Десетка дискове представя материалния резултат на творческия импулс, който започна с Асо жезли, а десетте монети символизират ценностите на човека по пътя към реализацията, защото те са сгъстената в материална форма енергия на Сътворението. Асото жезли е кълнът, в който Десетката дискове вече съществува, а времето, което му е необходимо, за да израсне физическата фигура, е пътят на човека да осъзнае участието си в огромната сила на безкрайния дух.

В СФЕРАТА НА ДУШЕВНИТЕ НИ ПРЕЖИВЯВАНИЯ тази карта отговаря на душевното ни състояние, което различава съкровената натура на Сътворението във външните богатства. Едва когато усетим, че сме част от безкрайния, съвършен дух, и че всичко, което е било създадено, съществува в хармония и съвършенство и без нашата намеса в полза на вътрешното изобилие, ще сме се освободили от „притежанието и желанието да притежаваме“. Също както в пъзел възможностите, които са били съвсем осезаеми наоколо като частични аспекти, изведнъж се оказва, че си пасват помежду си и се обединяват в една обща картина. Резултатът е осъзнаването на вътрешния ни свят като част от Съзиданието.

В ПРОФЕСИОНАЛНО ОТНОШЕНИЕ Десетката дискове ни съветва чрез пренасочване на вниманието да спечелим нещо и от рутината в деловото ежедневие, което да приемем като извор на душевно обогатяване (методът Гурджиев). Картата изразява сигурност на работното място, обекти, които си струват нашето внимание, и време, изгодни сделки, добро заплащане, духовен и същевременно материален успех.

СЪЩО И В ЛИЧНИТЕ НИ ОТНОШЕНИЯ пълнотата на тази карта оповестява хубави времена, в които множеството аспекти на връзката ни ще бъдат изпълнени с радост. Тъкмо тук към деликатния аспект на душевното богатство се прибавя едно особено значение. Очите ни се отварят за малките жестове, които сме престанали да забелязваме заради навик или рутината на ежедневието.

Астрология: Меркурий в знака Дева.

Дърво на живота: Малкут (Първопричина) през Земя: материално реализиране (златната клетка).

Идзин: 14 Дайоу - „Големи притежания“.

Аналогия: Богатият Мидас, на когото Дионисий изпълнил желанието, всичко, до което се докосне, да се превръща в злато, след което той с ужас установил, че дори и ястията му се превръщат в злато.

Картина: Златото като материално увенчаване на искрата на Сътворението.

Ключови думи: Притежание, изобилие, великолепие.

ПРИНЦЕСА НА ДИСКОВЕТЕ
Дъщерята на Майката Земя

Склонност	Търсене на емоционален комфорт.
Цел	Физическо обединяване: бременност, раждане.
Светлина	Чувственост, любов и душевна топлина.
Сянка	Жажда за удоволствия, удобство, сантименталност.
Качество	Обновление, растеж и майчинство (раждащите или създаващи и хранещи аспекти от допира с Великата богиня, Майката Земя).

Анализ и описание

Картината

В жрицата на Земята виждаме събуждащият се женски копнеж за сливане и неговата определяща формата съзидателна сила, която иска да вдъхне живот на нещо. Дъщерята на Майката Земя е бременна (на картата се вижда и заобленият корем). Върхът на нейното копие, което прониква дълбоко в земята и се превръща в диамант, олицетворява *раждането на най-висшата и чиста светлина в най-дълбокия и най-тъмен от всички елементи* (Кроули). Копието, което се готви да проникне (и прониква) в земята, показва акта на физическото обединяване като потапяне в съкровените дълбини, в онази земна тъмнина, където кълни вечният живот. Олтарът на заден план е място за култ или жертвоприношения за Майката Земя, а медитиращата Принцеса на дисковете е жрица на богинята на Земята и зърното Деметра. Увенчаното с рога украшение на главата й, както и наметката от овчи кожи я свързват и с Артемида, повелителката на животните. Цветето в дясната й ръка е розата на великата богиня Изида. В центъра на картата виждаме даоистичната идеограма на противоположните първични сили Ин и Ян, които се сливат в съвършена хармония. Обединяването на първичните противоположности като Свещена сватба е било вълнуващата връхна точка на античните мистици и магичните ритуали за плодородие.

Мит

С рогата на овен и животинските кожи Принцесата символизира нимфата на лова Калисто (най-красивата) от свитата на богинята Артемида, пазителка на девствеността и целомъдрието. Калисто се впуска в любовна връзка със Зевс, който я подмамва към любов и нарушава обета за целомъдрие към богинята. Когато последствията станали видими, била убита от разгневената Артемида. Но преди това нимфата все пак родила на Зевс близнаци: Аркас, родоначалника на Аркадия, и Пан, когото отново ще срещнем в следващата карта. В знак на благодарност Зевс поставя Калисто на звездното небе, където всяка нощ може да я видим като Голямата мечка.

Тълкувания

Тази карта може да изразява образа на човек, независимо в кой период от живота му се намира, но също и преживяване в която и да е област.

Като личност

Като личност тази карта ни показва млада, чувствена жена, която иска да даде израз на своята останала досега скрита съзидателност. Нейната земна същност е свързана с природата. Притежава флегматичен, но сърдечен темперамент и доста голяма упоритост при преследването на веднъж поставените цели.

Общи положения

Принцесата на дисковете олицетворява съществен и ценен импулс, който ще носи плодове в дългосрочен план. Тя е предизвикателство към човека, на когото се гледа на карти, да се отвори за идеи и вдъхновение, за да може да извлече най-голямата печалба от представящите се възможности.

Съзнание

На нивото на съзнанието тази карта изразява най-силно аспекта на творчеството. Та казва, че след понякога дългото време на подготовка или на чакане вече е настъпил моментът, когато важен импулс, който преди вероятно сме пренебрегнали многократно, ще попадне върху плодородна почва и така ще предизвика в нас важно развитие (процес на съзряване).

Професия

И в професионалния живот също се отварят нови врати, доколко го се чувстваме готови за предсоящите предизвикателства. Става дума за задачи, поръчки или планове, при чието изпълнение ще получим полезна помощ или за нови възможности, които се отварят пред нас. Във всички случаи дъщерята на Земята показва сигурни шансове за намиране на работа, печелене на пари, получаване на нов пост или сключването на изгодна сделка.

Отношения

В сферата на чувствата тази, свързана със Земята фигура, изразява среща или импулс от които може да се развие топла, чувствена връзка. В рамките на установено партньорство тя може да означава неочаквана постъпка, която слага началото на приятно, белязано с хармония и пълнота развитие на отношенията в дългосрочен план. Дъщерята на Майката Земя ни казва и още нещо. Дошло е време да бъде заченато или вече е заченато дете.

Астрология: Венера в земните знаци или земните домове.

Елемент: Земя в елемент Земя.

Идзин: 20 Гуан - „Наблюдение“; 54 Гуймей - „Невеста“.

Личност: Силно свързаната със Земята (бременна) млада жена.

Аналогия: Спътничките на целомъдрената **Артемида;** жрицата на богинята на Земята Деметра.

Място на силата: Храмът на Изида в Помпей.

Цвят на силата: Телесни цветове; светли землисти цветове; венецианско червено.

Камък на силата: Родонит (манганов пирит); лунен камък; розов кварц.

Благовоние: Джинджифил.

ПРИНЦ НА ДИСКОВЕТЕ
Синът на полевъдството

Склонности	Усърдие, концентрация и издръжливост (упорство, господство на физическата сила в съчетание с флегматичен, плътски ориентиран темперамент).
Цел	Укрепване чрез работа (растеж, постоянство, зрелост, успех).
Светлина	Благонадеждност, непоколебимост, целенасоченост.
Сянка	Твърдоглавие, флегматичност, застой.
Качество	Прагматикът, който съзира същността на човека в действието и след това определя значението и незначителността на мисленето.

Анализ и описание

Картината

Синът на Земята представлява въздушния сектор на Земята и насочва погледа към Великата Майка. С впряга си от волове той олицетворява необходимостта отново да се отворим към старите земни религии и чрез тях да събудим и възвисим нашето екологично съзнание. Да преоткрием религията на богинята, която не протича отвън навътре, а изтича навън от най-съкровеното посредством споделяща чувства и свързана с обкръжението форма и по този начин да преоткрием икономическа система, основавана не толкова на конкуренция, колкото на съюзяване, би било не само „стъпка в правилната посока“ при упражняването на огромните ни и много често брутални творчески възможности, но и абсолютна необходимост, ако не искаме да продължим да разрушаваме тази планета, *която не сме наследили от нашите предци, а сме взели назаем от нашите деца* (ръководен принцип на днешното алтернативно движение). На митологично ниво волският впряг я свързва с гръцкия бог на пастирите Пан, който символизира не само земята на селяните, но и бурлеската и грубия хумор на Майката Земя (чрез неочакваната си поява в обедната тишина Богът предизвиква панически ужас). Глобусът в лявата ръка на Принца на дисковете въплъщава видимия свят, неговите открити структури, естествените вътрешни ритми, които са заложени във външните цикли. Скиптърът в дясната му ръка олицетворява божественото съзнание или Великия дух, който направлява картата. Принцът, който показва прехода от номадството към уседналия начин на живот, е близък до нимфите на лова на богинята Артемида и представлява свързаното с природата либидо, което се изразява чрез тялото и сетивата (с почитането на Великата майка могат да се отъждествяват и феминистките).

Мит

Преданието разказва как сърцето на гръцкия бог пастир Пан пламнало от любов по нимфата Сиринга. Изпълнен с копнеж (други казват - изпълнен с ламтеж), той преследвал бягащата от него девойка. Като стигнала до една голяма река, над която нямало мост, тя щяла да попадне в ръцете му, ако в последния момент не се превърнала в тръстика. Натъжен, Пан отрязал няколко стебла и ги свързал в онази сиринга или флейта, чиито примамливи тонове при анализирането на сънищата се свързват с естествената сексуалност. По този начин Синът на дисковете на енергийно ниво става израз на семето, стремящото се към лоното на земята. За него любовта на природата е също толкова материална необходимост (набавяне на храна), както и сексуално сливане, защото в нейните извити линии (ниви, хълмове) той усеща прегръдката на майката, а по този начин и първото оформяне на фигурата на жената.

Тълкувания

Тази карта може да изразява образа на човек, независимо в кой период от живота му се намира, но също и преживяване в която и да е област.

Като личност

Принцът на дисковете разкрива достоен за доверие млад мъж, който е силен, благонадежден, издръжлив и праволинеен. Той има добър инстинкт за действителността, има занаятчийски умения и силна (може би тъкмо събуждаща се) чувствена страна.

Общи положения

Картата показва постоянно, последователно и близко до действителността действие или поведение. Благонадеждността и достатъчните резерви от сили, обединени със знание и необходимата времева рамка са най-доброто

оръжие за успешно напредване в средата на въпроса.

Съзнание

В сферата на нашите вътрешни преживявания Принцът на дисковете ни уверява, че развиваме последователност и целенасоченост в поведението и действията си. Същевременно се учим да се разграничаваме, за да не се поддаваме на подтикнати от външни фактори или хора опити за отклонение от житейския път, по който сме поели, или от някакво намерение. Но Синът на Земята може да характеризира и време, в което осъзнаваме чувственото си излъчване и се учим по-добре да изразяваме и изживяваме нашата чувственост и емоции.

Професия

По отношение на професията картата бележи началото на пътя към една (отсега нататък) последователно преследвана цел. В това отношение ценни и полезни съюзници са ни постоянството и активността, както и знанието за естествения ритъм на времето. Благодарение на забележително верния инстинкт (при търговски интерес) и чувството за естественото и постоянното през този период от време сме предпазени от екстремни ситуации и твърде големи рискове.

Отношения

В любовта тази карта може да показва „пролетни чувства“. Нов сок в старите клони и свежи зелени пориви оживяват съществуващите връзки или възвестяват на самотника нова среща. Във всеки случай Принцът на дисковете характеризира фаза на засилена чувственост, свързана с желанието за устойчивост, сигурност и интимност.

Астрология: 21° Овен до 20° Телец.

Елемент: Въздушната страна на Земята.

Идзин: 53 Дзян - „Постепенно развитие“, („Течение“); 60 Дзие - „Ограничаване“ (Уравновесеност).

Личност: Упорит, издръжлив и благонадежден млад мъж, който понякога действа несъобразително и твърдоглаво.

Аналогия: Всички богове на Земята и плодородието, включително боговете на художествените занаяти (куцият Хефест; ковачът Виланд).

Място на силата: „Градината върху скалата“ на Сенахериб пред храма на бог Асур в Асур (днес Аш Шаркат).

Цвят на силата: Графит, охра и червен железен окис.

Камък на силата: Яспис (градински чакъл).

Благовоние: Тютюн.

КРАЛИЦА НА ДИСКОВЕТЕ
Майка на растежа и силата на жизнените сокове

Склонности	Стремеж към материална сигурност.
Цел	Семейството е стабилна и сигурна основа.
Светлина	Женственост, изобилие, бликащо плодородие.
Сянка	Вещица (огорчение, втвърдяване, неплодородност).
Качество	Укрепнали чувства, обвързаност с всички форми на живот, матриархат.

Анализ и описание

Картината

Кралицата на дисковете седи на края на пустинята върху трон във формата на ананас. Тя с интерес наблюдава как на заден план през пустинята се извива река, за да направи плодородна ширналата се пустош. Реката е умаленият символ на онзи голям, божествен поток на живота, който тече във вените на човека като космическа съзидателна енергия и обединява пространството и времето. Той може да бъде запрещен, отклонен, но никога прекъснат или разрушен. Пустинята означава лишение, оскъдица, разочарование и самота, а оазисът с неговата богата растителност символизира соковете на размножаването и живота. Жената на преден план изобразява майката на растежа и силата на жизнените сокове, защото това е майката, която се свързва с принципа на живота, макар че за целта е необходимо и семето на бащата. Оплодената жена олицетворява „копнежа на Сътворението към самото себе си“, защото *Господ се наслаждава на самия себе си. Същата наслада, която Господ изпитва към себе си, изпитва и към всички създания - но не като създания, а като Бог* (майстор Екхарт). В копнежа по божественото е заложен копнежът към божествената майка, който възприема тялото на биологичната майка като първична форма на божественото. Този принцип се изразява от Майката на растежа, която представлява човешката форма на Великата богиня. Нейната броня от малки плочки или монети подчертава материалния й стремеж и обгръщащата я сигурност. Пред нея върху едно кълбо е застанала Амалтея, друг аспект на великата Майка. В гръцката митология тя е козата, от която е бил откърмен Зевс. Мотивът на козите рога е продължен в извитите огромни рога върху шлема на нейната глава и характеризира Кралицата на дисковете като силна, инстинктивна жена, като сила, която ражда и съхранява живота, същевременно обаче като енергия на либидото, която (символично) поглъща мъжете, за да могат да бъдат родени отново или - както казва Кроули - за да *може старият крал да се превърне в млад принц.* Скиптърът в дясната й ръка е увенчан със стъклен куб, в който е вместен триизмерен хексаграм, знак на преплетените помежду си триединства на духа и материята. В лявата си ръка държи съответното кълбо или триизмерен диск, който с плетеницата си от преплитащи се кръгове представлява естествените цикли (менструация, годишни времена и т.н.) като символ на вечното и аспект на земната цялост.

Мит

Картата символизира водния сектор на Земята, който съответства на Деметра, гръцката богиня на полевъдството и плодородието. Намираме е в царството на нежността, на майката Земя, на формите на живота или на влажния извор на прехраната и топлината (сравни „Царство на живота“, стр. 34). Големите рога същевременно са и символ на агресивни инстинкти, атрибут на ловджийката и символ на Артемида (сравни стр. 28, „Стрела“). По този начин Кралицата на дисковете носи в себе си аспектите на богинята на зърното и на ловджийката, подобно на многогърдата фигура на Артемида в Ефес, която обединява двата аспекта в себе си.

Тълкувания

Тази карта може да изразява човек, независимо в кой период от живота му, но също и преживяване в която и да е област.

Като личност

Майката на Земята символизира зряла жена с жизнен опит, стояща здраво на земята и умееща да пази това, което й е поверено. Тя въплъщава жизнената сила и съзиданието и знае как да се разграничава или да се налага.

Нейните най-съществени характеристики са търпение, чувственост, достойна за доверие.

Общи положения

В ежедневието тази карта означава плодоносни времена, когато нещата, които досега сме пренебрегвали могат да бъдат изградени и развити. Пазителката на дисковете олицетворява постоянство и последователност при постигането на целите. Във времето, белязано от Майката на растежа, сигурността ни нараства и се увеличава нашата собственост.

Съзнание

Сега е време да се обърнем към глъбините на душата си и да развием неизползваните си таланти. Дошли са творчески времена, в които към най-висшите добродетели спадат постоянството и издръжливостта, защото накрая с разочарование ще трябва да установим, че горим в собствения си пламък.

Професия

В професионалните ни стремежи водите на живота (водният елемент на земята) означават, че първо запазваме постигнатото, а след това се оглеждаме за нови задачи, нови области, за непознати земи в най-широкия смисъл на думата, които неотклонно започваме да откриваме за себе си. Носеното от картата плодородие може пряко да се превърне в предмет на професията, било в областта на селското и горското стопанство, градинарството или в преносен смисъл в областта на изкуството.

Отношения

По отношение на любовта и личните отношения Майката на материята е „заземеното“ огледало, в което виждаме, приветстваме и разбираме докъде сме стигнали и какво имаме. Нейното присъствие показва фази на нарастваща близост, през които ще развием дълбоко чувство на сигурност и защитеност. Пред нас ще се отварят нови пространства. Било, че ще открием и развием в настоящата си връзка непреживени досега чувства или пък от някаква неутрална ситуация ще направим важна стъпка в посока към ново партньорство. И в двата случая много често Кралицата на дисковете разкрива желание за (по-голямо) семейство.

Астрология: 21° Стрелец до 20° Козирог.

Елемент: Водният сектор на Земята.

Идзин: 13 Тунжън - „Сдружаване на хората“, („Роднини“); 37 Дзяжън - „Семейството“.

Личност: Типична, водена от чувствата, с житейски опит, понякога малко сурова жена.

Аналогия: Гея, Хатхор или култът на Великата Майка (Magna Mater)

Място на силата: Светилището на Хатхор в Дендера; Храмът на Артемида в Ефес.

Цвят на силата: Ярките цветове на листата и плодовете.

Камък на силата: Котешко, соколово и тигрово око; хелиодор (зелен яспис с червени точки).

Благовоние: Цибет (секрет от жлеза на цибетка)[1].

[1] Вид котка Viverra, лат, (бел. ред.)

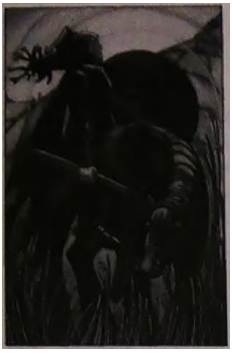

РИЦАР НА ДИСКОВЕТЕ
Бащата на реколтата и оплождащата сила

Склонности	Стремеж към собственост, сигурност и реални неща.
Цел	Трайност, постоянство и вечни ценности.
Светлина	Издръжливост, разум, сила и търпение (строг, авторитарен, сериозен и упорит).
Сянка	Консервативен, материалистичен, догматичен и *ревнив към това, което инстинктивно усеща като по-висок ранг на някой друг* (Кроули).
Качество	Патриархът („Господарят на земните богатства“), който контролира, експлоатира майката природа и я подчинява на собствените си потребности.

Анализ и описание

Картината

Картата ни показва ездача и коня като тежка, свързана със земята и здраво вкоренена в живота фигура, която черпи жизнена сила от природата. Бащата на реколтата и съзидателната сила е огенният, оплождащ дух на Майката Земя. Той се грижи за животните и растенията, поради което вместо меч носи млатило за вършеене. Със земната си инстинктивна натура и оплождаща сила Рицарят на дисковете замества, така да се каже, „ракетите с ядрени бойни глави“ и „ракетните установки“ на Рицаря на мечовете и въплъщава наследника на творческата натура на Бога. Черният му шлем е обграден от концентрични кръгове ярка слънчева светлина, която изпълва задния план на картата с море от меки лъчи. Тези кръгове са обвития в мека светлина аспект на Духа, който излиза от Твореца, за да благослови Великата майка. Същевременно огромната броня на Рицаря изразява също и ограничението, наложено му от неговите твърде земни инстинкти, които го затварят и възпрепятстват допира до светлите извори на духа. Тази ограниченост обяснява неговото недалновидно поведение, което го подтиква заради материалната изгода да плячкосва Майката Земя чрез изкореняване на горите, пренаторяване на нивите или улов на риба в огромни и ненужни количества или под претекст, че осигурява необходимата на човека прехрана, измъчва нейните четириноги деца, като ги държи натъпкани натясно в хранилки-душегубки, докато дойде време да станат храна. Килнатият назад шлем с еленова глава показва обаче вече разширените възприятия, както и вътрешната потребност и готовност за израстване над бариерите на материалното.

Мит

Огнената част на Земята можем да сравним с Дионисий, разгулният бог на виното и плодородието, макар картината да не ни показва изпаднал в екстаз мъж, а по-скоро видимо изтощен от бурните вълни на живота воин, който се кани да си даде живителна почивка. Очевидно възнамерява да открие себе си и може да го постигне, ако спре да отхвърля споделената с всички твари на Земята божественост и отново се обърне изпълнен с любов към Майката Земя. Осъзнае мястото си на нея и равенството с нейните създания, вместо да си внушава, че е нещо повече от тях. Казандзакис, авторът на „Алексис Зорбас“, е казал: *Човекът е спасителят на Бога.* Ако Рицарят на дисковете не продължава да иска да бъде нещо значимо единствено за самия себе си, а открие Бога във всяко създание, тогава той ще се превърне в „Рицар на Бога“. Шлемът с еленови рога го посочва като сакрален крал, който заедно с Висшата жрица като представителка на Великата Майка-богиня е главен герой в свещена сватба. Тяхното единение осигурява плодородието на земята и на хората през периода на общото им управление.

Тълкувания

Тази карта може да изразява човек, независимо в кой период от живота му се намира, но също и преживяване в която и да е област.

Като личност

Черната, набита, но стегната фигура, описва здравомислещ, живеещ в реалността човек, чието основно желание се състои преди всичко в стремежа да запази постигнатото, да осъществява възможности и да проверява изпълнимостта на нови намерения. Рицарят на дисковете е изразен прагматик, който не се подвежда от добри пожелания. Целият спектър от сеитбата до прибирането на реколтата при него с в добри ръце.

Общи положения

Най-общо Рицарят на дисковете е синоним на постоянство, непоколебимост и трезво обмислен начин на действие. В белязания от тази карта период е характерно, че всичко се изпилва в детайли. Не се задоволяваме с половинчати неща. Картата означава също и време за реколта, в което Съдбата помага да се постигне възможно най-добрият резултат от развоя на събитията и да се съхрани.

Съзнание

На ниво съзнание в този период разбираме колко важно е да не забравяме важността на (творческите) паузи. Разбираме, че всичко има нужда от време, за да добие завършен вид. Умението да изчакваме ни помага да погледнем надалеч, в перспектива и правилно да оценим постигнатото до момента. Но същевременно трябва и да разберем, че вкопчването в постигнатото води единствено до смъртоносен застой и затова е необходимо постоянно да вдигаме поглед нагоре към безкрайния хоризонт.

Професия

В професионалната сфера си правим трезва равносметка какво сме успели да постигнем. Тази карта показва, че е дошло време да спрем и да стабилизираме постигнатото, вместо безкрайно да препускаме напред. Едва след като постигнатото бъде запазено и осъзнато в целия му обем, погледът ни може да се насочи към нови или последващи планове.

Отношения

В обсега на партньорските ни отношения Рицарят на дисковете се опитва да ни покаже дивата първичност на земното ни съществуване. Свързаната с мотива на елена сила на страстта тук е обединена с елемент Земя, който цени стойността на верността и близостта. Ето защо Рицарят олицетворява фаза на защитеност, която е водена от силни чувства на обвързаност и оживена от топла и жизнена сетивност.

Астрология: 21° Лъв до 20° Дева.

Елемент: Огънят на Земята.

Идзин: 62 Сяогоу - „Малък излишък“ (Добросъвестността).

Личност: Въплъщаващият сигурност, ред и структура патриарх.

Аналогия: Цар Минос от Крит, син на Зевс в образа на Телец, и Европа, баща на Минотавра; или Дионисий, бог на виното и екстаза.

Място на силата: Кносос, Пропилейте.

Цвят на силата: Житно жълто; наситени землисти цветове.

Камък на силата: Силекс (нечист кремък), червено-кафяв кварц (опушен топаз) и вулканично стъкло (обсидиан).

Благовоние: Върбинка.

Определяне на личните карти

Определяне на личните карти
(по метода на Алистър Кроули)

От двадесет и двете карти на Големите Аркани могат да се открият карти, които имат особено голямо значение за човека, на когото се гледа. Може да става дума за:

1. *Карта на личността,* която дава информация за поведението и външните прояви на съответния човек.
2. *Карта на душата* онагледява душевния свят на човек.
3. *Карта на растежа,* която се променя всяка година и характеризира сферата на растежа и основната проблематика на човека през годината на растежа.

За да бъде намерена тази карта, се пресмятат три числа. Съответстващите на тези числа карти от Големите Аркани са трите лични карти.

Карта на личността

Карта на личността се получава чрез събиране на рождената дата, като най-напред се събират денят и месецът, които след това се прибавят към четирицифреното число на годината. От полученото по този начин четирицифрено число се прави общ сбор. Това означава, че четирите цифри на числото трябва да бъдат събрани. Резултатът е личното число. Ако то е по-голямо от 21, отново трябва да се съберат в общ сбор.

Пример:

1.5.1948 = 1 + 5 + 1948 = 1954 =
= 1 + 9 + 5 + 4 = 19
Личната карта е Слънцето (XIX).

5.7.1952 = 5 + 7 + 1952 = 1964 =
= 1 + 9 + 6 + 4 = 20
Личната карта е Аеон (XX).

9.3.1957 = 9 + 3 + 1957 = 1969 =
= 1 + 9 + 6 + 9= 25 = 2 + 5 = 7
Личната карта е Колесницата (VII).

Карта на душата

Картата на същността се получава, като се направи сбор от цифрите на личното число. В горните примери това засяга само двата първи примера: 1+9 = 10 (Картата на същността е Колелото на късмета). Във втория случай: 2+0 =2 (Картата на същността е Великата жрица). В третия случай резултатът остава 7 и това отново означава Колесница. Което означава, че личната карта и картата на същността са идентични.

Карта на растежа

Картата на растежа се изчислява от деня и месеца на раждане и числото на текущата година. За предишните дати за годината 1991 това означава:

1 + 5 + 1991 = 1997 =1 + 9 + 9 + 7 = 26 =
= 26 = 2 + 6 = 8
Картата на растежа е Равновесие (VIII).

5 + 7 + 1991 = 2003 = 2 + 0 + 0 + 3 = 5
Картата на растежа е Висшата жрица (II).

9 + 3 + 1991 = 2003 = 2 + 0 + 0 + 3 = 5
Картата на растежа е Висшата жрица (II).

Еврейската азбука[1] и установяване числото на името

Двадесет и двата знака на еврейската азбука имат тройно значение: като буква, като число и като символ. Тъй като те често се

[1] Българската азбука и Големите Аркани Таро
Известни са няколко таблици за съответствието между 22-та големи аркана в картите Таро и съвременната българска азбука. При по-внимателен прочит обаче прави впечатление, че съответствията са или механично изобразяване на буквите спрямо арканите или са необосновани откъм логика на съответствието (например българската буква „Ц“ се приема че съответства на III аркан и Гимел - третата буква от северосемитското писмо» или кашата буква „В“ се приема за тъждествена на Тау - двадесет и втората буква от еврейската азбука). Също

свързват с двадесет и двете карти на Големите Аркани, сме ги добавили към съответната карта, спазвайки съпоставките на Кроули.

Ако приравним собственото име към еврейската писменост и съберем числовите стойности на буквите, получаваме числото на името, което редуцираме чрез събиране на отделните цифри дотогава, докато получим число между 1 и 21. Съответната карта от Големите Аркани е символ на името. При това отделните части на името имат различни значения:

Собственото име съответства на най-личната част, на ядрото на същността. Останалите лични имена отговарят на скрита семейна мисия. Фамилното име дава израз на външната

така не става ясно защо на някои букви се приписва числова стойност отговаряща на друга буква.

Няма нищо лошо в подобен вид съответствия, ако тълкувателите, които ги предлагат, са установили в процеса на своята работа някаква закономерност, помагаща им да бъдат точни в тълкуванията си. Ако това е така, мисля, че можем да го приемем като частен случай, защото светът на Таро е безкраен, но и той има своята здрава и подчиняваща се на общи правила основа.

Според мен, за да стигнем до общовалидни съпоставки е правилно да сравним северосемитското писмо с изначалните старобългарски азбуки. Ако търсим съпоставките само между буквите резултатът ще е половинчат. Не е необходимо да търсим корените на съвпаденията чрез тълкуване на мястото на буквите в Божествената, Духовната и Материална сфера на проявление във философията на Таро.

Верният път по мое мнение е посредством числовите съответствия на буквите в еврейската азбука и старобългарската кирилица да открием вярното място на нашите букви в съответния аркан, а мястото на буквите в „проблемните зони“ да установим чрез съпоставка с глаголицата.

За основа на сравнението използвах фонетичната таблица на кирилицата и глаголицата в „Енциклопедия България“ том I, БАН, 1978 г., както и „Кирило-Методиевска енциклопедия“ – Университетско издателство.

Букви за „проблемните зони“:

В глаголицата първите 28 букви имат последователни числови съответствия докато при кирилицата буквата „Б“ няма, а буквата „В“ е със значение 2, което ни помага да намерим общото им място – аркан II (Висшата жрица).

Шестата буква от кирилицата – „ѕѣло“ (S) е с числово значение 6, но няма съответствие в съвременната азбука. Предходната буква „живѣтѣ“ (Ж) няма числена стойност. Близостта на тяхното произнасяне според мен им определя място при VI аркан.

Деветата буква в кирилицата е гръцката „фита“ (ѳ), отпаднала в съвременната ни азбука. Тя има числово значение 9. В същото време кирилската буква „джъ“ (ѣ) заема позиция 9, но няма числова стойност, което позволява тяхното заместване.

Двете старобългарски азбуки имат повече от един знак за фонемата „И“, но две от тях са с еднаква числова стойност – 10, което им определя място при X аркан (Й = 10).

Кирилската буква „кси“ (ѯ), взета от гръцката азбука се употребява рядко в кирилицата – основно при думи с небългарски произход. Нейното число значение е 60, но в естествената поредицата от букви не можем да намерим съответствие на съвременна българска буква, което да замести отпадналата „кси“ и е правилно то да остане като звуково съчетание.

Буквите „Ш“ и „Щ“ нямат числово значение, но заради близостта с „Ч“ и „Т“ бихме могли да ги причислим към XIX и XXI аркан.

Светлана Тилкова – Алена

Съответствия на българските букви към Големите Аркани

Аркан от Таро	Буква от латинската азбука	Еврейска азбука: Название на буквата	Еврейска азбука: Числово изражение	Старобългарска кирилица: Название на буквата	Старобългарска кирилица: Числово изражение	Съвременна българска азбука: Название и място на буквата
0	T	Тау	400	оукъ	400	У
I	A	Алеф	1	азъ	1	А
II	B	Бет	2	вѣдѣ	2	Б, В
III	G	Гимел	3	глаголи	3	Г
IV	D	Далет	4	добро	4	Д
V	H	Хе	5	есть	5	Е
VI	W/V	Вав	6	ѕѣло	6	Ж, Дз
VII	S/Ds	Дзайн (Зайн)	7	земля	7	З
VIII	Ch	Хет	8	нже	8	И
IX	Th	Тет	9	фита (тита)	9	Джъ
X	J	Йод	10	–	10	Й
XI	K	Каф	20	како	20	К
XII	L	Ламед	30	людие	30	Л
XIII	M	Мем	40	мыслите	40	М
XIV	N	Нун	50	наш	50	Н
XV	S	Самех	60	кси	60	Кс
XVI	Gh	Айин	70	онъ	70	О
XVII	P	Пей	80	покои	80	П
XVIII	Z/Ts	Цаде	90	рцѣкъ	90	Р
XIX	Q	Коф	100	рцы	100	С
XX	R	Реш	200	слово	200	Т, Щ
XXI	Z/S/Sch	Шин (Син)	300	твърдо	300	

мисия, на фамилното наследство. Всички имена заедно представляват изравняването между различните аспекти, а с това и вишестоящата цялост на личността.

Двадесет и двете букви на еврейската азбука се разпределят в три групи:

א Алеф (A), מ Мем (M) и ש Шин (Sch) означават „трите майки“ и въплъщават познатите (като фази на Луната) три първични принципа на развитието, съхраняването и отмирането.

ב Бет (B), ג Гимел (G), ד Далет (D), כ Каф (K), פ Пей (P), ר Реш (R) и ת Тау (Th) са наричани седемте двойни букви.

Те символизират седемте планети в тяхната функция като посредници (двойно, заради двете посоки) между звездния небосвод и земята. Прочетени една след друга, седемте букви означават „Завеса пред Светая светих“.

ה Хе (H; E), ו Фау (V), ז Зайн (S/Ds), ח Хет (Ch; H), ט Тет (T), י Йод (J), ל Ламед (L), נ Нун (N), ס Самех (S), ע Айин (Gh), צ Цаде (Ts), ק Коф (Q) са наречени „Дванадесетте обикновени букви“, които съответстват на дванадесетте зодиакални знака.

Трудността при предаването на еврейската азбука естествено се състои в не винаги еднозначното отнасяне на буквите една към друга. Приблизително съответствие би могло да се изрази чрез следната таблица:

A	=	1	O	=	70
B	=	2	P	=	80
C	=	Z/K	Q	=	100
Ch	=	8	Qu	=	K+W
D	=	4	R	=	200
E	=	5	S	=	60
F	=	80	Sch	=	300
G	=	3	Th	=	400
H	=	8	T	=	9
I	=	10	U	=	6
J	=	10	V	=	6
K	=	20	W	=	6
L	=	30	X	=	K+S
M	=	40	Y	=	10
N	=	50	Z	=	90

Системи за нареждане на картите

Деветте системи на подреждане на картите
според насоката на въпроса и степента на трудност

Система	Подходяща за въпроси отнасящи се до:	Степен на трудност
1. Анкх	причини, скрити причини и тенденции	трудна
2. Отношения	състояние на връзката между двама души	лесна
3. Сляпо петно	самопознание	средна
4. Вземане на решение	последици от едно решение	средна
5. Тайната на Висшата жрица	развой на някаква работа и на последиците във времето от нея	средна
6. Келтски кръст	развой на някаква работа. Подходяща за всички въпроси	средна
7. Кръст	тенденция или предложение	лесна
8. Система на Глупака	определяне на местоположението	трудна
9. Път	предложение какво да се прави	средна

Първа система: Анкх

Изразява: Причини, основания и изгледи
Степен на трудност: трудна
Брой на картите, които трябва да се изтеглят: *9*
Типични въпроси: Каква е причината за моята криза (болест, проблеми и т.н.) и какви изгледи имам?

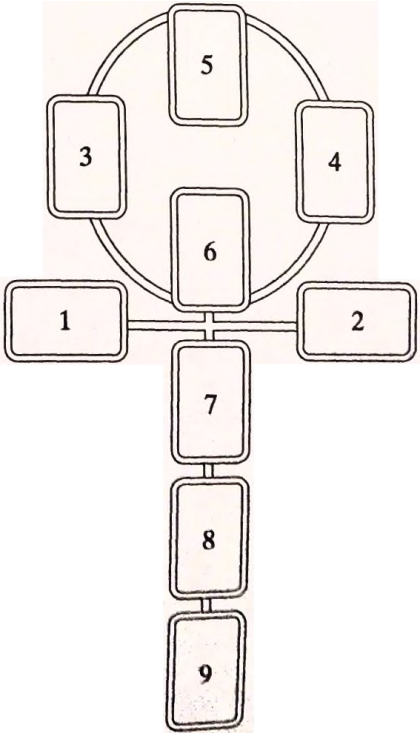

Тази система се основава на стария символ на египетския кръст с примка, знака на живота „Анкх“. Той се състои от кръг и кръст. Съответствайки на значението на кръга, поставените там карти дават отговор на въпросите чрез незримата част на живота и на невидимите, неподвластни на разума причини, породили проблема. Картите, намиращи се в полето на кръста, показват в какво точно се изразява проблемът и на какви насоки трябва да се обърне внимание.

Изтеглят се общо 9 карти и се поставят по начина, показан вдясно.

Те имат следното значение:

1 + 2 = Два настоящи импулса, енергии или поведения, които се блокират. (Това важи само ако този метод на подреждане - както е по правило - се използва за въпрос като каква е причината за кризата. Ако въпросът ви е свързан с причината за радостно събитие, тези две карти показват кое с кое се допълва хармонично.)

3 = основание за възникване

4 = предизвикващи причини

5 = по-висше прозрение

6 = необходима последица

При положение че познанието (5) е постигнато и е направен изводът (6), нататък продължава по следния начин:

7 = следващата стъпка

8 = изненадващи преживявания

9 = резултатът

Втора система: Отношения

Изразява: Състояние на връзката между двама души

Степен на трудност: лесна

Брой на картите, които трябва да се изтеглят: 7

Типични въпроси: Как изглежда връзката ми с X, Y, Z?

Това нареждане дава информация за начина, по който двама души се отнасят един към друг. Обикновено картите се хвърлят въз основа на любовна връзка, но тази система е подходяща и за всяка друга форма на отношения между хората, било то професионални, съседски или семейни.

Седемте карти се подреждат по начина, показан вдясно:

Тълкуване:

1 = Картата показва ситуацията, в която се намира връзката; Темата, която управлява връзката.

Лявата колона (7, 6, 5) се отнася за този тази който(която поставя въпроса. Дясната колона (2, 3, 4) за партньора/партньорката.

7 + 2 = Тези две карти показват съзнателното ниво, на което се срещат двамата партньори. Те ни казват какво всеки си мисли, какво му е в главата и как с разума си преценява връзката.

6 + 3 = Двете средни карти се отнасят до душевната сфера на връзката и показват какво носи всеки в сърцето си, какво чувства, надява се или се опасява.

5 + 4 = Долните карти се отнасят до поведението, начина на държание пред хората, лицето, което всеки от двамата - може би като фасада - показва, независимо от криещите се зад него мисли (най-горното ниво 7+2) и чувства (средно ниво 6+3).

При това нареждане особено внимание трябва да се отдели при тълкуването на картите с благородниците:

Във всички случаи, и това е правилото, рицарите и кралиците, както и принцовете и принцесите се отнасят за мъже и жени. Ако в някоя от двете колони попадне карта с образ от противоположния пол, това е указание, че съответната личност има отношения с друг човек в тази област. Картата от същия пол в някоя от колоните е по-малко еднозначна, но показва притеснението, че партньорът може би се интересува от някой трети с тези характеристики. Това е вероятно поне ако картата се намира на ниво 1 или 2. Ако се намира на ниво 3, изразява как съответният партньор се представя в обществото. Същото може да важи и при карта с благородник от собствения пол на ниво 1 и 2.

Като сигнификатор (1) карта с благородник означава, че или във връзката се е появила такава личност, или на това място тя не означава абсолютно нищо, за което за съжаление няма никакво обяснение.

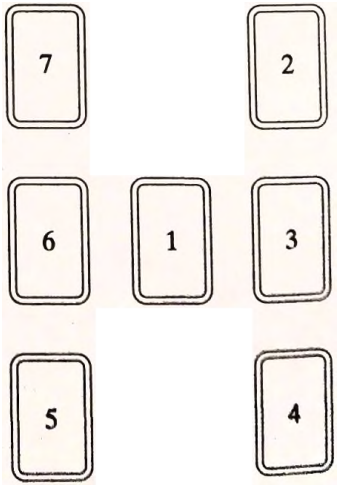

Трета система:
Сляпо петно

Изразява: Самопознание
Степен на трудност: средна
Брой на картите, които трябва да се изтеглят: 4
Типични въпроси: При самопознанието не са необходими никакви въпроси.

Тази система съм извел от известната в психологията схема[1] „Прозорецът на Джохари“. Тя дава информация доколко нашите представи за нас самите се отличават от това как изглеждаме в очите на другите.

За целта се изтеглят общо четири карти и се подреждат по следния начин:

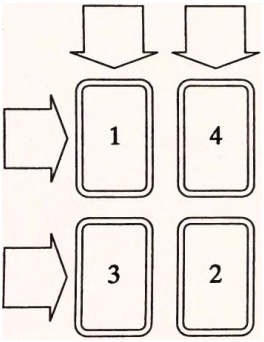

Значението на съответните места е както следва:

1 = Ясна идентичност. В тематичния кръг на тази карта ние самите се възприемаме по същия начин, по който ни виждат и другите.

2 = Голямото неизвестно. Несъзнателни процеси и несъзнателно действащи сили, които са много ефективни, без да са познати, както на нас, така и на другите.

3 = Сянката, скритото. Страни от същността ни, които на нас наистина са ни известни, но държим скрити от очите на другите.

4 = Сляпото петно. Начини на поведение, които другите виждат в нас, но за нас са неизвестни.

При тълкуването е важно да разбираме показваната навън идентичност (място 1) на фона на вътрешната движеща сила (място 2), а при сравняването на места 3 и 4 също да наблюдаваме до каква степен самовъзприемането (място 3) се отклонява от чуждото възприятие (място 4).

За по-добро разбиране на отделните значения ето една нагледна схема:

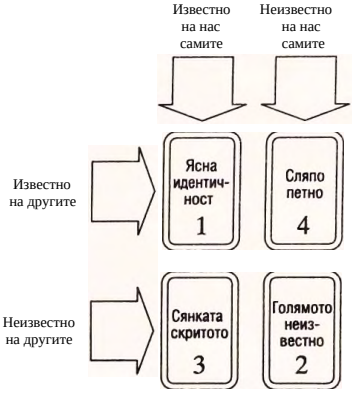

Четвърта система:
Вземане на решение

Изразява: Въпрос за решаване
Степен на трудност: средна
Брой на картите, които трябва да се изтеглят: 7
Типични въпроси: Какво решение да взема? Какво ще стане, ако направя X, и какво ще стане, ако не направя X?

Картите не могат да вземат решението вместо нас, а просто да осветлят важността на свързаната с въпроса тема. В това отношение представената тук система не е подходяща за въпроси, на които може да се отговори с „да“ или „не“. Но тъй като картите ни показват последиците от едно решение, представляват ценна помощ за нашите разсъждения.

[1] Й. Луфт, „Въведение в груповата динамика“, Щутгарт 1971

Човекът, на когото се гледа, изтегля седем карти, които се подреждат по следния начин:

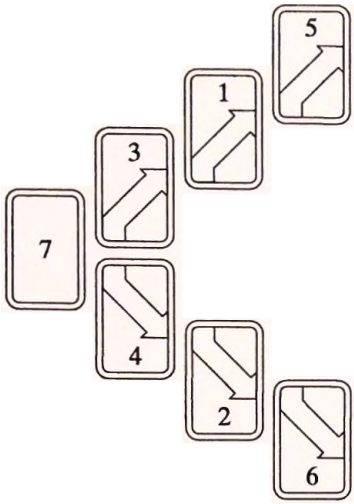

Тълкуване:

7 Сигнификаторът. Той дава образна представа за причината за въпроса, за проблема или пък за начина, по който питащият е настроен към съответното решение.

3, 1, 5 Тези карти в тази последователност (3-1-5) ви показват хронологично, какво ще се случи, ако направите Х.

4, 2, 6 Тези карти, в тази последователност (4-2-6) ви показват хронологично, какво ще се случи, ако не направите Х.

Пета система:
Тайната на Висшата жрица

Изразява: Развитие на тенденцията и скрита причина

Степен на трудност: средна

Карти, които трябва да се изтеглят: *9*

Типични въпроси: Как ще се развие моето намерение? Как ще продължат нещата (професионално и т.н.) нататък?

Тази система е разработена въз основа на картата на Висшата жрица, както е изобразена в колодата на Райдър - Уейт. Привлекателното в този метод на подреждане на картите е, че те показват не само очакваната тенденция, а и дават и отговора на често тормозещия с неясността си въпрос „Защо?“. „Защо ми се случва това?“, „Защо трябва да е така?“ и т.н.

Тайната на три пъти тройната богиня на Луната се разкрива от девет карти.

Те се подреждат в съответствие с основните символи, които ги обграждат:

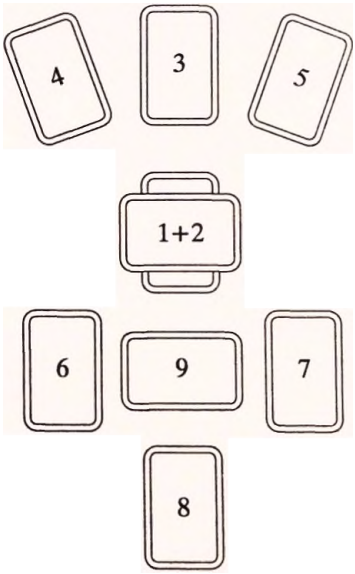

Картите се тълкуват по следния начин:

1 + 2 Кръстът върху гърдите й показва темата, за която става дума, във формата на два основни импулса, които могат да се подкрепят един друг, но и да си пречат. (Това е. Това го пресича.)

4+3+5 Картите от трите фази на Луната върху короната на Висшата жрица показват силите, който въздействат върху темата:

3 Пълнолунието отразява настоящото основно влияние.

4 Увеличаващата се Луна показва набиращата влияние сила.

5 Намаляващата Луна показва губещата влияние сила.

Двете колони, стоящи отстрани, означават:

6 Какво е скрито. Това означава какво е налице, но (все още) не е съзнателно възприето, въпреки че вероятно е предчувствано или се опасяваме, че е така.

7 Какво е явно. Това означава какво е ясно разбрано, а обикновено и ценено.

Лунната ладия в краката й показва

8 Накъде продължават нещата, какво е следващото, което ще се случи.

Деветата карта, книгата на тайното знание в скута й най-напред се поставя с лицето надолу. Едва след като бъдат изтълкувани другите карти, тази карта може да бъде видяна. Ако е козова карта, Висшата жрица открива тайната си и картата се поставя открита. Тогава тази карта ни казва нещо за дълбоките подбуди, защо и поради каква причина се случва проблемът, свързан с въпроса. Ако не е козова карта, остава закрита. В този случай Висшата жрица запазва тайната за себе си. Тогава деветата карта няма значение. Но всички останали карти запазват валидността на изказването си.

Подход при тълкуването:

Започнете с двата главни импулса на място 1 и 2. След това разтълкувайте влиянията в хронологичната им последователност 5, 3, 4. После оценете съзнателната страна (7), а след нея преминете през несъзнателната страна (6), за да достигнете до картата за изгледите (8). Обобщете характера на бъдещето, което носят картите 4 (бъдещи влияния), 6 (все още неосъзнато, но вероятно по-късно ще стане осъзнато) и 8 (по-нататъшни изгледи), преди да обърнете и разтълкувате последната девета карта.

Шеста система: Келтски кръст

Изразява: Универсална система, особено развитие на тенденциите

Степен на трудност: средна

Карти, които трябва да се изтеглят: 10

Типични въпроси: Как се развива намерението ми? Как ще продължи по-нататък? Какво става в професията?

Тази система е подходяща за всякакъв вид въпроси.

Най-известната, завещана от стари времена форма за подреждане на карти е келтският кръст. Тя е универсална система, която може да се използва за всички видове въпроси, като развитие на тенденции, осветляване на някаква скрита причина, предвиждане и изследване на причините. Ако не сте сигурни коя е най-подходящата система за определен въпрос, в случай на съмнение винаги избирайте келтския кръст.

Картите се подреждат по следния начин:

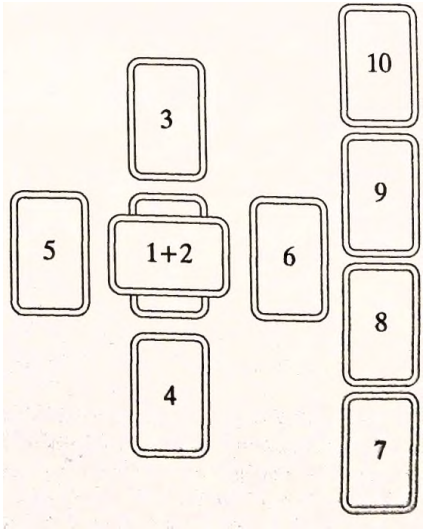

При това в момента на теглене на картите може да определяте позицията:

1 = Това е

2 = Това го кръстосва

3 = Това го коронясва

4 = На това се основава

5 = Това е било преди

6 = Това идва после
7 = Това е питащият
8 = На това място се случва
9 = Това са надеждите и страховете
10 = Натам води

или не толкаво магическото:

1 = Става дума за това
2 = Към него се добавя
3 = Вижда се това
4 = Това се усеща
5 = Това е довело дотам
6 = Така ще продължи
= Така го вижда питащият
8 = Така го виждат другите или това се случва там
9 = Това очаква или от това се опасява питащият
10 = Натам води

Значенията поотделно:

1 = Изходната ситуация.
2 = Присъединяващият се импулс, който може да бъде стимулиращ, но и възпрепятстващ.

Тези две карти дават основния отговор на въпроса какво е това, за което питаме. Следващите три карти ни дават информация за скритите причини:

3 = Съзнателното ниво. Това, което е ясно на питащия при боравенето с темата; Какво той разбира; Какво се вижда; Към какво евентуално може да се стреми съзнателно.
4 = Сферата на подсъзнателното. „На това се основава“, се казва в магическата формула. Определението изразява непоклатимата стабилност на някаква работа на това ниво, която се върши с дълбоко вътрешно убеждение, има много здрави корени и трудно може да бъде разклатена.

За значението на двете карти според вида на въпроса има определен диапазон на тълкуване. Но в крайна сметка те отразяват какво казват по въпроса главата (3) и сърцето (4).

5 = Картата, която води назад във времето. Тя показва близкото минало и по този начин често дава информация за причините за сегашната ситуация.
6 = Първата сочеща към бъдещето карта ни дава поглед върху близкото бъдеще, върху това, което ще се случи първо.
7 = Тази карта показва на питащия[1], неговата нагласа към темата (в картите 1 и 2) или как се чувства той.
8 = Обкръжението. Тук може да се изобрази както мястото на събитието, така и влиянието на други хора върху темата.
9 = Надежди и страхове. Значението на тази карта често се подценява, защото няма прогнозен характер за това, което наистина ще дойде. Но тъкмо картата в позиция 9 ни дава найценната информация, особено когато тълкуваме картите за някого, когото не познаваме или не ни е споделен въпросът. Тук се отразяват очакванията или опасенията.
10 = Втората сочеща към бъдещето карта дава дългосрочен поглед и даже показва връхната точка, към която води темата, за която става дума.

Ето защо картите, които дават прогнози, се намират основно на позиции 6 и 10. Всички останали карти дават допълнителни, обясняващи указания за обкръжението и скритите причини за комплекса от въпроси.

Подход при тълкуването:

Започнете с позиция 5 (минало, предистория) и след това разтълкувайте позиция 9 (надежди и страхове). Така ще получите подобра представа, защото вече знаете по причина на кое събитие (позиция S) се поставя въпросът и на какво се надява или от какво се страхува (позиция 9) питащият. След това разтълкувайте карти 1 и 2 като настоящи основни импулси и внимавайте какво се вижда съзнателно (позиция 3) и какво остава в подсъзнанието (позиция 4). После проверете нагласата на питащия към темата (позиция 7), външните влияния или обкръжението (позиция 8), преди да приключите с прогнозиращите карти на позиция 6 и 10.

[1] Ако картите бъдат питани за човек, който не присъства, преди това трябва да сме си изяснили, дали тази позиция ще отразява нашето собствено поведение или неговата

Седма система: Кръст

Изразява: Предложение и развитие на тенденциите
Степен на трудност: лека
Брой на картите, които трябва да се изтеглят: 4
Типични въпроси: Как да се държа? Какво е важно?

Кръстът е една от най-простите, но затова пък не по-малко интересна система. Тя дава кратко и ясно мнение, което доста често показва ценно направление. Освен това може да се използва и многостранно. Ако все още сте недостатъчно запознати със 78-те карти Таро и големият брой карти ви обърква, можете да използвате тази система само с 22-те карти на Големите Аркани.

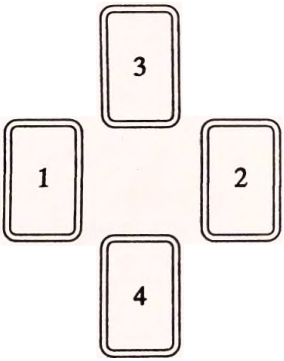

Картите се подреждат по следния начин:
Те означават:
1 = Става дума за това
2 = Не бива да правите това
3 = Направете това
4 = Води до това, добре е за това

При тълкуването най-важното е да се изтъкне разликата между карти 2 и 3. Тъкмо при сходните карти в тънката разлика между тях може да се съдържа същественото от изказа.

Ако хвърляте картите във време на лични кризи, този метод на подреждане може да ви даде полезно указание като попитате: „Какво е важно?“

В случая значението на позициите е следното:
1 = Става дума за това
2 = Това сега не е важно, би трябвало да го избягвате
3 = Това сега е важно и би трябвало да се направи
4 = Към това ви води като следваща стъпка. (Ако сте тук, отново можете да попитате картата: „Какво е важно?“).

Варианти
Същата система на подреждане може да използвате, ако при тълкуването не разбирате някоя карта. Тогава размесете картите отново и ги подредете по метода на кръста с въпроса: Какво означава картата X при последното хвърляне?

В този случай позициите имат следното значение:
1 = Става дума за това
2 = Картата не означава това
3 = Тя означава това
4 = Служи за това, подходящо е за това

Осма система: Система на Глупака

Изразява: Моментното състояние в рамките на някакво развитие
Степен на трудност: трудна
Брой на картите, които трябва да се изтеглят: 12
Типични въпроси: Къде се намирам в (професионалната, творческата) кариера? Докъде съм стигнал по своя път (себереализация, душевни търсения, психоанализа и т.н.)?

Системата на Глупака отразява в ясна последователност хронологичното развитие на определен случай. Същевременно показва къде се намира питащият понастоящем в рамките на това развитие на нещата, какво вече е останало зад него и какво още му предстои. Затова тази система е много по-подходяща от всички други представени тук за наблюдение на по-дълго продължаващи процеси на развитие. Но тъй като отделните позиции нямат предварително определено значение и всяка карта се позовава изключително на предходната, в някои случаи тълкуването е трудно. Неговата сложност се увеличава и заради

факта, че тази система може да даде информация за процеси в по-дълъг период от време, макар всяка отделна карта да може да показва период от време, различен от този, който показва друга карта.

Всъщност основната трудност при тълкуването се дължи на често срещаната фикс идея, че развитието на живота ни трябва да следва някакъв логичен ход. Тъкмо обратното, системата на Глупака показва противоречиви процеси, нашите заблуди и обиколни пътища.

Най-напред от колодата се изважда картата на Глупака. Останалите 77 карти се размесват както обикновено, след което се разстилат като ветрило. От тези скрити за погледа му карти питащият тегли 12, сред които после се добавя Глупакът. След като питащият е взел решение, дали картите трябва да се обръщат „от горе“ или „от долу“[1], всичките 13 карти се

подреждат една до друга.

Глупакът отбелязва точката на настоящето. Така всички, намиращи се пред него карти, показват минали процеси, а тези, които са след него, показват бъдещето. Ако Глупакът се появи като първа карта, означава, че питащият се намира още в началото на някакво развитие или пред ново начало. Като последна карта в редицата Глупакът показва, че питащият се намира в края на съответното развитие или най-малкото в края на важен период от живота си.

Девета система: Път

Изразява: Предложение за начин на поведение

Степен на трудност: средна

Брой на картите, които трябва да се изтеглят: 7

Типични въпроси: Как трябва да се държа? Какво мога да направя, за да постигна X, Y или Z? Как трябва да се грижа за здравето си и т.н.?

Тази система показва на питащия

а) Темата, за която става дума.

б) Как се е държал досега в ситуациите, тълкувани от въпроса.

в) Как трябва (вместо това) да се държи в бъдеще.

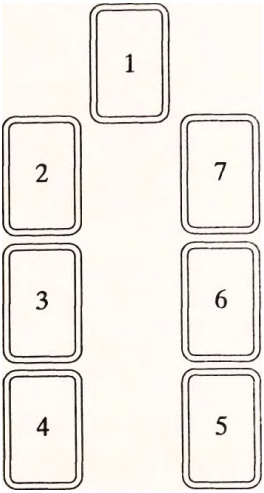

Картите се поставят в следния ред:

Седемте позиции имат следното значение:

1 = Става дума за това. Това са свързаните с въпроса шансове и рискове.

Лява колона = Досегашно поведение:

2 = Съзнателна нагласа и рационално поведение. Мисли, разумни причини, представи, намерения, начини на поведение. Какво си мисли питащият или какво си е мислил досега.

3 = Несъзнателна нагласа и емоционално поведение. Желания, копнежи, надежди и страхове. Какво чувства питащият или какво е изпитвал досега.

4 = Външно поведение. Изявата на питащия; Как въздейства той върху другите, а с това получаваме отговор за образа на неговата фасада пред околните.

Дясна колона = Предложение за бъдещо поведение: (Значенията съответстват на позиции 2 - 4.)

1 = Съзнателна нагласа. Предложение за рационален начин на поведение.

6 = Несъзнателна нагласа. Предложение за емоционално поведение.

5 = Външно поведение. Така би трябвало да се представя питащият. Това трябва да направи и да открие кой е той всъщност.

[1] Това означава дали реденето трябва да започне от най-горната или от намиращата се най-отдолу карта.

Създателите на картите

Алистър Кроули - неговата същност

Когато един мъж има майчин комплекс, той се отъждествява с божието дете. Възприема се за крилат бог и отказва да се занимава с абсолютно всички необходими за живота неща като: да заеме ясна лична позиция в действителността, сам да си печели парите, да работи редовно и други подобни тягостни задължения.

Мари-Луизе фон Франц

Както и много други известни фигури от света на магията и окултизма, Кроули също е умеел по такъв начин да поляризира мненията за себе си, че често човек се обърква и не може да си представи, че става дума за една и съща личност. Някои виждат в него не само най-големия магьосник на това столетие (XX в. - бел. ред.), но и вестителя на новата религия Телема, религията на новата ера. За други е абсолютно безспорно, че той е най-черният от всички черни магове на всички времена. Самият Кроули се вижда така, както го виждат и първите, но не е изключвал и другите възможности. В Тунис той пише в дневника си: *Може и да съм черен магьосник, но затова пък съм страшно велик.*

Без претенция за макар и приблизителна пълнота тук са изброени някои характеристики, които са показателни за „enfant terrible“ на окултната сцена на това столетие:

Той е бил

- даровит поет, чиито стихове са публикувани в най-известните антологии,
- известен хималайски алпинист,
- шахматист, от когото са се страхували при партии без гледане към шахматната дъска и едновременна игра на няколко дъски,
- рано съзрял човек на живота, който още на 13 години си приписвал тримата „Evil Kings“ (лоши крале): „Smo-King, Drin-King and Fuc-King“ (тютюн, алкохол, секс - бел. ред.),
- впечатляващ художник,
- порнограф, който дяволски се забавлявал, когато успеел да мушне тайно някоя мръсотия в поетичен сборник с хвалебствени химни,
- йога майстор,
- горещ привърженик на Ницше,
- безкомпромисен враг на християнството,
- мегаломан, за когото позата винаги е била по-важна от съдържанието,
- хаплив циник,
- любимец на скандалната преса,
- постоянно банкрутирал човек
- безскрупулен осквернител на жени, който наричал себе си *най-ревностният от всички феминисти*,
- зависим от хероина, който с много строга самодисциплина отвиква от дрогата за 15 години,
- успешен писател в някои периоди,
- главният герой Оливър Хадо в романа на Съмърсет Моъм *The Magician*,
- задълбочен познавач на езотеричните традиции,
- неустоим чаровник,
- бисексуален садомазохист,
- голям познавач на хората,
- безграничен егоцентрик,
- прероденият Лаодзъ, Калиостро и Елифас Леви (според собствените му твърдения),
- безмилостен провокатор и присмехулник с остър език,
- трезво мислещ рационалист, който напада църквите и мистиците като фантазьори,
- велик мистик, ругаещ рационалистите заради това, че им липсва фантазия,
- невъзмутим в сарказма си човек,
- маг, който препоръчал на Уинстън Чърчил жеста с пръсти „V“ (за победа) като контрамагия на магическия пречупен кръст на германците,
- изключително остроумен и високообразован човек,
- човек, който искал само едно: Всичко!

Ето това е най-омразното въплъщение на тъмната страна на обичащия омаловажаването (understatement) английски джентълмен. Той

през целия си живот се е отъждествявал с чудовището 666 от Апокалипсиса. Наричал се дяволски свят гуру и смятал, че неговото раждане било обезщетението за откриването на Америка.

Роден е под името Едуард Александър Кроули на 12.10.1875 г. в английското графство Уорикшър, графството, родило - според Кроули - двамата най-известни английски поети: *Защото все пак Шекспир не бива да бъде забравян!*

От многото фактори от неговото детство, които ни дават възможността да разберем ярката личност на късния Алистър Кроули, би трябвало да се споменат следните три, които явно са били най-важните ключове към неговия ярък характер:

1. Малкият Алистър е роден в семейство, принадлежащо към квакерската секта „Плимутските братя“, движение на пробудата, които - така се казва - тълкували Библията буквално по най-тесногръдия начин и възприели непрекъснатото повтаряне на молитвата „Отче наш“ или Коледа като езически обичай.
2. Неговите изключително проблемни отношения с майка му, които се влошават още повече поради ранната смърт на баща му (1887 г.). Тя въплъщава безполовото същество на Викторианската епоха, *the fat German hausfrau*, както хапливо отбелязва един от биографите му, и учи детето си, че жените нямат крака. За Алистър Кроули тя е изчадието на човешката глупост.
3. Когато е бил на дванадесет години, е изпратен да учи в интернат на братята от споменатата секта. След като един съученик прави донос срещу него, наказанието му първоначално е изолация. Скоро обаче това наказание става по-сурово и се превръща в затваряне в единична килия, което след семестър и половина завършва с нервна криза!

На фона на тези събития е лесно да се разбере омразата му към християнството, неговата силна, но дълбоко разочароваща връзка с майката и изявеният му порив към свобода. Още в детските години майка му непрекъснато го сравнява с чудовището 666 от Апокалипсиса заради лекомисленото му поведение. Той с удоволствие приема „отличието“ и по-късно като маг гордо се нарича „To Mega Therion“ (Голямото животно).

Един голям упрек, вероятно най-големият, който може да се отправи към Кроули, се дължи на констатацията му, че най-хубавото нещо, което можело да се случи на човек, това е да се запознае с него. Почти всеки, който е бил привличан от силно завладяващата му личност, е трябвало да заплати много скъпо за това преживяване. Колкото и да е тежък този упрек, все пак той не ни дава право да наречем Кроули черен магьосник, защото това би имало като предпоставка някаква умисъл. Все пак не е доказано, че Кроули е имал намерение да навреди на някого съзнателно. По-скоро обяснението би могло да се търси в смесицата от неудържим егоизъм, безконтролно раздуване на Аза и безгранична безотговорност. Но това са типични белези на характера на структурата на личността, която е позната от психологията на Юнг като „вечния младеж“ или „puer aeternus“. *Студеният, брутален, примитивен мъж*, казва Мари-Луизе фон Франц, *представлява най-общо компенсираща типична, дори архетипна сянка на майчиния син* Опитът в ранните детски години, който би могъл да доведе до това моделиране, е една изключително силно свързана с майката тема, която толкова силно е обсебвала и наранявала момчето, че като подрастващо то се опитва да се откъсне възможно най-рано от тази хватка и оттам нататък избягва всякаква наистина близка връзка с представителките на женския пол. Но тъй като таящата се в младежа „Велика майка“ не може да бъде заличена толкова лесно, тя отново успява да го върне обратно към първоначално непознатия образ с две лица. Едното лице го залъгва с образите на много жени, които го привличат, и му нашепва: „Можеш да ги имаш всичките!“ Така тя е сигурна, че наистина той може да има всяка, но по този начин и никоя, и ще продължава да принадлежи само на нея. Чрез другото си лице тя го привлича в собственото си царство, в света на магията. А там той ще служи единствено на нея. Вечният младеж с удоволствие се оставя да бъде изкушаван и от двата образа и така винаги остава син на Великата майка, който никога не успява да порасне, да се научи да поема отговорност и да осъзнае ролята си на мъж.

Има един роман от римско време, който така разказва историята на Алистър Кроули, сякаш най-големият маг на XX век е реинкарнация на главния герой Луций в „Златното магаре“ на Апулей. Това е историята на един човек, тръгнал да учи магия, при което - докато се усети - се превръща в животно. Историята, в която непрекъснато се вмъкват различни неприлични разкази, сред тях и

прочутата приказка за Амур и Психея, накратко разказва следното:

Луций, образован мъж от Рим, открива интереса си към магията. Затова решава да отиде в Тесалия, област в Гърция, където все още живеели големи магьосници. Както по-късно фауст и той поема, накъдето го води проекцията на майчиния му комплекс. Там - по-бързо от очакваното - той бива „посветен“, като при това по невнимание е превърнат в магаре. Всъщност било много лесно отново да възвърне човешкия си облик. Само трябвало да изяде една роза. Но неочаквано се оказало, че е невъзможно да се снабди с такава. Така пътят на посвещаването му се превръща в много тежко изпитание, докато накрая е избавен от страданието си от милостта на Изида.

Давайки като пример тази история, Мари-Луизе фон Франц изяснява проблематиката с „вечния младеж“[1]. Там тя описва как мъж с изявен майчин комплекс развива всички тези качества, които са типични за Кроули. Най-големите слабости на вечния младеж - казва тя - били неговият мързел и неспособността му да работи последователно, без да се отклонява от задачата, макар да не е особено очарован от нея. Биографът на Кроули Колин Уилсън пише:

> *Неговата най-голяма слабост беше неговият мързел. Той просто отказваше да прави нещо, което не му харесваше, без значение колко страдаха другите от това. Трагедията на Кроули се състоеше в това, че никога не можеше да се концентрира достатъчно дълго върху нещо, за да го развие наистина докрай.*

Луций и Кроули отиват в царството на магията и двамата се превръщат в животни. При Луций този път води в крайна сметка до посвещаване и избавление от великата богиня майка Изида. Дали е било отредено подобно нещо и на Кроули в последните му дни, не е известно. Може би тази роля при него е изиграла лейди Фрида Харис, художничката, която е нарисувала неговите карти Таро. Но всички биографи, които с удоволствие се разпростират върху множеството страстни и скандални афери на майстора, се изказват твърде оскъдно или напълно мълчат по отношение на тази забележителна жена, която взема участие в създаването на това произведение, което направило Кроули по-късно по-известен, отколкото всички негови стихове и книги, взети заедно. Тя е била тази, която е останала при него в последните години от живота му, и според едно предание той е починал (1947) под нейните грижи. Явно тя е била един от малкото хора, на когото познанството с Алистър Кроули не е навредило.

Както картите Таро нагледно показват, истинската мярка - „Изкуството“, както Кроули сполучливо преименува карта XIV - е между въздържанието (Смърт = ХШ) и вманиачеността (Дявол = XV). Тълкуването на правилния среден път означава, да се впуснем в многообразието на света, без да се налага да продаваме душата си, макар в същата степен да е опасно да изгубим душата в предполагаемото добро, както и в доказаното зло. Явно Кроули не е извадил собствена поука от картите. Той не само напълно и изцяло се е отдал на магията. Дори изглежда, че тъкмо прозрението, представляващо повратна точка в живота му и чрез което той прониква в тайните на деветата степен на магическия орден OTO - Ordo Templis Orientis, се е превърнало в негова орис, след като му става ясно, че тяхната символика има сексуален характер. *Откриването на сексуалната магия без съмнение е най-голямата повратна точка в живота на Кроули,* пише по този въпрос неговият биограф Колин Уилсън. В крайна сметка всеки символ според природата си означава много повече, отколкото може да схване съзнанието. Става опасно обаче, ако един символ се тълкува по услужливия за интелекта маниер „нищо повече от“..., без съмнение жезълът и чашата също имат сексуален характер, но да се каже, че не са нищо повече от фалос и вагина, е интелектуална надменност, претендираща за истина. Още от античността алхимиците учат, че златото, среброто и другите класически елементи се получават от правилното смесване на сяра и живак. Който е възприемал алхимичния постулат буквално и не е смесвал нищо друго освен сяра и живак, е получавал само (вонящ) цинобър! Изглежда Кроули е попаднал в същата клопка, както хиляда години преди него Едип. Той също е смятал, че може да реши загадката на Сфинкса с интелект. Бил е убеден, че тя не е нещо повече от детска гатанка. Така решава, че едната част представлява цялото и отгатва само гатанката, която му задава Сфинксът, но не и ребуса на Сфинкса, който е и гатанката (като вечно необяснимата първична женска мистерия) сама по себе си. И докато все още се потупвал по рамото и се наслаждавал на аплодисментите на привидно освободените тиванци, се оженил за майка си!

[1] Marie-Louise von Franz, Die Erltisung des Wfeiblichen im Manne, Frankfurt “Insel”1980.

Алистър Кроули - неговото творчество

Жрецът на Ре-Харатти (има се предвид Алистър Кроули) *като човек беше лош, както беше готов да признае в моменти на откровение. Но той смяташе това за маловажно в сравнение с религията на Телема, философията на свободната воля на човека, която би могла да поведе човечеството към по-висше развитие. Но ако оставим Кроули настрана и се концентрираме върху философията му, изглежда много вероятно да е имал право.*

Колин Уилсън

Наистина ли творчеството на подобен човек дотолкова е заразено от неговата черна магия, че не бива да се занимаваме с него, за да не си невредим, или е допустимо да направим разграничение между същество и творчество, както предлага Колин Уилсън?

На мнозина този въпрос им се струва дързък и невероятно важен, като се има предвид безсрамието на Кроули. Сякаш творчеството му е заразено с вирус, който инфектира нелечимо всеки, който влезе в допир с него.

Когато задаваме въпроса дали имаме право да разделяме човека от неговото творчество, за да можем да го наречем ценно, поучително и в настоящия случай поне най-малкото „безвредно“, когато става дума за една толкова противоречива личност като Кроули, е редно да си спомним и за някои други личности, чиято същност също се е намирала в очебийно противоречие с техните творби: Шопенхауер, Ницше и Моцарт. Разбира се, и при тримата става дума за напълно различни от този на Кроули характери. Показателна е само дистанцията между същност и творчество. Шопенхауер, най-големият за времето си философ, обичал да се поставя редом до Буда и майстор Екхард, за които казва, че били подготвили и измислили онова, което той е довел до съвършенство. Като човек той е бил изключително злобен ексцентрик с измъчваща го мания за величие. Ницше, който възвестява появата на свръхчовека и чието творчество е с неоспоримо значение, цял живот е бил под гнета на майка си. След като тя починала, сестра му толкова успешно поела нейната роля, че дори дръзнала да „коригира“ оставеното от него творчество и да заличава „неприличните“ места, преди произведенията на Ницше да бъдат публикувани. А за циничното поведение на Моцарт не само ни е разказвано от многобройните му съвременници, но може да се прочете и в почти всяко негово писмо, където той образно описва детайли от ходенето си по голяма нужда. Могат да бъдат назовани и други. Йохан Песталоци, олицетворението на педагога, който обаче при възпитанието на собствените си деца не е имал особено голям успех. Да не говорим за неговия пример Жан-Жак Русо, който с *Емил* написва най-прочутия роман за възпитанието на света, но оставил собствените си деца да пропаднат в приют. И не на последно място католическата църква, в която от II век насам власта принципът, че обективно църквата винаги е свята, независимо от това, колко са корумпирани или грешни нейните свещеници.

От какво се състои творчеството на Кроули? Той оставил множество стихотворения, дори - отчасти поради безпаричие, по бързата процедура - е писал и романи, съчинил е голям брой правила и справочници за магии и е правил преводи (Идзин, Дао Дъ Дзин). Но това, което го прави известен и извън пределите на магическото общество, е късната му творба, „Книгата Тот“, която излиза през 1944 г. заедно с описаните вътре и нарисувани от лейди Фрида Харис карти Таро. Най-важното за самия него произведение изглежда е „Книгата на закона“, която му била диктувана през 1904 г. в Кайро от Айваз, извънземно същество, с чието откровение според Кроули започва нова ера, основана на този закон. Най-забележителното в тази история е, че Кроули не предава веднага този толкова важен за него текст на хората от новата епоха. Отначало го оставя, след това го изгубва, след пет години отново го намира случайно на тавана и най-накрая го издава. Най-важното послание на откровението на Айваз гласи: *Прави каквото искаш е целият закон!* Уви, откровението не е ново и революционно, както обичат да твърдят. 1500 години по-рано високоуважаваният църковен отец Августин създава максимата: *Обичай и прави каквото искаш.* (Dilige et quod vis fac). През 1548 г. френският поет и философ Франсоа Рабле описва в четвъртия том на цикъла си от романи за Гаргантюа основаването на утопичното абатство Телема, в което най-висшият девиз е: „Прави каквото искаш!“ (Fay ce que vouldras). Почти 400 години по-късно Алистър Кроули основава в Чефалу, Сицилия, абатство Телема, над чийто вход пише: „Прави каквото искаш е целият закон“. Често се е подчертавало, че тази основна максима не бива погрешно да се разбира като „Прави каквото ти харесва и за каквото имаш

желание“, а съдържа изключително трудното, съкровено етичното изискване винаги да се живее в хармония със собствената истинска воля. Този девиз се появява също и в романа на Михаел Енде „Приказка без край“ като надпис върху магическия амулет Аурин. Доколко самият Кроули е спазвал това (разбира се, известно нему) философско етично изискване на своя закон, е трудно да се каже. Със сигурност го е прилагал в един особено съмнителен вариант според мотото: „В никакъв случай не прави нещо, за което нямаш желание“. Без съмнение най-разгулно го е практикувал като „Прави каквото ти доставя удоволствие“.

Изглежда, че при оценката на творчеството му - всъщност както и при всички други неща на този свят - решаващ е не толкова въпросът дали нещо е добро или лошо само по себе си, а начинът, по който се борави с него. В традиционното Таро двете следващи една след друга козови карти XIV и XV се казват Умереност и Дявол. Те показват, че правилната мярка и съдът (дяволът) са плътно едно до друго. Изкуството - така Кроули нарича картата Умереност - всъщност единствена се намира в правилната мярка. А само заради обвивката дори и най-доброто в морално отношение проявление става осъдително.

В *San Francisco Examinier* известният със задълбочените си преценки писател Алън Уотс пише на 28 февруари 1970 г. следното за Кроули: *Що се отнася до мен, аз се въздържам от преценка. Възможно е един човек да е измамник, дори и просто единичен случай за маг шарлатанин. Но е възможно също човек с изразено чувство на състрадание и голяма мъдрост да се държи така, сякаш е мошеник, за да не се превръща в идол или основател на официална религия. Великите и силни фигури в религиозния смисъл на думата, без изключение, биват разглеждани от едни като богове, а от други като дявол.*

Лейди Фрида Харис

Повечето биографи на Кроули с удоволствие и с подробности се разпростират върху множеството любовни истории в неговия живот, но се изказват твърде оскъдно, щом стане дума за жената, която създава произведението, направило Кроули по-известен отколкото всички негови книги взети заедно: художничката лейди Фрида Харис.

Тя е родена през 1877 г. като дъщеря на хирург и се е казвала Маргюрит Фрида Блоксман. През 1901 г. се омъжва за станалия по късно сър Пърси Алфред Харис, един много популярен политик либерал, след чието удостояване с благородническата титла „сър“, тя също получава правото да носи почетното звание „лейди“.

Лейди Фрида работи като художничка още от младежките си години и изглежда спиритичните й търсения и интересът й към мистично-магически преживявания също се зараждат доста рано. Когато през 1937 г. среща Кроули, тя - както и много други жени преди нея - е била очарована от неговото излъчване. За разлика от тези много други обаче, които Кроули съсипва и изоставя с разбити души, лейди Фрида успява твърдо да устои на неговите непрекъснати домогвания и безспорно забележителния му чар. В някои от писмата си до него тя възмутено отхвърля неговите надежди за любов и му обяснява, че била щастливо омъжена. Но мъжът ѝ, от когото тя междувременно има двама синове, явно не е харесвал Алистър Кроули още от самото начало.

Две години след като се срещат, те се захващат с произведението, което всъщност е трябвало да продължи само три месеца, но в крайна сметка им отнема цели пет години: новото оформление на седемдесет и осемте карти Таро, в които ще се отрази цялото магическо знание на Кроули.

Както показва кореспонденцията между Кроули и лейди Фрида, работата по картите ѝ е доставяла безспорна радост. Любовта ѝ към детайла била толкова голяма, че за рисуването на всяка от картите тя би искала да разполага с по 100 години. Твърдението на Сорор И. У. в уводния текст към книгата на Кроули „Книга Тот“, според което Кроули бил оценявал много критично работата ѝ и я бил карал да рисува някои от картите по осем пъти, обаче там не се потвърждава. По-скоро ѝ е давал нещо като „инвентарен списък“ със символите и мотивите на всяка от картите, но самият той ѝ е оставял свобода при оформлението. С изключение на тримата магове не са ни известни други многократни разработки на карти. А и е твърде невероятно една художничка да унищожи или изхвърли веднъж нарисувана картина. Така че спокойно можем да предположим, че зад името Сорор И. У. се крие не някой друг, а самият Кроули, който страшно обича две неща: псевдонимите и преувеличенията.

И ако фрида Харис е съумяла категорично да отблъсне сексуалните желания на Кроули, в една друга сфера не е имала успех. Когато през

1944 година картите излизат в ограничен тираж от 200 екземпляра, Кроули прибира целия хонорар. В края на живота си до такава степен е имал нужда от пари, че дори я притискал да му плати, че я е вдъхновил духовно за оформлението на картите. И макар че понякога между двамата е имало деликатни финансови противоречия, още повече че Фрида Харис разполагала с доста ограничени средства, това не е довело до трайно помрачаване на приятелството им.

Според някои Кроули е починал през 1947 г. под нейните грижи (а други казват в ръцете й). Тя го е ценяла много и се числи към малкото хора, които никога не са съжалявали за тази дружба.

След смъртта на съпруга й през 1952 г. Фрида Харис прекарва следващите години в Индия. Там живее скромно, печелейки от картини, статии и кратки разкази, които продавала в Англия. Починала е през 1962 г. сравнително бедна.

Често е разказвана една история, която е приемана като основополагаща в деловите отношения между Фрида Харис и Алистър Кроули. Преди началото на съвместната им работа тя го била накарала да обещае, че през времето, докато рисува картите, той ще се откаже от всяка форма на черна магия. Може и да звучи наистина хубаво, но поради следните причини е неубедителна:

- Не сме намерили никакви писмени доказателства за твърдението.
- Всеки, който е познавал Кроули добре, едва ли ще повярва, че той е способен да даде подобно обещание.
- Всеки, който се е занимавал малко позадълбочено с необхватния свят на магията, знае, не е толкова лесно да се очертае границата между бялата и черната магия, както си я представя наивната душа и наивно се доверява на подобен род истории, за да избегне страха, че вземайки тези карти, държи в ръцете си нещо изключително лошо[1].

Но пък е сигурно, че като художничка лейди Фрида Харис е единствената притежателна и собственица на авторските права върху тези карти (макар Кроули да е прибрал хонорара). След нейната смърт оригиналите на картите и правата върху тях са завещани от нейните наследници на института „Варбург“ в Лондон. Така че би било правилно колодата карти да се нарича *Таро на Харис*.

[1] Непонятните за лаика занимания на Алистър Кроули, донесли му още приживе непреходна слава, по своята същност са експерименти в света на незримото, които са причината да бъде заклеймен като най-големия магьосник на своето време, извиващ се в полето на черната магия. Тази страховита слава го следва и днес и сякаш винаги когато изречем „Кроули“, в съзнанието ни избликва „черна магия“. Доказателства за това обществено наложило се мнение обаче няма. В този ред на мисли искам да успокоя всички почитатели на колодата Таро на Кроули, че авторът нито в тълкуването, нито в изображенията е вложил негативни чувства или каквато и да била обвързаност с магически ритуали.
При правилното тълкуване на комбинациите, независимо кой тип подреждане сте избрали, картите в колодата на Кроули могат единствено да помагат. Под никаква форма не могат да вредят, да чистят магия или с тях да се прави такава.

Светлана Тилкова - Алена

Значение
на имена и понятия от Таро

Име	Значение	карта/и Таро
Abyssos (Абисос)	Пропаст. Линията, която разделя трите горни (трудно постижими или непостижими) → Сефири в → Дървото на живота от долните Седем сефири.	Отшелникът
Аватар	Божествено същество с човешка фигура (санскрит).	
Агне	Царски знак, символ на Христос. Израз на Силата на пролетта.	Императорът
Аеон	Световна ера, същевременно име на Персийския бог Аион, господаря на Времето и вечността.	Аеон
Андреевски кръст	Равнобедрен Х-кръст. Връзката между Горе и Долу. Мъченичество.	Четворка мечове
Анима/Анимус	Въведено от К. Г. Юнг обозначение за вътрешната, първоначално несъзнателна разнополовост. Несъзнателната женственост на мъжа се нарича Анима, а несъзнателната мъжественост на жената Анимус.	
Анкх	Египетски кръст с примка. Знак на живота.	Обесеният/Късмет
Анубис	Египетски бог с образ на чакал. Израз на обединяващите и съхраняващите сили. Водач на душите.	Късмет/Луната
Апотропичен	Отблъскващ нещастието.	
Аркани	Множествено число на латинската дума Arkanum = тайна. → Малки и Големи Аркани.	
Ату	Предпочитано от Кроули наименование на 22-те карти на → Големите Аркани. В Южна Германия все още е използвано като обозначение на козовите карти, предполага се, че е производно от френското „a tout“.	
Бик	Знак за постоянство, плодородие, чувственост.	Жрецът
Бои	Четирите, свързани от един и същи символ групи карти на Малките Аркани.	
Врабче	Птичката на Афродита, на богинята на (плътската) любов. Похотливост.	Императрицата
Геомантия	Земен оракул, при който линиите и знаците се тълкуват в пясък.	
Глиф	Символичен знак (първоначално гравиран в камък).	
Големи Аркани	Наименование на 22-те карти Таро от Глупака (0) до Вселената (21). (Козове).	

Име	Значение	карта/и Таро
Граал	Най-висшето постижимо благо	Колесницата/Асо чаши
Грозде	Плодородие и сладостта на живота	Висшата жрица Глупакът/Тройка чаши
Гълъб	Птица на Афродита, символ на мира и любовта. Светият Дух.	Магьосникът/Жрецът/ Глупакът/Кулата/ Тройка жезли
Делфин	Приятел на човека, знак на плодородието	Двойка чаши
Десет	Завършеност. Знак за божествения ред. → Дърво на живота.	Десетка дискове и др.
Дискове	→ Монета.	
Дърво на живота	Глиф, състоящ се от 10 енергийни центъра (сефири) и 22 свързващи пътя, който изобразява целостта на Сътворението, Божествения план, Божия закон.	Меч + Десетка чаши
Еднорог	Символ на единството (символ на Христос) за разлика от двурогите животни.	Рицар на жезлите
Езотерично/ екзотерично	Водещо началото си от Питагор различаване между, вътрешно, скрито, тайно (езотерично) и открито, всеобщо достъпно (екзотерично).	
Елемент Вода	Символ на подсъзнателното, на душевните сили и на инстинктите.	Чаши
Елемент Въздух	Символ на духа, на висшия разум, но и на двуострия ум.	Мечове
Елемент Земя	Символ на тялото, на сетивата и всички конкретни ценности. Сигурност.	Дискове
Елемент Огън	Божественото в човека. Символ на сила на волята, възвишен морал и идеали.	Жезли
Елипса	Символ на отново намереното единство (кръг) и преодоляната полярност (два центъра)	Вселената
Еманация	Произлязлото от единственото божествено съвършенство.	
Жезъл	Символ на сила и власт.	Магьосникът/Жезли
Змиите Уреус	Кралски змии на Египет. Защитна емблема на божествената власт.	Магьосникът/Дяволът/ Аеон/Жезли
Змия	Архаична сила. Символ на силата на смъртта и живота.	Обесеният/Смъртта/ Аеон/Вселената/ Двойка дискове
Зодиак	Зодиакален кръг. Кръговата орбита, по която преминава Слънцето в продължение на една година, разделена на 12 еднакви периода от по 30°, наречени с имената на дванадесетте зодиакални съзвездия.	
Ибис	Птица, символ на египетския бог на мъдростта → Тот.	Кралица на чашите
Изида	Египетска богиня на Луната и богиня на небето. Първична женственост, плодородие, майчинство, посредничество, непонятното.	
Йони	Лоно. Санскритска дума за женския пол.	Дяволът/Вселената
Кабала	Първоначално предавано само устно юдейско тайно учение.	
Кадуцей	Жезъл с една змия на смъртта и една змия на живота, символ на целостта.	Магьосникът

Име	Значение	карта/и Таро
Камила	Търпение, подчинение, мъдрост.	Висшата жрица
Карма	Съдбата като сбор от всички постъпки и мисли от предишни животи.	
Карти с благородници	Рицар, кралица, принц и принцеса в четирите бои на Малките Аркани.	
Карти с числа	Десетте карти от четирите групи, които са номерирани от 1 (=Aco) до 10.	
Кепра	Бръмбърът Скарабей. Търкаля слънцето към източния хоризонт. Символ на прераждането.	Луната
Коза	Животното, символизиращо Пан. Тъмни инстинкти, похотливост.	Дяволът
Козове	→ Големите Аркани.	
Колело	Знак за вечен кръговрат.	Късмет
Колона	фалически символ на властта и величието.	Колесницата
Копие	фалически символ на властта.	Любовниците
Кристал	Защитна и лечителна сила, чистота на духа	Висшата жрица/ Отшелникът/Звездата/ Принцеса на дисковете
Крокодил	Опасностите на елемента на водата. Първични инстинкти.	Глупакът/Късмет
Кръг	Първоначалната цялост. Неделимостта. Сферата на Божия дом.	Глупакът/Късмет
Кръст	Четириединство като знак на сферата на земния дом и действителността.	Императорът
Кундалини	Космически огън (санскрит). Змийска сила, намираща се в долния край на гръбначния стълб.	
Куче	Гласът на инстинктите. Приятел на човека, но опасно.	Луната
Лилии	Знак за чистота и красота, но също и на Смъртта.	Императорът/ Императрицата
Лемниска	Знакът за безкрайност, връзката между два свята (лежаща осмица ∞).	Двойка дискове
Лингам	Фалос (санскрит) като символ на Зачеващата сила на Шива.	Дяволът
Лотос	Красотата, която израства от блатото и се разтваря към светлината.	Дяволът/Жезли/ Императрицата
Лъв	→ Херувим, който → въплъщава Елемент Огън. Инстинктивна натура, власт и сила.	Жрецът/ Вселената/Изкуство Любовниците/Сласт
Лъвска змия	Гностично изображение на Бог (Абраксас), който обединява в себе си светлина и тъмнина.	Сласт/Кулата
Маймуна	Гласът на инстинктите. Но в Египет възприемани като животни - символи на Тот, като израз на мъдростта.	Магьосникът/Късмет
Малки Аркани	Наименование на 56-те карти таро, състоящи се от четирите групи жезли, мечове, чаши и дискове.	
Меч	Символ на острия ум, който изяснява, но и унищожава.	Равновесие/Мечове

Име	Значение	карта/и Таро
Монета	Отпечатана стойност, солидност, сигурност, трайност.	Глупакът/Дискове
Нуминозум	Непонятното божествено и същевременно пораждаща доверие и страх власт.	
Нут	Египетска богиня на небето, често отъждествявана с → Изида.	Звездата/Аеон
Овен	Символ на стремителната, стремяща се напред борческа сила.	Императорът/ Тройка жезли
Окото на Шива	Третото око на Шива, израз на неговата мъдрост. Когато то се отвори, разрушава създанието.	Кулата
Осмоъгълник (осемлъчна звезда)	Символ на средата между кръг и квадрат (небе и земя). → Херувим, изразяващ зодиакалните знаци Скорпион и Водолей.	Отшелникът Жрецът/Смъртта Любовниците/Изкуство
Палма	Плодородие, раждане и победа. Дървото, върху което се намира гнездото на → Феникса.	Висшата жрица
Пеликан	Безкористност, майчинска любов, жертвоготовност.	Императрицата
Пеперуда	Трансформация, лекота, жизнерадост.	Петица чаши/Глупакът
Петолъчка	С върха нагоре: знак за стремящ се към висшето човек. С върха надолу: Знак за черна магия (обратен пентаграм).	Жрецът Мечове + Петица дискове
Питагор	Известен философ (582-500 г. пр. Хр.), на когото дължим голяма част от настоящото езотеричното знание.	
Прецесия	Бавното преместване на небосвода с неподвижни звезди вследствие движението на земната ос, която на всеки 2160 години поставя началото на нова световна ера и след 25 850 години извършва пълно завъртане. В момента се намираме на прехода от ерата на Риби към ерата на Водолей.	
Пчели	Усърдие, плодородие, благополучие, сътрудничество.	Императрицата
Риба	Символ на Христос, знак на мъдростта и целостта.	Смъртта
Роза	Женственост, красота, страст, любов и смърт.	Слънцето/ Двойка мечове
Светкавица	Божи пръст. Просветление, но и разрушение.	Късмет
Седмолъчка	Свещено число. Израз на завършеността. Граница на времето.	Звездата
Сет	Египетски бог на пустинята. Въплъщение на враждебните на живота сили.	Късмет
Сефири	Десетте енергийни центъра в кабалистичното → Дърво на живота (единствено число сефира).	
Скарабей	→ Кепра.	
Скиптър	Знак на властта и плодородието.	Жезли
Скорпион	Символ на спасяващата и разрушаващата сила, на умирането и раждането.	Смъртта
Слон	Сила и голяма власт.	Жрецът
Слънце с крила	Египетски символ на победоносното слънце. Знак за защита и амулет против злото.	Магьосникът/Дяволът/ Жезли

Име	Значение	карта/и Таро
Стрела	Символ на слънцето, чиито лъчи приличат на стрели.	Магьосникът
Сфинкс	Същество, състоящо се от четири животни, което въплъщава обединението на четирите елемента.	Колесницата/ Късмет
Тантра	Сексуално магически ритуали в чест на женската сила (Шакти).	
Тетрактис	Свещеното за питагорейците число четири и техният свещен символ: състоящата се от първите четири числа десетточкова пирамида.	
Тот	Египетски бог на мъдростта. Понякога идентифициран с легендарния Хермес Трисмегист. Мнозина го смятат за „откривателя“ на Таро и други езотерични традиции.	
Уроборос	Змия, която захапва опашката си. Символ на първичното единство.	Двойка дискове
Феникс	Митологична птица, която изгаря заедно с гнездото си (и палмата) и отново възкръсва от пепелта. Символ на прераждането и Слънцето.	
Хермафродит	В митологията двуполовото дете на Хермес и Афродита. В алхимията най-висшата цел за постигане като израз на сполучливо обединение на противоположностите.	
Херувим	Крилато небесно същество, крепящо божествения трон, пазител на хоризонта. С четири изображения на човек, орел, бик и лъв.	Жрецът Вселената
Хнубис	Египетски бог на плодородието. Създател на божието дете.	Кулата
Хор	Египетски бог на Слънцето. Подчиняващата тъмнината сила.	Жрецът/Аеон
Хтоничен	Тъмният, земен и често опасен аспект на едно божество.	
Цербер	Триглавото куче на ада, символ на подземния свят и неговите опасности.	Отшелникът
Чакри	Според индийското учение седем енергийни центъра в човека (единствено число чакра).	
Шакти	Хиндуиска богиня на първичните женски сили. Любима и съпруга на Шива.	
Шестоъгълник (Шестолъчка)	Печатът на Соломон. Знак за взаимното проникване и неразрушимото единство на противоположностите (огън и вода).	Меч+Шестица Дискове
Шива	Хиндуиски бог на силата на зачеването и разрушението.	Кулата
Ябълка	Символ на целостта, на Венера, на плодородието и сластта.	Жрецът
Яйце	Първично състояние, начален стадий	Аеон
Яйце със змия	Космическо яйце като първоизточник на всички неща.	Отшелникът/ Любовниците
Яйце с крила	Петият елемент на ефира. Квинтесенцията.	Магьосникът

Литература

Aleister Crowley		
Aleister Crowley	*Das Buch des Gesetzes, Liber Al Vel Legis*	Basel 1987 (Sphinx)
Aleister Crowley	*Das Buch der Lugen*	Bergen/Dumme 1989 (Peyn und Schulze
Aleister Crowley	*Uber 777*	Bergen/Dumme 1989 (Peyn und Schulze
Francis King	*The Magical World of Aleister Crowley*	London 1977 (Weidenfeld und Nicolson)
Israel Regardie	*The Legend of Aleister Crowley*	Phoenix 1983 (Falcon Press)
Gerald Suster	*The Legacy of the Beast*	York Beach 1989 (Weiser)
John Symonds	*Aleister Crowley, Das Tier 666*	Basel 1983 (Sphinx)
Ralph Tegtmeier	*Aleister Crowley, Die tausend Masken des Meisters*	München 1989 (Knaur)
Arnold Waldstein	*Aleister Crowley, Le Saind de Satan*	Paris 1975 (Culture, Art, Loisirs)
Colin Wilson	*Aleister Crowley, The Nature of the Beast*	Wellingborough 1987 (Aquaruan)

Алхимия, Астрология, Езотерика, Идзин, Кабала, Магия, Мистика и Руни

Akron	*Jenseits der Schwelle*	München 1988 (Hugendubel)
Akron	*Im Lichte der Sonne*	München 1990 (Hugendubel)
Hans Biedermann	*Dämonen, Geister, dunkle Götter*	Graz 1989 (Stocker)
Hans Biedermann	*Handlexikon der magischen Künste*	Graz 1968 (Akademische Druck- Und verlaganstalt)
Ralph Blum	*Runen*	München 1985 (Hugendubel)
Walter Burkert	*Antike Mysterien*	München 1990 (Beck)
Thorwald Dethlefsen	*Einfürung in die Kabbalah (Artikel)*	St Gallen 1978 (Quinta Essentia)
Franz Domsei ff	*Das Alphabet in Mystik und Magie*	Leipzig 1925 (Teubner)
Meister Eckehart	*Gesammelte Werke*	Stuttgart 1986 (Kohlhammer)
Karl R.H. Frick	*Die Erleuchteten, 2 Bände*	Graz 1973-1975 (Akademische Druck- und Verlagsanstalt)
Karl R.H. Frick	*Satan und die Saumisten, 3 Bände*	Graz 1982-1988(Akademische Druck- und Verlagsanstalt)
G.W. Geßmann	*Geheimsymbole der Alchymie, Arzneikunde und Astrologie des Mittelalters*	Ulm 1959 (Arkana)
Marion Giebel	*Das Geheimnis der Mysterien*	Zürich und München 1990 (Artemis)
Ester Harding	*Frauenmysterien einst und jetzt*	Berlin 1982 (Schwarze Katz)
Nicolaus Klein und Rldiger Dahlke	*Das senkrechte Weltbild*	München 1986 (Hugenbudel)
Hans Leisegang	*Die Gnosis*	Stuttgart 1985 (Kroner)
Eliphas Levi	*Einweihungsbriefe in die Hohe Magie und Zahlenmystik*	Interlaken 1990 (Ansata)
Edmund O. von Lippmann	*Entstehung und Ausbreitung der Alchemie*	Berlin 1919 (Julius Springer)
Jacques van Lennep	*Alchemie*	Brüssel 1985 (Dervy-Livres)
Horst E. Miers	*Lexikon des Geheim wissens*	München 1987 (Goldmann)
Alfonso di Nola	*Der Teirfel*	München 1990 (Diederichs)
Papus	*Die Kabbala*	Schwarzenburg 1979 (Ansata)
Will-Erich Peuckert	*Gabalia*	Berlin 1967 (Erich Schmidt)
Will-Erich Peuckert	*Pansophie*	Berlin 1956 (Erich Schmidt)
Francois Rabelais	*L'Abbaye de Thilbme*	Paris 1947 (Librairie Droz)
Harald Schulze-theiler	*Judas und sein Sohn Ger*	Münster 1989 (Jason)
Julius Schwabe	*Archetyp und Tierkreis*	Hann.Münden 1987 (Gauke)
Hnas Hinrich Taeger	*Astroenergetik*	Hamburg 1983 (Papyrus)
Richard Wilhelm (Hrsg.)	*1 Ging. Das Buch der Wandlungen*	Köln 1956 (Diederichs)

Митология

Gerhard J. Bellinger	*Knaurs groper Religionsföhrer*	München 1990 (Droemer Knaur)
Gerhard J. Bellinger	*Knaurs Lexikon der Mythologie*	München 1989 (Droemer Knaur)
Walter Beltz	*Die Mythen der Ägypter*	Düsseldorf 1982 (Claasen)
Joseph Cambell	*Der Heros in tausend Gestalten*	Frankfurt 1978 (Suhtkamp)

Martin Dibellus	*Die Isiweihe bei Apuleius und verwandle Initiations-Riten*	Heidelberg 1917 (Winters)
Robert Donington	*Ring der Nibelungen*	Stuttgart 1976 (Recalm)
Louis Herbert Gray	*The Mythology of all Races*	New York 1965 (Cooper Sqaure)
H.W. Haussig	*Wörterbuch der Mythologie*	Stuttgart 1965 (Klett)
Veronica Ions	*Ägyptische Mythologie*	Wiesbaden 1968 (Vollmer)
Johannes Irmscher (Hrsg)	*Lexikon der Antike*	Augsburg 1990 (Weltbild)
Alfred Jeremias	*Hölle und Paradies bei den Babyloniern*	Leipzig 1903 (Hienrichs'sche)
Gertrude Jobes	*Dictionary of Mythology, Folklore and Symbols* (Scarecrow Press)	New York 1961-62
Walter A. Kremnitz	*Lexikon der Mythologie Ägyptens, Persiens und des Orients*	Frieding 1975 (Ambro Lacus)
Ivar Lissner u.a.	*Glaube - Mythos - Religion*	Olten 1982 (Walter)
Anthony S. Mercatane	*Who's who in Egyptian mythology*	New York 1978 (Qarkson N. Potter)
Reinhold Merkelbach	*Isisfeste in griechisch-römischer Zeit, Daten und Riten*	Meisenheira/Glan 1963 (Anton Hein)
Maria Münster	*Untersuchungen zur Göttin Isis*	Berlin 1968(Hesselin)
Robert von Ranke-Graves	*Griechische Mythologie*	Reinbek beiHamburg 1984 (Rowohlt)
Robert von Ranke-Graves	*Die weifte Göttin*	Berlin 1981(Medusa)
Günther Roeder	*Urkunden zur Religion des alten Ägypten*	Jena 1923 (Diederichs)
W.H. Roscher	*Ausfiihrliches Lexikon der griechischen und römischen Mythologie*	Leipzig 1886-1924 (Teubner)
Evelyn Rossiter (Hrsg.)	*Die ägyptische Totenbicher*	Fribourg-Genfcve 1979/1984 (Parkland)
Erika Simon	*Die Götter der Griechen*	München 1985 (Hirmer)
Imre Trencsdnyi-Waldapfel	*Die lichter der Erinnerung*	Berlin 1989 (RUtten & Loening)
Wilhelm Vollmer	*Wörterbuch der Mythologie aller Völker*	Stuttgart 1874 (Hoffmann'sche Verlagsbuchhandlung)

Психология и етнология

Richard Fester u.a.	*Weib und Macht*	Frankfurt 1980 (Fischer)
Marie-Louise von Franz	*Der ewige Jüngling*	München1987(Kösel)
Marie-Louise von Franz	*Die Erlösung des Weiblichen im Manne*	Frankfurt1980(Insel)
Marie-Louise von Franz	*Spiegelungen der Seele*	München1988(Kösel)
Marie-Louise von Franz	*Wissen aus der Tiefe*	München1987(Kösel)
Carl Gustav Jung	*Grundwerk Bd. 1-9*	Olten1985(Walter)
Wilhelm E. Mühlmann	*Weiblicher Schamanisumus und Dichtung*	Berlin1981(Reimer)
Lutz Müller	*Magie*	Stuttgart 1989 (Kreuz)
Erich Neumann	*Die grofte Mutter*	Olten1974(Walter)
Helmut Remmler	*Die Geheimnis der Sphinx*	Olten1988(Walter)
Edward C. Whitmont	*Die Rickkehr der Göttin*	München 1989 (Kösel)

Символика

Hans Bidermann	*Knaurs Lexikon der Symbole*	München1989 (Droemer Knaur)
J.C. Cooper	*Illustriertes Lexikon der traditionellen Symbole*	Wiesbaden o.J. (Drei Lilien)
Gerd Heinz-Mohr	*Lexikon der Symbole*	Köln 1971 (Diederichs)
Herder (Hrsg.)	*Herder Lexikon Symbole*	Freiburg 1978 (Herder)
I. Schwarz-Winkelhofer und Hans Bidermann	*Das Buch der Zeichen und Symbole*	Graz 1972 (Verlag für Sammler)

Tapo

Hajo Banzhaf	*Das Tarot-Handbuch*	München1986 (Hugendubel)
Hajo Banzhaf	*Das Arbeitsbuch zum Tarot*	München1988 (Diederichs)
Hajo Banzhaf	*Schlüsselworte zum Tarot*	München1990 (Goldmann)
Bill Butler	*Dictionary of the Tarot*	New York 1975 (Schocken)
Richard Cavendish	*The Tarot*	London 1986 (Chancellor)
Aleister Crowley	*Das Buch Thoth*	München 1981 (Urania)
Alfred Douglas	*Ursprung und Praxis des Tarot*	Köln 1986 (Diederichs)
Michael Dummett	*The Game of Tarot from Ferrara to Sail Lake City*	London 1980 (Duckworth)
Detlef Hoffmann Und Margot Dietrich	*Tarrot - Tarock - Ta rote hi*	Leinfelden-Echtcrdingen 1988 (Deutsches Spielkarten Museum)
Stuart R. Kaplan	*Der Tarot*	München 1984 (Hugendubel)
Hans-Dieter Leuenbcrgcr	*Der Baum des Lebens*	Freiburg 1982 (Bauer)
Max Luginbühl	*Das Geheimnis des DreikrOflsplels*	Pftillingcn I9M (Baum)
Mary Steiner-Geringer	*Tarot als Selbsterfahrung*	Köln 1985 (Diederichs)
Gerd Ziegler	*Spiegel der Seele*	Saucriach 1984 (Urania)

Internet:
www.akron.ch

АКРОН (К. Ф. ФРАЙ), роден през 1948 г. на Бодензее. От детството си се занимава с астрология, Таро и магия. Обогатява знанията си и с математика, философия и изкуство. Докато следва музика в Мюнхен, е член (барабанист) на известна немска рокгрупа. По това време осъществява и първите си контакти с езотеричните кръгове и братства. През 1971 г. излиза първата му книга, роман. По-късно издава авангарден литературен вестник и експериментира с алтернативни модели на мислене. Наред с това пише текст за рокопера и пет години работи като музикален и театрален критик в ежедневник. По настоящем провежда курсове за съзнателно възпитаване на волята чрез усвояване на духовни техники и поддържа кабинет по астрология. Акрон е автор на книгите за астрология „Отвъд прага“, произведение за спиритичните енергии на външните планети Сатурн, Уран, Нептун и Плутон; „В светлината на Слънцето“; По темата за развитието на човека в отражението на вътрешните планети; На комплекта касети „Образът на света“, шестчасово аудио потапяне в енергиите на планетите с музика, слово и вибрации; На Таро на сянката „Бафомет“, пътуване в подземния свят по цикъла картини на швейцарския художник, дизайнер и носител на наградата „Оскар“, Х. Р. Гигер.

Internet:
www.tarot.de

ХАЙО БАНЦХАФ, роден на 15.5.1949 г. в Гютерсло. След като завършва гимназия, следва филология във франция и философия в университета в Мюнстер след което банково дело в Мюнхен последвано от 12-годишна банкова кариера. От 1985 г. е на свободна практика като автор на книги, ръководител на семинари, астролог, а от 1992 г. и издател на поредицата книги „Кайлаш“ в издателство „Хугендубел“, Мюнхен. Редовно провежда семинари по Таро, публикува е статии в известни списания и изнася доклади за астрология и Таро. Хайо Банцхаф е автор и съавтор на книги за Таро намерили отличен прием на 40 езика.

На 11 февруари 2009 г. Хайо Банцхаф неочаквано за всички напусна нашия свят, но със своите невероятни книги, които ни остави в наследство винаги ще е сред нас.

В безбрежната шир на познанието, скрито в символите на картите Таро, Хайо Банцхаф, един от най-големите съвременни световни специалисти по Таро, е нашият пътеводен лъч, за който скритото става явно, безизходната ситуация - разрешима, изборът - лесен и задължително правилен. Винаги правилен, независимо колко е болезнен.

Книги от Хайо Банцхаф издадени на български език

САМОУЧИТЕЛ ПО ТАРО

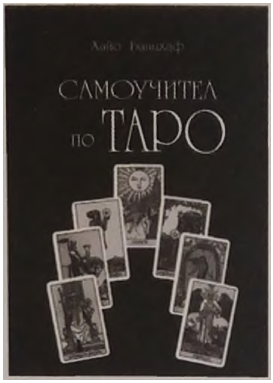

В „Самоучител по Таро“ Хайо Банцхаф ни запознава с едно подреждане на картите Таро, което оставя на питащия пълната свобода за действия и решения, за разлика от повечето „класически“ подреждания, изискващи такова отношение към себе си, сякаш са категоричен оракул.

Подреждането „Път“, за което става дума, отговаря на въпроса: „Как трябва да постъпя аз понататък?“ във всички области - в човешките взаимоотношения, в работата, по отношение на старите навици и във финансовите дела, а също и в която и да е жизнена ситуация. За разлика от другите подреждания на картите Таро, подреждането „Път“ показва не толкова какво ще бъде, колкото какво можем ние да направим в съответната ситуация. По такъв начин ни подтиква към размисъл и подсказва на мислещия човек два-три варианта за решение на неговите проблеми, при това не на мъглив и заплетен език, както често се случва при подреждането на карти, да се разбере смисълът много по-късно, а напълно ясно и еднозначно, така че действай, ако искаш от утре.

За да се използва подреждането „Път“ не се изисква специална подготовка. Взимате 78 карти Таро (колодата) и избирате седем от тях, които поставяте в седем позиции по точно определена схема. За да разберете коя карта какво означава, когато сте попаднали в една или друга ситуация, ще ви помогне тази книга. За вас ще остане само задачата да съедините седемте самостоятелни тълкувания в единна картина.

На всяка карта в книгата се правят и „паралели“ за аналогичните символи в другите системи - в световната митология, в китайската книга Идзин и в астрологията. Освен това, задължително се показва какво означава всяка карта в процеса на работа, състояние на съзнанието и партньорските отношения.

„Самоучител по Таро“ на световноизвестния специалист по карти Таро Хайо Банцхаф претърпя две издания. Книгата намери отличен прием сред специалистите и хората, откриващи за пръв път магията на Таро. Наложи се като най-доброто помагало сред почитателите на картите Таро, защото е написана на достъпен и интересен език, с тънко чувство за хумор и даже самоирония и дава възможност на всеки да навлезе в техния необятен свят, да ги тълкува правилно, за да го поведат по отредената му от Съдбата житейска пътека.

„Самоучител по Таро“, ИК Арос“

НАРЪЧНИК ПО ТАРО

„Наръчник по Таро“ беше издадена на български език броени месеци след като Хайо Банцхаф напусна неочаквано за всички нашия свят.

„Наръчник по Таро“ е книга, съдържаща енциклопедична информация, описана на достъпен език и разкриваща как дълбоките психологични и културни архетипи, оцелели през хилядолетията живот и развитие на човека, заложени в символите на Големите и Малките Аркани от колодата Таро, могат да ни бъдат полезни в ежедневието, практични в избора на решение или като поведение в ситуация. Защото Таро е не само нашият помощник, който знае отговорите във всички сфери на живота, а философия на мислене, култура и умение да използваш незримото за своя просперитет.

Книгата е разделена на три части: 22 Големи Аркана, 56 Малки Аркана, подреждане. Всичките Аркани са онагледени с картите от колодата Таро на Уейт, която и до ден днешен е най-популярната в света. Арканите са описани чрез архетип, буква, число, цитат, образи, символика на Марсилското Таро, символика на Тарото на Уейт, скрит смисъл, аналогия, съвет, цел, сенчеста страна, традиционно тълкуване (положително/отрицателно), синтез, събитийно значение, история, цитат от К. Г. Юнг. По такъв начин читателят може да проследи различните значения на картите във всички интересуващи го сфери както при тълкуването, така и при теоретичното им изучаване.

В „Наръчник по Таро“ за първи път се разглеждат взаимовръзките между десетте числови карти в тяхната логична последователност.

Животът чрез съветите на картите Таро е една от многото възможности да открием правилния път към познанието за себе си, познанието за околните, да осмислим дните си в нашето настоящо прераждане и даже да отговорим на въпроса - защо съм дошъл на този свят.

„Наръчник по Таро“ ще ви помогне да намерите верния отговор.

„Наръчник по Таро“, ИК „Арос“
Книгата е в комплект с оригинална колода карти Марсилско Таро.

Акрон
Хайо Банцхаф

ТАРО НА КРОУЛИ
първо издание, германска

формат 60 x 84/8
печатни коли 28
Художествено оформление и корица: Андрей Тилков
Консултант редактор: Светлана Тилкова-Алена
Коректор: Уляна Петкова
Компютърна обработка: Венцислав Янев
Предпечатна подготовка
Печат: „Хермес прес“ ЕООД

Цена 15.00 лв.

ИК АРОС

СОФИЯ 1000, п.к. 113
моб. 0887 824 308
e’mail: office@arros-buchhaus.com
www.arros-buchhaus.com
www.karm-krag.com
www.btv.bg